

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ
ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑΣ

ΤΟΜΟΣ Γ'

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ

ΒΙΒΛΙΟΝ Α' καὶ Β'

ΚΑΙ

ΚΥΡΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑ

ΚΑΤ' ΕΚΛΟΓΗΝ

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ

ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΕΝΑΓΩΓΕΙΩΝ

ΓΗΘ

Δ. Η. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Δ. Φ.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ "ΑΙ ΜΟΥΣΑΙ,, ΙΩΑΝΝΟΥ Ν. ΣΙΔΕΡΗ

15 — ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ — 15

1907
Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

1907 JEN

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΧΡΗΣΤΟΜΑΘΕΙΑΣ

ΤΟΜΟΣ Γ'

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ

ΒΙΒΛΙΟΝ Α' καὶ Β'

ΚΑΙ

ΚΥΡΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑ

ΚΑΤ' ΕΚΛΟΓΗΝ

Κατὰ τὸ πρόγραμμα καὶ τὰς ὁδηγίας τοῦ Ἑπιτελείου τῆς Παιδείας

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ

ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΕΝΑΤΟΓΕΙΩΝ

ΜΕΤΑ ΣΗΜΕΙΩΣΕΩΝ

ΥΠΟ

Δ. Η. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Δ. Φ.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΕΚΔΟΤΗΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ Ν. ΣΙΔΕΡΗΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ "ΑΙ ΜΟΥΣΑΙ,, ΙΩΑΝΝΟΥ Ν. ΣΙΔΕΡΗ

15 — ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ — 15

1907

Ψηφιοποιήθηκε από το Ίνστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

PRINTED IN GREECE

Πᾶν γνήσιον ἀντίτυπον δέον νὰ ἔχη ἐνταῦθα κάτωδι
τὴν σφραγίδα καὶ ὑπογραφήν τοῦ συγγραφέως καὶ τὴν
σφραγίδα τοῦ ἐκδότου.

D. H. Karakostas

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΑ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

Κεφ. Α'. Μετὰ δὲ ταῦτα οὐ πολλαῖς ἡμέραις ὕστερον⁴¹¹
ἤλθεν ἐξ Ἀθηνῶν Θυμοχάρης ἔχων ναῦς ὀλίγας· καὶ εὐ-^{ταx.}
θὺς ἐνανμάχησαν αὐθις Λακεδαιμόνιοι καὶ Ἀθηναῖοι,
ἐνίκησαν δὲ Λακεδαιμόνιοι ἡγουμένου Ἀγησανδρίδου.
Μετ' ὀλίγον δὲ τούτων Λωριεύς ὁ Διαγόρου ἐκ Ρόδου²
εἰς Ἑλλησπόντον εἰσέπλει ἀρχομένου χειμῶνος τέταρσι

Προσημείωσις.—Παραπομπαὶ γίνονται εἰς τὴν γραμματικὴν καὶ τὸ
συντακτικὸν τοῦ κ. Δ. Η. Κυριακοπούλου· χάριν δὲ συντομίας σημειοῦν-
ται οὕτως, Συντ. § κλπ. Γραμ. § κλπ.

Κεφ. Α' § 1. ταῦτα] τὰ ἐν Θουκυδ. 8, 104. κ. ἐξ. διότι ἡ ἱστορία αὕτη
εἶναι συνέχεια τῆς τοῦ Θουκυδίδου· δηλαδὴ ἀφοῦ ἐνίκησαν οἱ Ἀθηναῖοι
τοὺς Λακεδαιμονίους εἰς Κυνὸς σῆμα, ἀκρωτήριο τῆς Θρακικῆς χερσο-
νήσου ἀντικρὺ τῆς Ἀδύδου τῷ 411 π. Χ.—αὐθις]=πάλιν.—ἡγουμένου=
ἔχοντες ἀρχηγόν.

§ 2. εἰσέπλει]=εἰσέπλευσεν· τὰ κινήσεως σημαντικὰ ῥήματα τίθενται
συνήθως κατὰ παρατατ. ἀντὶ ἀορ.—ἀρχομένου χειμῶνος]=κατὰ τὰς
ἀρχὰς τοῦ χειμῶνος, δηλ. περὶ τὸ τέλος τοῦ Σεπτεμβρ. 411 π. Χ.—
ἡμεροσκόπος] φύλαξ σταθμεῦσων εἰς ὕψωμα, ἵνα κατασκοπεύῃ καὶ ἀναγ-
γέλλῃ τὰς κινήσεις τῶν ἐχθρῶν. — ἀνηγάγοιτο] μέσ. ἀορ. 6' τοῦ
ἀνάγομαι]=ἐκ τοῦ λιμένος ἐξέρχομαι εἰς τὸ πέλαγος· ἀντίθετον τούτου
εἶναι τὸ κατάγομαι]=ἀπὸ τοῦ πελάγους ἔρχομαι εἰς τὸν λιμένα.—ὡς
ἤνοιγε]=ὅτε ἐκ τοῦ στενοῦ πορθμοῦ ἐξήρχετο ἀνοικτὰ εἰς τὸ πέλαγος.
Τὸ ῥῆμα ἀνοίγω καὶ ἀνοίγνυμι ἔχει ἐνταῦθα τὴν αὐτὴν σημασίαν,
ἦν καὶ εἰς τὴν ὀμιλουμένην. — Ῥοίτειον] ἀκρωτήριο τῆς Τροίας ἐν
Ἑλλησπόντῳ.

καὶ δέκα ναυσὶν ἅμα ἡμέρα. Κατιδὼν δὲ ὁ τῶν Ἀθηναίων ἡμεροσκόπος ἐσήμηνε τοῖς στρατηγοῖς. Οἱ δὲ ἀνηγάγοντο ἐπ' αὐτὸν εἴκοσι ναυσὶν, ἃς ὁ Δωριεὺς φυγῶν πρὸς τὴν γῆν ἀνεβίβαζε τὰς αὐτοῦ τριήρεις, ὥς ἤνοιγε, 3 περὶ τὸ Ῥοίτειον. Ἐγγὺς δὲ γενεμένων τῶν Ἀθηναίων ἐμαχοντο ἀπὸ τε τῶν νεῶν καὶ τῆς γῆς μέχρι οἱ Ἀθηναῖοι ἀπέπλευσαν εἰς Μάδυτον πρὸς τὸ ἄλλο στρατόπεδον 4 οὐδὲν πράξαντες. Μίνδαρος δὲ κατιδὼν τὴν μάχην ἐν Ἰλίῳ θύων τῇ Ἀθηναῖ ἐβοήθει ἐπὶ τὴν θάλατταν καὶ καθελκύσας τὰς ἑαυτοῦ τριήρεις ἀπέπλει, ὅπως ἀναλάβοι 5 τὰς μετὰ Δωριέως. Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἀνταναγαγόμενοι ἐνανμάχησαν περὶ Ἄβυδον κατὰ τὴν ἡύονα μέχρι δείλης [ἐξ ἑωθινοῦ]. Καὶ τὰ μὲν νικῶντων, τὰ δὲ νικωμένων, Ἀλκιβιάδης ἐπεισπλεῖ δυοῖν δεούσαις εἴκοσι ναυσὶν. Ἐντεῦθεν δὲ φυγὴ τῶν Πελοποννησίων ἐγένετο πρὸς τὴν Ἄβυδον καὶ ὁ Φαρνάβαζος παρεβοήθει καὶ ἐπεισβαίνων τῷ ἵππῳ εἰς τὴν θάλατταν, μέχρι δυνατὸν ἦν, ἐμάχετο καὶ τοῖς

§ 3. Μάδυτος) πόλις τῆς Θρακικῆς χερσονήσου ἐν Ἑλλησπόντῳ νῦν Μάυτο..

§ 4. Μίνδαρος) ναύαρχος τῶν Λακεδαιμονίων.—καθελκύσας] ῥίψας ἐκ τῆς ξηρᾶς εἰς τὴν θάλασσαν τὰ πλοῖα· τὸ ἀντίθετον τοῦ καθέλκω εἶναι ἀναβιάζω ἢ ἀνέλκω.—ὅπως ἀναλάβοι]=ἵνα λάβῃ εἰς τὰς διαταγὰς του. Ἰδὲ συντακτ. § 55.

§ 5. Ἄβυδος] πόλις τῆς Τροίας ἐν Ἑλλησπόντῳ.—κατὰ τὴν ἡύονα] ἡύων καὶ ἡύων (=αἰγιαλός) λέξις ποιητικῆ.—μέχρι δείλης ἐξ ἑωθινοῦ] κατὰ πρωθύστερον σχῆμα ἀντὶ ἐξ ἑωθινοῦ μέχρι δείλης· καὶ τὸ μὲν ἐξ ἑωθ. σημαίνει ἀρχὴν χρόνου, τὸ δὲ μέχρι δείλης τὸ τέλος (Ἰδὲ συντ. § 26).—τὰ μὲν νικῶντων, τὰ δὲ νικωμένων] ἐνῶ ἄλλοτε μὲν ἐνίκων, ἄλλοτε δὲ ἐνικῶντο, δηλ. ἡ μάχη ἦν ἰσόρροπος.—ἐπεισπλεῖ]=ἐπεισέπλευσαν· ὁ ἐνεστ. ἱστορικός.—δυοῖν δεούσαις εἴκοσι] μὲ εἴκοσι παρά δύο ἦτοι 18· ἰδὲ γραμμτ. 47. 7, σημ. 2.

§ 7. φυγὴ τῶν Πελοπον. ἐγένετο]=ἔφυγον οἱ Πελοπον. ἐτράπησαν εἰς φυγὴν ἢ γεν. ὑποκειμενικῆ (συντακτ. § 19, 1, ε').—Φαρνάβαζος] Πέρσης σατράπης τῆς Φρυγίας.—μέχρι δυνατὸν ἦν] ἐννοεῖται ἐπεισβαίνειν. τὸ μέχρι τοπικὸν ἐνταῦθα.—παρεκελεύετο] ἐννοεῖται μάχεσθαι.

ἄλλοις τοῖς αὐτοῦ ἰππεῦσι καὶ πεζοῖς παρεκελεύετο. Συμ-7
φράξαντες δὲ τὰς ναῦς οἱ Πελοποννήσιοι καὶ παραταξά-
μενοι πρὸς τῇ γῆ ἔμάχοντο. Ἀθηναῖοι δὲ ἀπέπλευσαν,
τριάκοντα ναῦς τῶν πολεμίων λαβόντες κενὰς καὶ ἄς
αὐτοὶ ἀπόλεσαν κομισάμενοι, εἰς Σηστόν. Ἐντεῦθεν 8
πλὴν τετρακάκοντα νεῶν ἄλλαι ἄλλη ὄχοντο ἐπ' ἀργυρο-
λογίαν ἔξω τοῦ Ἑλλησπόντου καὶ ὁ Θράσυλλος εἰς ὧν
τῶν στρατηγῶν εἰς Ἀθήνας ἔπλευσε ταῦτα ἐξαγγελῶν
καὶ στρατιᾶν καὶ ναῦς αἰτήσων. Μετὰ δὲ ταῦτα Τισσα-9
φέρνης ἦλθεν εἰς Ἑλλήσποντον ἀφικόμενον δὲ παρ'
αὐτὸν μιᾷ τριήρει Ἀλκιβιάδην ξενία τε καὶ δῶρα ἄγοντα
συλλαβὼν εἶρξεν ἐν Σάρδεσι φάσκων κελεύειν βασιλέα
πολεμεῖν Ἀθηναίοις. Ἡμέραις δὲ τριάκοντα ὕστερον 10
Ἀλκιβιάδης ἐκ Σάρδεων μετὰ Μαντιθέου τοῦ ἀλόγτου
ἐν Καρία ἵππων εὐπορήσαντες νυκτὸς ἀπέδρασαν εἰς

§ 7. συμφράξαντες] = ἐπεὶ συνέφραξαν, δηλ. συνεπέκνωσαν τὰς ναῦς
καὶ οἰονεὶ φραγμὸν ἐποίησαν. — πρὸς τῇ γῆ] πλησίον τῆς ξηρᾶς· ἀναφέ-
ρεται καὶ εἰς τὸ παραταξάμενοι καὶ εἰς τὸ ἔμάχοντο. — ἀπέπλευσαν... εἰς
Σηστόν] = ἀποπλεύσαντες ἐκεῖθεν ἔπλευσαν εἰς Σηστόν. — Σηστός] πόλις
τῆς Θρακικῆς χερσονήσου ἐν Ἑλλησπόντῳ ἀντικρὺ τῆς Ἀβύδου· ἐκεῖ
πλησίον κατεσκευάσθη γέφυρα ὁ Ξέρξης. — ἀπόλεσαν] = ἀπωλώλεξαν
τοῦ ἀπόλλυμι. — κομισάμενοι] λαβόντες πάλιν· κομίζω = φέρω, κομίζομαι
= κομίζω ἑμαυτῷ, λαμβάνω.

§ 8. ὄχοντο] ἰδὲ συντακτ. § 37, 2, σημ. 1. — ἐπ' ἀργυρολογίαν] πρὸς
εἰσπραξίαν χρημάτων. — Θράσυλλος] στρατηγὸς τῶν Ἀθηναίων· ἰδὲ κεφ. 7.
— ἐξαγγελῶν — αἰτήσων] ἵνα ἐξαγγεῖλη καὶ ζητήσῃ· συντακτ. § 45, γ'.

§ 9. Τισσαφέρνης] Πέρσης σατράπης τῆς Λυδίας καὶ Ἰωνίας. — ξενία
καὶ δῶρα] συνώνυμα· ξενία = δῶρα τρόφιμα, ὡς βόες, ἄλφιτα, οἶνος, δῶρα
δὲ ἄλλα πράγματα, ὡς ὄπλα, ἐκπώματα, τρίποδες κτλ.

§ 10. τοῦ ἀλόγτου] ἀλὸς ἀόρ. τοῦ ἀλίσχομαι = συλλαμβάνομαι, κυρι-
εῦμαι (ἰδὲ συντακτ. § 35, σημ. 3. γραμμτ. § 88, 7). — ἀπέδρασαν] ὑπο-
κειμ. Ἀλκιβιάδης μετὰ Μαντιθέου = Ἀλκιβ. καὶ Μαντίθ. τὸ ῥῆμα ὀπο-
εδράσχω = δραπετεύω (ἰδὲ γραμμτ. § 88). — Κλαίόμεναι] πόλις τῆς Ἰω-
νίας εἰς τὸν κόλπον τῆς Σμύρνης.

- 11 Κλαζομενάς. Οἱ δ' ἐν Σησιῶν Ἀθηναῖοι αἰσθόμενοι Μίνδαρον πλεῖν ἐπ' αὐτοὺς μέλλοντα ναυσὶν ἐξήκοντα νυκτὸς ἀπέδρασαν εἰς Καρδίαν. Ἐνταῦθα δὲ καὶ Ἀλκιβιάδης ἦκεν ἐκ τῶν Κλαζομενῶν σὺν πέντε τριήρεσι καὶ ἑπακτρίδι. Πυθόμενος δέ, ὅτι αἱ τῶν Πελοποννησίων νῆες ἐξ Ἀβύδου ἀνηγμένα εἶεν εἰς Κύζικον, αὐτὸς μὲν πεζῆ
- 12 ἦλθεν εἰς Σησιόν, τὰς δὲ ναῦς περιπλεῖν ἐκέλευσεν. Ἐπεὶ δ' ἦλθον, ἀνάγεσθαι ἤδη αὐτοῦ μέλλοντος ὡς ἐπὶ ναυμαχίαν ἐπισπλεῖ Θηραμένης εἴκοσι ναυσὶν ἀπὸ Μακεδονίας, ἅμα δὲ καὶ Θρασύβουλος εἴκοσιν ἑτέραις ἐκ
- 13 Θάσου, ἀμφοτέροισι ἠργυρολογηκότες. Ἀλκιβιάδης δὲ εἰπὼν καὶ τούτοις διώκειν αὐτὸν ἐξελομένοις τὰ μεγάλα ἰστία αὐτὸς ἔπλευσεν εἰς Πάριον· ἄθροαι δὲ γινόμεναι αἱ νῆες ἅπασαι ἐν Παρίῳ ἐξ καὶ ὄγδοήκοντα τῆς ἐπιούσης νυκτὸς ἀνηγάγοντο καὶ τῇ ἄλλῃ ἡμέρᾳ περὶ ἀρίστου ὥραν ἦγον
- 14 εἰς Προκόνησον. Ἐκεῖ δ' ἐπύθοντο, ὅτι Μίνδαρος ἐν Κυ-

§ 11. Καρδία] πόλις τῆς Θρακικῆς χερσονήσου ἐν τῷ Μέλαι κόλπῳ. — ἦκεν] ἰδὲ συντκτ. § 37, 2, σημ. 1. — ἑπακτρίς] ἐκ τοῦ ἐπὶ ἀκτῆ, πλοῖον μικρὸν ταχὺ τῆς παραλίας. — πυθόμενος] ἀόρ. 6' τοῦ πυθάνομαι. — ἀνηγμένα εἶεν] ἀνάγομαι ἰδὲ συντ. § 51. — Κύζικος] πόλις τῆς Ἀσίας ἐν τῇ Προποντίδι. — πεζῆ] διὰ ξηρᾶς. — ἐκέλευε] εἰς Σησιόν.

§ 12. αὐτοῦ μέλλοντος] Ἀλκιβ. ἰδὲ συντ. § 46, α'. — Θηραμένης] στρατηγὸς τῶν Ἀθηναίων γινόμενος εἰς τῶν 30 τυράννων, ὑπὸ τῶν ὁποίων ὕστερον ἐθανατώθη. — Θρασύβουλος] στρατηγὸς τῶν Ἀθηναίων ὁ καταλύσας τοὺς 30 τυράννους καὶ ἐλευθερώσας τὰς Ἀθήνας. — Θάσος] νῆσος ἀντικρὺ τῆς Θράκης.

§ 13. διώκειν] ν' ἀκολουθῶσιν. — ἐξελομένοις] ἀόρ. 6' τοῦ ἐξαίρουμαι (ἀφαιρῶ). — Πάριον] πόλις εἰς τὴν εἴσοδον τῆς Προποντίδος ἐν Ἀσίᾳ. — περὶ ἀρίστου ὥραν] περίπου τὴν ὥραν τοῦ προγεύματος, δηλ. περὶ τὴν μεσημβρίαν. Ἀκράτισμα τὸ πρῶτὸν φαγητὸν (ἄρτος μετ' ἀκράτου οἴνου), ἀρίστον φαγητὸν τῆς μεσημβρίας, καὶ δεῖπνον φαγητὸν τῆς ἑσπέρας — Προκόνησος] νῆσος ἐν τῇ Προποντίδι, τώρα λέγεται τοῦ Μαρμαρᾶ.

§ 14. αὐτοῦ] ἐπιβῆμα τοπικόν. — αὐτοῖς] δηλ. τοῖς στρατιώταις, τὸ

ζίκω εἶη καὶ Φαρνάβαζος μετὰ τοῦ πεζοῦ. Ταύτην μὲν οὖν τὴν ἡμέραν αὐτοῦ ἔμειναν, τῇ δὲ ὑστεραία Ἀλκιβιάδης ἐκκλησίαν ποιήσας παρεκελεύετο αὐτοῖς, ὅτι ἀνάγκη εἶη καὶ ναυμαχεῖν καὶ πεζομαχεῖν καὶ τοιχομαχεῖν. Οὐ γὰρ ἔστιν, ἔφη, χρήματα ἡμῖν, τοῖς δὲ πολεμίοις ἄφθονα παρὰ βασιλέως. Τῇ δὲ προτεραία, ἐπειδὴ ὠρμίσαντο, τὰ πλοῖα πάντα καὶ τὰ μικρὰ συνήθροισε παρ' ἑαυτόν, ὅπως μηδεὶς ἐξαγγεῖλαι τοῖς πολεμίοις τὸ πλῆθος τῶν νεῶν, ἐπεκέρυξέ τε, ὅς ἂν ἀλίσκηται εἰς τὸ πέραν διαπλέων, θάνατον τὴν ζημίαν. Μετὰ δὲ τὴν ἐκκλησίαν παρασκευασάμενος ὡς ἐπὶ ναυμαχίαν ἀνηγάγετο ἐπὶ τὴν Κυζικὸν ὕοντος πολλῶ. Ἐπειδὴ δ' ἐγγὺς τῆς Κυζικίου ἦν, αἰθρίας γενομένης καὶ τοῦ ἡλίου ἐκλάμπαντος καθορᾶ τὰς τοῦ Μινδάρου ναῦς γυμναζομένης πόρρω ἀπὸ τοῦ λιμένος καὶ ἀπειλημμένας ὑπ' αὐτοῦ ἐξήκοντα οὖσας. Οἱ δὲ Πελοποννήσιοι ἰδόντες τὰς τῶν Ἀθηναίων τριήρεις οὖσας πλείους τε πολλῶ ἢ πρότερον καὶ πρὸς τῷ λιμένι ἔφυγον εἰς τὴν γῆν· καὶ συνορμίσαντες τὰς ναῦς ἐμάχοντο ἐπιπλέονσι τοῖς ἐναντίοις. Ἀλκιβιάδης δὲ ταῖς εἴκοσι τῶν νεῶν περιπλεύ-

ὁποῖον ἐννοεῖται ἐκ τοῦ προηγουμένου ἐκκλησίαν· σχῆμα κατὰ σύνεσιν.— οὐ γὰρ ἔστι χρήματα ἡμῖν] συντακτ. § 14, σημ.

§ 15. τῇ προτεραία] ἡμέρα· ἀντίθετον τῇ ὑστεραία.—ἐπειδὴ ὠρμίσαντο] ἀφοῦ ἐμῆθκαν εἰς τὸν λιμένα τῆς Προκοννήσου.—καὶ τὰ μικρὰ] ἀκόμη καὶ τὰ μικρὰ καὶ ὄχι μόνον τὰ μεγάλα.—ὅπως μηδεὶς ἐξαγγεῖλαι] εὐκτική· ἰδὲ συντακτ. § 55.—ὅς ἂν ἀλίσκηται] συντακτ. § 52, 3—εἰς τὸ πέραν] εἰς Κυζικόν.—[ζημία] τιμωρία, ποινή.

§ 16. ὕοντος πολλῶ] ὕει=βρέχει· ἐνώ ἔβρεγε πολὺ.—ἀπειλημμένας] τοῦ ἀπολαμβάνομαι=ἀποχωρίζομαι· καὶ ἦσαν ἀποκεχωρισμένα ἀπὸ αὐτόν, διότι ἐκεῖναι μὲν ἦσαν μακρὰν τοῦ λιμένος, ὁ δὲ Ἀλκιβ. μετὰξὺ αὐτῶν καὶ τοῦ λιμένος.

§ 17. ἢ πρότερον] παρὰ πρὶν ἔλθῃ ὁ Ἀλκιβ. ὁ Θηραμένης καὶ ὁ Θρασύβουλος.—συνορμίσαντες]=συμπυκνώσαντες.

§ 18. ἰδῶν] ὅτι ὁ Ἀλκιβ. ἀπέβη εἰς τὴν γῆν.—ἐν τῇ γῇ]=ἀποβάς εἰς τὴν γῆν μαχόμενος ἐν τῇ γῇ ἀπέθανεν.—ἔφυγον ἄγοντες] συντακτ. § 45, 6', 2.

σας ἀπέβη εἰς τὴν γῆν. Ἰδὼν δὲ ὁ Μίνδαρος καὶ αὐτὸς
 ἀποβάς ἐν τῇ γῇ μαχόμενος ἀπέθανεν· οἱ δὲ μετ' αὐτοῦ
 ὄντες ἔφυγον. Τὰς δὲ ναῦς οἱ Ἀθηναῖοι ὄχοντο ἄγοντες
 ἀπάσας εἰς Προκόννησον πλὴν τῶν Συρακοσίων· ἐκείνας
 δὲ αὐτοὶ κατέκαυσαν οἱ Συρακοσίοι. Ἐκεῖθεν δὲ τῇ ὕστε-
 19 ραίᾳ ἔπλεον οἱ Ἀθηναῖοι ἐπὶ Κύζικον. Οἱ δὲ Κυζικηνοὶ
 τῶν Πελοποννησίων καὶ Φαρναβάζου ἐκλιπόντων αὐτὴν
 20 ἐδέχοντο τοὺς Ἀθηναίους, Ἀλκιβιάδης δὲ μείνας αὐτοῦ
 εἴκοσιν ἡμέρας καὶ χρήματα πολλὰ λαβὼν παρὰ τῶν Κυ-
 ζικηνῶν οὐδὲν ἄλλο κακὸν ἐργασάμενος ἐν τῇ πόλει ἀπέ-
 πλευσεν εἰς Προκόννησον. Ἐκεῖθεν δ' ἔπλευσεν εἰς Πέ-
 21 ρινθον καὶ Σηλυμβρίαν. Καὶ Περίνθιοι μὲν εἰσεδέξαντο
 εἰς τὸ ἄστυ τὸ στρατόπεδον· Σηλυμβριανοὶ δὲ ἐδέξαντο μὲν
 22 οὐ, χρήματα δὲ ἔδοσαν. Ἐντεῦθεν δ' ἀφικόμενοι τῆς
 Καλχηθονίας εἰς Χρυσόπολιν ἐτείχισαν αὐτὴν καὶ δεκα-
 τευτήριον κατεσκεύασαν ἐν αὐτῇ καὶ τὴν δεκάτην ἐξέλεγον
 τῶν ἐκ τοῦ Πόντου πλοίων καὶ φυλακὴν ἐγκαταλιπόντες
 ναῦς τριάκοντα καὶ στρατηγῶ δύο, Θηραμένην καὶ Εὐ-
 μαχον, τοῦ τε χωρίου ἐπιμελεῖσθαι καὶ τῶν ἐκπλεόντων
 πλοίων καὶ εἴ τι ἄλλο δύναντο βλάπτειν τοὺς πολεμίους.
 23 Οἱ δ' ἄλλοι στρατηγοὶ εἰς τὸν Ἑλλήσποντον ὄχοντο. Παρὰ
 δὲ Ἴπποκράτους τοῦ Μινδάρου ἐπιστολέως εἰς Λακεδαί-

§ 19. αὐτὴν] τὴν Κύζικον.

§ 20. Πέρινθος καὶ Σηλυμβρία] πόλεις τῆς Θράκης ἐν τῇ Προποντίδι.

§ 22. εἰς Χρυσόπολιν τῆς Καλχηθονίας] πόλις ἐν τῷ Βοσπόρῳ ἀντικρὺ τοῦ Βυζαντίου· νῦν λέγεται Σκούταρι.—δεκατευτήριον] οἰκοδόμημα, εἰς τὸ ὁποῖον ἐναπεταμιεύετο ἡ δεκάτη, ἥτις ἦτο φόρος πληρωνόμενος ὑπὸ τῶν πλοίων—ἐξέλεγον] ἐλάμβανον, εἰσέπραττον.—Θηραμένην καὶ Εὐμαχον] συντ. 18, 2, 6'.—εἴ τι ἄλλο βλάπτει] συντ. 12. 6.

§ 23. ἐπιστολεύς] καὶ ἐπιστολιαφόρος ἐλέγετο ὁ ὑποναύαρχος τῶν Σπαρτιατῶν.—γράμματα]=γράμμα, ἐπιστολή.—ἐάλωσαν εἰς Ἀθήνας]= ἀλόντα ἐκομίσθησαν εἰς Ἀθήνας.—Ἐρρέι—δρᾶν] ἐπιστολή ἀξιόλογος διὰ

μονα γράμματα πεμφθέντα ἐάλωσαν εἰς Ἀθήνας λέγοντα
 τάδε: «Ἐρῶρει τὰ κἄλα. Μίνδαρος ἀπεσσοῦα. Πεινῶντι τῶν-
 δρες. Ἀπορίομες. τί χρῆ δρῶν». Φαρνάβαζος δὲ παντὶ 24
 τῷ τῶν Πελοποννησίων στρατεύματι καὶ τοῖς συμμάχοις
 παρακελευσάμενος μὴ ἀδυμεῖν ἔνεκα ξύλων ὡς ὄντων πολ-
 λῶν ἐν τῇ βασιλείῳ, ἕως ἂν τὰ σώματα σα ἦ, ἰμάτιόν τ'
 ἔδωκεν ἐκάστῳ καὶ ἐφόδιον δυοῖν μηνῶν καὶ ὀπλίσας τοὺς
 ναύτας φύλακας κατέστησε τῆς ἑαυτοῦ παραθαλαττίας γῆς.
 Καὶ συγκαλέσας τοὺς τε ἀπὸ τῶν πόλεων στρατηγούς καὶ 25
 τριηράρχους ἐκέλευε ναυπηγεῖσθαι τριήρεις ἐν Ἀντάνδρῳ,
 ὅσας ἕκαστοι ἀπόλεσαν, χρήματά τε διδούς καὶ ὕλην ἐκ
 τῆς Ἰδῆς κομίζεσθαι φράζων. Ναυπηγουμένων δὲ οἱ Συ- 26
 ρακοῖοι ἅμα τοῖς Ἀντανδρείοις τοῦ τείχους τι ἐπετέλεσαν
 καὶ ἐν τῇ φρουρᾷ ἤρθεσαν πάντων μάλιστα. Διὰ ταῦτα δὲ
 εὐεργεσία τε καὶ πολιτεία Συρακοσίοις ἐν Ἀντάνδρῳ ἐστί.
 Φαρνάβαζος μὲν οὖν ταῦτα διατάξας εὐθὺς εἰς Καλχηδόνι
 ἔβροῆθει.

Ἐν δὲ τῷ χρόνῳ τούτῳ ἠγγέλθη τοῖς τῶν Συρακοσίων 27

τὸ λακωνικὸν ὕφος. — Ἐρῶρει] = ἀπόλωλε, ἐχάθησαν. — τὰ κἄλα] λακωνικῶς
 τὰ ξύλα, δηλ. τὰ πλοῖα· ἐν τῇ ἐπιλουμένην καλαπόδι· ἀπεσσοῦα] ἄρ. 6'
 παθ. τοῦ ἀποσσοῦμαι (ἀττ. ἀποσεύομαι)· ὁ Μίνδαρος πάει, δηλ. ἐφρονεῦθη.
 — πεινῶντι] δωρικῶς = πεινώσιν. — τῶνδρες] = τοὶ ἄνδρες δωρικῶς ἀντὶ οἱ
 ἄνδρες. — ἀπορίομες] δωρικῶς = ἀποροῦμεν. — δρῶν] ῥ. δρᾶω — ῶ = πράττω.

§ 24. ἔνεκα ξύλων] τῶν πλοίων, τὰ ὅποια ἔχασαν. — ἐν τῇ βασιλείῳ]
 ἐννοεῖται γῶργ. — ἕως ἂν] ἐφ' ὅσον, ἀφοῦ τὰ σώματα. — σα] = σῶα γραμμτ.
 § 36, ζ'

§ 25. Ἀντανδρος] πόλις τῆς Τρωάδος ἐν τῷ Ἀδραμυττικῷ κόλπῳ. —
 ὕλην] ξυλείαν. — Ἰδῆ] ὄρος τῆς Τροίας ἄλλο ἀπὸ τῆν Ἰδῆν τῆς Κρήτης.

§ 26. ναυπηγουμένων] ἐνν. αὐτῶν. — ἐν τῇ φρουρᾷ] ἐν καιρῷ τῆς φρου-
 ρᾶς, καθ' ὃν χρόνον ἐφρούρουσιν τὴν Ἀντανδρον. — εὐεργεσία καὶ πολιτεία
 Συρακοσίοις ἐν Ἀντάνδρῳ ἐστίν] οἱ Ἀντανδρείοι ἐκήρυξαν πρὸς τιμὴν τοῦς
 Συρακοσίους εὐεργέτας καὶ πολίτας. — Καλχηδῶν] ἢ Χαλκηδῶν πόλις ἀν-
 τικρὸ τῆς Βυζαντίου, νῦν Καδῆκιοῖ.

§ 27. ὅτι φεύγοιεν ὑπὸ τοῦ δήμου] ὅτι ἐξωρίσθησαν ὑπὸ τοῦ λαοῦ· ἰδὲ

στρατηγοῖς οἴκοθεν, ὅτι φεύγοιεν ὑπὸ τοῦ δήμου. Συγκαλέσαντες οὖν τοὺς ἑαυτῶν στρατιώτας Ἐρμοκράτους προηγοροῦντος ἀπωλοφύροντο τὴν ἑαυτῶν συμφορὰν, «ὡς ἀδίκως φεύγοιεν ἅπαντες παρὰ τὸν νόμον, παρήγεσάν τε προθύμους εἶναι καὶ τὰ λοιπά, ὥσπερ τὰ πρότερα, καὶ ἄνδρας ἀγαθοὺς πρὸς τὰ ἀεὶ παραγγελλόμενα μεμνημένους, ὅσας τε ναυμαχίας αὐτοὶ καθ' αὐτοὺς νενικήκατε καὶ ναῦς εἰλήφατε, ὅσα τε μετὰ τῶν ἄλλων ἀήτητοι γεγόνατε ἡμῶν ἡγουμένων τάξιν ἔχοντες τὴν κρατίστην διὰ τε τὴν ἡμετέραν ἀρετὴν καὶ διὰ τὴν ὑμετέραν προθυμίαν καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ὑπάρχουσαν· ἐλέσθαι δ' ἐκέλευον ἄρχοντας, μέχρι ἂν ἀφίκωνται οἱ ἡρημένοι ἀντ' ἐκείνων. Οἱ δ' ἀναβοήσαντες ἐκέλευον ἐκείνους ἄρχειν καὶ μάλιστα οἱ τριήραρχοι καὶ οἱ ἐπιβάται καὶ οἱ κυβερνηταί. Οἱ δ' οὐκ ἔφασαν δεῖν στασιάζειν πρὸς τὴν ἑαυτῶν πόλιν· εἰ δέ τις ἐπικαλοῖη τι αὐτοῖς, λόγον ἔφασαν χρῆναι διδόναι. Οὐδενὸς δὲ οὐδὲν ἐπαιτιωμένου, δεομένων ἔμειναν, ἕως ἀφίκοντο οἱ ἀντ' ἐκείνων στρατηγοί, Δήμαρχός τε Ἐπικύδου

συντ. § 51.—Ἐρμοκράτης] Συρακόσιος στρατηγός.—προηγοροῦντος] λαβόντος τὸν λόγον ἐν ὀνόματι ὅλων τῶν ἄλλων.—ὡς ἀδίκως φεύγοιεν] ἐνν. λέγοντες.—καὶ τὰ λοιπά] ἐπίρρ. ὥσπερ τὰ πρότερα, οὕτω καὶ τὰ λοιπά.—ἀεὶ] ἐκάστοτε.—αὐτοὶ καθ' αὐτούς]= καθ' ἑμῶν αὐτούς, μόνοι σας.—μέχρι ἂν ἀφίκωνται] συντ. § 53.—ἀντ' ἐκείνων] ἀνθ' ἑαυτῶν.

§ 28. τριήραρχοι] οἱ πολῖται οἱ διατηροῦντες ἐν πλοῖον δι' ἰδίων ἐξόδων—ἐπιβάται] στρατιῶται ναυτικοί.—οὐκ ἔφασαν δεῖν] καθ' ἑλξιν ἀντὶ ἔφασαν οὐ δεῖν.—εἰ δέ τις ἐπικαλοῖη τι αὐτοῖς] ἐὰν δέ τις ἐκατηγόρει εἰς τι αὐτούς.—χρῆναι] ἀπαρέμφ. τοῦ χρέη· ὅτι ἔπρεπε, ἴσαν πρόθυμοι.

§ 29. οὐδὲν ἐπαιτιωμένου]=οὐδεμίαν αἰτίαν ἐπαιτιωμένου· ἐπειδὴ δὲ οὐδεὶς οὐδεμίαν κατηγορίαν ἐκατηγόρει αὐτούς.—δεομένων] ἐνν. αὐτῶν, δηλ. τῶν στρατιωτῶν.—κατάξειν] κατάγω=ἐπαναφέρω ἐκ τῆς ἐξορίας, τὸ δὲ κατέρχομαι=ἐπανάρχομαι ἐκ τῆς ἐξορίας, τὸ δὲ οὐσ. καθόδος=ἐπιστροφή ἐκ τῆς ἐξορίας.—Συράκουσαι] ἡ ἐπισημοτέρα πόλις τῆς Σικελίας.

καὶ Μύσκων Μενεκράτους καὶ Πόταμις Γνώσιος. Τῶν δὲ τριηράρχων ὁμόσαντες οἱ πλεῖστοι κατάξιν αὐτούς, ἐπὰν εἰς Συρακούσας ἀφίκωνται, ἀπεπέμψαντο. ὅποι ἐβούλοντο, πάντας ἐπαινοῦντες· ἰδίᾳ δὲ οἱ πρὸς Ἑρμοκρά- 30 τὴν προσομιλοῦντες μάλιστα ἐπόθησαν τὴν τε ἐπιμέλειαν καὶ προθυμίαν καὶ κοινότητα. Ὦν γὰρ ἐγίγνωσκε τοὺς ἐπιεικεστάτους καὶ τριηράρχων καὶ κυβερνητῶν καὶ ἐπιβατῶν, ἐκάστης ἡμέρας πρῶ καὶ πρὸς ἐσπέραν συναλίζων πρὸς τὴν σκηνὴν τὴν ἑαυτοῦ ἀνεκοινοῦτο, ὅ,τι ἔμελλεν ἢ λέγειν ἢ πράττειν, κάκεινους ἐδίδασκε κελεύων λέγειν τὰ μὲν ἀπὸ τοῦ παραχρῆμα, τὰ δὲ βουλευσαμένους. Ἐκ τού- 31 των Ἑρμοκράτης τὰ πολλὰ ἐν τῷ συνεδρίῳ ἠυδόξει λέγειν τε δοκῶν καὶ βουλεύειν τὰ κράτιστα. [Κατηγορήσας δὲ Τισσαφέρους ἐν Λακεδαίμονι Ἑρμοκράτης μαρτυροῦντος καὶ Ἀστυόχου καὶ δόξας τὰ ὄντα λέγειν ἀφικόμενος παρὰ Φαρνάβαζον, πρὶν αἰτῆσαι, χρήματα λαβὼν παρεσκευάζετο πρὸς τὴν εἰς Συρακούσας κάθοδον ξένους τε καὶ τριῆρεις]. Ἐν τούτῳ δὲ ἦγον οἱ διάδοχοι τῶν Συρακοσίων εἰς Μίλητον καὶ παρέλαβον τὰς ναῦς καὶ τὸ στρατευμα.

Ἐν Θάσῳ δὲ κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον στάσεως γενο- 32 μένης ἐκπίπτουσιν οἱ λακωνισταὶ καὶ ὁ Λάκων ἀρμοστής

§ 30. προσομιλοῦντες] συναναστρεφόμενοι. — τὴν ἐπιμέλειαν κλπ.] ἐνοεῖται αὐτοῦ· δηλ. ἐπόθησαν αὐτὸν διὰ τὴν ἐπιμέλειαν κλπ. — ὦν] καθ' ἕλξιν ἀντὶ οὗς. — συναλίζων] συναθροίζων. — ἀνεκοινοῦτο] = ἐκοινοποίει ἐκ τοῦ κοινός. — ἀπὸ τοῦ παραχρῆμα] ἐκ τοῦ προχείρου, ἀμέσως ἢ ἀντίθετον εἶναι τὸ κατωτέρω βουλευσαμένους = μετὰ σκέψιν καὶ οὐχὶ ἀμέσως.

§ 31. ἐκ τούτων] διὰ ταῦτα. — τὰ πολλὰ] ἐπίβλημα· τὰς περισσοτέρας φοράς. — τὰ ὄντα] ἀληθινά. — πρὸς τὴν κάθοδον] διὰ τὴν ἐπιστροφὴν του. — ἐν τούτῳ] ἐνν. τῷ χρόνῳ· ἐν τῷ μεταξύ. — οἱ διάδοχοι] τῶν Συρακοσίων στρατηγῶν.

§ 32. ἐκπίπτουσιν] ἐξορίζονται· τὸ ἐνεργ. ἐκβάλλω. — οἱ λακωνισταὶ]

Ἐτεόνικος. Καταιπιαθεὶς δὲ ταῦτα προᾶσαι σὺν Τισσαφέρ-
 νει Πασσιπίδας ὁ Λύκων ἔφυγεν ἐκ Σπάρτης· ἐπὶ δὲ τὸ
 ναυτικόν, ὃ ἐκεῖνος ἠθροΐκει ἀπὸ τῶν συμμάχων, ἐξεπέμ-
 33 φθη Κρατῆσιππίδας καὶ παρέλαβεν ἐν Χίῳ. Περὶ δὲ
 τούτους τοὺς χρόνους Θρασύλλου ἐν Ἀθήναις ὄντος Ἄγρις
 ἐκ τῆς Δεκελείας προνομὴν ποιούμενος πρὸς αὐτὰ τὰ
 τεῖχη ἦλθε [τῶν Ἀθηναίων]. Θρασύλλος δὲ ἐξαγαγὼν
 Ἀθηναίους καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς ἐν τῇ πόλει ὄντας ἀπαν-
 τας παρέταξε παρὰ τὸ Λύκειον [γυμνάσιον] ὡς μαχού-
 34 μενος, ἂν προσίωσιν. Ἰδὼν δὲ ταῦτα Ἄγρις ἀπήγαγε τα-
 χέως καὶ τινες αὐτῶν ὀλίγοι τῶν ἐπὶ πᾶσιν ὑπὸ τῶν ψιλῶν
 ἀπέθανον. Οἱ οὖν Ἀθηναῖοι τῷ Θρασύλλῳ διὰ ταῦτα
 ἔτι προθυμότεροι ἦσαν, ἐφ' ἃ ἦκε, καὶ ἐψηφίσαντο ὀπλί-
 τας τε αὐτὸν καταλέξασθαι χιλίους, ἰππέας δὲ ἑκατόν,
 35 τριήρεις δὲ πεντήκοντα. Ἄγρις δὲ ἐκ τῆς Δεκελείας ἰδὼν
 πλοῖα πολλὰ σίτου εἰς Πειραιᾶ καταθέντα οὐδὲν ὄφελος

οἱ ὄντες μὲ τὸ κόμμα τῶν Λακεδαιμονίων. — ἔφυγεν] ἐξωρίσθη. — ἐπὶ τὸ
 ναυτικόν] εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ ναυτικοῦ. — Κρατῆσιππίδας] ναύαρχος τῶν
 Λακεδαιμονίων.

§ 33. Ἄγρις] βασιλεὺς τῆς Σπάρτης. — Δεκέλεια] κώμη καὶ δῆμος τῆς
 Ἀττικῆς πρὸς βορρᾶν. νῦν Τατόι. — προνομὴν ποιούμενος] = προνομεύων·
 κάμων ἐκδρομὴν μετὰ στρατιωτῶν καὶ διαρπάζων τὰ τῆς χώρας. — καὶ
 τοὺς ἄλλους ἀπαντας] τοὺς μετοίκους καὶ τοὺς ξένους. — τὸ Λύκειον γυμνά-
 σιον] πρὸς ἀνατολὰς τῶν Ἀθηναίων πλησίον τοῦ Ἰλισσοῦ. — ὡς μαχόμενος]
 ἔχων σκοπὸν νὰ συνάψῃ μάχην. — ἂν προσίωσιν] προσέρχομαι ἰδὲ συντ.
 § 57, 1, 6'.

§ 34. ἀπήγαγε] ἀπεμακρόνηθη. — τῶν ἐπὶ πᾶσιν] τῶν ὀπισθεν πάντων
 τεταγμένων, τῶν ὀπισθοφυλάκων. — ψιλοῖ] ἐνν. ὀπλων, οἱ ἐλαφρῶς ὀπλι-
 σμένοι στρατιῶται. — ἐφ' ἃ ἦκε] δι' ἐκεῖνα, διὰ τὰ ὅποια εἶχεν ἔλθῃ. — κα-
 ταλέξασθαι] νὰ στρατολογήσῃ· ἔθεν καὶ κατάλογος. — τριήρεις δὲ πεντή-
 κοντα] καὶ τοῦτο ἀντικείμεν. τοῦ καταλέξασθαι, ὅπερ ἐνταῦθα κατὰ ζεῦγμα
 = λαβεῖν.

§ 35. πλοῖα] ἢ στρογγύλαι γῆες ἐλέγοντο τὰ ἐμπορικά, τριήρεις δὲ ἢ
 μακρὰ νῆες ἢ ταχεῖ ἢ τὰ πολεμικά. — σίτου] συντ. § 19, 1, γ'. — εἰ μὴ

ἔφη εἶναι τοὺς μετ' αὐτοῦ πολὺν ἤδη χρόνον Ἀθηναίους εἶργειν τῆς γῆς, εἰ μὴ τις σήσοι καὶ ὄθεν ὁ κατὰ θάλατταν οἶτος φοιτᾷ· κράτιστόν τε εἶναι [καὶ] Κλέαρχον τὸν Ραμφίου πρόξενον ὄντα Βυζαντίων πέμψαι εἰς Καρχηδόνα τε καὶ Βυζάντιον. Δόξαντος δὲ τούτου, πληρω- 36
θεισῶν νεῶν ἕκ τε Μεγάρων καὶ παρὰ τῶν ἄλλων συμμάχων πεντεκαίδεκα στρατιωτίδων μᾶλλον ἢ ταχειῶν ὄχετο. Καὶ αὐτοῦ τῶν νεῶν τρεῖς ἀπόλλυνται ἐν τῷ Ἑλλησπόντῳ ὑπὸ τῶν Ἀτικῶν ἐννέα νεῶν, αἱ αἰεὶ ἐνταῦθα τὰ πλοῖα διεφύλαιπον, αἱ δ' ἄλλαι ἔφυγον εἰς Σηστόν, ἐκεῖθεν δὲ εἰς Βυζάντιον ἐσώθησαν. [Καὶ ὁ ἐνιαυτὸς ἔληγεν, ἐν ᾧ 37
Καρχηδόνιοι Ἀντίβα ἡγουμένου στρατεύσαντες ἐπὶ Σικελίαν δέκα μυριάσι στρατιᾶς αἰροῦσιν ἐν τρισὶ μῆσι δύο πόλεις Ἑλληνίδας Σελινοῦντα καὶ Ἰμέραν].

Κεφ. Β'. Τῷ δὲ ἄλλῳ ἔτει [ᾧ ἦν Ὀλυμπιάς τρίτη καὶ 410
ἐνενηκοστή, ἣ προστεθεῖσα ξυνωρίς ἐνίκα Εὐαγόρου π.Χ.
Ἡλείου, τὸ δὲ στάδιον Εὐβώτας Κυρηναῖος, ἐπὶ ἐφόρου μὲν ὄντος ἐν Σπάρτῃ Εὐαρχίππου, ἄρχοντος δ' ἐν Ἀθήναις Εὐκτῆμονος] Ἀθηναῖοι μὲν Θορικὸν εἰείχισαν.

σχήσοι] συντ. § 57, 1, γ', — καὶ ὄθεν] καὶ τὰ χωρία, ἐξ ὧν. — εἶναι] ἐνν. ἔφη. — Βυζάντιον] ἡ νῦν Κωνσταντινούπολις.

§ 36. δόξαντος δὲ τούτου] προσωπικῶς τὸ δοκεῖν ἐνταῦθα=ἀφού ἢ συμβουλή αὐτῆ ἐγένετο ἀποδεκτή, — στρατιώτιδες] καὶ ὀπλιταγωγοὶ νῆες αἱ χρησιμεύουσαι πρὸς μεταφορὰν στρατιωτῶν. — ὄχετο] ὁ Κλέαρχος.

37. Καρχηδόνιοι] ἐκ Καρχηδόνης πόλεως τῆς Ἀφρικῆς. — Ἀντίβας] Καρχηδόσιος ἄλλος ἢ ὁ μέγας στρατηγὸς ὁ νικητὴς τῶν Ῥωμαίων. — Σελινοῦς καὶ Ἰμέρα] ἑλληνικαὶ πόλεις τῆς Σικελίας.

Κεφ. Β'. § 1. Τῷ δὲ ἄλλῳ ἔτει] 22ῳ τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου, 410. π. χ. — Ὀλυμπιάς] ἡ ἐορτὴ τῶν Ὀλυμπίων. — ξυνωρίς] ἄρμα (ἄμαξα) συρόμενον ὑπὸ δύο ἵππων. — ἐνίκα] συντ. § 37, 2, σημ. 1. — Κυρηναῖος] ἐκ Κυρήνης πόλεως ἑλληνικῆς ἐν Λιβύῃ τῆς Ἀφρικῆς. — ἐφόροι] οἱ 5 ἀνώτατοι ἄρχοντες ἐν Σπάρτῃ. — ἄρχοντος] ἐπωνύμου, ὅστις ἔτο ὁ ἐπισημότερος τῶν ἐννέα ἀρχόντων ἐν Ἀθήναις. — Θορικὸς] μία τῶν 12 ἀρχαίων

Θράσυλλος δὲ τὰ τε ψηφισθέντα πλοῖα λαβὼν καὶ πεντακισχιλίους τῶν ναυτῶν πελταστὰς ποιησάμενος ὡς ἅμα καὶ πελτασταῖς χρησόμενος ἐξέπλευσεν ἀρχομένου τοῦ 2 θέρους εἰς Σάμον. Ἐκεῖ δὲ μείνας τρεῖς ἡμέρας ἔπλευσεν εἰς Πύγεια· καὶ ἐνταῦθα τὴν τε χώραν ἐδήλου καὶ προσέβαλλε τῷ τείχει. Ἐκ δὲ τῆς Μιλήτου βοηθήσαντες τινὲς τοῖς Πυγελεῦσι διεσπαρμένους ὄντας τῶν Ἀθηναίων 3 τοὺς ψιλούς ἐδίωκον. Οἱ δὲ πελτασταὶ καὶ τῶν ὀπλιτῶν δύο λόχοι βοηθήσαντες πρὸς τοὺς αὐτῶν ψιλούς ἀπέκτειναν ἅπαντας τοὺς ἐκ Μιλήτου ἐκτὸς ὀλίγων καὶ ἀσπίδας 4 ἔλαβον ὡς διακοσίας καὶ τροπαῖον ἔστησαν. Τῇ δὲ ὑστεραία ἔπλευσαν εἰς Νότιον καὶ ἐντεῦθεν παρασκευασάμενοι ἐπορεύοντο εἰς Κολοφῶνα. Κολοφῶνιοι δὲ προσεχώρησαν. Καὶ τῆς ἐπιούσης νυκτὸς ἐνέβαλον εἰς τὴν Λυδῖαν ἀκμάζοντος τοῦ σίτου καὶ κόμας τε πολλὰς ἐνέπρησαν καὶ χορήματα ἔλαβον καὶ ἀνδράποδα καὶ ἄλλην λείαν πολλήν. Στάγης δὲ ὁ Πέρσης περὶ ταῦτα τὰ χωρία ὢν, ἐπεὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐκ τοῦ στρατοπέδου διεσκεδασμένοι ἦσαν κατὰ τὰς ἰδίας λείας, βοηθησάντων τῶν ἰππέων 6 ἕνα μὲν ζῶν ἔλαβεν, ἐπτὰ δὲ ἀπέκτεινε. Θράσυλλος δὲ

πόλεων τῆς Ἀττικῆς καὶ δῆμος εἰς τὰ ἀνατολικά παράλια αὐτῆς. — πελτασταί] στρατιῶται φέροντες μικρὰν ἀσπίδα, ἣ ὅποια ἐλέγετο *πέλιτη*.

§ 2. Πύγεια] μικρὰ πόλις τῆς Μ. Ἀσίας ἀντικρὺ τῆς Σάμου. — Μιλήτος] ἐπίσημος πόλις τῆς Ἰωνίας ἐν Μ. Ἀσίᾳ

§ 3. λόχος] σῶμα στρατιωτικὸν συνήθως ἐξ 100 ἀνδρῶν. — τροπαῖον] (ἐκ τοῦ τρέπω) ἦν σημεῖον νίκης, συνίστατο δὲ ἐκ τῶν ὅπλων τῶν νικηθέντων ἐχθρῶν.

§ 4. Νότιον] πόλις τῆς Μ. Ἀσίας, ἐπίνειον τοῦ Κολοφῶνος. — ἐνέβαλον] συντ. § 35, 1, σημ. 2. — ἀκμάζοντος τοῦ σίτου] τὸν Ἰούνιον τοῦ 410 π. X. — ἐνέπρησαν] ἔκαυσεν ἕνεστ. ἐμπύπρημι· γραμμ. § 84, 3.

§ 5. κατὰ τὰς ἰδίας λείας] πρὸς λαφυραγωγίαν ἰδικήν του ἕκαστος. — ζῶν ἔλαβε] = ἐζώγησε, ζωντανὸν συνέλαβε.

§ 6. Ἐφεσος] πόλις τῆς Μ. Ἀσίας ἀντικρὺ τῆς Σάμου. — τοῦτο τὸ ἐπι-

μετὰ ταῦτα ἀπήγαγεν ἐπὶ θάλατταν τὴν στρατιάν ὡς εἰς Ἔφεσον πλευσόμενος. Τισσαφέρνης δὲ αἰσθόμενος τοῦτο τὸ ἐπιχείρημα στρατιάν τε συνέλεγε πολλήν καὶ ἰπέας ἀπέστειλε παραγγέλλον πᾶσιν [εἰς Ἔφεσον] βοηθεῖν τῇ Ἀρτέμιδι. Θράσυλλος δὲ ἐβδόμη καὶ δεκάτῃ ἡμέρᾳ 7 μετὰ τὴν εἰσβολὴν εἰς Ἔφεσον ἔπλευσε καὶ τοὺς μὲν ὀπλίτας πρὸς τὸν Κορησσὸν ἀποβιβάσας, τοὺς δὲ ἰπέας καὶ πελταστὰς καὶ ἐπιβάτας καὶ τοὺς ἄλλους πάντας πρὸς τὸ ἔλος ἐπὶ τὰ ἕτερα τῆς πόλεως ἅμα τῇ ἡμέρᾳ προσῆγε δύο στρατόπεδα. Οἱ δ' ἐκ τῆς πόλεως ἐβοήθησαν 8 Ἐφέσιοι, οἳ τε σύμμαχοι, οὓς Τισσαφέρνης ἤγαγε, καὶ Συρακόσιοι, οἳ τ' ἀπὸ τῶν προτέρων εἴκοσι νεῶν καὶ ἀπὸ ἐτέρων πέντε, αἱ ἔτυχον τότε παραγενόμεναι, νεωστὶ ἤκουσαι μετὰ Εὐκλέους τε τοῦ Ἰπλωνος καὶ Ἡρακλείδου τοῦ Ἀριστογένους στρατηγῶν, καὶ Σελινοῦσαι δύο. Οὗτοι 9 δὲ πάντες πρῶτον μὲν πρὸς τοὺς ὀπλίτας τοὺς ἐν Κορησσῶ ἐβοήθησαν· τούτους δὲ τρεψάμενοι καὶ ἀποκτείναντες ἐξ αὐτῶν ὡσεὶ ἑκατὸν καὶ εἰς τὴν θάλατταν καταδιώξαντες πρὸς τοὺς παρὰ τὸ ἔλος ἐτρέποντο. Ἐφυγον δὲ κἀκεῖ οἱ Ἀθηναῖοι καὶ ἀπώλοντο αὐτῶν ὡς τριακόσιοι. Οἱ δὲ 10 Ἐφέσιοι τροπαῖον ἐνταῦθα ἔστησαν καὶ ἕτερον πρὸς τῷ

χείρημα] ὅτι ὁ Θράσυλλος ἐσκόπεε νὰ πλεύσῃ εἰς Ἔφεσον.—τῇ Ἀρτέμιδι] δηλ. τῷ ναῶ τῆς Ἀρτέμιδος.

§ 7. Κορησσός] ὄρος πρὸς νότον τῆς Ἐφέσου.—ἐπὶ τὰ ἕτερα τῆς πόλεως] εἰς τὸ ἕτερον μέρος τῆς πόλεως, πρὸς βορρᾶν τῆς Ἐφέσου.

§ 8. Οἱ δ' ἐκ τῆς πόλεως ἐβοήθησαν] οἱ ἐν τῇ πόλει ὄντες ἐξῆλθον ἐκ τῆς πόλεως ἵνα ὑπερασπισθῶσιν. Συντ. § 21, 1, γραμμ. § 41, σημ. 1.—καὶ Σελινοῦσαι δύο] ἀντὶ καὶ οἱ ἀπὸ Σελινοῦσιων δυοῖν, δηλ. οἱ ἄνδρες δύο ἐκ Σελινοῦντος πλοίων.

§ 9. πρὸς τοὺς ὀπλίτας—ἐβοήθησαν] ἔδραμον ἐναντίον τῶν ὀπλιτῶν· πρβλ. 2, 1, 18.—ὡσεὶ ἑκατὸν] σχεδὸν ἑκατὸν.

§ 10. ἀριστεῖα] βραβεῖα ἀνδρείας διδόμενα εἰς τοὺς ἀρίστους.—καὶ κοι-

Κορησῶν. Τοῖς δὲ Συρακοσίοις καὶ Σελινουσίοις κρατί-
στοις γενομένοις ἀριστεῖα ἔδωσαν καὶ κοινῇ καὶ ἰδίᾳ
πολλοῖς καὶ οἰκεῖν ἀτελεῖ τῷ βουλομένῳ αἰεῖ. Σελινου-
σίοις δέ, ἐπεὶ ἡ πόλις ἀπωλώλει, καὶ πολιτείαν ἔδο-
11 σαν. Οἱ δ' Ἀθηναῖοι τοὺς νεκροὺς ὑποσπόνδους ἀπολα-
βόντες ἀπέπλευσαν εἰς Νότιον, κακεῖ θάψαντες αὐτοὺς
12 ἔπλευον ἐπὶ Λέσβου καὶ Ἑλλησπόντου. Ὀρμουῖντες δὲ ἐν
Μηθύμνῃ τῆς Λέσβου εἶδον παραπλεύσας ἐξ Ἐφέσου
τὰς Συρακοσίας ναῦς πέντε καὶ εἴκοσι· καὶ ἐπ' αὐτὰς
ἀναχθέντες τέτταρας μὲν ἔλαβον αὐτοῖς ἀνδράσι, τὰς
13 δ' ἄλλας κατεδίωξαν εἰς Ἐφεσον. Καὶ τοὺς μὲν ἄλλους
αἰχμαλώτους Θράσυλλος εἰς Ἀθήνας ἀπέπεμψε πάντας,
Ἀλκιβιάδην δὲ Ἀθηναῖον, Ἀλκιβιάδου ὄντα ἀνε-
ψιὸν καὶ συμφυγάδα, κατέλευσεν. Ἐντεῦθεν δὲ ἔπλευσεν
εἰς τὴν Σησιτὸν πρὸς τὸ ἄλλο στράτευμα· ἐκεῖθεν δὲ ἅπασα
14 ἡ στρατιὰ διέβη εἰς Λάμψακον. Καὶ χειμῶν ἐπήγει ἐν ᾧ
οἱ αἰχμαῶτοι Συρακοσῖοι εἰργμένοι τοῦ Πειραιῶς ἐν λι-
θοτομίαις, διορύξαντες τὴν πέτραν, ἀποδράντες νυκτὸς

ἡ καὶ ἰδίᾳ] καὶ αἱ πόλεις ἔδωκαν καὶ ἰδιαιτέρως οἱ πολῖται.—οἰκεῖν] ἐκ
τοῦ βουλομένου.—ἀτελεῖ] νὰ ἔχη ἀσυδοσίαν, δηλ. ἀπαλλαγὴν ἀπὸ παντὸς
φόρου ἢ ἄλλης ὑποχρεώσεως.—τῷ βουλομένῳ]=παντὶ βουλ. συντ. § 20,
1, α'.—ἡ πόλις] ἡ ἑαυτῶν.—καὶ πολιτείαν] δικαιώματα πολίτου, δηλ.
ἕκαμην αὐτοὺς πολίτας.

§ 11. ὑποσπόνδους] μὲ συνθήκην, ὅπερ ἦν σημειῖον ὅτι ἐνικήθησαν.—
ἐπὶ Λέσβου] πρὸς τὴν Λ. συντ. 23, γ'.

§ 12. ὀρμουῖντες] ἐνῶ ἦσαν ἀραγμένοι· ὀρμῆω—ὦ ἐκ τοῦ ὄρμος=λιμῆν.
—Μηθύμνα] πόλις τῆς Λέσβου.—εἶδον παραπλεύσας] συντ. § 45, β', β.
—αὐτοῖς ἀνδράσι] μαζί μὲ τοὺς ἀνδρας.

§ 13. ἀνεψιὸν] ἐξ ἀδελφον.—κατέλευσεν] διέταξε καὶ τὸν ἐφόνευσαν διὰ
λιθοβολισμοῦ.—Λάμψακος] πόλις ἐλληνικὴ ἐν Ἑλλησπόντῳ ἐπὶ τῆς Ἀ-
σίας.

§ 14. εἰργμένοι] φυλακισμένοι· εἰργνυμι τὸ β. ἔθεν εἰρκτή.—λιθοτομίαι]
καὶ λατομίαι τόποι, ὅπου ἔκοπτον λίθους καὶ εἰς πολλὰ μέρη ἐχρησίμευον

ᾤχοντο εἰς Δακέλειαν, οἱ δ' εἰς Μέγαρα. Ἐν δὲ τῇ Λαμ- 15
 ψάκῳ συντάττοντος Ἀλκιβιάδου τὸ στράτευμα πᾶν οἱ
 πρότεροι στρατιῶται οὐκ ἐβούλοντο τοῖς μετὰ Θρασύλλου
 συντάττεσθαι ὡς αὐτοὶ μὲν ὄντες ἀήττητοι, ἐκεῖνοι δὲ ἡτ-
 τημένοι ἦκοιεν. Ἐνταῦθα δὴ ἐχείμαζον ἅπαντες Λάμψα-
 κων τειχίζοντες. Καὶ ἐστράτευσαν πρὸς Ἄβυδον· Φαρνά- 16
 βαζος δ' ἐβοήθησεν ἵπποις πολλοῖς καὶ μάχῃ ἡττηθεὶς
 ἔφυγεν. Ἀλκιβιάδης δὲ ἐδίωκεν ἔχων τοὺς τε ἱππέας καὶ
 τῶν ὀπλιτῶν εἴκοσι καὶ ἑκατόν, ὧν ἦρχε Μένανδρος, μέχρι
 σκοτός ἀφείλετο. Ἐκ δὲ τῆς μάχης ταύτης συνέβησαν οἱ 17
 στρατιῶται αὐτοὶ αὐτοῖς καὶ ἠσπάζοντο τοὺς μετὰ Θρα-
 σύλλου. Ἐξῆλθον δὲ τινες καὶ ἄλλας ἐξόδους τοῦ χειμῶ-
 νος εἰς τὴν ἠπειρον καὶ ἐπόρθουν τὴν βασιλέως χώραν.
 Τῷ δ' αὐτῷ χρόνῳ καὶ Λακεδαιμόνιοι τοὺς εἰς τὸ Κορυ- 18
 φάσιον τῶν Εἰλώτων ἀφροσύνας ἐκ Μαλέας ὑποσπόνδους.

ὡς φυλακαί· ἐνταῦθα ἐννοεῖ τὰς ἐν τῇ Πειραϊκῇ χερσονήσῳ κατὰ Γ. Ζάν-
 νέττον. — οἱ δέ] = τινὲς δέ.

§ 15. συντάττοντος] = βουλομένου συντάττειν· εὐθὺς κατωτέρω ἀναλε-
 λυμένον, οὐκ ἐβούλοντο συντάττεσθαι = οὐ συνετάττοντο· συντ. § 37, 1,
 4. Ἐνῷ ὁ Ἀλκιβ. ἤθελε νὰ ἐνώσῃ ὅλον τὸ στράτευμα εἰς ἓν στρατόπε-
 δον. — ὡς αὐτοὶ μὲν ὄντες ἀήττητοι ἢ μετγ. αἰτιολγ. — ὡς αὐτοὶ μὲν εἶεν
 ἀήττητοι. — ἐκεῖνοι] οἱ μετὰ Θρασύλλου. — ἐχείμαζον] παρεχείμαζον, ἔμε-
 νον τὸν χειμῶνα τοῦ 410 π. Χ. — ἅπαντες] οἱ στρατιῶται τῷ Ἀλκιβ.
 καὶ τοῦ Θρασύλλου.

§ 16. ἵπποις] = ἵππεῦσιν. — ἐδίωκεν] ἐνν. αὐτόν. — ἀφείλετο] (ἀφαιροῦ-
 μαι) τὸν Φαρνάβ. φεύγοντα ἀπὸ τοῦ Ἀλκιβ. διώκοντος. δηλ. ἕως ὅτου
 ἐνύκτωσε καὶ ὁ Ἀλκιβ. δὲν ἔβλεπε τὸν Φαρνάβ.

§ 17. ἐκ δὲ τῆς μάχης] μετὰ δὲ τὴν μάχην — συνέβησαν — αὐτοὶ] συνε-
 βιάσθησαν μόνοι των. — αὐτοῖς] = ἀλλήλοις· συντ. § 21, 3. σημ. 1. —
 ἐξῆλθον — ἐξόδους] συντ. § 12, 6.

§ 18. τῷ δ' αὐτῷ χρόνῳ] τὸν χειμῶνα τοῦ 410 π. Χ. — Κορυφάσιον]
 ἀκρωτήριον τῆς Μεσσηνίας ἐν Πελοποννήσῳ πλησίον τῆς Πύλου. — Ἡρά-
 κλεια ἢ Τραχινία] πόλις τῆς Φθιώτιδος πλησίον τῶν Θερμοπυλῶν — πρὸς
 ἑπτακοσίους] ἕως ἑπτακ. ὑποχμ. τῆς ἀπαρξμφ. ἀπολέσθαι.

ἀφῆκαν. Κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν καιρὸν καὶ ἐν Ἡρακλείᾳ τῇ Τραχινίᾳ Ἀχαιοὶ τοὺς ἐποίκους ἀντιτεταγμένων πάντων πρὸς Οἰταίους πολεμίους ὄντας προέδωσαν, ὥστε ἀπολέσθαι αὐτῶν πρὸς ἐπτακοσίους σὺν τῷ ἐκ Λακεδαίμονος ἀρμο-
 19 σιῇ Λαβώτῃ. [Καὶ ὁ ἐνιαυτὸς ἔληγεν οὗτος, ἐν ᾧ καὶ Μῆδοι ἀπὸ Δαρείου τοῦ Περσῶν βασιλέως ἀποστάντες πάλιν προσεχώρησαν αὐτῷ.]

410 π. X. Κεφ. Γ'. [Τοῦ δ' ἐπιόντος ἔτους ὁ ἐν Φωκαίᾳ νεὸς τῆς Ἀθηνᾶς ἐνεπρήσθη πρησιτῆρος ἐμπεσόντος.] Ἐπεὶ δ' ὁ χειμὼν ἔληγε, [Παντακλέους μὲν ἐφορεύοντος, ἄρχοντος δ' Ἀντιγένους, ἕαρος ἀρχομένου, δυοῖν καὶ εἴκοσιν ἐτῶν τῷ πολέμῳ παρεληλυθότων,] οἱ Ἀθηναῖοι ἔπλευσαν εἰς
 2 Προκόννησον παντὶ τῷ στρατοπέδῳ. Ἐκεῖθεν δ' ἐπὶ Καλχηδόνα καὶ Βυζάντιον ὀρμήσαντες ἐστρατοπεδεύσαντο πρὸς Καλχηδόνι. Οἱ δὲ Καλχηδόνιοι προσιόντας αἰσθόμενοι τοὺς Ἀθηναίους τὴν λείαν ἅπασαν κατέθεντο εἰς τοὺς Βι-
 3 θυνοὺς Θραῖκας ἀστυγείτονας ὄντας. Ἀλκιβιάδης δὲ λαβῶν τῶν τε ὀπλιτῶν ὀλίγους καὶ τοὺς ἰππέας καὶ τὰς ναῦς παραπλεῖν κελεύσας ἐλθὼν εἰς τοὺς Βιθυνοὺς ἀπήτει τὰ τῶν Καλχηδονίων χρήματα· εἰ δὲ μὴ, πολεμήσειν ἔφη αὐ-
 4 τοῖς. Οἱ δὲ ἀπέδωσαν. Ἀλκιβιάδης δ' ἐπεὶ ἦκεν εἰς τὸ στρατόπεδον τὴν τε λείαν ἔχων καὶ πίστει πεποιημένος, ἀπειχεῖζε τὴν Καλχηδόνα παντὶ τῷ στρατοπέδῳ ἀπὸ θαλάττης εἰς θάλατταν καὶ τοῦ ποταμοῦ ὅσον οἶον τ' ἦν

Κεφ. Γ' § 1. τοῦ δ' ἐπιόντος ἔτους] 409 π. X.—Φωκαία] πόλις τῆς Ἰωνίας ἐν Μ. Ἀσίᾳ.—πρησιτῆρ] κεραυνός, ἐκ τοῦ ἐμπύμπραμαι· γραμμ. § 84, 3.

§ 2 τὴν λείαν] κατὰ πρόληψιν πᾶν ὅ,τι ἠδύνατο νὰ γείνη λεία, τὰ ὅποια κατωτέρω λέγει χρήματα.

§ 3. εἰ δὲ μὴ] ἐνν. ἀποδοῖεν.

§ 4. τὴν λείαν] τὰ (πράγματα) χρήματα τῶν Καλχηδονίων.—πίστει πεποιημένος]—πιστὰ δεδωκώς καὶ εἰληφώς: ἰδὲ § 9.—ἀπειχεῖζε] ἀπέκλειε διὰ τείχους.—ἀπὸ θαλάττης εἰς θάλατταν] ἀπὸ τῆς μιᾶς θαλάσσης

ξυλίνῳ τείχει. Ἐνταῦθα Ἱπποκράτης μὲν ὁ Λακεδαιμό-
 νιος ἀρμοστής ἐκ τῆς πόλεως ἐξήγαγε τοὺς στρατιώτας
 ὡς μαχοῦμενος· οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἀντιπαρετάξαντο αὐτῷ,
 Φαρνάβαζος δὲ ἔξω τῶν περιτειχισμάτων προσεβοήθει
 στρατιᾷ τε καὶ ἵπποις πολλοῖς. Ἱπποκράτης μὲν οὖν καὶ
 Θράσυλλος ἐμάχοντο ἑκάτερος τοῖς ὀπλίταις χρόνον πολύν,
 μέχρι Ἀλκιβιάδης ἔχων ὀπλίτας τέ τινας καὶ τοὺς ἰππέας
 ἐβοήθησε. Καὶ Ἱπποκράτης μὲν ἀπέθανεν, οἱ δὲ μετ' αὐ-
 τοῦ ὄντες ἔφυγον εἰς τὴν πόλιν, ἅμα δὲ καὶ Φαρνάβαζος
 οὐκ δυνάμενος συμμεῖξαι πρὸς τὸν Ἱπποκράτην διὰ τὴν
 στενοπορίαν, τοῦ ποταμοῦ καὶ τῶν ἀποτειχισμάτων ἐγ-
 γὺς ὄντων, ἀπεχώρησεν εἰς τὸ Ἡράκλειον τὸ τῶν Καλ-
 χηδονίων, οὗ ἦν αὐτῷ τὸ στρατιόπεδον. Ἐκ τούτου δὲ
 Ἀλκιβιάδης μὲν ὄρετο εἰς τὸν Ἑλλήσποντον καὶ εἰς
 Χερσόνησον χρήματα πράξων· οἱ δὲ λοιποὶ στρατηγοὶ συν-
 εχώρησαν πρὸς Φαρνάβαζον ὑπὲρ Καλχηδόνας εἴκοσι
 τάλαντα δοῦναι Ἀθηναίοις Φαρνάβαζον καὶ ὡς βασιλέα
 πρέσβεις Ἀθηναίων ἀναγαγεῖν καὶ ὄρκους ἔδοσαν καὶ
 ἔλαβον παρὰ Φαρναβάζου ὑποτελεῖν τὸν φόρον Καλχηδο-

ἕως τὴν ἄλλην. δηλ. ἀπὸ τοῦ Βοσπόρου μέχρι τῆς Προποντίδος.—καὶ
 τοῦ ποταμοῦ] γεν. διαιρετικὴ ἐκ τοῦ ὅσον οἶόν τ' ἦν ἐνν. ἀποτειχίσαι.

§ 5. ἐνταῦθα] τότε, δηλ. ἐνῷ ἀπετείχιζε τὴν πόλιν ὁ Ἀλκιβ.—ὡς μα-
 χούμενος] τελικὴ μετοχή.—ἵπποις]=ἰππεῦσιν.

§ 7. συμμεῖξαι] νὰ συνενωθῇ· τὸ ῥ. συμμείγνυμι.—διὰ τὴν στενοπορίαν]
 διότι τὸ πέρασμα ἦτο στεγνόν.—Ἡράκλειον] κἀς τοῦ Ἡρακλέους.—οὐ]=
 ὄπου.

§ 8. ἐκ τούτου] μετὰ τοῦτο.—Χερσόνησος] ἡ Θρακικὴ παρὰ τὸν Ἑλ-
 λήσποντον.—χρήματα πράξων] διὰ νὰ εἰσπράξῃ χρήματα.—οἱ δὲ λοιποὶ
 στρατηγοὶ] Θράσυλλος καὶ Θηραμένης.—συνεχώρησαν] συνεφώνησαν.—
 ὑπὲρ Καλχηδόνας] χάριν τῆς Καλχ.—τάλακτον]=6000 δραχμ.

§ 9. ὄρκους ἔδοσαν καὶ ἔλαβον] περίφρασις τοῦ μέσου ἀλληλοπαθοῦς=
 ὄρκους (πίστεις) ἐποίησαντο.—ὑποτελεῖν] νὰ πληρώσωσιν.—εἰώθησαν] ἐνν.

νίους Ἀθηναίους, ὅσον περ εἰώθεσαν, καὶ τὰ ὀφειλόμενα
 χρήματα ἀποδοῦναι, Ἀθηναίους δὲ μὴ πολεμεῖν Καλχη-
 10 δονίους, ἕως ἂν οἱ παρὰ βασιλέως πρέσβεις ἔλθωσιν. Ἀλ-
 κιβιάδης δὲ τοῖς ὄρκοις οὐκ ἐτύγγανε παρῶν, ἀλλὰ περὶ
 Σηλυμβρόϊαν ἦν· ἐκείνην δ' ἐλὼν πρὸς τὸ Βυζάντιον ἦκεν
 ἔχων Χερῶνονησίτας τε πανδημίαι καὶ ἀπὸ Θράκης στρατι-
 11 ὄτας καὶ ἰππέας πλείους τριακοσίων. Φαρνάβαζος δὲ ἀ-
 ξιῶν δεῖν κἀκεῖνον ὀμνύναι περιέμενεν ἐν Καλχηδόνι, μέ-
 χρι ἔλθοι ἐκ τοῦ Βυζαντίου· ἐπειδὴ δὲ ἦλθεν, οὐκ ἔφη
 12 ὀμειῖσθαι, εἰ μὴ κἀκεῖνος αὐτῷ ὀμείτῃ. Μετὰ ταῦτα ὤμο-
 σεν ὁ μὲν ἐν Χρυσοπόλει, οἷς Φαρνάβαζος ἔπεμπε Μιτρο-
 βάτει καὶ Ἀρνάπει, ὁ δ' ἐν Καλχηδόνι τοῖς παρ' Ἀλκι-
 βιάδου, Εὐρουπιτόλεμῳ καὶ Διοτίμῳ, τὸν τε κοινὸν ὄρκον
 13 καὶ ἰδία ἀλλήλοισ πίστεις ἐποίησαντο. Φαρνάβαζος μὲν οὖν
 εὐθύς ἀπήει καὶ τοὺς παρὰ βασιλέα πορευομένους πρέσβεις
 ἀπαντῶν ἐκέλευσεν εἰς Κύζικον. Ἐπέμφθησαν δὲ Ἀθηναίων
 μὲν Δωρόθεος, Φιλοκύδης, Θεογένης, Εὐρουπιόλεμος,
 Μαντίθεος, σὺν δὲ τούτοις Ἀργεῖοι Κλεόστρατος, Πυρόλο-
 χος· ἐπορεύοντο δὲ καὶ Λακεδαιμονίων [πρέσβεις] Πα-
 σιππίδας καὶ ἕτεροι, μετὰ δὲ τούτων καὶ Ἐρμοκράτης ἤδη
 φεύγων ἐκ Συρακουσῶν καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Πρόξενος.
 14 Καὶ Φαρνάβαζος μὲν τούτους ἤγε· οἱ δὲ Ἀθηναῖοι τὸ
 Βυζάντιον ἐπολιόρκουν περικειχίσαντες καὶ πρὸς τὸ τεῖ-

ὑποτελεῖν.—μὴ πολεμεῖν] νὰ κάμωσιν ἀναχωρήν.—οἱ παρὰ βασιλέως]=
 οἱ παρὰ βασιλέα πεμφθέντες ἔλθωσι παρὰ βασιλέως.

§ 11. οὐκ ἔφη ὀμειῖσθαι]=ἔφη οὐκ ὀμειῖσθαι· εἶπεν ὅτι δὲν θὰ ὀρκισθῆ.

§ 12. ὁ μὲν] Ἀλκιβιάδης.—ὁ δὲ] Φαρνάβαζος.—οἷς]=τούτοις, οὓς.—
 τὸν κοινὸν ὄρκον] περὶ τῶν κοινῶν πραγμάτων τῆς πόλεως.—ἰδία ἀλλή-
 λοις πίστεις] φίλιαν προσωπικὴν.

§ 13. ἀπαντῶν εἰς Κύζικον] νὰ ὑπάγωσιν εἰς Κύζ. καὶ ἐκεῖ νὰ συναν-
 τήσωσιν αὐτόν.—ἤδη φεύγων] ὧν ἤδη ἐξόριστος.

χος ἀκροβολισμοὺς καὶ προσβολὰς ἐποιοῦντο, ἐν δὲ τῷ Βυζαντίῳ ἦν Κλέαρχος Λακεδαιμόνιος ἀρμοστής καὶ σὺν 15 αὐτῷ τῶν περιοίκων τινὲς καὶ τῶν νεοδαμῶδων οὐ πολλοὶ καὶ Μεγαρεῖς καὶ ἄρχων αὐτῶν Ἐλιξος Μεγαρεὺς καὶ Βοιωτοὶ καὶ τούτων ἄρχων Κοιρατάδας· οἱ δ' Ἀθηναῖοι 16 ὡς οὐδὲν ἐδύνατο διαπράξασθαι κατ' ἰσχὺν ἔπεισάν τινας τῶν Βυζαντίων προδοῦναι τὴν πόλιν. Κλέαρχος δὲ ὁ ἀρ- 17 μοστής οἰόμενος οὐδένα ἂν τοῦτο ποιῆσαι, καταστήσας δὲ ἅπαντα ὡς ἐδύνατο κάλλιστα καὶ ἐπιτρέψας τὰ ἐν τῇ πόλει Κοιρατάδα καὶ Ἐλίξω διέβη παρὰ τὸν Φαρνάβαζον εἰς τὸ πέραν μισθὸν τε τοῖς στρατιώταις παρ' αὐτοῦ ληψόμενος καὶ ναῦς συλλέξων, αἱ ἦσαν ἐν τῷ Ἑλλησπόντῳ ἄλλαι ἄλλη καταλελειμμέναί φρουρίδες ὑπὸ Πασιπίδου καὶ ἄς Ἀγησανδρίδας εἶχεν ἐπὶ Θράκης ἐπιβάτης ὢν Μινδάρου, καὶ ὅπως καὶ ἐν Ἀντάνδρῳ ἄλλαι ναυπηγηθεῖσαν, ἀθροαὶ δὲ γενόμεναι πᾶσαι κακῶς τοὺς συμμάχους τῶν Ἀθηναίων ποιοῦσαι ἀποσπάσειαν τὸ στρατιόπεδον ἀπὸ τοῦ Βυζαντίου. Ἐπεὶ δ' ἐξέπλευσεν ὁ Κλέαρχος, 18

§ 15. περιοίκοι] οἱ ἀρχαῖοι κάτοικοι τῆς Λακωνικῆς, οἱ Ἀγαῖοί, οἵτινες κατὰ τὴν καθόδον τῶν Ἑρακλειδῶν (Δωριέων) ὑποταχθέντες ἐκούσιως ἔμειναν ἐλεύθεροι πληρόντες φόρους καὶ στρατεύοντες, ἀλλὰ δὲν μετεῖχον τῆς ἀρχῆς. — νεοδαμῶδεις] οἱ ἀπελευθερούμενοι Ἐλλῶτες, νέοι δηλ. πολῖται.

§ 16. κατ' ἰσχὺν] = κατὰ κράτος, βία.

§ 17. οὐδένα ἂν τοῦτο ποιῆσαι] = ὅτι οὐδεὶς ἂν τοῦτο ποιήσειεν. — τοῦτο] τὸ προδοῦναι τὴν πόλιν. — διέβη (διὰ τοῦ Βοσπόρου) μισθὸν τε ληψόμενος καὶ ναῦς συλλέξων. . . καὶ ὅπως ἄλλαι ναυπηγηθεῖσαν. . . ἀθροαὶ δέ. . . ἀποσπάσειαν] τὸ διέβη ὡς κινήσεως σημαντικὸν συντάσσεται μετὰ τελικῆς μετοχῆς ληψόμενος (= ὅπως λάβοι) καὶ συλλέξων (= ὅπως συλλέξειεν), ἔπειτα δ' ὁμῶς τρέπεται ὁ λόγος καὶ ἡ μετοχὴ ἀναλύεται εἰς τελικὴν πρότασιν, ὅπως ναυπηγηθεῖσαν — ἀποσπάσειαν. — αἱ ἦσαν — ἄλλαι] = τὰς τε ἄλλας, αἱ ἴσαν, καθ' ἑλξιν — ἐπιβάτης] ὑποστράτηγος ἐνταῦθα. — κακῶς — ποιοῦσαι] κακοποιοῦσαι βλάπτουσαι.

§ 18. οἱ προδιόντες] ἐνεστ. τοῦ σκοπομένου. Ἀνακόλουθον σχῆμα

οὐκ ἀποδοῦναι τὴν πόλιν τῶν Βυζαντίων, Κύδων καὶ Ἀρίστων καὶ Ἀναξικράτης καὶ Λυκούργος καὶ Ἀναξί-
 19 λαος, ὃς ὑπαγόμενος θανάτου ὕστερον ἐν Λακεδαίμονι
 διὰ τὴν προδοσίαν ἀπέφυγεν εἰπὼν ὅτι οὐ προδοίη τὴν
 πόλιν, ἀλλὰ σῶσαι παῖδας ὄρων καὶ γυναῖκας λιμῶ ἀπολ-
 λυμένους Βυζάντιος ὃν καὶ οὐ Λακεδαιμόνιος· τὸν γὰρ
 ἐνόητα σῆτον Κλέαρχον τοῖς Λακεδαιμονίων στρατιώταις
 20 διδόναι· διὰ ταῦτ' οὖν τοὺς πολεμίους ἔφη εἰσέσθαι, οὐκ
 ἀργυρίου ἕνεκα οὐδὲ διὰ τὸ μισεῖν Λακεδαιμονίους· ἐπεὶ
 δὲ αὐτοῖς παρεσκευάστο, νυκτὸς ἀνοίξαντες τὰς πύλας τὰς
 ἐπὶ τὸ Θράκιον καλούμενον εἰσήγαγον τὸ στράτευμα καὶ
 21 τὸν Ἀλκιβιάδην· ὁ δὲ Ἐλιξος καὶ ὁ Κοιρατάδας οὐδὲν
 τούτων εἰδότες ἐβροήθουν μετὰ πάντων εἰς τὴν ἀγοράν·
 ἐπεὶ δὲ πάντῃ οἱ πολέμοι κατεῖχον, οὐδὲν ἔχοντες, ὅ,τι
 22 ποιήσαιεν, παρέδοσαν σφᾶς αὐτούς· καὶ οὗτοι μὲν ἀπε-
 πέμφθησαν εἰς Ἀθήνας καὶ ὁ Κοιρατάδας ἐν τῷ ὄχλῳ
 ἀποβαινόντων ἐν Πειραιεῖ ἔλαθεν ἀποδράς καὶ ἀπεσώθη
 εἰς Δεκέλειαν.

ἐνταῦθα, διότι ὁ λόγος διακόπτεται καὶ ἡ ὄνομ. μένει χωρὶς ῥῆμα· ἐπα-
 ναλαμβάνεται δὲ ἡ διακοπεῖσα σειρά τῆς διηγήσεως ἐν § 20.—τῶν Βυ-
 ζαντίων] γεν. διαιρετική τοῦ οἱ προδιδόντες.—τὴν πόλιν] ἐνν. ἑαυτῶν.

§ 19. ὑπαγόμενος θανάτου] ἐνν. ὑπὸ τοὺς δικαστάς, δικαζόμενος διὰ
 θάνατον.—ἀπέφυγεν] ἠθροῦθη—ὅτι οὐ προδοίη—ἀλλὰ σῶσαι] = ὅτι δὲν
 ἐπρόδωκεν, ἀλλ' ἔσωσε· συντ. § 51.—τὸν γὰρ ἐνόητα σῆτον] αἰτιολογεῖ
 τὸ παῖδας ὄρων καὶ γυναῖκας ἀπολλυμένας.—διδόναι] ἐνν. ἔφη=ὅτι ἔδι-
 δεν.—εἰσέσθαι] ὅτι εἰσήγαγε· μέσ' ἀόρ. 6' τοῦ εἰσῆμι.

§ 20. αὐτοῖς] τοῖς προδιδούσιν.—παρασκευάστο] ἀπροσώπως=ἡ πα-
 ρασκευὴ ἐγεγένητο.—Θράκιον] τόπος ἀνοικτὸς ἔρημος ἐν Βυζαντίῳ.

§ 21. ἐβροήθουν] ἔδραμον πρὸς ἄμυναν.—ὅ,τι ποιήσαιεν] πλῆγία ἐρώ-
 τησις· συντ. 58, 5.

§ 22. ἀποβαινόντων] ἐνν. αὐτῶν.—ἔλαθεν ἀποδράς] = λάθρα ἀπέδρα.
 συντ. 45, 6', 2.

Κεφ. Δ'. Φαρνάβαζος δὲ καὶ οἱ πρέσβεις τῆς Φρυγίας¹
 ἐν Γορδίῳ ὄντες τὸν χειμῶνα τὰ περὶ τὸ Βυζάντιον πε-⁴⁰⁸_{π. x}
 πραγμένα ἤκουσαν. Ἀρχομένου δὲ τοῦ ἔαρος πορευομέ-²
 νοις αὐτοῖς παρὰ βασιλέα ἀπήντησαν καταβαίνοντες οἳ τε
 Λακεδαιμονίων πρέσβεις, Βοιώτιος [ὄνομα] καὶ οἱ μετ'
 αὐτοῦ, καὶ οἱ ἄλλοι [ἄγγελοι] καὶ ἔλεγον ὅτι Λακεδαι-
 μόνιοι πάντων, ὧν δέονται, πεπραγότες εἶεν παρὰ βασι-
 λέως, καὶ Κῦρος ἄρξων πάντων τῶν ἐπὶ θαλάττῃ καὶ³
 συμπολεμήσων Λακεδαιμονίοις ἐπιστολὴν τε ἔφερε τοῖς
 κάτω πᾶσι τὸ βασιλεῖον σφράγισμα ἔχουσαν, ἐν ἣ ἐνήν
 καὶ τάδε· Καταπέμπω Κῦρον κάρανον τῶν εἰς Καστωλὸν
 ἀθροιζομένων. Τὸ δὲ κάρανον ἔστι κύριον. Ταῦτ' οὖν⁴
 ἀκούοντες οἱ τῶν Ἀθηναίων πρέσβεις, καὶ ἐπειδὴ Κῦρον
 εἶδον, ἐβούλοντο μάλιστα μὲν παρὰ βασιλέα ἀναβῆναι,
 εἰ δὲ μὴ, οἴκαδε ἀπελθεῖν. Κῦρος δὲ Φαρναβάζῳ εἶπεν ἥ⁵
 παραδοῦναι τοὺς πρέσβεις ἑαυτῷ ἢ μὴ οἴκαδέ πω ἀπο-
 πέμψαι βουλόμενος τοὺς Ἀθηναίους μὴ εἰδέναι τὰ πρατ-
 τόμενα. Φαρνάβαζος δὲ τέως μὲν κατεῖχε τοὺς πρέσβεις⁶
 φάσκων τοτὲ μὲν ἀνάξειν αὐτοὺς παρὰ βασιλέα, τοτὲ δὲ

Κεφ. Δ'. § 1. Γόρδιον] πόλις τῆς Φρυγίας.

§ 2. ἀρχομένου τοῦ ἔαρος] κατὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ ἔαρος τοῦ 408 π. X.
 ἔτους. — πάντων ὧν] καθ' ἕλξιν ἀντὶ πάντα ὧν.

§ 3 καὶ Κῦρος] ἐνν. ἀπήντησεν. — τῶν ἐπὶ θαλάττῃ] τῶν παραθαλασσίων.
 — τοῖς κάτω] — τοῖς ἐπὶ θαλάττῃ. — τὸ βασιλεῖον σφράγισμα ἔχουσαν] ἐσφρα-
 γισμένην μὲ τὴν σφραγῖδα τοῦ βασιλέως. — Καστωλός] πόλις τῆς Λυδίας
 ἐν Ἀσίᾳ.

§ 4. εἰ δὲ μὴ] ἐνν. παρὰ βασιλέα ἀναβαῖεν. — ἀπελθεῖν] ἐνν. ἐβού-
 λοντο.

§ 5. εἶπεν] — ἐκέλευσεν· διὸ τὰ ἀπαρμφ. παραδοῦναι καὶ ἀποπέμψαι
 εἶναι τελικά· ἰδὲ συντ. § 42, 2, σημ. 2. — μὴ οἴκαδέ πω] — μὴπω (ὄχι
 ἀκόμη) οἴκαδε.

§ 6. φάσκων] προφασιζόμενος· γραμμ. § 83. ὡς μηδὲν μέμνηται] ἐνν.
 Κῦρος· τελικὴ πρότασις ἐκ τοῦ κατεῖχε τοὺς πρέσβεις.

- 7 οἴκαδε ἀποπέμψειν, ὥς μηδὲν μέμνηται· ἐπειδὴ δὲ ἐνιαυτοὶ τρεῖς ἦσαν, ἐδεήθη τοῦ Κύρου ἀφεῖναι αὐτοὺς φάσκων ὁμωμοκέναι ἀπάξειν ἐπὶ θάλατταν, ἐπειδὴ οὐ παρὰ βασιλέα. Πέμψαντες δὲ Ἀριοβαρζάνει παρακομίσαι αὐτοὺς ἐκέλευον· ὁ δὲ ἀπήγαγεν εἰς Κίον τῆς Μυσίας, ὅθεν πρὸς τὸ ἄλλο στρατόπεδον ἀπέπλευσαν.
- 8 Ἀλκιβιάδης δὲ βουλόμενος μετὰ τῶν στρατιωτῶν ἀποπλεῖν οἴκαδε ἀνήχθη εὐθὺς ἐπὶ Σάμον· ἐκεῖθεν δὲ λαβὼν τῶν νεῶν εἴκοσιν ἔπλευσε τῆς Καρίας εἰς τὸν Κεραμικὸν κόλπον· ἐκεῖθεν δὲ συλλέξας ἑκατὸν τάλαντα ἤκεν εἰς τὴν
- 9 Σάμον. Θρασύβουλος δὲ σὺν τριάκοντα ναυσὶν ἐπὶ Θράκης ὄχρετο, ἐκεῖ δὲ τὰ τε ἄλλα χωρία τὰ πρὸς Λακεδαιμονίους μεθεστηκότα κατεστρέψατο καὶ Θάσον ἔχουσιν
- 10 κακῶς ὑπὸ τε τῶν πολέμων καὶ στάσεων καὶ λιμοῦ. Θρασύλλος δὲ σὺν τῇ ἄλλῃ στρατιᾷ εἰς Ἀθήνας κατέπλευσε· πρὶν δὲ ἤκεν αὐτόν, οἱ Ἀθηναῖοι στρατηγούς εἵλοντο Ἀλκιβιάδην μὲν φεύγοντα καὶ Θρασύβουλον ἀπόντα,
- 11 Κόνωνα δὲ τρίτον ἐκ τῶν οἰκοθεν. Ἀλκιβιάδης δ' ἐκ τῆς Σάμου ἔχων τὰ χρήματα κατέπλευσεν εἰς Πάρον ναυσὶν εἴκοσιν, ἐκεῖθεν δ' ἀνήχθη εὐθὺς Γυθείου ἐπὶ κατασκοπὴν τῶν τριήρων, ὡς ἐπυνθάνετο Λακεδαιμονίους αὐτόθι παρασκευάζειν τριάκοντα, καὶ τοῦ οἴκαδε κατά-

§ 7. ἐπειδὴ δ' ἐνιαυτοὶ τρεῖς ἦσαν] ἀφοῦ παρῆλθον τρία ἔτη.—ἐπειδὴ οὐ παρὰ βασιλέα] ἐνν. ἄγειν ἐξείη (τοῦ ἔξεστι).—Κίος] πόλις τῆς Μυσίας, ἣτις εἶναι ἐπαρχία τῆς Μ. Ἀσίας.

§ 8. ἀνήχθη]=ἀνήγαγετο, τοῦ ἀνάγομαι.—εἰς τὸν Κεραμικὸν κόλπον τῆς Καρίας] εἰς τὸν κόλπον τῆς Κω.

§ 9. κατεστρέψατο] καθυπέταξε.—ἐπὸ τε τῶν πολέμων καὶ στάσεων καὶ λιμοῦ] τὸ αἴτιον τοῦ κακῶς ἔχουσιν=κακουχομένην, κακοπαθοῦσαν.

§ 10. φεύγοντα]=ὄντα φυγάδα (ἐξόριστον): συντ. § 37, 1, σημ. 1. ἐκ τῶν οἰκοθεν] κατὰ πρόληψιν ἀντὶ ἐκ τῶν οἴκοι.

§ 11. εὐθὺς Γυθείου] κατ' εὐθείαν εἰς τὸ Γύθειον τὸ ἐπίγειον τῆς Σπάρ-

πλον, ὅπως ἡ πόλις πρὸς αὐτὸν ἔχει. Ἐπεὶ δ' ἑώρα 12
 ἑαυτῷ εὖνον οὔσαν καὶ στρατηγὸν αὐτὸν ἡρημένους καὶ
 ἰδία μεταπεμπομένους τοὺς ἐπιτηδείους, κατέπλευσεν εἰς
 τὸν Πειραιᾶ ἡμέρα, ἣ Πλυντήρια ἦγεν ἡ πόλις, τοῦ ἔ-
 δους κατακεκαλυμμένου τῆς Ἀθηνᾶς, ὃ τινες οἰωνίζοντο
 ἀνεπιτήδειον εἶναι καὶ αὐτῷ καὶ τῇ πόλει. Ἀθηναίων
 γὰρ οὐδεὶς ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ οὐδενὸς σπουδαίου ἔργου
 τολμήσαι ἂν ἄφασθαι. Καταπλέοντος δ' αὐτοῦ ὅ,τε ἐκ τοῦ 13
 Πειραιῶς καὶ ὁ ἐκ τοῦ ἄστεως ὄχλος ἠθροίσθη πρὸς τὰς
 ναῦς, θαυμάζοντες καὶ ἰδεῖν βουλόμενοι τὸν Ἀλκιβιάδην
 λέγοντες [δοι] οἱ μὲν ὡς κράτιστος εἶη τῶν πολιτῶν καὶ
 μόνος [ἀπελογήθη ὡς] οὐ δικαίως φύγοι, ἐπιβουλευθεῖς

της.—ἐπὶ κατασκοπήν] ἵνα κατασκοπεύσῃ.—καὶ τοῦ οἴκαδε κατάπλου]—
 καὶ ἐπὶ κατασκοπήν, ὅπως τοῦ οἴκαδε κατάπλου ἡ πόλις ἔχει πρὸς αὐ-
 τόν, δηλ. ποίαν γνώμην ἔχει ἡ πόλις περὶ τοῦ κατάπλου (τῆς ἐπιστρο-
 φῆς) αὐτοῦ εἰς τὴν πατρίδα.—ὅπως ἡ πόλις ἔχει] πλαγία ἐρώτησις ἐκ τοῦ
 ἐπὶ κατασκοπήν (=κατασκεψόμενος).

§ 12. ἡρημένους] ἔνν. τοὺς πολίτας ἐκ τοῦ ἀνωτέρω πόλις· σχῆμα
 κατὰ σύνεσιν ἢ κατὰ τὸ νοούμενον.—μεταπεμπομένους τοὺς ἐπιτηδείους]
 ὅτι προσεχάλουν αὐτὸν οἱ φίλοι του.—Πλυντήρια] ἑορτὴ ἐν Ἀθήναις τε-
 λουμένη τῇ 10 Ἰουν. εἰς τιμὴν τῆς Ἀθηνᾶς, καθ' ἣν ἐξέδουον τὸ ἄγαλμα
 τῆς Ἀθηνᾶς τὰ ἱμάτια καὶ κοσμήματα, ἵνα πλύνωσιν αὐτά, καὶ περιε-
 κάλυπτον αὐτό. Ἐθεωρεῖτο δὲ ὡς ἀποῦσα ἡ Ἀθηνᾶ καὶ γενικὸν ἦν πέν-
 πένθος τὴν ἡμέραν ταύτην, ἧτις ἐθεωρεῖτο ὡς ἀποφράς.—ἔδος] ἄγαλμα.
 οἰωνίζοντο] ἐθεώρουν ὡς σημεῖον ἀνεπιτήδειον] οὐχὶ καλόν, ἀπαίσιον δι'
 αὐτὸν καὶ τὴν πόλιν.—Ἀθηναίων γὰρ κλπ.]—οὐδεὶς γὰρ Ἀθηναίων τολ-
 μήσαι ἂν ἄφασθαι ἔργου οὐδενὸς σπουδαίου ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ.

§ 13. ἄστει] ἡ πόλις τῶν Ἀθηναίων ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸν Πειραιᾶ.—
 θαυμάζοντες καὶ βουλόμενοι...λέγοντες] ἀναφέρονται εἰς τὸ ὄχλος, σχῆμα
 κατὰ σύνεσιν, διότι εἶναι περιληπτικόν.—ὡς κράτιστος εἶη...καὶ φύγοι]
 κατ' εὐκτ. διότι ἐξαρτῶνται ἐξ ἱστορικοῦ χρόνου.—ἐπιβουλευθεῖς] ἔνν.
 φύγοι.—ἐκείνου] τοῦ Ἀλκιβ.—ἑλάττω δυνάμεων]=ἐλάττω δύναμιν,
 (ἐπιβρόν) ἐχόντων.—ἀπὸ τῶν αὐτοῦ] μὲ τὰ ἰδικὰ του μέσα.—ἀπὸ τοῦ
 τῆς πόλεως δυνατοῦ] μὲ τὰς δυνάμεις τῆς πόλεως· τὸ δυνατόν=ἡ δύνα-
 μις· συν. § 18, 1, σ'.

δὲ ὑπὸ τῶν ἔλαττον ἐκείνου δυναμένων μοχθηρότερα τε
 λεγόντων καὶ πρὸς τὸ αὐτῶν ἴδιον κέρδος πολιτευόντων
 ἐκείνου αἰεὶ τὸ κοινὸν αὐξήσας καὶ ἀπὸ τῶν αὐτοῦ καὶ
 14 ἀπὸ τοῦ τῆς πόλεως δυνατοῦ. Ἐθέλοντος δὲ τότε κρίνε-
 σθαι παραχρῆμα τῆς αἰτίας ἄρτι γεγενημένης ὡς ἠσεβη-
 κότης εἰς τὰ μυστήρια ὑπερβαλλόμενοι οἱ ἐχθροὶ τὰ δο-
 κοῦντα δίκαια εἶναι ἀπόντα αὐτὸν ἐστέρησαν τῆς πατρι-
 15 δος· ἐν ᾧ χρόνῳ ὑπὸ ἀμηχανίας δουλεύων ἠναγκάσθη
 μὲν θεραπεύειν τοὺς ἐχθίστους κινδυνεύων αἰεὶ παρ' ἐκά-
 στην ἡμέραν ἀπολέσθαι· τοὺς δὲ οἰκειοτάτους πολίτας τε
 καὶ συγγενεῖς καὶ τὴν πόλιν ἅπασαν ὄρων ἐξαμαρτάνου-
 16 σαν οὐκ εἶχεν, ὅπως ὠφελοίη φυγῇ ἀπειρογόμενος· οὐκ
 ἔφασαν δὲ τῶν οἴων περ αὐτὸς ὄντων εἶναι καινῶν δεῖσθαι
 πραγμάτων οὐδὲ μεταστάσεως· ὑπάρχειν γὰρ ἐκ τοῦ δή-
 μου αὐτῷ μὲν τῶν τε ἡλικιωτῶν πλέον ἔχειν τῶν τε πρε-

§ 14. ἄρτι γεγενημένης] ἐπεξήγησις τοῦ τότε παραχρῆμα· — κρίνεσθαι τῆς αἰτίας] ἡ γενικὴ τοῦ αἰτίου ἢ τοῦ ἐγκλήματος. Αἰτία (=κατηγορία) διαφέρει κατηγορίας· «αἰτία μὲν γὰρ φίλων ἀνδρῶν ἐστὶν ἀμαρτανόντων, κατηγορία δὲ ἐχθρῶν ἀδικησάντων» Θεουκδ. 1, 69, 6. — ὡς ἠσεβηκότης εἰς τὰ μυστήρια] τὰ Ἐλευσίνια. Κατηγορήθη ὁ Ἄλκιβ. ὅτι ἐμπαικτικῶς ἐμιμῆτο τὰ μυστήρια ἐν οἰκίαις μετὰ φίλων καὶ ὅτι ἔκοψε νύκτα τὰς κεφαλὰς τῶν Ἑρμῶν. — ὑπερβαλλόμενοι] ἀναβαλόντες. — τὰ δοκοῦντα δίκαια εἶναι] ὅ,τι ἐφαίνετο ὅτι ἦτο δίκαιον, δηλ. νὰ γείνη τότε εὐθύς ἡ δίκη.

§ 15. τοὺς ἐχθίστους] Σπαρτίους καὶ Πέρσας. παρ' ἐκάστην ἡμέραν] συνηθέστερον καθ' ἐκάστην ἡμέραν. — ὅπως ὠφελοίη] συντ. § 58, 5. — ἀπειρογόμενος] ἐπειδὴ ἐμποδίζετο ὑπὸ τῆς ἔξορίας.

§ 16. οὐκ ἔφασαν κλπ.] ἔφασαν (τὸ) δεῖσθαι καινῶν πραγμάτων καὶ μεταστάσεως οὐκ εἶναι τῶν ὄντων (τοιούτων), οἷος περ αὐτὸς (ἐστὶ)· δηλ. ἔλεγον, ὅτι τοιοῦτοι ἄνδρες, ὅποῖος αὐτὸς εἶναι, δὲν ἔχουσιν ἀνάγκην νεωτερισμῶν καὶ μεταβολῆς τῶν πραγμάτων. — ὑπάρχειν ἐκ τοῦ δήμου αὐτῷ μὲν] συμβαίνει εἰς αὐτὸν μὲν ἐκ τοῦ δημοκρατικοῦ πολιτεύματος· τὸ ὑπάρχειν ἀπρόσωπον ἐνταῦθα ἐκ τοῦ ἔφασαν. — πλέον ἔχειν] = πλεονεχτῆν, ὑπερτερεῖν, ἀντίθετον τοῦ — ἐλαττοῦσθαι = ἔλαττον ἔχειν, μειο-

σβυτέρων μὴ ἐλαττοῦσθαι, τοῖς δ' αὐτοῦ ἐχθροῖς τοιού-
τοις δοκεῖν εἶναι, οἷοις περιμένειν μὲν πρότερον, ὕστερον
δὲ δυνασθεῖσιν ἀπολλύναι τοὺς βελτίστους, αὐτοὺς δὲ μό-
νους λειφθέντας δι' αὐτὸ τοῦτο ἀγαπᾶσθαι ὑπὸ τῶν πο-
λιτῶν, ὅτι ἑτέροις βελτίοισιν οὐκ εἶχον χρῆσθαι· οἱ δέ, 17
ὅτι τῶν παροικομένων αὐτοῖς κακῶν μόνος αἴτιος εἶη τῶν
τε φοβερῶν ὄντων τῇ πόλει γενέσθαι μόνος κινδυνεύσαι
ἡγεμῶν κατασιῆναι. Ἀλκιβιάδης δὲ πρὸς τὴν γῆν ὄρμι- 18
σθεῖς ἀπέβαινε μὲν οὐκ εὐθέως φοβούμενος τοὺς ἐχθρούς·
ἐπαναστὰς δὲ ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ἐσκόπει τοὺς αὐτοῦ
ἐπιτηδεῖους, εἰ παρήσαν. Κατιδὼν δὲ Εὐρυπιτόλεμον 19
τὸν Πεισιάνακτος, ἑαυτοῦ δὲ ἀνεπιόν, καὶ τοὺς ἄλλους
οἰκείους καὶ τοὺς φίλους μετ' αὐτῶν τότε ἀποβάς ἀναβαί-
νει εἰς τὴν πόλιν μετὰ τῶν παρεσκευασμένων, εἴ τις
ἄπτοιτο, μὴ ἐπιτρέπειν. Ἐν δὲ τῇ βουλῇ καὶ τῇ ἐκκλη- 20
σία ἀπολογησάμενος, ὡς οὐκ ἠσεβήκει, εἰπὼν δέ, ὡς
ἠδίκηται, λεχθέντων δὲ καὶ ἄλλων τοιούτων καὶ οὐδενὸς
ἀντειπόντος διὰ τὸ μὴ ἀνασχέσθαι ἂν τὴν ἐκκλησίαν

νεκτεῖν.—τοῖς δ' αὐτοῦ ἐχθροῖς] ἔνν. ὑπάρχειν ἐκ τοῦ δήμου δοκεῖν εἶ-
ναι τοιούτοις, οἷοις περιμένειν (=ὥστε νὰ περιμένωσιν).—ὕστερον δὲ]
πάλιν ἔνν. ὑπάρχειν ἐκ τοῦ δήμου.—δυνασθεῖσιν] ἀφοῦ ἔγειναν δυνατοί·
γραμμ. 84, 6.—αὐτοὺς δὲ μόνους λειφθέντας] ἀφοῦ ἔμειναν αὐτοὶ μόνοι
οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ) κατ' αἰτ. ἀντὶ δοτ. ὡς ὑποκείμ. τοῦ ἀγαπᾶσθαι.—ὅτι...
οὐκ εἶχον χρῆσθαι] ἐπεξήγησις τοῦ δι' αὐτὸ τοῦτο.

§ 17. οἱ δέ] ἔνν. λέγοντες καὶ εἶναι ἀπόδοσις τοῦ ἐν § 13 λέγοντες οἱ
μὲν—τῶν παροικομένων] τῶν περασμένων, τῶν προτέρων, ἐν ἀντιθέσει
πρὸς τὸ—τῶν τε φοβερῶν...γενέσθαι]=φοβερῶν μὴ γένηται, δηλ. τῶν
κακῶν, ἃ φόβος ἔν μήπως γείνωσιν εἰς τὴν πόλιν ἐν τῷ μέλλοντι.—ἡγε-
μῶν]=αἴτιος.

§ 18. ἐσκόπει τοὺς αὐτοῦ ἐπιτηδεῖους, εἰ παρήσαν] κατὰ σχῆμα προ-
λήψεως ἀντὶ ἐσκόπει, εἰ παρήσαν οἱ αὐτοῦ ἐπιτήδαιοι.—εἰ παρήσαν]
πλαγία ἐρώτησις κατ' εὐκτ. ὡς ἐξαρτωμένη ἐξ ἱστορ. χρόνου.

§ 19. μὴ ἐπιτρέπειν] ἐκ τοῦ παρεσκευασμένων.—εἴ τις ἄπτοιτο] ἂν τις
ἤθελεν ἐγγίση, ἤθελε προσβάλλῃ αὐτόν.

§ 20. ἀνασχέσθαι ἂν τὴν ἐκκλησίαν]=εἰ ἀντεῖπεν, οὐκ ἂν ἠνέσχετο ἢ

ἀναρρήθεις ἀπάντων ἡγεμῶν αὐτοκράτωρ ὡς οἶός τε ὦν
 σῶσαι τὴν προτέραν τῆς πόλεως δύναμιν πρῶτον μὲν τὰ
 μυστήρια τῶν Ἀθηναίων κατὰ θάλατταν ἀγόντων διὰ
 τὸν πόλεμον κατὰ γῆν ἐποίησεν ἐξαγαγὼν τοὺς στρατι-
 21 ὠτάς ἅπαντας· μετὰ δὲ ταῦτα κατελέξατο στρατιάν, ὀπλί-
 τας μὲν πεντακοσίους καὶ χιλίους, ἱππέας δὲ πενήκοντα
 καὶ ἑκατόν, ναῦς δ' ἑκατόν. Καὶ μετὰ τὸν κατάπλουν τε-
 τάρτῳ μηνὶ ἀνήχθη ἐπ' Ἀνδρον ἀφροστηκυῖαν τῶν Ἀ-
 θηναίων καὶ μετ' αὐτοῦ Ἀριστοκράτης καὶ Ἀδείμαντος
 ὁ Δευκολοφίδου συνεπέμφθησαν ἡρημένοι κατὰ γῆν
 22 στρατηγοί. Ἀλκιβιάδης δὲ ἀπεβίβασε τὸ στρατεύμα τῆς
 Ἀνδρίας [χώρας] εἰς Γαύριον· ἐκβοηθήσαντας δὲ τοὺς
 Ἀνδρίους ἐτρέφαντο καὶ κατέκλεισαν εἰς τὴν πόλιν καί
 τινὰς ἀπέκτειναν οὐ πολλοὺς καὶ τοὺς Δάκωνας, οἳ αὐ-
 23 τόθι ἦσαν. Ἀλκιβιάδης δὲ τροπαῖόν τε ἔστησε καὶ μείνας
 αὐτοῦ ὀλίγας ἡμέρας ἔπλευσεν εἰς Σάμον κἀκεῖθεν ὀρ-
 μώμενος ἐπολέμει.

1 Κεφ. Ε'. Οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι πρότερον τούτων οὐ

ἐκκλησία· γραμμ. § 72, 3, α. — ἀναρρήθεις] ἀναγορευθεῖς· ὁ ἐνεστ. ἀνα-
 γορευομαι. — ἀπάντων] ἔνν. τῶν πραγμάτων = ἀπασῶν τῶν δυνάμεων. —
 ὡς οἶός τε ὦν] διότι κατὰ τὴν γνώμην τῶν ἴστο ἰκανὸς νὰ σώσῃ· τὸ ὡς
 μετὰ αἰτιολ. μετοχ. σημαίνει αἰτίαν κατὰ τὴν γνώμην τοῦ ὑποκειμένου.
 προτέραν] ἀφ' ἔτου δῆλ. οἱ Λακεδαιμόνιοι κατέλαβον τὴν Δεκέλειαν. —
 τὰ μυστήρια] τὰ Ἐλευσίνια, τὰ ὅποια ἐτελοῦντο κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ Ὀ-
 κτωβρίου. — κατὰ γῆν ἐποίησεν] ἔνν. ἄγεσθαι.

§ 21. κατελέξατο στρατιάν] ἰδὲ 1, 1, 34. — ὀπίτας μὲν . . . ἱππέας δε] παρὰθεσις τοῦ στρατιάν ὀρίζουσα ἀκριβέστερον καὶ σαφηνίζουσα αὐτό.

§ 22. ἐτρέφαντο] οἱ στρατιῶται τοῦ Ἀλκιβ. ἔνν. ἐκ τοῦ ἀνωτέρω τὸ
 στρατεύμα κατὰ σύνεσιν.

§ 23. αὐτοῦ] ἐν Ἀνδρῶ ἐπίρ. τοπικόν.

Κεφ. Ε' § 1. πρότερον τούτων] πρὶν ἐκπλεύσῃ ὁ Ἀλκιβ. εἰς Ἀνδρον,
 τὸ φθινόπωρον τοῦ 408 π. X. — τῆς ναυαρχίας παρεληλυθίας] διότι ἡ
 ναυαρχία διήρκει ἐν μόνον ἔτος. — μέχρι οὗ] ἔνν. χρόνου.

πολλῶ χρόνῳ Κραιησιπίδα τῆς ναυαρχίας παρεληλυθυίας Λύσανδρον ἐξέπεμψαν ναύαρχον. Ὁ δὲ ἀφικόμενος εἰς Ῥόδον καὶ ναῦς ἐκεῖθεν λαβὼν, εἰς Κῶ καὶ Μίλητον ἔπλευσεν, ἐκεῖθεν δ' εἰς Ἔφεσον καὶ ἐκεῖ ἔμεινε ναῦς ἔχων ἑβδομήκοντα, μέχρι οὗ Κῦρος εἰς Σάρδεις ἀφίκετο. Ἐπεὶ δ' ἦκεν, ἀνέβη πρὸς αὐτὸν σὺν τοῖς ἐκ Λακεδαίμονος πρέσβεσιν. Ἐνταῦθα δὴ κατὰ τε τοῦ Τις-2 σαφέροντος ἔλεγον, ἃ πεπονηκῶς εἶη, αὐτοῦ τε Κύρου ἐδέοντο ὡς προθυμοτάτου πρὸς τὸν πόλεμον γενέσθαι. Κῦ-3 ρος δὲ τὸν τε πατέρα ἔφη ταῦτα ἐπεσταλκέναι καὶ αὐτὸς οὐκ ἄλλ' ἐγνωκέναι, ἀλλὰ πάντα ποιήσῃν· ἔχων δὲ ἦκεν τάλαντα πεντακόσια· εἰάν δὲ ταῦτα ἐκλίπη, τοῖς ἰδίοις χρήσεσθαι ἔφη, ἃ ὁ πατήρ αὐτῷ ἔδωκεν· εἰάν δὲ καὶ ταῦτα, καὶ τὸν θρόνον κατακόψῃν, ἐφ' οὗ ἐκάθητο, ὄντα ἀργυροῦν καὶ χρυσοῦν. Οἱ δὲ ταῦτ' ἐπήρουν καὶ ἐκέλευον 4 αὐτὸν τάξαι τῷ ναύτῃ δραχμὴν Ἀττικὴν διδάσκοντες, ὅτι, ἂν οὗτος ὁ μισθὸς γένηται, οἱ τῶν Ἀθηναίων ναῦται ἀπολείψουσι τὰς ναῦς καὶ μείω χρήματα ἀναλώσει. Ὁ δὲ καλῶς μὲν ἔφη αὐτοὺς λέγειν, οὐ δυνατὸν δ' εἶναι, παρ' ἃ βασιλεὺς ἐπέστειλεν αὐτῷ, ἄλλα ποιεῖν. Εἶναι δὲ

§ 2. ἐπεὶ δ' ἦκεν] ὁ Κῦρος. — ἀνέβη] ὁ Λύσανδρος. — ἃ πεπονηκῶς εἶη] δηλ. τὴν ἀστασίαν αὐτοῦ πρὸς τε τοὺς Ἀθηναίους καὶ πρὸς τοὺς Σπαρτιάτας· ἢ εὐκτ. διότι ἐξαρτᾶται ἐξ ἱστορικοῦ χρόνου ἔλεγον. — Κύρου ἐδέοντο ὡς προθυμοτάτου γενέσθαι] συντ. 41, 6'.

§ 3. ἐπεσταλκέναι . . . οὐκ ἄλλ' ἐγνωκέναι] = ὅτι ἐπεσταλκῶς εἶη . . . ἐγνωκῶς εἶη· δηλ. ὅτι καὶ ὁ πατήρ του ταῦτα τοῦ εἶχε παραγγείλη καὶ αὐτὸς δὲν εἶχεν ἄλλην γνώμην. — ἦκει] = ἐληλυθέναι, ἐκ τοῦ ἐνν. ἔφη. — εἰάν δὲ καὶ ταῦτα] ἐνν. ἐκλίπη· ταῦτα = τὰ ἴδια.

§ 4. τῷ ναύτῃ δραχμὴν] εἰς ἕκαστον ναύτην μίαν δραχμὴν, ἐνῶ συνήθως ἐλάμβανον ἡμίσειαν (τριώβολον)· συντ. § 20, 1, α', 2. — μείω χρήματα] διότι ὁ πόλεμος ἤθελε τελειώσῃ ταχύτερον.

§ 5. οὐ δυνατὸν . . . ποιεῖν] = ἔφη οὐ δυνατὸν εἶναι (αὐτῷ) ποιεῖν ἄλλα παρὰ (ταῦτα), ἃ βασιλεὺς ἐπέστειλεν αὐτῷ (ποιεῖν). — τριάκοντα μῶς τοῦ

καὶ τὰς συνθήκας οὕτως ἐχούσας, τριάκοντα μνᾶς ἐκάστη νηὶ τοῦ μηνὸς διδόναι, ὅπόσας ἂν βούλωνται τρέφειν
 6 Λακεδαιμόνιοι. Ὁ δὲ Λύσανδρος τότε μὲν ἐσιώπησε· μετὰ δὲ τὸ δεῖπνον, ἐπεὶ αὐτῷ προπιῶν ὁ Κῦρος ἤρετο, τί ἂν μάλιστα χαρίζοιτο ποιῶν, εἶπεν οὕτως, Εἰ πρὸς τὸν μισθὸν
 7 ἐκάστῳ ναύτῃ ὀβολὸν προσθείης. Ἐκ δὲ τούτου τέτταρες ὀβολοὶ ἦν ὁ μισθός, πρότερον δὲ τριῶβολον. Καὶ τὸν τε προοφειλόμενον ἀπέδωκε καὶ ἔτι μηνὸς προέδωκεν, ὥστε
 8 τὸ σιράτευμα πολὺ προθυμότερον εἶναι. Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἀκούοντες ταῦτα ἀθύμως μὲν εἶχον, ἔπεμπον δὲ πρὸς τὸν
 9 Κῦρον πρέσβεις διὰ Τισσαφέρους. Ὁ δὲ οὐ πρόσεδέχετο δεομένου Τισσαφέρους καὶ λέγοντος, ἄπερ αὐτὸς ἐποίει πειοθεῖς ὑπὲρ Ἀλκιβιάδου, σκοπεῖν, ὅπως τῶν Ἑλλήνων μηδὲ οἵτινες ἰσχυροὶ ᾧσιν, ἀλλὰ πάντες ἀσθενεῖς
 10 αὐτοὶ ἐν αὐτοῖς στασιάζοντες. Καὶ ὁ μὲν Λύσανδρος, ἐπεὶ αὐτῷ τὸ ναυτικὸν συνειτέτακτο, ἀνελκύσας τὰς ἐν τῇ Ἐφέσῳ οὖσας ναῦς ἐνενήκοντα ἡσυχίαν ἤγεν ἐπισκευάζων
 11 καὶ ἀναψύχων αὐτάς. Ἀλκιβιάδης δὲ ἀκούσας Θρασύ-

μηνός] ἤτοι μίαν μνᾶν τὴν ἡμέραν. Ἐκάστη λοιπὸν ναῦς εἶχε πλήρωμα 200 ἀνδρῶν· διότι ἕκαστος ναύτης ἐλάμβανεν ἡμίσειαν δραχμὴν (τριῶβολον) τὴν ἡμέραν.—ὅπόσας ἂν βούλωνται τρέφειν] κατὰ σύνεσιν ἀντὶ τοῦ ὀπόσων ἂν νεῶν τοὺς ναύτας βούλωνται τρέφειν.

§ 6. τί ἂν μάλιστα χαρίζοιτο ποιῶν]=τί εἰ ποιήσει, χαρίζοιτο ἂν συντ. 58, 5.—εἰ . . . προσθείης] ἢ ἀπόδοσις ἐννοεῖται ἐκ τῶν ἡγουμένων, χαρίζοιο ἂν.

§ 7. ἐκ δὲ τούτου] ἔκτοτε δέ.—τριῶβολον] τρεῖς ὀβολοὶ (ἡμίσεια δραχμῆ).—προέδωκεν] ἔδωκε προκαταβολικῶς.

§ 9. δεομένου Τισ. καὶ λέγοντος] ἂν καὶ παρεκάλει τὸν Κῦρ. ὁ Τισ. καὶ ἔλεγεν.—μηδὲ οἵτινες]=μηδένες οἵτινεσούν, δηλ. διόλου κανεῖς.—σκοπεῖν ὅπως μὴ . . . ᾧσιν] ἐπεξήγησις τοῦ ἄπερ αὐτὸς ἐποίει πρὸς βλ. Θουκ. 8, 46).—ἐν αὐτοῖς]=ἀλλήλοις· συντ. § 21, στήμ. 1.

§ 10. ἡσυχίαν ἤγεν] καὶ ἡσυχίαν εἶχεν=ἡσύχαζεν.

§ 11. ἀποτειχίζειν]=περιτειχίζειν ἢ ἀποτειχίζειν.—ἐπὶ ταῖς ναυσίν] συντ. § 37, 7, α'.

βουλον ἔξω Ἑλλησπόντου ἤκοντ' ἀποτειχίζειν Φώκαιαν
 διέπλευσε πρὸς αὐτὸν καταλιπὼν ἐπὶ ταῖς ναυσὶν Ἀντί-
 οχον τὸν αὐτοῦ κυβερνήτην, ἐπιτείλας μὴ ἐπιπλεῖν ἐπὶ
 τὰς Λυσάνδρου ναῦς. Ὁ δὲ Ἀντίοχος τῇ τε αὐτοῦ νηὶ 12
 καὶ ἄλλῃ ἐκ Νοτίου εἰς τὸν λιμένα τῶν Ἐφεσίων εἰσπλεύ-
 σας παρ' αὐτὰς τὰς πρῶρας τῶν Λυσάνδρου νεῶν παρέ-
 πλει. Ὁ δὲ Λύσανδρος τὸ μὲν πρῶτον ὀλίγας τῶν νεῶν 13
 καθελκύσας ἐδίωκεν αὐτόν· ἐπεὶ δὲ οἱ Ἀθηναῖοι τῷ Ἀν-
 τιόχῳ ἐβόηθουν πλείοσι ναυσί, τότε δὴ . . . καὶ πάσας συν-
 τάξας ἐπέπλει. Μετὰ δὲ ταῦτα καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐκ τοῦ
 Νοτίου καθελκύσαντες τὰς λοιπὰς τριήρεις ἀνήχθησαν,
 ὡς ἕκαστος ἤνυσεν. Ἐκ τούτου δ' ἐνανμάχησαν οἱ μὲν 14
 ἐν τάξει, οἱ δὲ Ἀθηναῖοι διεσπαρμέναις ταῖς ναυσί, μέ-
 χρι οὗ ἔφυγον ἀπολέσαντες πεντεκαίδεκα τριήρεις. Τῶν
 δὲ ἀνδρῶν οἱ μὲν πλείστοι ἐξέφυγον, οἱ δ' ἐζωγρήθησαν.
 Λύσανδρος δὲ τὰς τε ναῦς ἀναλαβὼν καὶ τροπαῖον στήσας
 ἐπὶ τοῦ Νοτίου διέπλευσεν εἰς Ἐφεσον, οἱ δὲ Ἀθηναῖοι
 εἰς Σάμον. Μετὰ δὲ ταῦτα Ἀλκιβιάδης ἐλθὼν εἰς Σάμον 15
 ἀνήχθη ταῖς ναυσὶν ἀπάσαις ἐπὶ τὸν λιμένα τῶν Ἐφεσίων
 καὶ πρὸ τοῦ στόματος παρέταξεν, εἴ τις βούλοιο ναυμα-
 χεῖν. Ἐπειδὴ δὲ Λύσανδρος οὐκ ἀντανήγαγε διὰ τὸ πολ-
 λαῖς ναυσὶν ἐλαττοῦσθαι, ἀπέπλευσεν εἰς Σάμον. Λακε-
 δαιμόνιοι δὲ ὀλίγῳ ὕστερον αἰροῦσι Δελφίνιον καὶ Ἡ-

§ 13. συντάξας] παρατάξας εἰς μάχην. — ὡς ἕκαστος ἤνυσεν] ὅπως ἕκα-
 στος ἔτυχε νὰ ἐκπλεύσῃ, δηλ. ἀτάκτως=διεσπαρμέναις ταῖς ναυσὶν § 14,
 ὕπερ ἀντιτίθεται τῷ ἡγουμένῳ ἐν τάξει.

§ 14. οἱ μὲν] Λακεδαιμόνιοι. — οἱ δέ] ὀλίγοι δὲ ἄλλοι. — τὰς ναῦς] τὰς
 ἀνωτέρω πεντεκαίδεκα τριήρεις τῶν Ἀθηναίων.

§ 15. πρὸ τοῦ στόματος] ἔμπροσθεν τῆς εἰσόδου τοῦ λιμένος. — εἴ τις
 βούλοιο] ὑπονοεῖται τὸ πειρώμενος· πλαγία ἐρώτησις. — διὰ τὸ . . . ἐλατ-
 τοῦσθαι] διότι· εἶχε πολὺ ὀλιγώτερα πλοῖα. — Δελφίνιον] φρούριον ἐν Χίφ.
 — Ἡῶνα] ἐπίγειον τῆς Ἀμφιπόλεως παρὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Στρυμόνος πο-
 ταμοῦ ἐν Θράκῃ.

- 16 ὄνα. Οἱ δὲ ἐν οἴκῳ Ἀθηναῖοι, ἐπειδὴ ἠγγέλθη ἡ ναυμαχία, χαλεπῶς εἶχον τῷ Ἀλκιβιάδῃ οἰόμενοι δι' ἀμείλειάν τε καὶ ἀκράτειαν ἀπολωλέκεναι τὰς ναῦς καὶ στρατηγούς εἶλοντο ἄλλους δέκα, Κόνωνα, Λιομέδοντα, Λυσίαν, Περικλέα, Ἐρασιπύδην, Ἀριστοκράτην, Ἀρχέστρατον, Πρωτόμαχον, Θράσυλλον, Ἀριστογένην. Ἀλκιβιάδης μὲν σὺν πονήρως καὶ ἐν τῇ στρατιᾷ φερόμενος λαβὼν τριήρη μίαν ἀπέπλευσεν εἰς Χερρόνησον εἰς τὰ ἑαυτοῦ
- 18 τεῖχη. Μετὰ δὲ ταῦτα Κόνων ἐκ τῆς Ἄνδρου σὺν αἷς εἶχε ναυσὶν εἴκοσι ψηφισαμένων Ἀθηναίων εἰς Σάμον ἔπλευσεν ἐπὶ τὸ ναυτικόν. Ἀντὶ δὲ Κόνωνος εἰς Ἄνδρον
- 19 ἔπεμψαν Φανοσθένην τέτταρας ναῦς ἔχοντα. Οὗτος περιτυχῶν δυοῖν τριήρων Θουρίαιν ἔλαβεν αὐτοῖς ἀνδράσι καὶ τοὺς μὲν αἰχμαλώτους ἅπαντας ἔδησαν Ἀθηναῖοι, τὸν δὲ ἄρχοντα αὐτῶν Λωριέα ὄντα μὲν Ῥόδιον, πάλαι δὲ φυγάδα ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Ῥόδου ὑπὸ Ἀθηναίων κατεψηφισμένων αὐτοῦ θάνατον καὶ τῶν ἐκείνου συγγενῶν πολιτεύοντα παρ' αὐτοῖς ἐλεήσαντες ἀφεῖσαν οὐδὲ χρήματα πραξάμενοι. Κόνων δ' ἐπεὶ εἰς τὴν Σάμον ἀφίκετο καὶ τὸ ναυτικόν κατέλαβεν ἀθύμως ἔχον, συμπληρώσας

§ 16. ἐν οἴκῳ]=οἶκοι, ἐν Ἀθήναις. — χαλεπῶς εἶχον]=ἐχάζεπαινον, ὠργίζοντο. — δι' ἀκράτειαν] δι' ἀκολασίαν.

§ 17. πονήρως . . φερόμενος] ἐπειδὴ καὶ εἰς τὸ στράτευμα εἶχε κακὴν ὑπόληψιν. — εἰς τὰ ἑαυτοῦ τεῖχη] εἰς τὸ φρούριόν του. εἰς τὸν πύργον του ἐν Θρακικῇ χερσονήσῳ.

§ 18. σὺν αἷς εἶχε ναυσίν]=σὺν ταῖς ναυσίν, ἃς εἶχε, καθ' ἑλξιν. — ἐπὶ τὸ ναυτικόν] ἵνα ἀναλάβῃ τὴν διοίκησιν τοῦ ναυτικοῦ.

§ 19. δυοῖν τριήρων] δυο. ἐκ τοῦ περιτυχῶν.—αὐτοῖς ἀνδράσιν]=σὺν αὐτοῖς ἀνδρ.—φυγάδα . . . ὑπὸ Ἀθηναίων] ἔξορισθέντα ὑπὸ Ἀθ.—κατεψηφισμένων αὐτοῦ θάνατον] συντ. § 45. β', β.—πολιτεύοντα] ὅστις εἶχε δικαιώματα πολίτου — παρ' αὐτοῖς] τοῖς Θουρίοις. κατὰ σύνεσιν ἐκ τοῦ ἄνωτέρω Θουρίαιν.—οὐδὲ χρήματα πραξάμενοι] χωρὶς οὐδὲ χρήματα νὰ εἰσπράξῃσι παρ' αὐτοῦ.

§ 20. ἀθύμως ἔχον] ἕνεκα τῆς ἐν § 14 ἡττης.—ἄλλη . . τῆς χώρας]

τριήρεις ἑβδομήκοντα ἀντὶ τῶν προτέρων οὐσῶν πλέον ἢ ἑκατὸν καὶ ταύταις ἀναγόμενος μετὰ τῶν ἄλλων στρατηγῶν ἄλλοτε ἄλλη ἀποβαίνων τῆς τῶν πολεμίων χώρας ἐλήζετο. [Καὶ ὁ ἐνιαυτὸς ἔληγεν, ἐν ᾧ Καρχηδόνιοι εἰς 21 Σικελίαν στρατεύσαντες εἴκοσι καὶ ἑκατὸν τριήρεις καὶ πεζῆς στρατιᾶς δώδεκα μυριάσιν εἶλον Ἀκράγαντα λιμῶ μάχῃ μὲν ἠττηθέντες, προσκαθεζόμενοι δὲ ἐπὶ μῆ-
νας.]

Κεφ. ς'. Τῷ δ' ἐπιόντι ἔτει [ᾧ ἢ τε σελήνη ἐξέλιπεν 406 ἐσπέρας καὶ ὁ παλαιὸς τῆς Ἀθηναῖς νεὸς ἐν Ἀθήναις π. X. ἐνεπρήσθη, Πιτύα μὲν ἐφορευόντος, ἄρχοντος δὲ Καλλιίου Ἀθήνησιν,] οἱ Λακεδαιμόνιοι τῷ Λυσάνδρῳ παρεληλυθότος ἤδη τοῦ χρόνου [καὶ τῷ πολέμῳ τετάρων καὶ εἴκοσιν ἐτῶν] ἔπεμψαν ἐπὶ τὰς ναῦς Καλλικρατίδαν. Ὅτε 2 δὲ παρεδίδου ὁ Λύσανδρος τὰς ναῦς ἔλεγε τῷ Καλλικρατίδᾳ, ὅτι θαλαττοκράτωρ τε παραδιδόη καὶ ναυμαχία νενικηκώς. Ὁ δὲ αὐτὸν ἐκέλευσεν ἐξ Ἐφέσου ἐν ἀριστερᾷ Σάμον παραπλεύσαντα, [οὗ ἦσαν αἱ τῶν Ἀθηναίων νῆες,] ἐν Μιλήτῳ παραδοῦναι τὰς ναῦς καὶ ὁμολογήσειν θαλαττοκρατεῖν. Οὐ φαμένον δὲ τοῦ Λυσάνδρου 3

εἰς ἄλλο μέρος τῆς χώρας τῶν ἐχθρῶν· ἢ γεν. διαιρητικὴ ἐκ τοῦ ἄλλῃ. = ἐλήζετο] ἐλεγγάται αὐτήν.

§ 21. προσκαθεζόμενοι] ἀφ' οὗ ἐπολιόρκησαν· γραμμ. § 82.

Κεφ. ς' § 1. τῷ δ' ἐπιόντι ἔτει] 406 π. X.—ἡ σελήνη ἐξέλιπεν] ἔγει-
νεν ἔκλειψις τῆς σελήνης.—ὁ παλαιὸς τῆς Ἀθηναῖς νεὸς] τῆς Πολιάδος
ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως· λέγεται δὲ παλαιὸς κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸν νεώ-
τερον Παρθενῶνα.—ἐπὶ τὰς ναῦς] ἵνα ἀναλάβῃ τὴν διοίκησιν τῶν πλοίων.
—Καλλικρατίδας] πάντων ἄριστος καὶ δικαιοτάτος Σπαρτιατῶν.

§ 2. καὶ ναυμαχία νενικηκώς] Ἀντίστοιχον τὸν κυβερνήτην Ἀλκιβιάδου·
ιδεὲ κεφ. Ε', § 14.—οὗ]—ὅπου.—καὶ ὁμολογήσειν θαλαττοκρατεῖν] καὶ
τότε εἶπεν ὅτι θὰ ὁμολογήσῃ (ὁ Καλλικρ.), ὅτι εἶναι θαλασσοκράτωρ (ὁ
Λύσανδρος).

§ 3. οὐ φαμένον δὲ πολυπραγμονεῖν]—φαμένον οὐ πολυπραγμονεῖν· ἀφ' οὗ

πολυπραγμονεῖν ἄλλον ἄρχοντας, αὐτὸς ὁ Καλλικρατίδας, πρὸς αἷς παρὰ Λυσάνδρου ἔλαβε ναυσί, προσεπλήρωσεν ἐκ Χίου καὶ Ῥόδου καὶ ἄλλοθεν ἀπὸ τῶν συμμάχων πεντήκοντα ναῦς. Ταύτας δὲ πάσας ἀθροίσας οὕσας τεταράκοντα καὶ ἑκατὸν παρεσκευάζετο ὡς ἀπαντησόμενος⁴ τοῖς πολεμίοις. Καταμαθὼν δ' ὑπὸ τῶν Λυσάνδρου φίλων καταστασιαζόμενος οὐ μόνον ἀπροθύμως ὑπηρετούντων, ἀλλὰ καὶ διαθροούντων ἐν ταῖς πόλεσιν, ὅτι Λακεδαιμόνιοι μέγιστα παραλίπτοιεν ἐν τῷ αἰεὶ διαλλάττειν τοὺς ναυάρχους πολλάκις ἀνεπιτηδεῖων γιγνομένων καὶ ἄρτι συνιέντων τὰ ναυτικά καὶ ἀνθρώποις ὡς χρηστέον οὐ γιγνωσκόντων [ἀπείρους θαλάττης πέμποντες καὶ ἀγνώτας τοῖς ἐκεῖ κινδυνεύοιεν τι παθεῖν διὰ τοῦτο]. Ἐκ τούτου δὴ ὁ Καλλικρατίδας συγκαλέσας τοὺς Λακεδαιμονίωιων ἐκεῖ παρόντας ἔλεγεν αὐτοῖς τοιάδε.

⁵ Ἐμοὶ μὲν ἀρκεῖ οἴκοι μένειν καὶ εἴτε Λύσανδρος εἴτε ἄλλος τις ἐμπειρότερος περὶ τὰ ναυτικά βούλεται εἶναι,

δὲ εἶπεν ὁ Λύσ. ὅτι δὲν ἀνακατώνεται εἰς ξένα πράγματα, δὲν σκοτιζεται, ἐνῶ ἄλλος ὁ (Καλλικρ.) εἶναι ἄρχων, (ναύαρχος).—πρὸς αἷς . . . ἔλαβε ναυσί|=πρὸς ταῖς ναυσί, ἧς ἔλαβε. καθ' ἑλξιν.—καὶ ἄλλοθεν ἀπὸ τῶν συμμάχων] καὶ ἀπὸ τῶν ἄλλων συμμάχων.—ὡς ἀπαντησόμενος τοῖς πολεμίοις] ἔνθα ἐξέληθι εἰς ἀπάντησιν τῶν ἐχθρῶν.

§ 4. καταμαθὼν . . . καταστασιαζόμενος] ὅτε δὲ ἐκατάλαβεν, ὅτι οἱ φίλοι τοῦ Λυσάνδρου ἔκαμνον στάσεις κατ' αὐτοῦ.—ὑπηρετούντων . . . διαθροούντων] ἐπειδὴ ὑπηρετοῦν . . . διεθρύλουν, διεδίδον. —μέγιστα παραλίπτοιεν] ὅτι ἔκαμνον μέγιστα σφάλματα συντ. § 12, 6.—ἐν τῷ διαλλάττειν τοὺς ναυάρχους] διὰ τῆς συχνῆς ἀλλαγῆς τῶν ναυάρχων «οὐ γὰρ νόμος αὐτοῖς δις τὸν αὐτὸν ναυαρχεῖν» 2. 1, 7.—ἀνεπιτηδεῖων γιγνομένων] ἐπειδὴ πολλάκις γίνονται ναυάρχοι ἀνεπιτηδεῖοι (ἀνίκανοι)—καὶ ἄρτι συνιέντων] καὶ μόλις καταλαμβάνουσιν.—ὡς χρηστέον] ὡς δεῖ χρῆσθαι (πῶς πρέπει νὰ μεταχειρίζονται) ἀνθρώποις.—ἐκ τούτου δὴ] διὰ τοῦτο λοιπόν ὁ δὴ ἐπαναλαμβάνει τὸν ἀνωτέρω διακοπέντα λόγον καταμαθὼν . . . καταστασιαζόμενος.—Λακεδαιμονίωιων] γεν. διαιρετικὴ ἐκ τοῦ παρόντος.

§ 5. βούλεται] ἐπιθυμεῖ, ἔχει τὴν ἀξίωσιν.—τὸ κατ' ἐμέ] ὅσον ἀφορᾷ

οὐ κωλύω τὸ κατ' ἐμέ· ἐγὼ δ' ὑπὸ τῆς πόλεως ἐπὶ τὰς ναῦς πεμφθεὶς οὐκ ἔχω τί ἄλλο ποιῶ ἢ τὰ κελευόμενα ὡς ἂν δύνωμαι κράτιστα. Ὑμεῖς δὲ πρὸς ἃ ἐγὼ τε φιλοτιμοῦμαι καὶ ἡ πόλις ἡμῶν αἰτιάζεται, ἴστε γὰρ αὐτὰ ὥσπερ καὶ ἐγώ, συμβουλεύετε τὰ ἄριστα ὑμῖν δοκοῦντα εἶναι περὶ τοῦ ἐμὲ ἐνθάδε μένειν ἢ οἴκαδε ἀποπλεῖν ἐροῦντα τὰ καθεστῶτα ἐνθάδε.

Οὐδενὸς δὲ τολμήσαντος ἄλλο τι εἰπεῖν ἢ τοῖς οἴκοι 6
πειθεσθαι ποιεῖν τε, ἐφ' ἃ ἦκοι, ἐλθὼν παρὰ Κῦρον ἦτει
μισθὸν τοῖς ναύταις· ὁ δὲ αὐτῷ εἶπε δύο ἡμέρας ἐπισχεῖν.
Καλλικρατίδας δὲ ἀχθεσθεὶς τῇ ἀναβολῇ καὶ ταῖς ἐπὶ τὰς 7
θύρας φοιτήσεων ὀργισθεὶς καὶ εἰπὼν ἀθλιωτάτους εἶναι
τοὺς Ἕλληνας, ὅτι βαρβάρους κολακεύουσιν ἔνεκα ἀρ-
γυρίου, φάσκων τε, ἂν σωθῆ οἴκαδε, κατὰ γε τὸ αὐτοῦ
δυνατὸν διαλλάξειν Ἀθηναίους καὶ Λακεδαιμονίους, ἀπέ-
πλευσεν εἰς Μίλητον· κάκειθεν πέμψας τριήρεις εἰς Λα- 8
κεδαίμονα ἐπὶ χρήματα ἐκκλησίαν ἀθροίσας τῶν Μιλησίων
τάδε εἶπεν.

εἰς ἐμέ, ὅσον ἐξαρτᾶται ἀπὸ ἐμέ.—τί ἄλλο ποιῶ] πλαγίᾳ ἐρώτησις ἐκ τοῦ οὐκ ἔχω καθ' ὑποτακτ. σημαίνουσα ἀπορίαν περὶ τοῦ πρακτέου· συντ. § 58, 5.—ὡς ἂν δύνωμαι] ἐπιτείνει τὴν σημασίαν τοῦ ὑπερβ. κράτιστα.—πρὸς ἃ] ὡς πρὸς ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα.—αἰτιάζεται]=αἰτίαν ἔχει. κατηγορεῖται.—ἐροῦντα] ἴνα εἴπω.

§ 6. τοῖς οἴκοι] ἄρχουσιν· ἰδὲ § 8.—ἦτει μισθόν] ἐνν. αὐτόν.—τοῖς ναύταις] διὰ τοὺς ναύτας.

§ 7. ἐπισχεῖν] νὰ περιμείνῃ.—ἀχθεσθεὶς] ἀγανακτήσας.—τῇ ἀναβολῇ] ἰδὲ κατωτέρω § 10 «Κῦρος δὲ ἀεὶ ἀνεβάλλετό μοι διαλεχθῆναι».—ἐπὶ τὰς θύρας] εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Κύρου. εἰς τὰ ἀνάκτορα.—ὅτι] διότι.—ἦν σωθῆ οἴκαδε] ἂν σωθῆ καὶ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν πατρίδα· ἡ ἀπόδοσις εἶναι διαλλάξειν κατ' ἀπχεμρ. διότι ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ φάσκων—κατὰ γε τὸ αὐτοῦ δυνατὸν] κατὰ τὴν δυνάμιν του· πρβλ. τὸ ἐν § 5 τὸ κατ' ἐμέ.

§ 8. ἐπὶ χρήματα] διὰ χρήματα· ἰδὲ κατωτέρω § 9 χρήματα ἄξοντας.—ἐν βαρβάροις] μεταξύ βαρβάρων.

Ἐμοὶ μὲν, ὦ Μιλήσιοι, ἀνάγκη τοῖς οἴκοι ἄρχουσι πείθεσθαι· ὑμᾶς δὲ ἐγὼ ἀξιῶ προθυμοτάτους εἶναι εἰς τὸν πόλεμον διὰ τὸ οἰκοῦντας ἐν βαρβάροις πλεῖστα κακὰ ἦδη ὑπ' αὐτῶν πεπονθέναι. Δεῖ δ' ὑμᾶς ἐξηγεῖσθαι τοῖς ἄλλοις συμμάχοις, ὅπως ἂν τάχιστα τε καὶ μάλιστα βλάπτωμεν τοὺς πολεμίους, ἕως ἂν οἱ ἐκ Λακεδαίμονος ἦκωσιν, οὓς ἐγὼ ἔπειρα χρήματα ἄξοντας, ἐπεὶ τὰ ἐνθάδε ὑπάρχοντα Λύσανδρος Κύρω ἀποδοὺς ὡς περιττὰ ὄντα οἴχεται· Κύρος δὲ ἐλθόντος ἐμοῦ ἐπ' αὐτὸν αἰεὶ ἀνεβάλλειτό μοι διαλεχθῆναι, ἐγὼ δ' ἐπὶ τὰς ἐκείνου θύρας φοιτῶν οὐκ ἐδυνάμην ἐμαντὸν πεῖσαι. Ὑπισχνουμαι δ' ὑμῖν ἀντὶ τῶν συμβάντων ἡμῖν ἀγαθῶν ἐν τῷ χρόνῳ, ᾧ ἂν ἐκεῖνα προσδεχόμεθα, χάριν ἀξίαν ἀποδώσειν. Ἀλλὰ σὺν τοῖς θεοῖς δεῖξομεν τοῖς βαρβάροις, ὅτι καὶ ἄνευ τοῦ ἐκείνους θαυμάζειν δυνάμεθα τοὺς ἐχθροὺς τιμωρεῖσθαι.

12 Ἐπεὶ δὲ ταῦτ' εἶπεν, ἀνιστάμενοι πολλοὶ καὶ μάλιστα οἱ αἰτιαζόμενοι ἐναντιοῦσθαι δεδιότες εἰσηγοῦντο πόρον χρημάτων καὶ αὐτοὶ ἐπαγγελλόμενοι ἰδίᾳ. Λαβῶν δὲ ταῦτα ἐκεῖνος καὶ ἐκ Χίου πενταδραχμίαν ἐκάστω τῶν

§ 9. ἐξηγεῖσθαι] νὰ προηγηθῆτε, νὰ δώσητε τὸ καλὸν παράδειγμα.— ἕως ἂν . . ἦκωσιν] συντ. § 53, 1, 6'.—οἱ ἐκ Λακεδαίμονος] κατὰ βραχυλογίαν ἀντὶ οἱ εἰς Λακεδαίμονα πεμφθέντες ἦκωσιν ἐκ Λακεδαίμονος.

§ 10. ὡς περιττὰ ὄντα] διότι δῆθεν ἐπερίσσειον.—οἴχεται]=ἀπελήλυθεν' συντ. § 29 σημ. 1.—ἐπὶ τὰς ἐκείνου θύρας φοιτῶν] νὰ πηγαίνω συχνὰ στὴν πόρτα του. ἐμαντὸν πεῖσαι] περίφρασις τοῦ μέσου.

§ 11. τῶν συμβάντων]=ἃ ἂν συμβῆ.—ἡμῖν]=ἐμοί.—ᾧ]=ἐν ᾧ.—ἐκεῖνα] τὰ ἐκ Σπάρτης περιμενόμενα χρήματα.—προσδεχόμεθα] περιμένωμεν.—σὺν τοῖς θεοῖς] μὲ τὴν βοήθειαν τῶν θεῶν—θαυμάζειν]=θεραπεύειν, περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι.—τιμωρεῖσθαι]=κολάζειν, νὰ τιμωρῶμεν.

§ 12. οἱ αἰτιαζόμενοι ἐναντιοῦσθαι] οἱ κατηγορούμενοι ὅτι ἦσαν ἐναντίοι αὐτοῦ, δηλ. οἱ φίλοι τοῦ Λυσάνδρου.—εἰσηγοῦντο] προέτεινον.—ἐπαγγελλόμενοι] ἐνν. δώσειν χρήματα ἐκ τοῦ ἀνωτέρω πόρον χρημάτων. Διαφέρει δὲ τὸ ἐπαγγελλεσθαι τοῦ ὑπισχνεῖσθαι· ὑπισχνεῖται μὲν ὁ τῷ αἰτήσαντι δώσειν ὁμολογήσας, ἐπαγγέλλεται δὲ ὁ ἀφ' ἑαυτοῦ δώσειν ὁμολογή-

ναυτῶν ἐφοδιασάμενος ἔπλευσε τῆς Λέσβου ἐπὶ Μήθυμναν
πολεμίαν οὔσαν. Οὐ βουλομένων δὲ τῶν Μηθυμναίων 13
προσχωρεῖν ἅτ' ἐμφροῦρων ὄντων Ἀθηναίων καὶ τῶν τὰ
πράγματα ἐχόντων ἀτυκίζόντων προσβαλὼν αἰρεῖ τὴν
πόλιν κατὰ κράτος. Τὰ μὲν οὖν χρήματα πάντα διήρπα- 14
σαν οἱ στρατιῶται, τὰ δὲ ἀνδράποδα πάντα συνήθροισεν
ὁ Καλλικραΐδας εἰς τὴν ἀγορὰν καὶ κελεύοντων τῶν συμ-
μάχων ἀποδόσθαι καὶ τοὺς Μηθυμναίους οὐκ ἔφη ἑαυ-
τοῦ γε ἄρχοντος οὐδέν' ἂν Ἑλλήνων [εἰς τὸ κείνου δυ-
νατὸν] ἀνδραποδισθῆναι. Τῇ δ' ὑστεραία τοὺς μὲν ἔλεν 15
θέρους ἀφῆκε, τοὺς δὲ τῶν Ἀθηναίων φρουρούς καὶ τὰ
ἀνδράποδα τὰ δοῦλα πάντα ἀπέδοτο. Κόνωνι δὲ εἶπεν,
ὅτι παύσει αὐτὸν μοιχῶντα τὴν θάλατταν. Κατιδὼν δὲ αὐ-
τὸν ἀναγόμενον ἅμα τῇ ἡμέρᾳ ἐδίωκεν ὑποτεμνόμενος τὸν
εἰς Σάμον πλοῦν, [ὅπως μὴ ἐκεῖσε φύγοι]. Κόνων δ' ἔφευγε 16

σας.—[ιδίᾳ] ἀπὸ τὰ ἰδικά των.—τῆς Λέσβου] γεν. διαιρετική ἐκ τοῦ Μή-
θυμναν.

§ 13. ἅτ' ἐμφροῦρων ὄντων Ἀθ.] ἐπειδὴ ἦσαν ἐν τῇ πόλει των φρου-
ροὶ Ἀθ.—τῶν τὰ πράγματα ἐχόντων] τῶν ἐν τοῖς πράγμασιν, τῶν διοι-
κούντων τὰ τῆς πόλεως.—κατὰ κράτος]=βίχ.

§ 14. τὰ χρήματα] τὰ πράγματα.—τὰ ἀνδράποδα] τοὺς δούλους τῶν
Μηθυμναίων.—ἀποδόσθαι] νὰ πωλήσῃ.—καὶ τοὺς Μηθ.] οὐ μόνον τοὺς
τῶν Ἀθ. φρουρούς καὶ τὰ ἀνδράποδα, ἀλλὰ καὶ τοὺς Μηθ. ὁ καὶ ἐπιδο-
τικός.—οὐκ ἔφη . . . ἀνδραποδισθῆναι]=ἔφη οὐκ ἀνδραπ.—ἑαυτοῦ γε ἄρ-
χοντος] ἐν ὅσῳ αὐτὸς τοῦλάχιστον εἶναι ἄρχων.—οὐδένα Ἑλλήνων] ἐν-
νοεῖ τοὺς κατοίκους ἅπαντας οὐδεμίᾳς πόλεως ἑλληνικῆς.—εἰς τὸ κείνου
δυνατόν] ὅσον εἶναι εἰς τὴν δυνάμιν του, ὅσον δύναται.—κείνου]=ἑαυτοῦ.

§ 15. τοὺς μὲν]=τούτους μὲν. δηλ. τοὺς Μηθυμναίους.—ἐλευθέρους]
κατηγορούμενον εἰς τὸ τοὺς μὲν.—τὰ ἀνδράποδα τὰ δοῦλα] τοὺς αἰχμα-
λώτους, οἵτινες ἦσαν δοῦλοι πρὶν κυριεύσῃ τὴν πόλιν.—εἶπε] διέταξε νὰ
εἴπωσι. παρήγγειλεν ἐνεργητικὸν διάμεσον. συντ. § 35, σημ. 1.—μοι-
χῶντα] νὰ ἀτιμάξῃ, μεταφορικῶς· συντ. § 45, 6', 3 —ὑποτεμνόμενος]
προσπαθῶν, θέλων νὰ κόψῃ ἐνεστ. τῆς προσπαθείας· συντ. § 37, 1, 4.

16. διὰ τὸ ἐκλελεῖσθαι] διότι εἶχον ἐκλεχθῆ—τῶν δέκα στρατ.] γεν.
διαιρετική ἐκ τοῦ Λέων καὶ Ἐρασινίδης.

ταῖς ναυσὶν εὖ πλεούσαις διὰ τὸ ἐκ πολλῶν πληρωμάτων
 εἰς ὀλίγας ἐκλελέχθαι τοὺς ἀρίστους ἐρέτας, καὶ καταφεύ-
 γει εἰς Μυτιλήνην τῆς Λέσβου καὶ σὺν αὐτῷ τῶν δέκα
 στρατηγῶν Λέων καὶ Ἐρασινίδης. Καλλικρατίδας δὲ
 συνεισέπλευσεν εἰς τὸν λιμένα διώκων ναυσὶν ἑκατὸν καὶ
 17 ἑβδομήκοντα. Κόνων δὲ ὡς ἔφθη ὑπὸ τῶν πολεμίων κα-
 τακωλυθεὶς, ἠναγκάσθη ναυμαχῆσαι πρὸς τῷ λιμένι καὶ
 ἀπώλεσε ναῦς τριάκοντα· οἱ δὲ ἄνδρες εἰς τὴν γῆν ἀπέφυ-
 γον· τὰς δὲ λοιπὰς τῶν νεῶν τετραράκοντα οὖσας ὑπὸ τῷ
 18 τείχει ἀνείλκυσε. Καλλικρατίδας δὲ ἐν τῷ λιμένι ὀρμισά-
 μενος ἐπολιόρκει ἐνταῦθα τὸν ἔκπλον ἔχων. Καὶ κατὰ
 γῆν μεταπεμφάμενος τοὺς Μηθυμναίους πανδημεὶ καὶ ἐκ
 τῆς Χίου τὸ στότευμα διεβίβασε, χρήματά τε παρὰ Κύ-
 19 ρου αὐτῷ ἤλθεν. Ὁ δὲ Κόνων ἐπεὶ ἐπολιορκεῖτο καὶ
 κατὰ θάλαταν καὶ σίτων οὐδαμῶθεν ἦν εὐπορήσαι, οἱ δὲ
 ἄνθρωποι πολλοὶ ἐν τῇ πόλει ἦσαν καὶ οἱ Ἀθηναῖοι οὐκ
 ἐβροῆθουν διὰ τὸ μὴ πυνθάνεσθαι ταῦτα, καθελκύσας τῶν
 νεῶν τὰς ἀριστὰς πλεούσας δύο ἐπλήρωσε πρὸ ἡμέρας ἐξ
 ἀπασῶν τῶν νεῶν τοὺς ἀρίστους ἐρέτας ἐκλέξας καὶ τοὺς
 ἐπιβάτας εἰς κοίλην ναῦν μεταβιβάσας καὶ τὰ παραρῶν-
 20 ματα παραβαλὼν. Τὴν μὲν οὖν ἡμέραν οὕτως ἀνεῖχον, εἰς

§ 17. ἔφθη, . . κατακωλυθεὶς] οἱ πολέμοι προέλαβον καὶ τὸν ἐμπό-
 δισαν. Τὸ ἔφθη ἀόρ. 6' τοῦ φθάνω, προφθάνω, πρότερος ποιῶ τι' συντ. §
 45, 6'. 2.—πρὸς τῷ λιμένι] ἐντὸς τοῦ λιμένος πλησίον τῆς εἰσόδου.—
 ἀπέφυγον] φυγόντες ἐσώθησαν.

§ 18. ὀρμισάμενος] ἀρξάς.—τὸν ἔκπλον ἔχων] κατέχων τὴν ἐξοδον,
 δηλ. τὸ στόμα τοῦ λιμένος, ἐξ οὗ οὐ ἠδύναντο νὰ ἐκπλεύσωσι τὰ πλοῖα.—
 μεταπεμφάμενος] προσκαλέσας.

§ 19. ἦν]=ἐντὴν, ἦτο δυνατόν.=τοὺς ἐπιβάτας] τοὺς ναυτικούς στρα-
 τιώτας.—εἰς κοίλην ναῦν] εἰς τὸ κοῖλον (τὸ ἀμπάρι) τοῦ πλοίου, ἵνα μὴ
 φαίνωνται.—τὰ παραρῶματα]=παραβλήματα, δηλ. παραπετάσματα δερ-
 μάτινα ἢ τρίχινα εἰς τὰς πρῶρας τῶν πλοίων.

§ 20. ἀνεῖχον] ἔμενον ἡσυχου.—ἐπεὶ σκότος εἶη] ἐκάστην ἐσπέραν ὅταν

δὲ τὴν ἐσπέραν, ἐπεὶ σκότος εἶη, ἐξεβίβαζεν ὡς μὴ καταδήλους εἶναι τοῖς πολεμίοις ταῦτα ποιοῦντας. Πέμπτη δὲ ἡμέρα εἰσθέμενοι σῖτα μέτρια, ἐπειδὴ ἤδη μέσον ἡμέρας ἦν καὶ οἱ ἐφορμοῦντες ὀλιγώρως εἶχον καὶ ἔνιοι ἀνεπαύοντο, ἐξέπλευσαν ἔξω τοῦ λιμένος καὶ ἡ μὲν ἐπὶ Ἑλλησπόντου ὤρμησεν, ἡ δὲ εἰς τὸ πέλαγος. Τῶν δ' ἐφορ- 21 μούντων ὡς ἕκαστοι ἦνυτον, τὰς τε ἀγκύρας ἀποκόπτοντες καὶ ἐπειγόμενοι ἐβοήθουν τεταραγμένοι τυχόντες ἐν τῇ γῆ ἀριστοποιούμενοι· εἰσβάντες δὲ ἐδίωκον τὴν εἰς τὸ πέλαγος ἀφορμήσασαν καὶ ἅμα τῷ ἡλίῳ δύνοντι κατέλαβον καὶ κρατήσαντες μάχῃ ἀναδησάμενοι ἀπῆγον εἰς τὸ στρατόπεδον αὐτοῖς ἀνδράσιν. Ἡ δ' ἐπὶ τοῦ Ἑλλησπόντου 22 φυγοῦσα ναῦς διέφυγε καὶ ἀφικομένη εἰς τὰς Ἀθήνας ἐξαγγέλλει τὴν πολιορκίαν. Διομέδων δὲ βοηθῶν Κόνωνι πολιορκουμένῳ δώδεκα ναυσὶν ὤρμισατο εἰς τὸν εὐριπον τὸν τῶν Μυτιληναίων. Ὁ δὲ Καλλικρατίδας ἐπιπλεύσας 23 αὐτῷ ἐξαίφνης δέκα μὲν τῶν νεῶν ἔλαβε, Διομέδων δ' ἔφυγε τῇ τε αὐτοῦ καὶ ἄλλῃ. Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι τὰ γεγενη- 24

ἔσκοτείνιαζε· συντ. § 53, 5.—ὡς μὴ . . . εἶναι] τὸ ὡς μετ' ἀπαρεμφ. σημ. τὸ σκοπούμενον ἀποτέλεσμα· συντ. § 56, 6'.—ταῦτα] τὸ εἰσέρχασθαι καὶ ἐξέρχασθαι τῶν πλοίων.—σῖτα] τροφάς· ἐνικ. ὁ σῖτος.—οἱ ἐφορμοῦντες] οἱ φυλάσσοντες τὴν εἴσοδον τοῦ λιμένος· ἰδὲ § 18. ἐφορμέω=ἐφειδρεύω, ἐνεδρεύω, παραμονεύω.—ὀλιγώρως εἶχον]=ὀλιγώρουν. δὲν προσεἶχον.

§ 21. ὡς ἕκαστοι ἦνυτον] ἰδὲ 1, 1, 2.—ἀριστοποιούμενοι] ἐκ τοῦ ἀριστον ποιοῦμαι. Ἰδὲ 1, 1, 13.—ἅμα τῷ ἡλίῳ δύνοντι] κατὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου.—ἀναδησάμενοι] ἀναδέομαι—οὔμι, δένω ὀπίσω.—αὐτοῖς ἀνδράσιν] 1, 2, 12.

§ 22. εἰς τὸν εὐριπον] εἰς τὸ στενόν, τὸν πορθμόν. Ἡ ἀρχαία πόλις τῆς Μυτιλήνης ἔκειτο ἐπὶ μικρᾶς νήσου πλησίον τῆς Λέσβου. Μεταξὺ λοιπὸν τῆς μικρᾶς νήσου καὶ τῆς Λέσβου ἦν ὁ εὐριπος οὗτος, ὅστις ἦν ὡς τοὺς δύο λιμένας τῆς Μυτιλήνης.

§ 23. τῇ τε αὐτοῦ καὶ ἄλλῃ] νηί· μετὰ τὸ ἰδικόν του πλοῖον καὶ ἄλλο ἐν.

§ 24. τοὺς ἐν τῇ ἡλικίᾳ ὄντας] τοὺς ἔχοντας τὴν ὑπὸ τοῦ νόμου ὀρι-
Ψηφιοποιήθηκε ἀπὸ τοῦ Ἰνστιτούτου Ἐκπαιδευτικῆς Πολιτικῆς

7 μένα καὶ τὴν πολιορκίαν ἐπεὶ ἤκουσαν, ἐρηγίσαντο βοη-
 θεῖν ναυσὶν ἑκατὸν καὶ δέκα εἰσβιβάζοντες τοὺς ἐν τῇ ἡλι-
 κία ὄντας ἅπαντας καὶ δούλους καὶ ἐλευθέρους· καὶ πλη-
 ρώσαντες τὰς δέκα καὶ ἑκατὸν ἐν τριάκοντα ἡμέραις ἀπῆραν.
 Εἰσέβησαν δὲ καὶ τῶν ἰππέων πολλοί. Μετὰ ταῦτα ἀνή-
 25 χθησαν εἰς Σάμον κάκειθεν Σαμίας ναῦς ἔλαβον δέκα.
 ἤθροισαν δὲ καὶ ἄλλας πλείους ἢ τριάκοντα παρὰ τῶν
 ἄλλων συμμάχων εἰσβαίνειν ἀναγκάσαντες ἅπαντας, ὁμοί-
 ως δὲ καὶ εἴ τινας αὐτοῖς ἔτυχον ἔξω οὔσαι. Ἐγένοντο δὲ
 26 αἱ πᾶσαι πλείους ἢ πενήκοντα καὶ ἑκατὸν. Ὁ δὲ Καλλι-
 κρατίδας ἀκούων τὴν βοήθειαν ἤδη ἐν Σάμῳ οὔσαν αὐτοῦ
 μὲν κατέλιπε πενήκοντα ναῦς καὶ ἄρχοντα Ἐτεόνικον,
 ταῖς δὲ εἴκοσι καὶ ἑκατὸν ἀναχθεῖς ἐδειπνοποιεῖτο τῆς Λέ-
 27 σβου ἐπὶ τῇ Μαλέᾳ ἄκρα [ἀντίον τῆς Μυτιλήνης]. Τῇ δ'
 αὐτῇ ἡμέρᾳ ἔτυχον καὶ οἱ Ἀθηναῖοι δεῖπνοποιούμενοι ἐν
 Ἀργινούσαις· αὐταὶ δ' εἰσὶν [ἀντίον τῆς Λέσβου ἐπὶ τῇ
 28 Μαλέᾳ ἄκρα] ἀντίον τῆς Μυτιλήνης. Τῆς δὲ νυκτὸς ἰδὼν
 τὰ πυρὰ καὶ τινων αὐτῶ ἑξαγγειλάντων ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι

ζομένην ἡλικίαν. ἤτοι 18 - 60] ἐτῶν, οἵτινες ἦσαν ὑποχρεωμένοι νὰ ἐκ-
 στρατεύωσιν. Οἱ δὲ πέραν τῶν 60 ἐτῶν ἐλέγοντο οἱ [ἔξω τῆς ἡλικίας.—
 καὶ δούλους] οἱ δούλοι μόνον ἐν μεγίστῃ ἀνάγκῃ ὑπῆρέτουσαν ὡς στρατι-
 ῶται.—πληρώσαντες) ἐνν. ἀνδρῶν· ὅθεν πλήρωμα λέγονται οἱ ἄνδρες οἱ
 ἀποτελοῦντες τὴν δύναμιν τοῦ πλοίου.—ἀπῆραν] ἄρ. τοῦ ἀπαίρω· ἐσή-
 κωσαν τὴν ἄγκυραν καὶ ἀνεχώρησαν.—τῶν ἰππέων] ἐκ τῆς τάξεως τῶν
 ἰππέων, οἵτινες ὑπῆρέτουσαν μόνον εἰς τὸ ἰππικόν, ἐν ἀνάγκῃ δὲ καὶ ὡς
 πεζοί, ὡς καὶ ἐνταῦθα.

§ 25. καὶ εἴ τινας] ἐνν. νῆες· ἢ ἀπόδοσις εἶναι, καὶ ταύτας ἤθροισαν.
 —αἱ πᾶσαι] τὸ ὅλον.

§ 26. αὐτῶ] ἐν Μυτιλήνῃ.—ἐδειπνοποιεῖτο]=δεῖπνον ἐποιεῖτο· ἰδὲ 1.
 1, 13 καὶ 6, 21.—Μαλέα] ἄκρωτήριον εἰς τὸ νότιον τῆς Λέσβου.—ἀντίον] ἀντικρῦ.

§ 27. Ἀργινούσαις] τρεῖς μικραὶ νῆσοι μεταξὺ Λέσβου καὶ Μ. Ἀσίας.

§ 28. περὶ μέσας νύκτας] τὸ μέσον τῆς νυκτὸς, τὸ μεσονύκτιον.=ὡς

εἶεν, ἀνήγετο περὶ μέσας νύκτας, ὡς ἔξαπιναίως προσπέ-
σοι· ὕδωρ δ' ἐπιγενόμενον πολὺ καὶ βροταὶ διεκώλυσαν
τὴν ἀναγωγὴν. Ἐπεὶ δὲ ἀνέσχεν, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ ἔπλει ἐπὶ
τὰς Ἀργινούσας. Οἱ δ' Ἀθηναῖοι ἀντανήγοντο εἰς τὸ πέ-
λαγος τῷ εὐώνυμῳ παρατεταγμένοι ᾧδε. Ἀριστοκράτης²⁹
μὲν τὸ εὐώνυμον ἔχων ἠγεῖτο πεντεκαίδεκα ναυσί, μετὰ δὲ
ταῦτα Διομέδων ἐτέραις πεντεκαίδεκα· ἐπετέτακτο δὲ Ἀρι-
στοκράτει μὲν Περικλῆς, Διομέδοντι δὲ Ἐρασινίδης· παρὰ
δὲ Διομέδοντα οἱ Σάμιοι δέκα ναυσὶν ἐπὶ μιᾶς τεταγμένοι·
ἔστραιγῆται δὲ αὐτῶν Σάμιος ὀνόματι Ἴππεύς· ἐχόμεναι
δὲ αἱ τῶν ταξιάρχων δέκα καὶ αὐταὶ ἐπὶ μιᾶς· ἐπὶ δὲ ταύ-
ταις αἱ τῶν ναυάρχων τρεῖς καὶ εἴ τινες ἄλλαι ἦσαν συμ-
μαχίδες. Τὸ δὲ δεξιὸν κέρασ Πρωτόμαχος εἶχε πεντεκαί-³⁰
δεκα ναυσί· παρὰ δ' αὐτὸν Θρασύλλος ἐτέραις πεντεκαίδεκα·
ἐπετέτακτο δὲ Πρωτομάχῳ μὲν Λυσίας ἔχων τὰς ἴσας ναῦς,
Θρασύλλῳ δ' Ἀριστογένης. Οὕτω δ' ἐτάχθησαν, ἵνα μὴ³¹
διέκπλουν διδοῖεν· χειρὸν γὰρ ἔπλεον. Αἱ δὲ τῶν Λακε-
δαιμονίων ἀντιτεταγμέναι ἦσαν ἅπασαι ἐπὶ μιᾶς ὡς πρὸς
διέκπλουν καὶ περιπλουν παρεσκευασμέναι διὰ τὸ βέλτιον

ἔξαπιναίως προσπέσοι] ἵνα ἐξαίφνης ἐπιπέσῃ.— τὴν ἀναγωγὴν] τὸν ἔκπλουν.
— ἐπεὶ δ' ἀνέσχεν] ἀφοῦ δ' ἐστάθη ἢ βροχή.

§ 29. τῷ εὐώνυμῳ] ἔνν. κέρκ· εὐώνυμος (εὐ-ὄνομα) = ἀριστερὸς κατ' εὐ-
φημισμὸν. = παρατεταγμένοι ᾧδε] οἱ Ἀθ. ἦσαν παρατεταγμένοι οὕτω, ὥστε
τὸ μὲν ἀριστερὸν κέρασ (πτέρυξ) ἦν πρὸς τὸ πέλαγος, τὸ δὲ δεξιὸν πρὸς
τὴν ξηράν.— μετὰ δὲ ταῦτα] ἔπειτα δέ, ἥτοι πρὸς τὰ δεξιὰ τούτου.— ἐπε-
τέτακτο] ὅπισθεν ἦτο τεταγμένος.— ἐπὶ μιᾶς] εἰς μίαν σειράν.— ὀνόματι]
συνηθέστερον λέγεται ὄνομα ἢ τοῦνομα.— ἐχόμεναι] συνεχόμεναι τούτων
τεταγμέναι ἦσαν.— ταξιάρχοι] ἦσαν δέκα, εἰς ἕξ ἐκάστης φυλῆς, ἄρχοντες
τῶν πεζῶν τῆς οἰκειᾶς φυλῆς, ὑπακούοντες τοῖς στρατηγοῖς.— ἐπὶ δὲ ταύ-
ταις] ὅπισθεν δὲ τούτων.

§ 31. οὕτω δ' ἐτάχθησαν] δηλ. εἰς δύο σειράς, ἐπὶ φάλαγγος.— ἵνα μὴ
διέκπλουν διδοῖεν] ἵνα μὴ δίδωσιν εὐκολίαν εἰς τοὺς ἐχθροὺς νὰ διέρχων-
ται διὰ μέσου αὐτῶν καὶ διασπῶσι τὴν τάξιν τῶν πλοίων.— ὡς πρὸς διέκ-

32 πλείν. Εἶχε δὲ τὸ δεξιὸν κέρασ Καλλικρατίδας. Ἐομῶν δὲ Μεγαρεὺς ὁ τῷ Καλλικρατίδα κυβερνῶν εἶπε πρὸς αὐτόν, ὅτι εἴη καλῶς ἔχον ἀποπλεῦσαι· αἱ γὰρ τριήρεις τῶν Ἀθηναίων πολλῶ πλείους ἦσαν. Καλλικρατίδας δὲ εἶπεν, ὅτι ἡ Σπάρτη οὐ δέος, μὴ κάκιον οἰκῆται αὐτοῦ ἀποθανόντος, φεύγειν δὲ αἰσχρὸν ἔφη εἶναι. Μετὰ δὲ ταῦτα ἐνανμάχησαν χρόνον πολύν, πρῶτον μὲν ἀθρόαι, ἔπειτα δὲ διεσκεδασμένοι· ἐπεὶ δὲ Καλλικρατίδας τε ἐμβαλούσης τῆς νεὸς ἀποπεσὼν εἰς τὴν θάλατταν ἠφανίσθη, Πρωτόμαχος τε καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ τῷ δεξιῷ τὸ εὐώνυμον ἐνίκησαν, ἐντεῦθεν φυγὴ τῶν Πελοποννησίων ἐγένετο εἰς Χίον, πλείστων τινῶν δὲ καὶ εἰς Φώκαιαν· οἱ δὲ Ἀθηναῖοι πάλιν εἰς 34 τὰς Ἀργινούσας κατέπλευσαν. Ἀπόλοντο δὲ τῶν μὲν Ἀθηναίων νῆες πέντε καὶ εἴκοσιν αὐτοῖς ἀνδράσιν ἐκτὸς ὀλίγων τῶν πρὸς τὴν γῆν προσενεχθέντων, τῶν δὲ Πελοποννησίων Λακωνικαὶ μὲν ἐννέα πασῶν οὐσῶν δέκα, τῶν δ' 35 ἄλλων συμμάχων πλείους ἢ ἐξήκοντα. Ἔδοξε δὲ καὶ τοῖς τῶν Ἀθηναίων στρατηγοῖς ἐπὶ μὲν καὶ τετταράκοντα ναοὶ Θηραμένην τε καὶ Θρασύβουλον τριηράρχους ὄντας

πλουρ καὶ περίπλουρ] ἡτοιμασμένοι, ἵνα διέρχωνται καὶ διασπῶσι τὴν τάξιν τῶν Ἀθ. καὶ περικυκλώσωσιν αὐτούς.

§ 32. ὁ τῷ Καλλ. κυβερνῶν] ὁ κυβερνήτης (πλοίαρχος τοῦ πλοίου τοῦ Καλλ. — ὅτι εἴη καλῶς ἔχον] = καλῶς ἔχοι, καλὸν ἠθέλεν εἶναι. — πολλῶ πλείους ἦσαν] οἱ μὲν Ἀθηναῖοι εἶχον πλεόντων 150 πλοίων (§ 25), οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι 120 (§ 26). — οὐ δέος μὴ — οἰκῆται] δὲν εἶναι φόβος, μήπως διοικῆται χειρότερον, ἢν αὐτὸς ἀποθάνῃ. Ὁμοῖον εἶναι καὶ τὸ λαμπρὸν αὐτοῦ λόγιον (Πλουσερχ. ἀποφθ. Λακ. 6) οὐ παρ' ἐνὰ τὰ Σπάρτας.

§ 33. τῷ δεξιῷ (κέρασ) τῶν Ἀθηναίων τὸ εὐώνυμον (κέρασ) τῶν Λακεδαιμονίων. — ἐντεῦθεν] χρονικὸν ἀπὸ τότε. — φυγὴ ἐγένετο] = ἔφυγον· ἰδὲ 1. 1, 6.

§ 34. προσενεχθέντων] τὸ ῥ. προσφέρομαι· οἵτινες ἐφέρθησαν πρὸς τὴν ξηράν. — τῶν πασῶν] τὸ ὅλον.

§ 35 τριηράρχους. . . ταξίαρχων] ἰδὲ 1, 1, 28 καὶ 1, 6, 29. = κατα-

καὶ τῶν ταξιάρχων τινὰς πλεῖν ἐπὶ τὰς καταδεδυκνίας ναῦς
καὶ τοὺς ἐπ' αὐτῶν ἀνθρώπους, ταῖς δὲ ἄλλαις ἐπὶ τὰς μετ'
'Επειονίκου τῆ Μυτιλήνῃ ἐφορμούσας. Ταῦτα δὲ βουλομέ-
νους ποιεῖν ἄνεμος καὶ χειμῶν διεκώλυσεν αὐτοὺς μέγας
γενόμενος· τροπαῖον δὲ στήσαντες αὐτοῦ ἠϋλίζοντο. Τῷ 36
δ' Ἐπειονίκῳ ὁ ὑπηρετικὸς κέλῃς πάντα ἐξηγγεῖλε τὰ περὶ
τὴν ναυμαχίαν. Ὁ δὲ αὐτὸν πάλιν ἐξέπεμψεν εἰπὼν τοῖς
ἐνοῦσι σιωπῇ ἐκπλεῖν καὶ μηδενὶ διαλέγεσθαι, παραχοῆμα
δὲ αἰθῆς πλεῖν εἰς τὸ ἐναντῶν στρατόπεδον ἐστεφανωμένους
καὶ βοῶντας, ὅτι Καλλικρατίδας νενίκηκε ναυμαχῶν καὶ
ὅτι αἱ τῶν Ἀθηναίων νῆες ἀπολώλασιν ἅπασαι. Καὶ οἱ 37
μὲν ταῦτ' ἐποίουν· αὐτὸς δ', ἐπειδὴ ἐκεῖνοι κατέπλεον, ἔθνε
τὰ εὐαγγέλια καὶ τοῖς στρατιώταις παρήγγελε δειπνοποι-
εῖσθαι, καὶ τοῖς ἐμπόροις τὰ χρήματα σιωπῇ ἐνθεμένους
εἰς τὰ πλοῖα ἀποπλεῖν εἰς Χίον (ἦν δὲ τὸ πνεῦμα οὐριον)
καὶ τὰς τριήρεις τὴν ταχίστην. Αὐτὸς δὲ τὸ πεζὸν ἀπῆγεν 38
εἰς τὴν Μήθυμναν τὸ στρατόπεδον ἐμπρήσας. Κόνων δὲ
καθελκύσας τὰς ναῦς, ἐπεὶ οἱ τε πολέμοι ἀπεδεδράκεσαν

δεδυκνίας] τὰς τετραυματισμένας καὶ μελλούσας καταδύναι.—ἐφορμούσας]
ἰδὲ 1, 6, 20.—χειμῶν] τρικυμία.—αὐτοῦ] ἐν Ἀργινοῦσαις.—ἠϋλίζοντο]
ἐστρατοπέδευον.

§ 36. κέλῃς] μικρὸν πλοῖον ταχύ, τροχαντήρ (τρεχαντήρι).—τοῖς ἐνοῦσι]
τοῖς οὖσιν ἐν τῷ κέλῃτι.—ἐναντῶν] τοῦ Ἐπειονίκου καὶ τῶν αὐτοῦ, σχῆ-
μα κατὰ σύνεσιν.—ἐστεφανωμένους] φοροῦντας στέφανον ὡς σημεῖον χα-
ρᾶς ἐπὶ τῇ νίκῃ.

§ 37. ἔθνε τὰ εὐαγγέλια]—ἔθνε τὴν θυσίαν τῶν εὐαγγελίων, ἔκαινε
τὴν νενομισμένην θυσίαν διὰ τὴν καλὴν ἀγγελίαν τῆς νίκης· συντ. § 11,
6.—τοῖς ἐμπόροις] συνήθως ἠκολούθουν τὸν στρατὸν ἔμποροι, ἵνα προ-
μηθεύωσιν εἰς αὐτὸν τὰ ἀναγκαῖα καὶ ἀγοράζωσι τὰ λάφυρα.—τὰ χρήματα]
τὰ πράγματά των.—ἐνθεμένους]—παρήγγελε τοῖς ἐμπόροις ἀποπλεῖν
(αὐτοὺς) ἐνθεμένους.—τὰ πλοῖα] τὰ φορτηγά.—πνεῦμα] ἄνεμος.—καὶ τὰς
τριήρεις] ὑποκ. τοῦ ἀποπλεῖν.—τὴν ταχίστην] ἐνν. ὁδόν· ἐπίρ.—τάχιστα.

§ 38. ἐμπρήσας] ἐμπίμπρημι.—καθελκύσας] ἰδὲ § 17.—ἀπεδεδράκεσαν]

καὶ ὁ ἄνεμος εὐδιαίτερος ἦν, ἀπαντήσας τοῖς Ἀθηναίοις ἤδη ἀνηγμένοις ἐκ τῶν Ἀργινοῦσῶν ἔφρασε τὰ περὶ τοῦ Ἐτεονίκου. Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι κατέπλευσαν εἰς τὴν Μυτιλήνην, ἐκεῖθεν δ' ἐπανήχθησαν εἰς τὴν Χίον καὶ οὐδὲν διαπραξάμενοι ἀπέπλευσαν ἐπὶ Σάμου.

- 1 Κιφ. Ζ'. Οἱ δ' ἐν οἴκῳ τούτους μὲν τοὺς στρατηγοὺς ἔπαυσαν πλὴν Κόνωνος· πρὸς δὲ τούτῳ εἴλοντο Ἀδείμαντον καὶ τρίτον Φιλοκλέα. Τῶν δὲ ναυμαχησάντων στρατηγῶν Πρωτόμαχος μὲν καὶ Ἀριστογένης οὐκ ἀπῆλθον εἰς Ἀθήνας, τῶν δὲ ἕξ καταπλευσάντων, Περικλέους καὶ Διομέδοντος καὶ Λυσίου καὶ Ἀριστοκράτους καὶ Θρασύλλου καὶ Ἐρασινίδου, Ἀρχέδημος ὁ τοῦ δήμου τότε προεστικῶς ἐν Ἀθήναις καὶ τῆς διωβελίας ἐπιμελόμενος Ἐρασινίδῃ ἐπιβολὴν ἐπιβαλὼν κατηγορεῖ ἐν δικαστηρίῳ φάσκων ἐξ Ἑλλησπόντου αὐτὸν ἔχειν χρήματα ὄντα τοῦ δήμου· κατηγορεῖ δὲ καὶ περὶ τῆς στρατηγίας.
- 3 Καὶ ἔδοξε τῷ δικαστηρίῳ δῆσαι τὸν Ἐρασινίδην. Μετὰ δὲ ταῦτα ἐν τῇ βουλῇ διηγοῦντο οἱ στρατηγοὶ περὶ τε τῆς ναυμαχίας καὶ τοῦ μεγέθους τοῦ χειμῶνος. Τιμοκράτους

ἀποδιδράσκω· ἰδὲ § 1, 1, 1r.—οὐδὲν διαπραξάμενοι]—ἐπεὶ οὐδὲν διεπράξαντο, οὐδὲν κατώρθωσαν.

Κεφ. Ζ'. § 1. οἱ δ' ἐν οἴκῳ] οἱ ἐν Ἀθήναις.

§ 2. οὐκ ἀπῆλθον] ἐνν. ἐκ Σάμου.—τῶν δὲ ἕξ καταπλευσάντων] εἰς Ἀθήνας· γεν. (διαίρητικῆ) τοῦ κατωτέρου Ἐρασινίδῃ.—ὁ τοῦ δήμου τότε προεστικῶς] ὅστις τότε ᾠδήγει τὸν δῆμον οὐχὶ ὡς ἄρχων, ἀλλ' ὡς ῥήτωρ. Οἱ τοιοῦτοι ἐλέγοντο προεστικότες ἢ προστάται τοῦ δήμου.—διωβελία] εἶναι δύο ὄβολοί, οὓς ἐλάμβανεν ἕκαστος πολίτης παρὰ τοῦ δημοσίου, ἵνα πληρώσῃ τὴν εἴσοδον εἰς τὸ θέατρον· τὰ χρήματα ταῦτα ἐλέγοντο θεωρικά.—ἐπιβολὴν] εἶναι ζημία, ἣν ἠδύνατο νὰ ἐπιβάλλῃ ἄρχων τις ἄνευ ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου εἰς τὸν κακῶς διαχειρισάμενον δημοσίαν τινὰ ὑπηρεσίαν.—ἔχειν] ὅτι εἶχε κλέψῃ.—δῆσαι] νὰ βάλῃ εἰς τὸ δεσμοτήριον, νὰ φυλακίσῃ.

§ 3. ἐν τῇ βουλῇ] ἐνώπιον τῆς βουλῆς.—διέντας] φυλακισθέντας.—

δ' εἰπόντος, ὅτι καὶ τοὺς ἄλλους χρὴ δεδέντας εἰς τὸν δῆμον παραδοθῆναι, ἢ βουλή ἔδησε. Μετὰ δὲ ταῦτα ἐκκλησία⁴ ἐγένετο, ἐν ἣ τῶν στρατηγῶν κατηγοροῦν ἄλλοι τε καὶ Θηραμένης μάλιστα δικάιους εἶναι λόγον ὑποσχεῖν, διότι οὐκ ἀνείλοντο τοὺς ναυαγούς. Ὅτι μὲν γὰρ οὐδενὸς ἄλλου καθήπιοντο, ἐπιστολήν ἐπεδείκνυε μαρτύριον, ἣν ἐπεμψαν οἱ στρατηγοὶ εἰς τὴν βουλήν καὶ εἰς τὸν δῆμον ἄλλο οὐδὲν αἰτιώμενοι ἢ τὸν χειμῶνα. Μετὰ ταῦτα δὲ οἱ⁵ στρατηγοὶ βραχέως ἕκαστος ἀπελογήσατο, οὐ γὰρ προυτέθη σφίσι λόγος κατὰ τὸν νόμον, καὶ τὰ πεπραγμένα διηγούντο, ὅτι αὐτοὶ μὲν ἐπὶ τοὺς πολεμίους πλείειν, τὴν δὲ ἀναίρεσιν τῶν ναυαγῶν προστάζαιεν τῶν τριηράρχων ἀνδράσιν ἱκανοῖς καὶ ἐστρατηγηκόσιν ἤδη, Θηραμένει καὶ Θρασυβούλῳ καὶ ἄλλοις τοιούτοις, καὶ εἶπερ γέ τινας δέοι,⁶ περὶ τῆς ἀναιρέσεως οὐδένα ἄλλον ἔχειν αὐτοὺς αἰτιάσασθαι ἢ τούτους, οἷς προσειάχθη. Καὶ οὐχ ὅτι γε κατηγο-

εἰς τὸν δῆμον παραδοθῆναι] ἵνα ἀποφασίσῃ.—ἢ βουλή ἔδησε] διέταξε νὰ τοὺς βάλωσιν εἰς τὸ δεσμωτήριον.

§ 4. δικάιους εἶναι] τὸ ἀπαρέμφ. ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ λέγων ἐννοουμένου ἐκ τοῦ κατηγοροῦν δικάιους εἶναι προσωπικῶς ἀντὶ τοῦ δίκαιον εἶναι αὐτούς.—λόγον ὑποσχεῖν] νὰ δώσωσι λόγον.—διότι οὐκ ἀνείλοντο]=δι' ὅτι ἀντὶ διὰ τί, ἐπὶ πλαγίας ἐρωτήσεως.—τοὺς ναυαγούς] καὶ νεκροὺς καὶ ζῶντας.—ὅτι . . . καθήπιοντο] ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ ἐπομένου μαρτύριον· ὅτι οὐδένα ἄλλον κατηγοροῦν.—αἰτιώμενοι] αἴτιον νομίζοντες, κατηγοροῦντες.

§ 5. οἱ στρατηγοὶ . . . ἕκαστος ἀπελογήσατο] τὸ ῥῆμα συμφωνεῖ πρὸς τὸ προσεχέστερον.—προυτέθη λόγος] ἐδόθη λόγος, ἐπετράπη νὰ ὁμιλήσωσιν.—σφίσι]=αὐτοῖς.—κατὰ τὸν νόμον] εἰς τὸν κατηγορούμενον ἐπέτρεπεν ὁ νόμος χρόνον ὠρισμένον· ἴν' ἀπολογηθῆ.—ὅτι πλείειν] εὐκτ. διότι ἐξαρτᾶται ἐξ ἱστορικοῦ χρόνου.—τῶν τριηράρχων] γεν. διακρι. ἐκ τοῦ ἀνδράσιν.—ἐστρατηγηκόσιν ἤδη] οἵτινες εἶχον ἤδη χρηματίσῃ στρατηγοὶ καὶ ἐπομένως ἦσαν ἔμπειροι εἰς τὰ τοιαῦτα.

§ 6. καὶ εἶπερ γέ τινας δέοι] ἐνν. αἰτιάσασθαι ἐκ τῶν ἐπομένων.—ἔχειν . . . αἰτιάσασθαι] ἐνν. ἔφασαν ἐκ τοῦ ἀνωτέρω διηγούντο.—οἷς προσε-

ροῦσιν ἡμῶν, ἔφασαν, ψευσόμεθα φάσκοντες αὐτοὺς αἰτίους εἶναι, ἀλλὰ τὸ μέγεθος τοῦ χειμῶνος εἶναι τὸ κωλύσαν τὴν ἀναίρεσιν. Τούτων δὲ μάρτυρας παρείχοντο τοὺς κυβερνήτας καὶ ἄλλους τῶν συμπλεόντων πολλούς. Τοιαῦτα λέγοντες ἔπειθον τὸν δῆμον· ἐβούλοντο δὲ πολλοὶ τῶν ἰδιωτῶν ἐγγυᾶσθαι ἀνιστάμενοι· ἔδοξε δὲ ἀναβαλέσθαι εἰς ἐτέραν ἐκκλησίαν· (τότε γὰρ οὐπὲ ἦν καὶ τὰς χειρῶν οὐκ ἂν καθέωρων)· τὴν δὲ βουλὴν προβουλεύουσιν δεισενεγκεῖν ὅτι τῷ τρόπῳ οἱ ἄνδρες κρίνονται. Μετὰ δὲ ταῦτα ἐγένετο Ἀπατούρια, ἐν οἷς οἱ τε πατέρες καὶ οἱ συγγενεῖς σύνεισι σφίσιν αὐτοῖς. Οἱ οὖν περὶ τὸν Θηραμένην παρεσκεύασαν ἀνθρώπους μέλανα ἱμάτια ἔχοντας καὶ ἐν χροῷ κεκαρμένους πολλούς ἐν ταύτῃ τῇ ἑορτῇ, ἵνα πρὸς τὴν ἐκκλησίαν ἤκοιεν ὡς δὴ συγγενεῖς ὄντες τῶν ἀπολωλότων καὶ Καλλιξείνου ἔπεισαν ἐν τῇ βουλῇ κατηγορεῖν τῶν στρατηγῶν. Ἐντεῦθεν ἐκκλησίαν ἐποίουν, εἰς ἣν ἡ

τάχθη] ἀπρόσωπον, ἐνν. ἀνααιρεῖσθαι τοὺς ναυαγούς.—καὶ οὐχ] καὶ οὐ ψευσόμεθα φάσκοντες κτλ.—ὅτι γε κατηγοροῦσιν ἡμῶν] διότι μᾶς κατηγοροῦσιν ὁ Θηραμένης καὶ οἱ ὀπαδοὶ του.—ἀλλὰ τὸ μέγεθος] ἐνν. φάσκομεν ἐκ τοῦ ἀνωτέρω φάσκοντες.—εἶναι τὸ κωλύσαν] κωλύσαι.

§ 7. ἔπειθον] ἦσαν ἐν τῷ πείθειν, ἔμελλον νὰ πείσωσιν.—τὰς χειρῶν] ἄς ὑψωνον ἐν τῇ χειροτονίᾳ.—οὐκ ἂν καθέωρων] ἐνν. εἰ μὴ ἀνεβάλλοντο συντ. § 57, 1, δ'.—προβουλεύουσιν] νὰ κάμῃ προβούλευμα, ἀπόφασιν, ἣτις πρὶν ἐπικυρωθῆ ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας τοῦ δήμου οὐδεμίαν εἶχεν ἰσχύν.—εισενεγκεῖν] ἐκ τοῦ ἔδοξε· εἰσφέρω=προτείνω.—ὅτι τῷ τρόπῳ οἱ ἄνδρες κρίνονται] κατὰ ποῖον τρόπον ἔπρεπε νὰ κριθῶσιν· πлагία ἐρώτησις κατ' εὐκτ. διότι ἐξαρτᾶται ἐξ ἱστορικοῦ χρόνου (ἰδέ συντ. § 58, 5) ἀντὶ ὑποτακτ. διότι σημαίνει ἀπορίαν περὶ τοῦ πρακτέου· συντ. 58, 3, ε'.

§ 8. Ἀπατούρια] (ἐκ τοῦ ἀθρ. α καὶ πάτωρ.=φράτωρ) ἑορτὴ τῶν Ἀθηναίων καὶ τῶν Ἰώνων ἀγομένη τὸν μῆνα Πυανεψιώνα (Ἰουλιανόν) καὶ διαρκούσα τρεῖς ἡμέρας.—σφίσιν αὐτοῖς]=ἀλλήλοις—ἐν χροῷ κεκαρμένους] σὺρρίζα κουρευμένους, ὅπερ ἦν σημεῖον πένθους. Τὸ ῥ. κείρομαι.—πολλούς] κατηγορ. τοῦ ἀντικ. ἀνθρώπους· οἵτινες ἦσαν πολλοί.—ὡς δὴ συγγενεῖς ὄντες] διότι δῆθεν ἦσαν συγγενεῖς.

§ 9. ἐντεῦθεν] μετὰ τὰ Ἀπατούρια.—Καλλιξείνου εἰπόντος] κατὰ πρό-

βουλὴ εἰσήνεγκε τὴν ἑαυτῆς γνώμην Καλλιξείνου εἰπόν-
 τος τὴν δεῖ Ἐπειδὴ τῶν τε κατηγορούντων κατὰ τῶν
 στρατηγῶν καὶ ἐκείνων ἀπολογουμένων ἐν τῇ προτέρᾳ ἐκ-
 λησίᾳ ἀκηκόασι, διαψηφίσασθαι Ἀθηναίους ἅπαντας
 κατὰ φυλάς· θεῖναι δὲ εἰς τὴν φυλὴν ἐκάστην δύο ὕδριας·
 ἐφ' ἐκάστη δὲ τῇ φυλῇ κήρυκα κηρύττειν, ὅτω δοκοῦσιν
 ἀδικεῖν οἱ στρατηγοὶ οὐκ ἀνελόμενοι τοὺς νικήσαντας ἐν
 τῇ ναυμαχίᾳ, εἰς τὴν προτέραν ψηφίσασθαι, ὅτω δὲ μή,
 εἰς τὴν ὑστέραν· ἂν δὲ δόξωσιν ἀδικεῖν, θανάτῳ ζημιῶ- 10
 σαι καὶ τοῖς ἔνδεκα παραδοῦναι καὶ τὰ χρήματα δημεῦ-
 σαι, τὸ δ' ἐπιδέκατον τῆς θεοῦ εἶναι. Παρῆλθε δέ τις εἰς 11
 τὴν ἐκκλησίαν φάσκων ἐπὶ τεύχους ἀλφίτων σωθῆναι·
 ἐπιστέλλειν δ' αὐτῷ τοὺς ἀπολλυμένους, ἐὰν σωθῆ, ἀπαγ-
 γεῖλαι τῷ δήμῳ, οὗ οἱ στρατηγοὶ οὐκ ἀνείλοντο τοὺς ἀρί-
 στους ὑπὲρ τῆς πατρίδος γενομένους. Τὸν δὲ Καλλιξείνον 12
 προσεκαλέσαντο παράνομα φάσκοντες γεγραφέναι Εὐρου-
 πτόλεμος τε ὁ Πεισιάνακτος καὶ ἄλλοι τινές. Τοῦ δὲ δή-

τασιν τοῦ Καλλ. — ἀκηκόασι] Ἀθηναῖοι. — διαψηφίσασθαι] = διαψηφισά-
 σθων· συντ. § 43, νὰ ἐκφράσωσι τὴν γνώμην των διὰ ψηφοφορίας. —
 κατὰ φυλάς] ἢ Ἀττικὴ διηρεῖτο εἰς 10 φυλάς· ἢ κατὰ σημαίνει χωρι-
 σμόν. — δύο ὕδριας] δύο κάλπας. ἐν αἷς ἔβαλλον τὰς ψήφους. — ἀδικεῖν] =
 ἀδικοῦν πεποιηκέναί, ὅτι εἶναι ἔνοχοι· συντ. § 37, σημ. 1. — οὐκ ἀνελόμε-
 νοι] ἐπειδὴ οὐκ ἀνείλοντο· ἀναιροῦμαι. — εἰς τὴν προτέραν . . . εἰς τὴν
 ὑστέραν] ὕδριαν. — ὅτω δὲ μή] ἐνν. δοκοῦσιν ἀδικεῖν οἱ στρατηγοί.

§ 10. θανάτῳ ζημιῶσαι] νὰ τοὺς τιμωρήσωσι, καταδικάσωσιν εἰς θά-
 νατον. — οἱ ἔνδεκα] ἦσαν ἄρχοντες ἐν Ἀθήναις, εἰς οὓς παρεδίδοτο πᾶς εἰς
 θάνατον καταδικαζόμενος πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ποινῆς. — δημεῦσαι] = δημόσια
 ποιῆσαι. — τῆς θεοῦ] τῆς Ἀθηνᾶς.

§ 11. παρῆλθε] ἐνν. ἐπὶ το βῆμα. — ἐπὶ τεύχους ἀλφίτων] ἐπὶ ἀλφίτο-
 θήκης· ἄλφιτα δὲ κρίθινα ἄλευρα. — ἐπιστέλλειν] ἐκ τοῦ φάσκων· ὅτι πα-
 ρήγγελλον εἰς αὐτὸν οἱ ἀπολλύμενοι. — τοὺς ἀρίστους γενομένους] = τοὺς ἀ-
 ριστεύσαντας, ἀνδραγαθήσαντας.

§ 12. προσεκαλέσαντο] εἰς τὸ δικαστήριον, ἧτοι ἔφερον γραφὴν παρανό-
 μων κατὰ τοῦ Καλλ. ἧτις ἦτο καταγγελία κατὰ τῶν προτεινόντων νόμον

μου ἔνιοι ταῦτα ἐπήγουν, τὸ δὲ πλῆθος ἐβόα δεινὸν εἶναι,
 13 εἰ μὴ τις ἐάσει τὸν δῆμον πράττειν, ὃ ἂν βούληται. Καὶ
 ἐπὶ τούτοις εἰπόντος Λυκίσκου καὶ τούτους τῇ αὐτῇ ψήφῳ
 κρίνεσθαι, ἥπερ καὶ τοὺς στρατηγούς, ἐὰν μὴ ἀφῶσι τὴν
 κλῆσιν, ἐπεθορύβησε πάλιν ὁ ὄχλος καὶ ἠναγκάσθησαν
 14 ἀφιέναι τὰς κλήσεις. Τῶν δὲ πρυτάνεων τινῶν οὐ φασκόν-
 των προθήσειν τὴν διαψήφισιν παρὰ τὸν νόμον αὐθις
 15 Καλλιξείνος ἀναβάς κατηγορεῖ αὐτῶν τὰ αὐτά. Οἱ δὲ
 ἐβόων καλεῖν τοὺς οὐ φάσκοντας. Οἱ δὲ πρυτάνεις φοβη-
 θέντες ὁμολογοῦν πάντες προθήσειν πλὴν Σωκράτους
 τοῦ Σωφρονίσκου· οὗτος δ' οὐκ ἔφη ἀλλ' ἢ κατὰ νόμον
 πάντα ποιήσειν. Μετὰ δὲ ταῦτα ἀναβάς Εὐρυπτόλεμος
 ἔλεξεν ὑπὲρ τῶν στρατηγῶν τάδε.

ἡ ψήφισμα παράνομον. — παράνομα . . . γεγραφέα] ὅτι εἶχε προτείνειν
 ψήφισμα παράνομον· ὑποκ. εἶναι Καλλιξείνου. — [εἰ μὴ τις ἐάσει] ἡ αἰτία
 τοῦ δεινὸν εἶναι.

§ 13. καὶ ἐπὶ τούτοις] καὶ μετὰ ταῦτα. — εἰπόντος Λυκ.] ὅτε ἐπρότεινεν
 ὁ Λυκ. — καὶ τούτους] δηλ. Εὐρυπτόλεμόν τε καὶ ἄλλους τινάς· § 12. —
 τῇ αὐτῇ ψήφῳ κρίνεσθαι] δηλ. περὶ ζωῆς ἢ θανάτου. — ἐὰν μὴ ἀφῶσι τὴν
 κλῆσιν] ἐὰν δὲν παραιτήσωσι τὴν γρχρῆν παρανόμων, ἣν ἔφερον κατὰ
 τοῦ Καλλιξ. ἢ ἀπόδοσι κρίνεσθαι. — ἐπεθορύβησε] θορυβήσας ἐπεδοκίμασε.

§ 14. τῶν δὲ πρυτάνεων] γεν. διαίρετ. ἐκ. τοῦ τινῶν. Ἡ βουλή τῶν
 500 διηρεῖτο εἰς δέκα μερίδας, ἐκ 50 βουλευτῶν ἐκάστης φυλῆς· πᾶσα δὲ
 μερίς εἶχε τὴν προεδρείαν τῆς βουλῆς καὶ τῆς ἐκκλησίας τοῦ δήμου ἐπὶ
 35 ἡμέρας. Ὁ χρόνος οὗτος ἐλέγετο πρυτανεία, οἱ βουλευταὶ πρυτάνεις,
 καὶ ἡ φυλὴ πρυτανεύουσα. Οἱ δὲ πρυτάνεις ἐξέλεγον καθ' ἐκάστην ἓνα
 πρόεδρον, ὅστις ἐλέγετο ἐπιστάτης. — οὐ προθήσειν τὴν διαψήφισιν] ὅτι
 δὲν θὰ θέσωσιν εἰς ψήφοφορίαν. Προτιθέναι τὴν διαψήφισιν=ἐπιψηφίζειν.
 τὰ αὐτά]=τῇ αὐτῇ ψήφῳ κρίνεσθαι, ἥπερ καὶ τοὺς στρατηγούς.

§ 15. οἱ δὲ] δηλ. ὁ ὄχλος, σχῆμα κατὰ σύνεσιν. — ἐβόων] βοῶντες ἀπή-
 τουν. — καλεῖν] εἰς δίκην. — τοὺς οὐ φάσκοντας]=τοὺς φάσκοντας οὐ προ-
 θήσειν τὴν διαψήφισιν. — πλὴν Σωκρ.] ἰδὲ Ξενοφ. Ἀπομν. 1, 1, 18, Πλάτ.
 Ἀπολ. 32 β. — οὐκ . . . ποιήσειν]=ἔφη οὐ ποιήσειν τοῦτο (προθήσειν),
 ἀλλ' (ἀλλά) ἢ ποιήσειν πάντα κατὰ νόμον.

Τὰ μὲν κατηγορήσων, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἀνέβην ἐν- 16
 θάδε Περικλέους ἀναγκαίου μοι ὄντος καὶ ἐπιτηδείου καὶ
 Διομέδοντος φίλου, τὰ δ' ὑπεραπολογησόμενος, τὰ δὲ συμ-
 βουλεύσων, ἃ μοι δοκεῖ ἄριστα εἶναι ἀπάσῃ τῇ πόλει. Κα- 17
 τηγορῶ μὲν οὖν αὐτῶν, ὅτι μετέπεισαν τοὺς συνάρχοντας
 βουλομένους πέμπειν γράμματα τῇ τε βουλῇ καὶ ὑμῖν, ὅτι
 ἐπέταξαν τῷ Θηραμένει καὶ Θρασυβούλῳ τετραράκοντα
 καὶ ἐπὶ τριήρεσιν ἀνελέσθαι τοὺς ναυαγούς, οἱ δὲ οὐκ
 ἀνείλοντο. Εἶτα νῦν τὴν αἰτίαν κοινὴν ἔχουσιν ἐκείνων 18
 ἰδία ἁμαρτόντων καὶ ἀντὶ τῆς τότε φιλανθρωπίας νῦν ὑπ'
 ἐκείνων τε καὶ τινῶν ἄλλων ἐπιβουλεύομενοι κινδυνεύου-
 σιν ἀπολέσθαι; Οὐκ, ἂν ὑμεῖς γέ μοι πύθησθε τὰ δίκαια 19
 καὶ ὅσα ποιῶντες, καὶ ὅθεν μάλιστα ἀληθῆ πεύσεσθε
 καὶ οὐ μετανοήσαντες ὕστερον εὐρήσετε σφᾶς αὐτοὺς
 ἡμαρτηκότας τὰ μέγιστα εἰς θεοὺς τε καὶ ὑμᾶς αὐτούς.

§ 16. τὰ μὲν . . . τὰ δέ] ἀφ' ἑνὸς μὲν . . . ἀφ' ἑτέρου δέ.—ἐνθάδε] ἐπὶ τῷ βῆμα.—ἀναγκαίου] συγγενοῦς.—ὄντος] ἂν καὶ εἶναι.—ἐπιτηδείου] οἰκείου.—ὑπεραπολογησόμενος]=ἀπολογησόμενος ὑπὲρ αὐτῶν ἢ μετοχῇ τελικῇ.

§ 17. κατηγορῶ] εἰρωνικῶς· δηλ. κατηγορῶ αὐτούς, ὅτι ἀπὸ φιλανθρωπίας δὲν ἠθέλησαν νὰ κατηγορήσωσι τὸν Θηραμένην καὶ Θρασύβουλον, οἵτινες τώρα κατηγοροῦσιν αὐτούς.—μετέπεισαν] ἐνν. μὴ πέμπειν, τοὺς ἐμπόδισαν νὰ πέμψωσιν.—γράμματα] ἐπιστολῆν.—ὑμῖν] τῷ δήμῳ.—ὅτι ἐπέταξαν] ἐκ τοῦ πέμπειν γράμματα, εἰς τὰ ὅποια νὰ γράφωσιν,—ὅτι διέταξαν κτλ.—οἱ δέ] Θηραμένης καὶ Θρασύβουλος.

§ 18. εἶτα] καὶ ὅμως· τὸ εἶτα καὶ ἔπειτα δεικνύουσι τὴν ἀγανάκτησιν τοῦ λέγοντος, ὡς καὶ ἐπὶ ἐρωτήσεων.—τὴν αἰτίαν ἔχουσιν] κατηγοροῦνται.—ἐκείνων] ἐνῷ ἐκεῖνοι, δηλ. ὁ Θηραμ. καὶ Θρασύβ.—τῆς τότε φιλανθρωπίας] ὅτι ἐν τῇ ἐπιστολῇ των δὲν κατηγορήσαν τὸν Θηραμ. καὶ Θρασύβ. ὅτι διαταχθέντες ὑπ' αὐτῶν δὲν ἐσῆκωσαν τοὺς ναυαγούς.

§ 19. οὐκ] ἐνν. ἀπολοῦνται.—δίκαια] τὰ περὶ ἀνθρώπους νόμιμα, ὅσα δὲ τὰ περὶ θεοῦς.—καὶ ὅθεν]=καὶ ποιῶντες ταῦτα, ἐξ ὧν κτλ.—πεύσεσθε] μέλ. τοῦ πυνθάνομαι.—σφᾶς αὐτούς]=ὑμᾶς αὐτούς.—τὰ μέγιστα] σύ-

Συμβουλευώ δ' ὑμῖν, ἐν οἷς οὐδ' ὑπ' ἐμοῦ οὐδ' ὑπ' ἄλλον οὐδενός ἔστιν ἐξαπατηθῆναι ὑμᾶς, καὶ τοὺς ἀδικούντας εἰδότες κολάσεσθε, ἢ ἂν βούλησθε δίκη, καὶ ἅμα πάντας καὶ καθ' ἓνα ἕκαστον, εἰ μὴ πλέον, ἀλλὰ κἄν μίαν ἡμέραν δόντες αὐτοῖς ὑπὲρ αὐτῶν ἀπολογήσασθαι, μὴ ἄλλοις
 20 μᾶλλον πιστεύοντες ἢ ὑμῖν αὐτοῖς. Ἴστε δέ, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πάντες, οὗ τὸ Καννωνοῦ ψήφισμά ἐστιν ἰσχυρότατον, ὃ κελεύει, εἴαν τις τὸν τῶν Ἀθηναίων δῆμον ἀδικῆ, δεδεμένον ἀποδικεῖν ἐν τῷ δήμῳ, καί, εἴαν καταγνωσθῆ ἀδικεῖν, ἀποθανεῖν εἰς τὸ βάραθρον ἐμβληθέντα, τὰ δὲ χρήματα αὐτοῦ δημευθῆναι καὶ τῆς θεοῦ τὸ ἐπιδέκατον εἶ-
 21 ναι. Κατὰ τοῦτο τὸ ψήφισμα κελεύω κρίνεσθαι τοὺς στρατηγούς καὶ νῆ Δία, ἂν ὑμῖν γε δοκῆ, πρῶτον Περικλέα τὸν ἐμοὶ προσήκοντα· αἰσχρὸν γάρ μοι ἐστὶν ἐκεῖνον
 22 περὶ πλείονος ποιεῖσθαι ἢ τὴν ὄλην πόλιν. Τοῦτο δ' εἰ μὴ βούλεσθε, κατὰ τὸν δε τὸν νόμον κρίνατε, ὅς ἐστιν ἐπὶ τοῖς ἱεροσύλοις καὶ προδόταις, εἴαν τις ἢ τὴν πόλιν προδιδῶ ἢ τὰ ἱερὰ κλέπῃ, κριθέντα ἐν δικαστηρίῳ, ἂν καταγνω-

στοιχὸν ἀντικμ. τοῦ ἡμαρτηκότας. — ἐν οἷς] συμβουλευώ δ' ὑμῖν ταῦτα, ἐν οἷς = δι' ὧν. — ἔστιν] — οἷόν τ' ἐστίν, εἶναι δυνατόν. — ἢ ἂν . . . δίκη] μὲ οἰανδῆποτε ἂν θέλητε τιμωρίαν. — καθ' ἓνα ἕκαστον] χωριστὰ ἓνα ἕκαστον. — εἰ μὴ πλέον] ἂν ὄχι περισσότερον. — δόντες . . . ἀπολογήσασθαι] ἀφοῦ ἐπιτρέψητε εἰς αὐτοὺς νὰ ἀπολογηθῶσιν.

§ 20. τὸ Καννωνοῦ ψήφισμα] «ὥστε διειλημμένους τοὺς κρινομένους ἑκατέρωθεν ἀπολογεῖσθαι». Ἡσύχιος. — ἰσχυρότατον] ἰσχύει μάλιστα. — ἀποδικεῖν] — ἀπολογεῖσθαι. — ἐν τῷ δήμῳ] ἐνώπιον τοῦ λαοῦ. — ἀδικεῖν] — ἡδίκηκεναι. — βάραθρον] ἡ ὄρυγμα, τὴν λάκκος βαθὺς ἐν Ἀθήναις πρὸς δυσμὰς τοῦ ἀστεροσκοπείου, ὅπως ὁ Κατιάδας ἐν Σπάρτῃ, ὅπου ἐβρίπτον τοὺς καταδικασθέντας εἰς θάνατον.

§ 21. κελεύω] προτείνω, συμβουλευώ. — προσήκοντα] συγγενῆ. — περὶ πλείονος ποιεῖσθαι] νὰ προτιμῶ, νὰ ἐνδιαφέρωμαι περισσότερον.

§ 22. τοῦτο δ' εἰ μὴ βούλεσθε] εἴαν δὲν προτιμᾶτε τοῦτο. — ὅς ἐστιν ἐπὶ τοῖς] περιέχει τὴν ἔννοιαν τοῦ κελεύειν καὶ ἐντεῦθεν τὰ ἀπαρέμφ. μὴ ταφῆναι καὶ δημόσια εἶναι. — ἂν καταγνωσθῆ] ἂν καταδικασθῆ.

σθῆ, μὴ ταφῆναι ἐν τῇ Ἀττικῇ, τὰ δὲ χρήματα αὐτοῦ δημοσία εἶναι. Τούτων ὁποτέρῳ βούλεσθε, ὦ ἄνδρες Ἀθη- 23
ναῖοι, τῷ νόμῳ κρινέσθων οἱ ἄνδρες κατὰ ἓνα ἕκαστον
διηρημένων τῆς ἡμέρας τριῶν μερῶν, [ἐνὸς μὲν, ἐν ᾧ
συλλέγεσθαι ὑμᾶς δεῖ καὶ διαψηφίζεσθαι, εἴαν τε ἀδικεῖν
δοκῶσιν εἴαν τε μὴ, ἑτέρου δ', ἐν ᾧ κατηγορεῖσθαι, ἐτέ- 24
ρου δ' ἐν ᾧ ἀπολογήσασθαι]. Τούτων δὲ γιγνομένων
οἱ μὲν ἀδικοῦντες τεύξονται τῆς μεγίστης τιμωρίας, οἱ
δ' ἀναίτιοι ἐλευθερωθήσονται ὑφ' ὑμῶν, ὦ Ἀθηναῖοι, 25
καὶ οὐκ ἀδίκως ἀπολοῦνται. Ὑμεῖς δὲ κατὰ τὸν νό-
μον εὐσεβοῦντες καὶ εὐορκοῦντες κρινεῖτε καὶ οὐ συμ-
πολεμήσετε Λακεδαιμονίοις τοὺς ἐκείνους ἐβδομήκοντα
ναῦς ἀφελόμενους καὶ νενικηκότας, τούτους ἀπολλύντες 26
ἀκρίτους παρὰ τὸν νόμον. Τί δὲ καὶ δεδιότες σφόδρα οὐ-
τως ἐπέγεσθε; Ἡ μὴ οὐχ ὑμεῖς, ὃν ἂν βούλησθε, ἀπο-
κτείνητε καὶ ἐλευθερώσητε, ἂν κατὰ τὸν νόμον κρίνητε,

§ 23. τούτων] γεν. διαιρετ. ἐκ τοῦ ὁποτέρῳ. — ὁποτέρῳ . . . τῷ νόμῳ] μὲ ὑποῖον ἐκ τῶν δύο τούτων νόμων, δηλ. ἢ κατὰ τὸ ψήφισμα τοῦ Κανωνοῦ (§ 20) ἢ κατὰ τὸν ἄνωτέρῳ νόμον (§ 22). — διηρημένων τῆς ἡμέρας τριῶν μερῶν] = διηρημένης τῆς ἡμ. εἰς τρία μέρη.

§ 24. τεύξονται] μέλ. τοῦ τυγχάνω. — οὐκ ἀδίκως ἀπολοῦνται] δὲν θὰ ἀπολεσθῶσι (χαθῶσιν) ἀδίκως μέλλ. τοῦ ἀπόλλυμαι.

§ 25. εὐορκοῦντες] φυλάττοντες τὸν ὄρκον σας ὁ δὲ ὄρκος τῶν πολιτῶν Ἀθηναίων ἔλεγε: «καὶ εὐηκόησω τῶν ἀεὶ κρινόντων ἐμπρόνως καὶ θεσμοῖς τοῖς ἰδρυμένοις πείσομαι καὶ οὐστινας ἂν ἄλλους τὸ πλῆθος ἰδρῶσται ὁμοφρόνως· καὶ ἂν τις ἀναιρῆ τοὺς θεσμοὺς ἢ μὴ πείθηται. οὐκ ἐπιτρέψω, ἀμυνῶ δὲ καὶ μόνος καὶ μετὰ πάντων.» — τοὺς . . . ἀφελόμενους] ἢ σύνταξις εἶναι ἀπολλύντες τούτους (τοὺς στρατηγούς), τοὺς ἀφελόμενους ἐκείνους (τοὺς Λακεδ. ἀπὸ τοὺς Λακεδ.) ἐβδομ. ναῦς· ἰδὲ 1, 6. 34.

§ 26. δεδιότες] δέδια καὶ δέδοικα παρακ. μὲ σημασίαν ἐνεστ. Ἰδὲ γραμμ. § 89, 2. Τὸ δὲ τί σημ. τὸ αἴτιον τοῦ φόβου. — ἢ μὴ οὐχ. . .] ἢ δέ-
διτε μὴ οὐχ. . . λαμβάνεται ἐκ τοῦ ἡγουμένου δεδιότες ὁ ἢ λυτικός,

ἀλλ' οὐκ ἂν παρὰ τὸν νόμον, ὥσπερ Καλλίξεινος τὴν βου-
 27 λὴν ἔπεισεν εἰς τὸν δῆμον εἰσενεγκεῖν μιᾷ ψήφῳ ; Ἄλλ'
 ἴσως ἂν τινα καὶ οὐκ αἴτιον ὄντα ἀποκτείναιτε, μεταμελῆ-
 σαι δὲ ὕστερον ἀναμνήσθητε, ὡς ἀλγεινὸν καὶ ἀνωφελὲς
 ἦδη ἐστί, πρὸς δ' ἔτι καὶ περὶ θανάτου ἀνθρώπου ἡμαρ-
 28 τηκότας. Δεινὰ δ' ἂν ποιήσαιτε, εἰ Ἀριστάρχῳ μὲν πρό-
 τερον τὸν δῆμον καταλύοντι, εἶτα δ' Οἰνόην προδιδόντι
 Θηβαίοις πολεμίοις οὔσιν, ἔδοτε ἡμέραν ἀπολογήσασθαι,
 ἣ ἐβούλετο, καὶ τᾶλλα κατὰ τὸν νόμον προύθετε, τοὺς δὲ
 στρατηγούς τοὺς πάντα ὑμῖν κατὰ γνώμην πράξαντας, νι-
 κήσαντας δὲ τοὺς πολεμίους τῶν αὐτῶν τούτων ἀποστε-

—ἀλλ' οὐκ] = καὶ οὐκ, ἔνν. δέδιδτε. — ἂν παρὰ τὸν νόμον] ἔνν. κρίνητε.
 — ὥσπερ] δηλ. παρὰ τὸν νόμον. — εἰσενεγκεῖν] νὰ προτείνη ἢ βουλή εἰς
 τὸν δῆμον. — μιᾷ ψήφῳ] ἔνν. κρίνειν.

§ 27. ἀλλ' ἴσως ἂν . . . ἀποκτείναιτε] ἀλλ' εἰ τοῦτο ποιήσαιτε, ἴσως ἂν
 ἀποκτείναιτε. — καὶ οὐκ αἴτιον ὄντα] καὶ ἀθῶν· ὁ καὶ καὶ ἡ μετοχὴ ἑναν-
 τιωμ. — μεταμελῆσαι] ἔνν. ὑμῖν τούτου νὰ μετανοήσητε διὰ τοῦτο. — ἀνα-
 μνήσθητε] συλλογίσθητε. — ὡς ἀλγεινόν] τὸ ὡς εἰδικόν. — ἦδη] τότε πλέον,
 δηλ. ἀφοῦ τὸν ἐφονεύσατε. — ἐστί] τὸ μεταμελῆσαι. — πρὸς δ' ἔτι καὶ] προσ-
 ἐτι δὲ καὶ μάλιστα ἐάν. — ἡμαρτηκότας] συμφωνεῖ πρὸς τὸ ὑποκείμεν. τοῦ
 μεταμελῆσαι.

§ 28. δεινὰ δ' ἂν ποιήσαιτε, εἰ Ἀρ. μὲν . . . ἔδοτε . . . , τοὺς δὲ στρα-
 τηγούς . . . ἀποστερήσετε] ἔάν ἀποστερήσετε τοὺς στρ., ἐνῶ εἰς τὸν Ἀρ.
 ἔδοτε . . . , ἣθέλετε κάμη φοβερὰ πράγματα. — Ἀριστάρχος] Ἀθηναῖος
 ἀνῆκεν εἰς τὴν ἀριστοκρατικὴν μερίδα, ἧτις τῷ 411 πρ. Χρ. κατέλυσε
 τὴν δημοκρατίαν ἐν Ἀθήναις καὶ κατέστησε τὴν βουλὴν τῶν 400 καὶ τὸ
 ὀλιγαρχικὸν πολιτεύμα· εἶτα δὲ καταλυθεῖσης τῆς ὀλιγαρχίας ἐκείνης ὁ
 Ἀρίστ. λαβὼν τοξότας τινας ἐχώρει πρὸς τὴν Οἰνόην, ἧτις ἦν φρούριον
 τῶν Ἀθηναίων ἐν τοῖς μεθορίοις τῆς Βοιωτίας καὶ ἐπολιόρουν αὐτὴν οἱ
 Κορίνθιοι καὶ Βοιωτοί, εἰς οὓς παρέδωκεν αὐτὴν ὁ Ἀρίστ. διὰ προδοσίας·
 Θουκ. 8, 98. — καταλύοντι . . . προδιδόντι] = εἰ καὶ κατέλυε . . . εἰ καὶ
 προδίδου. — τὸν δῆμον] τὴν δημοκρατίαν. — ἢ) καθὼς· προύθετε] προτίθη-
 μι λέγεται κυρίως περὶ τῶν προέδρων τῆς ἐκκλησίας τοῦ δήμου τῶν
 Ἀθ. καὶ σημ. δίδω ἐξουσίαν εἰς τὸν βουλόμενον ν' ἀγορεύσῃ. — τῶν αὐτῶν
 τούτων] δηλ. τοῦ δίδοναι ἡμέραν ἀπολογήσασθαι καὶ τῶν ἄλλων κατὰ
 τὸν νόμον.

ρήσετε. Μὴ ὑμεῖς γε, ὦ Ἀθηναῖοι, ἀλλ' ἐαυτῶν ὄντες τοὺς νόμους, δι' οὓς μάλιστα μέγιστοί ἐστε, φυλάττοντες ἄνευ τούτων μηδὲν πρᾶττειν πειρᾶσθε. Ἐπανέλθετε δὲ καὶ ἐπ' αὐτὰ τὰ πράγματα, καθ' ἃ καὶ αἱ ἁμαρτίαι δοκοῦσι γεγενῆσθαι τοῖς στρατηγοῖς. Ἐπεὶ γὰρ κρατήσαντες τῇ ναυμαχίᾳ εἰς τὴν γῆν κατέπλευσαν, Διομέδων μὲν ἐκέλευεν ἀναγκθέντας ἐπὶ κέρως ἅπαντας ἀναιρεῖσθαι τὰ νανάγια καὶ τοὺς ναυαγούς, Ἐρασιίδης δ' ἐπὶ τοὺς πρὸς Μυτιλήνην πολεμίους τὴν ταχίστην πλεῖν ἅπαντας· Θράσυλλος δὲ ἀμφοτέρῳ ἂν ἔφη γενέσθαι, ἂν τὰς μὲν αὐτοῦ καταλίπωσι, ταῖς δὲ ἐπὶ τοὺς πολεμίους πλέωσι· καὶ δοξάντων τούτων καταλιπεῖν τρεῖς ναῦς ἕκαστον ἐκ τῆς αὐτοῦ συμμορίας τῶν στρατηγῶν ὀκτὼ ὄντων καὶ τὰς τῶν ταξιάρχων δέκα καὶ τὰς Σαμίων δέκα καὶ τὰς τῶν ναυάρχων τρεῖς, αὐταῖς ἅπασαι γίνονται ἐπὶ καὶ τετραράκοντα, τέταρες περὶ ἐκάστην ναῦν τῶν ἀπολωλυῶν δώδεκα οὐσῶν. Τῶν δὲ καταλειφθέντων [τριηράρχων] ἦσαν καὶ Θρασύβουλος

§ 29. μὴ ὑμεῖς γε] ἔνν. ποιεῖτε ταῦτα.—ἐαυτῶν]=ὑμῶν αὐτῶν.—μάλιστα] ἐπιτίθει τὴν σημασίαν τοῦ δι' οὓς.—ἄνευ τούτων] τῶν νόμων.—δοκοῦσι] ἔνν. ὑμῖν.—τοῖς στρατηγοῖς] συντ. § 28, α', 2.—γὰρ] δηλαδὴ.—εἰς τὴν γῆν] εἰς τὰς Ἀργινοῦσας 1, 6, 33.—ἐπὶ κέρως] εἰς μίαν σειρὰν τὰ πλοῖα τὸ ἐν ὀπίσθεν τοῦ ἄλλου.—Ἐρασιίδης δ' (ἐκέλευε) πλεῖν ἅπαντας τὴν ταχίστην πρὸς Μυτιλήνην ἐπὶ τοῖς (ἐν αὐτῇ) πολεμίους.—τὴν ταχίστην] τάχιστα.—Θράσυλλος] ὅστις τὴν ἡμέραν ἐκείνην εἶχε τὴν στρατηγίαν.—ἂν γενέσθαι]=γένεοιτο ἂν, ἀπόδοσις τοῦ ὑποθετικοῦ, ἂν καταλίπωσιν.—τὰς μὲν] ἔνν ἢ γεν. διαίρετ. τῶν νεῶν.—αὐτοῦ] ἐπιβόρ. τοπικόν, ἐν Ἀργινοῦσας.

§ 30. δοξάντων τούτων]=ἔνν ταῦτα δόξη.—καταλιπεῖν] ἔνν. ἔφη.—συμμορίας] μέρος τοῦ στόλου ὑπὸ τὰς διαταγὰς ἐκάστου τῶν στρατηγῶν, μοῖρα.—δώδεκα] τὰ ἀπολεσθέντα πλοῖα ἦσαν 25 (1, 6, 34), ἀλλ' ἐνταῦθα λέγει μόνον 12, διότι φαίνεται, ὅτι τὰ 13 εἶχον βυθισθῆ διαρκούσης τῆς μάχης καὶ μόνον 12 ἔμμενον ἀκόμῃ εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης μετὰ τὴν μάχην, τὰ ὅποια ἠδύναντο νὰ σωθῶσιν.

§ 31. τῶν . . τριηράρχων] γεν. διαίρ. κατηγορούμενον· συντ. § 3, 6.

καὶ Θηραμένης, ὅς ἐν τῇ προτέρᾳ ἐκκλησίᾳ κατηγορεῖ τῶν στρατηγῶν. Ταῖς δὲ ἄλλαις ναυσὶν ἔπλεον ἐπὶ τὰς πολεμίας. Τί τούτων οὐχ ἱκανῶς καὶ καλῶς ἔπραξαν; Οὐκοῦν δίκαιον τὰ μὲν πρὸς τοὺς πολεμίους μὴ καλῶςπραχθέντα τοὺς πρὸς τοῦτο ταχθέντας ὑπέχειν λόγον, τοὺς δὲ [τὰ] πρὸς τὴν ἀναίρεσιν μὴ ποιήσαντας, ἃ οἱ στρατη-
 32 γοὶ ἐκέλευσαν, διότι οὐκ ἀνείλοντο κρίνεσθαι. Τοσοῦτον δ' ἔχω εἰπεῖν ὑπὲρ ἀμφοτέρων. ὅτι ὁ χειμῶν διεκώλυσε μηδὲν προᾶξαι, ὧν οἱ στρατηγοὶ παρεκελεύσαντο. Τούτων δὲ μάρτυρες οἱ σωθέντες ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου, ὧν εἰς τῶν ἡμετέρων στρατηγῶν ἐπὶ καταδύσης νεὼς διασωθεῖς, ὃν κελεύουσι τῇ αὐτῇ ψήφῳ κρίνεσθαι, [καὶ αὐτὸν τότε δεόμενον ἀναιρέσεως], ἧπερ τοὺς οὐ πράξαντας τὰ προστα-
 33 χθέντα. Μὴ τοίνυν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἀντὶ μὲν τῆς νίκης καὶ τῆς εὐτυχίας ὅμοια ποιήσητε τοῖς ἡττημένοις τε καὶ ἀτυχοῦσιν, ἀντὶ δὲ τῶν ἐκ θεοῦ ἀναγκαίων ἀγνωμονεῖν δόξετε προδοσίαν καταγρόντες ἀντὶ τῆς ἀδυναμίας,

—ἐπλεον|=ἠθούλοντο πλεῦσαι· ἰδὲ 1, 6, 35.—ἔπραξαν] οἱ κατηγορούμενοι στρατηγοὶ.—τὰ μὴ καλῶςπραχθέντα] αἰτ. τοῦ κατὰ τι εἰς τὸ ὑπέχειν λόγον ἀντὶ γεν.—κρίνεσθαι] δίκαιον κρίνεσθαι τοὺς πρὸς τὴν ἀναίρεσιν ταχθέντας.—διότι|=διὰ τί οὐκ ἀνείλοντο, πλαγία ἐρώτησις.

§ 32. τοσοῦτον] τόσον μόνον.—ἔχω εἰπεῖν] τὸ ἔχω μετ' ἀπαρέμφ. σημ. δύναμαι.—μηδὲν ὧν]=μηδὲν τούτων, ἃ, καθ' ἑλξιν.—ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου]=αὐτομάτως, τυχαίως.—ὧν εἰς τῶν ἡμετέρων στρατηγῶν]=εἰς τῶν ἡμετέρων στρατηγῶν (ἔστιν). ὧν (=τούτων, δηλ. τῶν σωθέντων ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου).—κελεύουσιν] οἱ κατήγοροι.—ἧπερ] ψήφῳ.

§ 33. μὴ τοίνυν...ποιήσητε...ἀγνωμονεῖν δόξετε] δηλ. ἐνῷ ἐνίκησατε καὶ εὐτυχήσατε, μὴ κάμητε ὅμοια μὲ τοὺς νικηθέντας καὶ δυστυχοῦντας (ὡς νὰ ἐνικήθητε καὶ ἐδυστυχήσατε), καὶ ἐνῷ ἡ πεπρωμένη μοῖρα (οἱ θεοὶ) σᾶς ἐδοθήητε, μὴ φανῆτε ἀγνώμονες.—τῶν ἐκ θεοῦ ἀναγκαίων] κατ' ἀναγκασίαν μοῖραν ἐκ θεοῦ γινομένων, τοῦ πεπρωμένου.—ἀντὶ τῆς ἀδυναμίας] καὶ ὅχι ἀδυναμίαν.—οὐχ ἱκανοὺς γενομένους] ἐνν. αὐτοὺς ἀντικ. τοῦ καταγρόντες, ὅπερ ἐνταῦθα συντάσσεται διπλῆ αἰτ., καταγρόν-

[οὐχ ἱκανοὺς γενομένους διὰ τὸν χειμῶνα προᾶξει τὰ προσταχθέντα]· ἀλλὰ πολὺ δικαιότερον στεφάνοις γεραίρειν τοὺς νικῶντας ἢ θανάτῳ ζημιοῦν πονηροῖς ἀνθρώποις πειδομένους.

Ταῦτ' εἰπὼν Εὐρυπιόλεμος ἔγραψε γνώμην κατὰ τὸ 34 Κανωνοῦ ψήφισμα κρίνεσθαι τοὺς ἄνδρας δίχα ἕκαστον· ἢ δὲ τῆς βουλῆς ἦν μιᾷ ψήφῳ ἅπαντας κρίνειν. Τούτων δὲ διαχειροτονομένων τὸ μὲν πρῶτον ἔκριναν τὴν Εὐρυπιόλεμον· ὑπομοσαμένου δὲ Μενεκλέους καὶ πάλιν διαχειροτονίας γενομένης ἔκριναν τὴν τῆς βουλῆς. Καὶ μετὰ ταῦτα κατεψηφίσαντο τῶν ναυμαχησάντων στρατηγῶν ὀκτὼ ὄντων. Ἀπέθανον δὲ οἱ παρόντες ἕξ. Καὶ οὐ πολλῶ 35 χρόνῳ ὕστερον μετέμελε τοῖς Ἀθηναίοις καὶ ἐψηφίσαντο, οἷτινες τὸν δῆμον ἐξηπάτησαν, προβολὰς αὐτῶν εἶναι καὶ ἐγγυητὰς κατασιῆσαι, ἕως ἂν κριθῶσιν, εἶναι δὲ καὶ Καλλιξείων τούτων. Προυβλήθησαν δὲ καὶ ἄλλοι τέτταρες καὶ ἐδέθησαν ὑπὸ τῶν ἐγγυησαμένων. Ὑστερον δὲ στάσεώς τινος γενομένης, ἐν ἧ Κλεοφῶν ἀπέθανεν, ἀπέδρασαν οὐ-

τες προδοσίαν αὐτούς. εἶναι δὲ ἐπεξήγησις τοῦ ἀδυναμίας.—γεραίρειν] τιμᾶν.—τοὺς νικῶντας]—τοὺς νενικηκότας.—πειδομένους] ὑμᾶς, ὑποκ. τοῦ ζημιοῦν.

§ 34. ἔγραψε γνώμην] ἰδὲ § 12.—κατὰ τὸ Κανωνοῦ ψήφισμα] ἰδὲ § 20.—ἢ δὲ τῆς βουλῆς] ἔνν. γνώμη.—τούτων δὲ διαχειροτονομένων] ὅτε δὲ ἐγένετο ψηφοφορία (χειροτονία) περὶ τούτων, δηλ. περὶ τῶν γνωμῶν τοῦ Εὐρυπτ. καὶ τῆς βουλῆς.—ἔκριναν] =ἐνέκριναν, ἐδέξαντο.—ὑπομοσαμένου] ἀφοῦ δὲ ὁ Μενεκλῆς ἐζήτησεν ἀναβολὴν τῆς δίκης.—κατεψηφίσαντο] κατεδίκασαν διὰ ψηφοφορίας.

§ 35. μετέμελε τοῖς Ἀθην.] μετεμελήθησαν οἱ Ἀθ.—προβολή] κατηγορία κατὰ τῶν συκοφαντούντων.—εἶναι δὲ καὶ Καλλ. τούτων] ἐψηφίσαντο καὶ Καλλ. (ὑποκ.) εἶναι τούτων (εἶνα τῶν ἐξαπατησάντων κατηγορ. διαιρ.).—προυβλήθησαν] προβολὴ ἐγένετο καὶ κατ' ἄλλων τεσσάρων.—ὕστερον δὲ] 405 π. X.—Κλεοφῶν] δημαγωγὸς ἐχθρὸς τῶν ὀλιγαρχικῶν,

τοι, πρὶν κριθῆναι· Καλλίξεινος δὲ κατελθὼν, ὅτε καὶ οἱ ἐκ Πειραιῶς, εἰς τὸ ἄστυ μισούμενος ὑπὸ πάντων λιμῶν ἀπέθανεν.

ὑφ' ὧν ἐφονεύθη. — πρὶν κριθῆναι] πρὶν νὰ δικασθῶσιν. — κατελθὼν] κατέρχομαι· ἐπιστρέψας ἐκ τῆς ἐξορίας. — ὅτε καὶ οἱ ἐκ Πειραιῶς] ἔνν. κατῆλθον. Οἱ ἐκ Πειραιῶς ἢ οἱ ἐν Πειραιεῖ ἐλέγοντο οἱ περὶ τὸν Θρασύβουλον, οἱ δημοκρατικοί· τὸ δ' ἀντίθετον οἱ ἐκ τοῦ ἄστεως ἢ οἱ ἐν τῷ ἄστυ οἱ ὀλιγαρχικοί. — εἰς τὸ ἄστυ] ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸν Πειραιεῖ ἄστυ λέγεται ἡ πόλις τῶν Ἀθηνῶν.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Κεφ. Α'. Οἱ δ' ἐν τῇ Χίῳ μετὰ τοῦ Ἐτεονίκου στρα-
 τιῶται ὄντες, ἕως μὲν θέρος ἦν, ἀπὸ τε τῆς ὥρας ἐιρέ-
 φοντο καὶ ἐργαζόμενοι μισθοῦ κατὰ τὴν χώραν· ἐπεὶ δὲ
 χειμῶν ἐγένετο καὶ τροφὴν οὐκ εἶχον γυμνοὶ τε ἦσαν καὶ
 ἀνυπόδητοι, συνίσταντο ἀλλήλοις καὶ συνετίθεντο ὡς τῇ
 Χίῳ ἐπιθησόμενοι· οἷς δὲ ταῦτα ἀρέσκοι, κάλαμον φέρειν
 ἐδόκει, ἵνα ἀλλήλους μάθοιεν, ὅποσοι εἶησαν. Πυθόμενος ὁ
 δὲ τὸ σύνθημα ὁ Ἐτεόνικος ἀπόρως μὲν εἶχε, τί χρῆτο
 τῷ πράγματι διὰ τὸ πλῆθος τῶν καλαμηφόρων· τό τε

§ 1. οἱ δ' ἐν τῇ Χίῳ κτλ.] συνέχεται τοῦ 1, 6, 38. Ὁ Ἐτεόνικος ἐκ
 Μηθύμνης ἐπλευσεν εἰς Χίον.—ἀπὸ τῆς ὥρας] ἀπὸ τοῦ καρποῦ τῆς ὥρας
 τοῦ ἔτους. Ὡρα ἐνταῦθα σημεῖον τὸ θέρος. —ἐργαζόμενοι] ἀπὸ τῆς ἐργα-
 σίας· μετχ. ὄργαν. συντ. § 25, 2, 3.—μισθοῦ] γεν. τοῦ τιμήματος.—
 χειμῶν] τοῦ 406 π. X. —συνίσταντο καὶ συνετίθεντο] συνηνοῦντο καὶ
 συνεφώνουν.—ὡς...ἐπιθησόμενοι] τελικὰ.—οἷς...ἀρέσκοι] ἐδόκει φέρειν κά-
 λαμον τούτους (ὑποκ. τοῦ φέρειν), οἷς ἀρέσκοι ταῦτα (τὸ νὰ ἐπιτεθῶσι
 κτὰ τῆς Χίου).—ὅποσοι εἶησαν] πλαγία ἐρώτησις.

§ 2. τὸ σύνθημα] κάλαμον φέρειν.—ἀπόρως μὲν εἶχε] ἐν ἀπορίᾳ ἦν,
 ἠπόρει· ἢ ἀπόδοσις ἐν § 3 ἀναλαβῶν δέ.—τί χρῆτο τῷ πράγματι] ἀντι-
 ὁ, τι χρῆτο, διότι εἶναι πλαγία ἐρώτησις, ἥτις σημεῖον ἀπορίας περὶ τοῦ
 πρακτέου καὶ ἐκφέρεται κατ' εὐκτ. διότι ἐξαρτᾶται ἐξ ἱστορικοῦ χρόνου,
 ἄλλως δὲ ἤθελεν εἶναι καθ' ὑποτακ. Ἡ δ' αἰτ. τί εἶναι τοῦ συστοίχου
 ἀντικ.=τίνα χρῆσιν χρῆτο.—καλαμηφόρος] γραμμ. § 117, 4.—ἐκ τοῦ ἐμ-

γὰρ ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς ἐπιχειρῆσαι σφαλερόν ἐδόκει εἶναι, μὴ εἰς τὰ ὄπλα ὀρμήσωσι καὶ τὴν πόλιν κατασχόντες καὶ πολέμοι γενόμενοι ἀπολέσωσι πάντα τὰ πράγματα, ἂν κρατήσωσι, τό τ' αὖ ἀπολλύναι ἀνθρώπους συμμάχους πολλοὺς δεινὸν ἐφαίνεται εἶναι, μὴ τινα καὶ εἰς τοὺς ἄλλους Ἕλληνας διαβολὴν σχοῖεν καὶ οἱ στρατιῶται δύσνοι πρὸς τὰ πράγματα ὧσιν ἀναλαβὼν δὲ μεθ' ἑαυτοῦ ἄνδρας πεντεκαίδεκα ἐγχειρίδια ἔχοντας ἐπορεύετο κατὰ τὴν πόλιν καὶ ἐντυχὼν τινι ὀφθαλμιῶντι ἀνθρώπῳ ἀπιόντι ἐξ ἰατροῦ κάλαμον ἔχοντι ἀπέκτεινε. Θορύβου δὲ γενομένου καὶ ἐρωτῶντων τινῶν, διὰ τί ἀπέθανεν ὁ ἄνθρωπος, παραγγέλλειν ἐκέλευεν ὁ Ἐτεόνικος, ὅτι τὸν κάλαμον εἶχε. Κατὰ δὲ τὴν παραγγελίαν ἐρρίπτουν πάντες, ὅσοι εἶχον, τοὺς καλάμους αἰὲ ὁ ἀκούων δεδιώς, μὴ ὀφθείη ἔχων. Μετὰ δὲ ταῦτα ὁ Ἐτεόνικος συγκαλέσας

φανοῦς] φανερά συντ. 25, 2. — τό... ἐπιχειρῆσαι] ἐνν. αὐτοῖς, τοῖς καλαμηφόροις, νὰ προσβάλλῃ αὐτούς. — σφαλερόν] ἐπικίνδυνον. — μὴ... ὀρμήσωσι] διστακτικὴ πρότασις ἐκ τοῦ σφαλερόν εἶναι, ὅπερ ἔχει ἔννοιαν φόβου, ὡς καὶ τὸ κατωτέρω μὴ... σχοῖεν ἐκ τοῦ δεινόν, συντ. § 58, 7. — ἂν κρατήσωσι] ἂν νικήσωσιν ἢ ἀπόδοσις εἶναι τό, ἀπολέσωσι τὰ πρ. — τό τ' αὖ] ἀφ' ἑτέρου δέ. — ἀπολλύναι] ἐνν. ἂν αὐτὸς κρατήσῃ. — συμμάχους] ὅσοι ἐκ τοῦ στρατεύματος ἔλαβον μέρος εἰς τὴν συνωμοσίαν. — μὴ . . . διαβολὴν σχοῖεν] = διαβληθεῖεν, ἐνν. οἱ Λακεδαιμόνιοι. — μὴ . . . σχοῖεν καὶ . . . ὧσιν] ἢ μὲν εὐκτ. παρίστησιν ἀπλῶς τὴν ἰδέαν τοῦ Ἐτεόνικου, ἢ δὲ ὑποτακτ., ὡς καὶ ἀνωτέρω ὀρμήσωσι καὶ ἀπολέσωσι, παρίστησι τὸν φόβον ζωηρῶς ἤδη παριστάμενον εἰς τὸ πνεῦμα αὐτοῦ.

§ 3. ἐντυχὼν] ἀπαντήσας. — ὀφθαλμιῶντι] πάσχοντι ὀφθαλμίαν, πονύματον γραμμ. § 113, 1, σημ.

§ 4. διὰ τί ἀπέθανεν] πλαγία ἐρώτησις· διατὶ ἐφονεύθη. — ὅτι] = διότι. — ἐρρίπτουν] ὁ ἐνεστ. ῥίπτω καὶ ῥίπτω. — αἰὲ ὁ ἀκούων] πάντες ἐρρίπτουν, αἰὲ ὁ ἀκούων (ἐκάστοτε πᾶς, ὅς ἤκουεν, ἐρρίπτει). — μὴ ὀφθείη] πλαγία ἐρώτησις κατ' εὐκτ. διότι ἐξαρτᾶται ἐξ ἱστορικοῦ χρόνου, τοῦ δεδιώς (= ἐπειδὴ ἐδεδίει). — ἔχων] τὸν κάλαμον.

§ 5. συνετερεῖν] συμφέρειν, νὰ συνεισφέρωσιν. — μὴ γεωτερίσωσί τι] μὴ

τοὺς Χίους χρήματα ἐκέλευσε συνενεγεῖν, ὅπως οἱ ναῦται λάβωσι μισθὸν καὶ μὴ νεωτερίσωσιν· οἱ δὲ εἰσήνεγκαν· ἅμα δὲ εἰς τὰς ναῦς ἐσήμησεν εἰσβαίνειν· προσίων δὲ ἐν μέρει παρ' ἐκάστην ναῦν παρεθάρσυνέ τε καὶ παρήνει πολλά ὡς τοῦ γεγενημένου οὐδὲν εἰδώς καὶ μισθὸν ἐκάστῳ μὴνός διέδωκε. Μετὰ δὲ ταῦτα οἱ Χῖοι καὶ οἱ ἄλλοι 6 σύμμαχοι συλλεγόντες εἰς Ἔφεσον ἐβουλευσάντο περὶ τῶν ἐνεστηκότων πραγμάτων πέμπειν εἰς Λακεδαίμονα πρέσβεις ταῦτά τε ἐροῦντας καὶ Λύσανδρον αἰτήσοντας ἐπὶ τὰς ναῦς εὖ φερόμενον παρὰ τοῖς συμμάχοις κατὰ τὴν προτέραν ναυαρχίαν, ὅτε καὶ τὴν ἐν Νοτίῳ ἐνίκησε ναυμαχίαν. Καὶ ἀπεπέμφθησαν πρέσβεις, σὺν αὐτοῖς δὲ καὶ παρὰ 7 Κύρου ταῦτά λέγοντες ἄγγελοι. Οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι ἔδοσαν τὸν Λύσανδρον ὡς ἐπιστολέα, ναύαρχον δὲ Ἄρακον· οὐ γὰρ νόμος αὐτοῖς δις τὸν αὐτὸν ναυαρχεῖν· τὰς μέντοι ναῦς παρέδοσαν Λυσάνδρῳ [ἐτῶν ἤδη τῷ πολέμῳ πέντε καὶ εἴκοσι παρεληλυθότων].

[Τούτῳ δὲ τῷ ἐναντιῷ καὶ Κύρος ἀπέκτεινεν Αὐτοβοι-8 σάκην καὶ Μιτραῖον υἱεῖς ὄντας τῆς Δαρειαίου ἀδελφῆς

ποιήσωσι νεωτερισμὸν τινα, μεταβολήν, ἀνατροπήν.—οἱ δὲ] Χῖοι.—εἰσήμησεν] ὁ Ἐφεσόνικος διὰ τοῦ σαλπικτοῦ· συντ. § 35, σημ. 1.—ἐν μέρει] ἐφεξῆς, κατὰ σειράν.—ὡς . . . οὐδὲν εἰδώς] ὡς νὰ μὴ ἐγνώριζε τίποτε.—τοῦ γεγενημένου] τῆς συνωμοσίας.

§ 6. ἐροῦντας καὶ . . . αἰτήσοντας] τελ. μετχ. ἐκ τοῦ πέμπειν, οἵτινες νὰ εἴπωσι καὶ νὰ ζητήσωσιν.—ἐπὶ τὰς ναῦς] ναύαρχον. ἰδὲ 1, 1, 32.—εὖ φερόμενον] ἔχοντα καλὴν ὑπόληψιν, ἀγαπώμενον· τὸ ἀντίθετον πονήρως φερόμενον 1, 5, 17.—ἐνίκησε ναυμαχίαν] σύστοιχον ἀντὶ ἐνίκησε νίκην ναυμαχίας. Ἰδὲ 1, 5, 14.

§ 7. ἐπιστολέα] ὑποναύαρχον ἰδὲ 1, 1, 23. Κατὰ Διόδωρον ὅμως «Ἄρακον μὲν εἶλοντο ναύαρχον, τὸν δὲ Λύσανδρον ἰδιώτην αὐτῷ συνέπεμψαν, προστάξαντες ἀκούειν ἅπαντα τούτου.»—οὐ γὰρ νόμος]=οὐ νομίζεται, δὲν ἐπιτρέπεται ὑπὸ τοῦ νόμου.

§ 8. ὅτι] διότι.—διέωσαν] ἐνεστ. διωθέω.—δ] τὸ διωθεῖν διὰ τῆς κό-

τῆς τοῦ Ξέρξου τοῦ Δαρειοῦ πατρός, οὗ αὐτῶ ἀπαντῶν-
τες οὐ διέωσαν διὰ τῆς κόρης τὰς χεῖρας, ὃ ποιούσι βα-
σιλεῖ μόνον· ἣ δὲ κόρη ἐστὶ μακρότερον ἢ χεῖρις, ἐν ἣ
9 τὴν χεῖρα ἔχων οὐδὲν ἂν δύναιτο ποιῆσαι. Ἰεραμένης
μὲν οὖν καὶ ἡ γυνὴ ἔλεγον πρὸς Δαρειαῖον δεινὸν εἶναι,
εἰ περιόψεται τὴν λίαν ὕβριν τούτου· ὃ δὲ αὐτὸν μεταπέμ-
πεται ὡς ἀρρώστων πέμψας ἀγγέλους.]

405 π. X. Τῷ δ' ἐπιόντι ἔτει [ἐπὶ Ἀρχύτα μὲν ἐφορευόντος, ἀρ-
χοτος δ' ἐν Ἀθήναις Ἀλεξίου] Λύσανδρος ἀφικόμενος
εἰς Ἔφεσον μετεπέμψατο Ἐιτόνικον ἐκ Χίου σὺν ταῖς
ναυσὶ καὶ τὰς ἄλλας πάσας συνήθροισεν, εἴ πού τις ἦν,
καὶ ταύτας τ' ἐπεσκεύαζε καὶ ἄλλας ἐν Ἀντιάνδρῳ ἐναυ-
11 πηγείτο. Ἐλθὼν δὲ παρὰ Κῦρον χρήματα ἤτει· ὃ δ' αὐτῶ
εἶπεν, ὅτι τὰ μὲν παρὰ βασιλέως ἀνηλωμένα εἶη καὶ ἔτι
πλείω πολλῶ δεικνύων, ὅσα ἕκαστος τῶν ναυάρχων ἔχει,
12 ὅμως δ' ἔδωκε. Λαβὼν δὲ ὁ Λύσανδρος τὰργύριον ἐπὶ
τὰς τριήρεις τριηράρχους ἐπέστησε καὶ τοῖς ναύταις τὸν
ὀφειλόμενον μισθὸν ἀπέδωκε. Παρεσκευάζοντο δὲ καὶ οἱ

ρης τὰς χεῖρας.—ἔχων] ἔνν. τις.—ἂν δύναιτο] ἢ ὑπόθεσις ἔνν. εἰ βού-
λοιτο.

§ 9. Ἰεραμένης] πατὴρ τῶν φονευθέντων.—δεινὸν εἶναι εἰ] ἰδὲ 1, 7,
12 καὶ 28.—περιόψεται] περιορῶ.—τὴν λίαν ὕβριν] τὸ ἐπίρρ. ἀντὶ ἐπίθ.,
τὴν ὑπερβολικὴν.—ὡς ἀρρώστων] ἐπειδὴ δῆθεν ἦτο ἀρρώστος.

§ 10. τῷ δ' ἐπιόντι ἔτει] 405 π. X. 27ον ἔτος τοῦ πολέμου.—ἐφορευ-
οντος] ἐφόρου ὄντος.—εἴ που] = ὅπου.—ἐναυπηγεῖτο] ἐκ τοῦ ναῦς-πή-
γνυμι· μέσον διάμεσον· συντ. § 35. 3, ε'.

§ 11. χρήματα ἤτει] ἔνν. αὐτόν· συντ. § 15, α', 3.—ὅτι . . . ἀνηλω-
μένα εἶη] ἀναλίσκω· κατ' εὐκτ. διότι ἐξαρτᾶται ἐξ ἱστορικοῦ χρόνου.—
ὅσα . . . ἔχει] ὅσα εἶχε λάβῃ· κατ' εὐκτ. ὡς ἐξ ἱστορικοῦ τοῦ δεικνύων—καὶ
ἔδεικνυσεν.

§ 12. ἐπὶ τὰς τριήρεις . . . ἐπέστησε] διώρισε νὰ διοικῶσι τὰς τριήρεις.
—πρὸς τὸ ναυτικόν] πρὸς ναυμαχίαν § 16.

τῶν Ἀθηναίων στρατηγοὶ [πρὸς] τὸ ναυτικὸν ἐν τῇ Σάμῳ.

Κῦρος δ' ἐπὶ τούτοις μετεπέμψατο Λύσανδρον, ἐπεὶ 13
αὐτῷ παρὰ τοῦ πατρὸς ἦκεν ἄγγελος λέγων, ὅτι ἀρῶ-
στῶν ἐκεῖνον καλοῖη ὧν ἐν Θαμνηρίοις τῆς Μηδίας ἐγγὺς
Καδουσίῳν, ἐφ' οὓς ἐστράτευσεν ἀφεσιῶτας. Ἦκοντα δὲ 14
Λύσανδρον οὐκ εἶα ναυμαχεῖν πρὸς Ἀθηναίους, εἰ μὴ
πολλῷ πλείους ναῦς ἔχη· εἶναι γὰρ χρήματα πολλὰ καὶ
βασιλεῖ καὶ ἐαυτῷ, ὥστε τούτου ἕνεκεν πολλὰς πληροῦν.
Παρέδειξε δ' αὐτῷ πάντας τοὺς φόρους τοὺς ἐκ τῶν πό-
λεων, οἱ αὐτῷ ἴδιοι ἦσαν, καὶ τὰ περιττὰ χρήματα ἔδωκε
καὶ ἀναμνήσας, ἧς εἶχε φιλίας πρὸς τε τὴν τῶν Λακεδαι-
μονίων πόλιν καὶ πρὸς Λύσανδρον ἰδίᾳ, ἀνέβαινε παρὰ
τὸν πατέρα.

Λύσανδρος δ', ἐπεὶ αὐτῷ Κῦρος πάντα παραδούς τὰ 15
αὐτοῦ πρὸς τὸν πατέρα ἀρῶωστοῦντα μετάπεμψτος ἀνέ-
βαινε, μισθὸν διαδούς τῇ στρατιᾷ ἀνήχθη τῆς Καρίας εἰς

§ 13. ἐπὶ τούτοις]—μετὰ ταῦτα.—Θαμνήρια] χωρίον τῆς Μηδίας.—Κα-
δουσίῳι] ἔθνος κατοικοῦν εἰς τὰ δυτικὰ παράλια τῆς Κασπίας θαλάσσης.—
ἀφεσιῶτας]—οἱ ἀφεστήκεσαν, εἶχον ἀποστατήσῃ.

§ 14. ἦκοντα]—ἐληλυθότα, ἐπεὶ ἐληλύθει, ἀφ' οὗ εἶχεν ἔλθῃ ὁ Λ.—
οὐκ εἶα]—ἐκόλυεν τὸ ῥ. ἐάω.—εἶναι γάρ] ἐνν. ἔλεγεν ἐκ τοῦ οὐκ εἶα.—
ὥστε . . . πληροῦν] ὥστε ἠδύναντο νὰ πληρώσῃ· ἰδὲ 1, 6, 24.—τούτου
ἕνεκεν] ὡς πρὸς τούτο (τὰ χρήματα), ὅσον ἐξαρτᾶται ἀπὸ αὐτό.—παρέ-
δειξε]—ἀπέδειξε λαμβάνειν (Πλούταρχ.), συνέταξε τελεῖν τούτῳ (Διόδ.).
ἔδειξεν εἰς αὐτὸν πάντας τοὺς φόρους τῶν πόλεων νὰ τοὺς λαμβάνῃ αὐ-
τὸς ἐξ αὐτῶν.—ἧς εἶχε φιλίας] ποίαν εἶχε φιλίαν.—ἰδίᾳ] κατ' ἀντίθεσιν
πρὸς τὸ πόλιν.

§ 15 μετάπεμψτος] ἐν παθ. παρακμ. σημασίᾳ· ἐνν. ὑπὸ τοῦ πατρὸς·
συντ. § 47. 1.—διαδούς] μοιράσας.—εἰς τὸν Κεράμειον κόλπον] πρὸς νό-
τον τῆς Καρίας.—ὄνομα Κεδρελαῖς] ἧτις ὠνομάζετο Κεδρεῖται, καὶ ἴν πόλις
τῆς Καρίας.—τῇ ὑστεραίᾳ προσβολῇ]—τῇ προσβολῇ τῇ γενομένῃ τῇ ὑστε-

τὸν Κεράμειον κόλπον. Καὶ προσβαλὼν πόλει τῶν Ἀθη-
 ναίων συμμάχῳ ὄνομα Κεδρειαίς τῇ ὑστεραία [προσβολῇ]
 κατὰ κράτος αἰρεῖ καὶ ἐξηνδραπόδισεν. Ἦσαν δὲ μιξο-
 βάρβαροι οἱ ἐνοικοῦντες. Ἐκεῖθεν δ' ἀπέπλευσεν εἰς Ῥό-
 16 δον. Οἱ δ' Ἀθηναῖοι ἐκ τῆς Σάμου ὀρμώμενοι τὴν βασι-
 λέως κακῶς ἐποίουν καὶ ἐπὶ τὴν Χίον καὶ τὴν Ἐφεσον
 ἐπέπλευον καὶ παρεσκευάζοντο πρὸς ναυμαχίαν καὶ στρα-
 τηγούς πρὸς τοῖς ὑπάρχουσι προσείλοντο Μένανδρον, Τυ-
 17 δέα, Κηφισόδοτον. Λύσανδρος δ' ἐκ τῆς Ῥόδου παρὰ τὴν
 Ἰωνίαν ἔπλει πρὸς τὸν Ἑλλήσποντον πρὸς τε τῶν πλοίων
 18 τὸν ἔκπλον καὶ ἐπὶ τὰς ἀφροστηκυίας αὐτῶν πόλεις. Ἀ-
 νήγοντο δὲ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐκ τῆς Χίου πελάγιοι· ἡ
 γὰρ Ἀσία πολεμία αὐτοῖς ἦν· Λύσανδρος δ' ἐξ Ἀβύδου
 παρέπλει εἰς Λάμψακον σύμμαχον οὔσαν Ἀθηναίων· καὶ
 οἱ Ἀβυδηνοὶ καὶ οἱ ἄλλοι παρῆσαν πεζῇ· ἠγεῖτο δὲ Θώ-
 19 ραξ Λακεδαιμόνιος. Προσβαλόντες δὲ τῇ πόλει αἰροῦσι
 κατὰ κράτος καὶ διήρπασαν οἱ στρατιῶται οὔσαν πλουσίαν
 καὶ οἶνον καὶ σίτου καὶ τῶν ἄλλων ἐπιτηδείων πλήρη· τὰ

ραία ἡμέρα. — κατὰ κράτος] = βίχ. — αἰρεῖ] = εἰλεν. — ἐξηνδραπόδισεν] ἐπό-
 λησεν ὡς δούλους. — μιξοβάρβαροι] Ἑλληγες καὶ βάρβαροι μειμιγμένοι. —
 οἱ ἐνοικοῦντες] ἐν αὐτῇ, ταῖς Κεδρειαίς.

§ 16. τὴν βασιλέως] ἐν γώραν. — κακῶς ἐποίουν] = ἐδήουν, ἔβλαπτον.
 — πρὸς . . . προσείλοντο] ἢ πρὸς σημ. προσθήκην, ἐξέλεξαν προτέτι καὶ
 ἄλλους.

§ 17. ἔπλει] = ἐξέπλευσε. — πρὸς τε τῶν πλοίων τὸν ἔκπλον] ἵνα ἐμπο-
 δίξῃ νὰ ἐκπλέωσι τὰ ἐρχόμενα ἐκ τοῦ Πόντου μετὰ σίτου εἰς Ἀθήνας.
 — αὐτῶν] τῶν Λακεδαιμονίων, ὅπερ ἐνν. ἐκ τοῦ ὑποκ. Λύσανδρος, κατὰ
 σύνεσιν. — πελάγιοι] = διὰ τοῦ πελάγους, κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸ παρέπλει
 ὁ Λυσ. ὅπερ σημ. ἔπλει παρὰ τὴν παραλίαν. Τὸ ἐπίθ. πελάγιοι ἔχει ἐπιρρ.
 τοπικοῦ σημασίαν· ἰδὲ συντ. § 5, 6'.

§ 18. παρῆσαν] ἤρχοντο ἐκεῖ. — πεζῇ] διὰ ξηρᾶς· ἀντίθετον τοῦ ἀνω-
 τέρω παρέπλει, ὅπερ σημ. ἤρχετο διὰ θαλάσσης.

§ 19. τὰ δὲ ἐλεύθερα σώματα] τοὺς ἐλευθ. ἀνθρώπους· διότι «ὅταν πο-

δὲ ἐλεύθερα σώματα πάντα ἀφῆκε Λύσανδρος. Οἱ δ' 20
 Ἀθηναῖοι κατὰ πόδας πλείοντες ὠρμίσαντο τῆς Χερσονήσου ἐν Ἐλαιούντι ναυσὶν ὀγδοήκοντα καὶ ἑκατόν. Ἐνταῦθα δὴ ἀριστοποιούμενοι αὐτοῖς ἀγγέλλεται τὰ περὶ
 Λάμφακον καὶ εὐθύς ἀνήχθησαν εἰς Σησιόν. Ἐκεῖθεν 21
 δ' εὐθύς ἐπισιτισιάμενοι ἔπλευσαν εἰς Αἰγὸς ποταμοὺς ἀντίον τῆς Λαμφάκον· διεῖχε δ' ὁ Ἑλλήσποντος ταύτην σταδίους ὡς πεντεκαίδεκα. Ἐνταῦθα δὴ ἐδειπνοποιοῦντο. Λύσανδρος δὲ τῇ ἐπιούσῃ νυκτί, ἐπεὶ ὄρθρος ἦν, ἐσήμη- 22
 νεν εἰς τὰς ναῦς ἀριστοποιησαμένους εἰσβαίνειν, πάντα δὲ παρακενασάμενος ὡς εἰς ναυμαχίαν καὶ τὰ παραβλήματα παραβάλλων προεῖπεν, ὡς μηδεὶς κινήσοιτο ἐκ τῆς τάξεως μηδὲ ἀνάξοιτο. Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἅμα τῷ ἡλίῳ ἀνίσχοντι 23
 ἐπὶ τῷ λιμένι παρετάξαντο ἐν μετώπῳ ὡς εἰς ναυμαχίαν.

λεμούντων πόλις ἄλλῃ, τῶν ἐλόντων εἶναι καὶ τὰ σώματα τῶν ἐν τῇ πόλει καὶ τὰ γρήματα» Ἐνφ. Κ. Π. 6, 5, 73.

§ 20. κατὰ πόδας] ταχέως· ἢ κατὰ σημ. κατόπιν. — τῆς Λεῖρῶ. ἐν Ἐλαιούντι] = ἐν Ἐλ. τῆς Χερ. Ἡ Ἐλαιούς εἶναι πόλις τῆς Θρακικῆς χερσονήσου εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἑλλ., ὅπου προσωρμίσθησαν οἱ Ἀθ., ἵνα ἐμποδίσωσι τὸν στόλον τῶν Λακ. νὰ εἰσέλθῃ, ἀγνοοῦντες ὅτι εἶχεν ἤδη εἰσέλθῃ. — τὰ περὶ Λάμφακον] ἢ ἄλλωσις αὐτῆς ὑπὸ τῶν Λακ. — ἀριστοποιούμενοι] ἐνώ· ἕκαμονον πρόγευμα.

§ 21. ἐπισιτισιάμενοι] προμηθευθέντες σῖτα (τροφάς). — Αἰγὸς ποταμοί] εἶναι κόμη καὶ πλησίον αὐτῆς ποτάμιον ἐπὶ τῆς Θρακ. Χερσονήσου. — ἀντίον] ἐπίρ. ἀντικρύ. — διεῖχε] ἀμετάβατον· εἶχε πλάτος. — ταύτη] ἐπίρ. τοπικόν, εἰς τοῦτο τὸ μέρος.

§ 22. ἀριστοποιησαμένους] ἐνν. τοὺς στρατιώτας, ὑποκ. τοῦ εἰσβαίνειν. — ὡς εἰς ναυμαχίαν] ὡς παρασκευάζονται εἰς ναυμαχίαν· ὡς διὰ νὰ ναυμαχήσῃ. — τὰ παραβλήματα] = παραβύσματα, παραπετάσματα. — ὡς μηδεὶς κινήσοιτο . . . μηδὲ ἀνάξοιτο] τὸ ὡς εἰδικόν· διέταξεν ὅτι κανεὶς δὲν ἔπρεπε νὰ κινήθῃ· ἢ εὐκτ. διὰ τὸν ἴστορ. χρόνον προεῖπεν. Τὸ δὲ μὴ καὶ μηδὲ διὰ τὴν ἀπαγόρευσιν· ἐν ὀρθῷ λόγῳ ἤθελεν εἶναι, μηδεὶς κινείσθω μηδὲ ἀναγέσθω. Ὁ ἐνεστ. τοῦ προεῖπεν εἶναι προαγορεύω, μελ. προσεῶ, παρακ. προσίρηκα.

§ 23. ἀνίσχοντι] ἀντέλλονται — ἐν μετώπῳ] = μετωπηδόν (Πλουτρχ-

Ἐπεὶ δὲ οὐκ ἀντανήγαγε Λύσανδρος [καὶ τῆς ἡμέρας ὀψέ
 24 ἦν], ἀπέπλευσαν πάλιν εἰς τοὺς Αἰγὸς ποταμούς. Λύσαν-
 δρος δὲ τὰς ταχίστας τῶν νεῶν ἐκέλευσεν ἔπεσθαι τοῖς Ἀ-
 θηναίοις, ἐπειδὴν δὲ ἐκβῶσι, κατιδόντας, ὅ,τι ποιοῦσιν,
 ἀποπλεῖν καὶ αὐτῶ ἐξαγγεῖλαι. Καὶ οὐ πρότερον ἐξεβίβα-
 25 σεν ἐκ τῶν νεῶν, πρὶν αὐταὶ ἦκον. Ταῦτα δ' ἐποίει τέττα-
 ρας ἡμέρας· [καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐπανήγοντο]. Ἀλκιβιάδης
 δὲ κατιδὼν ἐκ τῶν τειχῶν τοὺς μὲν Ἀθηναίους ἐν αἰγιαλῶ
 ὀρμοῦντας καὶ πρὸς οὐδεμιᾶ πόλει, τὰ δ' ἐπιτήδεια ἐκ
 Σηστοῦ μετιόντας πεντεκαίδεκα σταδίους ἀπὸ τῶν νεῶν,
 τοὺς δὲ πολεμίους ἐν λιμένι καὶ πρὸς πόλει ἔχοντας πάντα,
 οὐκ ἐν καλῶ ἔφη αὐτοὺς ὀρμεῖν, ἀλλὰ μεθορμίσαι εἰς Ση-
 στὸν παρήνει [πρὸς τε λιμένα καὶ πρὸς πόλιν]· οὗ ὄντες
 26 ναυμαχήσετε, ἔφη, ὅταν βούλησθε. Οἱ δὲ στρατηγοί, μά-
 λιστα δὲ Τυδεὺς καὶ Μένανδρος, ἀπιέναι αὐτὸν ἐκέλευσαν·
 αὐτοὶ γὰρ νῦν στρατηγεῖν, οὐκ ἐκείνον. Καὶ ὁ μὲν ὤχετο.

Λυσ. 10), δηλ. εἰς μίαν σειρὰν κατὰ μέτωπον.—τῆς ἡμέρας ὀψέ] ὑποκμ.
 τοῦ ἦν.

§ 24. ἐκβῶσιν] οἱ Ἀθ.—κατιδόντας] τοὺς ἐν ταῖς ταχίσταις τῶν νεῶν
 (ὑποκ. τοῦ ἀποπλεῖν καὶ ἐξαγγεῖλαι) κατὰ σύνεσιν ἐκ τοῦ ἀνωτέρω νεῶν.
 —ὅ,τι ποιοῦσιν] τί ποιοῦσιν οἱ Ἀθ. πλαγία ἐρώτησις.—ἐξεβίβασεν] ἐνν.
 τοὺς στρατιώτας.—οἱ Ἀθ. ἐπανήγοντο] καὶ κατὰ τὰς τέσσαρας ἡμέρας.

§ 25. ἐκ τῶν τειχῶν] ἐκ τοῦ φρουρίου, τοῦ πύργου του. ἰδὲ 1, 5, 17.
 —ἐν αἰγιαλῶ] κατὰ Πλούτρχ. «ἐν αἰγιαλοῖς δυσὸρμοις καὶ ἀναπεπταμέ-
 νοις» δηλ. εἰς παραλίαν χωρὶς λιμένα. Τὸ ἀντίθετον αὐτοῦ εἶναι τὸ κα-
 τωτέρω ἐν λιμένι — ὀρμοῦντας] ὀρμέω-ω (ἐκ τοῦ ὄρμος) εἶμαι ἀραγμέ-
 νος.—πρὸς οὐδεμιᾶ πόλει] ἢ πρὸς σημ. πλησίον.—μετιόντας] μετέρχομαι.
 πορευομένους εἰς Σηστὸν καὶ κομίζοντας ἐξ αὐτῆς τὰ ἐπιτήδεια.—μεθορ-
 μίσαι] νὰ φύγωσιν ἀπ' ἐκεῖ καὶ νὰ υπάγωσιν εἰς Σηστὸν ν' ἀράξωσιν ἢ
 μετὰ σημ. ἀλλαγῆν.—οὗ] = ὅπου.—ναυμαχήσετε κτ.λ.] ὁ λόγος ἐτράπη
 ἐκ πλαγίου εἰς εὐθύν.

§ 26. αὐτοὶ γὰρ νῦν στρατηγεῖν, οὐκ ἐκείνον] ἐνν. κατὰ ζευγμζ ἔφα-
 σαν ἐκ τοῦ ἐκέλευσαν. Αὐτοὶ (παύτοπροσωπ.) ἐκείνον (ἑτεροπροσωπ.)

Λύσανδρος δ' ἐπεὶ ἦν ἡμέρα πέμπτη ἐπιπλέουσι τοῖς Ἄ- 27
 θηναίοις, εἶπε τοῖς παρ' αὐτοῦ ἐπομένοις, ἐπὰν κατίδωσιν
 αὐτοὺς ἐκβεβηκότας καὶ ἐσκεδασμένους κατὰ τὴν Χερσό-
 νησον, ὅπερ ἐποίουν πολὺ μᾶλλον καθ' ἐκάστην ἡμέραν
 τὰ τε σιτία πόρρωθεν ὠνούμενοι καὶ καταφρονοῦντες δὴ
 τοῦ Λυσάνδρου, ὅτι οὐκ ἀντανῆγεν, ἀποπλέοντας τοῦ μπαλιν
 παρ' αὐτὸν ἄραι ἀσπίδα κατὰ μέσον τὸν πλοῦν. Οἱ δὲ ταῦτα 28
 ἐποίησαν ὡς ἐκέλευσε. Λύσανδρος δ' εὐθύς ἐσήμηγε τὴν
 ταχίστην πλεῖν· συμπαρήει δὲ καὶ Θώραξ τὸ πεζὸν ἔχων.
 Κόνων δὲ ἰδὼν τὸν ἐπίπλοον ἐσήμηγεν εἰς τὰς ναῦς βοη-
 θεῖν κατὰ κράτος. Δισκεδασμένων δὲ τῶν ἀνθρώπων αἱ
 μὲν τῶν νεῶν δίκροτοι ἦσαν, αἱ δὲ μονόκροτοι, αἱ δὲ παν-
 τελῶς κεναί· ἡ δὲ Κόνωνος καὶ ἄλλαι περὶ αὐτὸν ἐπὶ πλή-
 ρεις ἀνήχθησαν ἀθροαὶ καὶ ἡ Πάραλος, τὰς δ' ἄλλας
 πάσας Λύσανδρος ἔλαβε πρὸς τῇ γῆ. Τοὺς δὲ πλείστους

ὑποκ. τοῦ στρατηγεῖν.—οὐκ ἐκείνον] ἀσυνδέτως πρὸς τὸ ἡγούμενον, ἀντὶ
 τοῦ καὶ οὐκ ἐκ. ἢ ἀλλ' οὐκ ἐκ. — ὁ μὲν] ὁ Ἄλκιβ.

§ 27. ἐπιπλέουσι] μετοχ. ἢ σύνταξις εἶναι· ἐπεὶ ἡμέρα πέμπτη ἦν τοῖς
 Ἄθ. ἐπιπλέουσι.—τοῖς . . . ἐπομένοις] εἰς ἐκείνους, τοὺς ὁποίους ἔστειλεν
 αὐτοὺς νὰ παρακολουθῶσι τοὺς Ἄθ. ὡς κατάσκοποι.—αὐτούς] τοὺς Ἄθ.
 —κατὰ τὴν Χερ.] ἢ κατὰ σημ. ἔκτασιν τοπικὴν.—ὅπερ] ὀηλ. ἐχθαίνειν
 καὶ σκεδάνυσθαι.—πόρρωθεν] ἐκ Σηστοῦ.—καταφρονοῦντες δὴ] τὸ δὴ=
 ἤδη χρονικόν.—ὅτι] διότι.—ἀποπλέοντας] τοὺς παρ' αὐτοῦ ἐπομένους·
 κατ' αὐτ. ὡς ὑποκ. τοῦ ἄραι.—τοῦ μπαλιν]=τὸ ἔμπαλιν, ὀπίσω.—κατὰ
 μέσον τὸν πλοῦν] κατὰ τὸ μέσον τοῦ πλοῦ.

§ 28. τὴν ταχίστην] τάχιστα.—συμπαρήει] παραλλήλως συνεπορεύετο.
 —τὸν ἐπίπλοον] τῶν Λακεδαιμονίων.—κατὰ κράτος] μὲ ὅλας τὰς δυνα-
 μεις.—εἰς τὰς ναῦς βοηθεῖν] νὰ τρέξωσιν εἰς τὰ πλοῖα πρὸς ἄμυναν.—δί-
 κροτοι, . . . μονόκροτοι] ἐπειδὴ οἱ Ἄθ. ἦσαν δισκορπισμένοι, ὅταν οἱ
 Λακ. τοὺς προσέβαλον ὀλίγοι ἐπρόφθασαν νὰ ἔλθωσιν εἰς τὰ πλοῖα καὶ διὰ
 τοῦτο ταῦτα εὐρέθησαν ἄλλα μὲν μὲ δύο μόνον σειρὰς κωπῶν, ἄλλα δὲ μὲ
 μίαν μόνον, καὶ ἄλλα ὅλως διόλου κενά.—Πάραλος] καὶ Σαλαμινία ἦσαν
 αἱ δύο ἱεραὶ λεγόμεναι τριήρεις, τὰς ὁποίας μετςχειρίζοντο οἱ Ἄθ. πρὸς

ἄνδρας ἐν τῇ γῇ συνέλεξεν· οἱ δὲ καὶ ἔφυγον εἰς τὰ τειχύ-
 29 δρια. Κόνων δὲ ταῖς ἐννέα ναυσὶ φεύγων ἐπεὶ ἔγνω τῶν
 Ἀθηναίων τὰ πράγματα διεφθαρμένα, κατασχὼν ἐπὶ τὴν
 Ἀβαρονίδα τὴν Λαμψάκου ἄκραν ἔλαβεν αὐτόθεν τὰ με-
 γάλα τῶν Ἀυσάνδρου νεῶν ἰστία, καὶ αὐτὸς μὲν ὀκτὼ
 ναυσὶν ἀπέπλευσε παρ' Εὐαγόραν εἰς Κύπρον, ἣ δὲ Πά-
 30 ραλος εἰς τὰς Ἀθήνας ἀπαγγελοῦσα τὰ γεγονότα. Ἀύσαν-
 δρος δὲ τὰς τε ναῦς καὶ τοὺς αἰχμαλώτους καὶ τἄλλα πάντα
 εἰς Λάμψακον ἀπήγαγεν, ἔλαβε δὲ καὶ τῶν στρατηγῶν
 ἄλλους τε καὶ Φιλοκλέα καὶ Ἀδείμαντον. Ἡ δ' ἡμέρα
 ταῦτα κατειργάσατο, ἔπεμψε Θεόπομπον τὸν Μιλήσιον λη-
 στήν εἰς Λακεδαίμονα ἀπαγγελοῦντα τὰ γεγονότα, ὃς ἀφι-
 31 κόμενος τριταῖος ἀπήγγειλε. Μετὰ δὲ ταῦτα Ἀύσανδρος
 ἀνδροίσας τοὺς συμμάχους ἐκέλευσε βουλευέσθαι περὶ τῶν
 αἰχμαλώτων. Ἐνταῦθα δὴ κατηγορίαι ἐγίνοντο πολλαὶ
 τῶν Ἀθηναίων, ἃ τε ἤδη παρενενομήκεσαν καὶ ἃ ἐψη-
 φισμένοι ἦσαν ποιεῖν, εἰ κρατήσειαν τῇ ναυμαχίᾳ, τὴν δε-
 ξιὰν χεῖρα ἀποκόπτειν τῶν ζωορηθέντων πάντων, καὶ ὅτι

μεταφορὰν τῶν θεωριῶν, τῶν πρεσβειῶν καὶ τῶν διαταγῶν τῆς πόλεως.—
 οἱ δέ] ὀλίγοι δέ.—εἰς τὰ τειχύδρια] τὰ τείχη τῆς Σηστοῦ.

§ 29. κατασχὼν] πιάσας. ἀράξας.—τὰ μεγάλα . . . ἰστία] ἰδὲ 1, 1,
 13.—παρ' Εὐαγόραν] τὸν ἡγεμόνα τῆς ἐν Κύπρῳ Σαλαμῖνος.—ἣ δ' ἡμέ-
 ρα]=τῇ δ' ἡμέρᾳ, ἧ, καθ' ἕλξιν.—ἀπαγγελοῦσα] τελ. μετχ. ἐκ τοῦ ἀπέ-
 πλευσε.

§ 30. τὰς ναῦς] αἰτινες ἦσαν 171· ἰδὲ § 90.—αἰχμαλώτους] 3000 ἢ
 4000.—τριταῖος] τὴν τρίτην ἡμέραν.

§ 31. ἐνταῦθα δὴ] τότε λοιπόν.—κατηγορίαι ἐγίνοντο]=κατηγοροῦντο
 παθητι. περίφρασις, ἣ δ' ἐνεργητ. εἶναι ἐποιοῦντο κατηγορίας· ἰδὲ 1, 1,
 33.—ἃ τε παρενενομήκεσαν]=δι' ἃ τε παρενεν.—εἰ κρατήσειαν] ἡ ἀπό-
 δοσις εἶναι ἐψηφισμένοι ἦσαν.—τὴν δεξιὰν χεῖρα] κατὰ Πλούτρχ. τὸν δε-
 ξιὸν ἀντίχειρα, ἵνα καταστήσωσι τούτους ἀχρήστους εἰς τὰ ναυτικά.—
 ἀποκόπτειν] ἐπεξήγησις τοῦ ἃ ἐψηφισμένοι ἦσαν ποιεῖν.—καὶ ὅτι] καὶ

λαβόντες δύο τριήρεις, Κορινθίαν καὶ Ἀνδρίαν, τοὺς ἄνδρας ἐξ αὐτῶν πάντας κατακρημνίσαιαν. Φιλοκλῆς δ' ἦν στρατηγὸς τῶν Ἀθηναίων, ὃς τούτους διέφθειρεν. Ἐ-32 λέγεται δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ ἔδοξεν ἀποκτεῖναι τῶν αἰχμαλώτων, ὅσοι ἦσαν Ἀθηναῖοι πλὴν Ἀδειμάντου ὅτι μόνος ἐπελάβετο ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ περὶ τῆς ἀποτομῆς τῶν χειρῶν ψηφίσματος· ἠτιᾶθη μέντοι ὑπὸ τινῶν προδοῦναι τὰς ναῦς. Λύσανδρος δὲ Φιλοκλέα πρῶτον ἐρωτήσας [ὃς τοὺς Ἀνδρίους καὶ Κορινθίους κατεκρήμνισε], τί εἴη ἄξιος παθεῖν ἀρξάμενος εἰς Ἑλληνας παρανομεῖν, ἀπέσφαξεν.

Κεφ. Β'. Ἐπεὶ δὲ τὰ ἐν τῇ Λαμψάκῳ κατεστήσατο,¹ ἔπλει ἐπὶ τὸ Βυζάντιον καὶ Καλχηδόνα. Οἱ δ' αὐτὸν ὑπέδελοντο τοὺς τῶν Ἀθηναίων φρουροὺς ὑποσπόνδους

διότι· ὁ καὶ συνδέει τὸ ἄ τε παρενενομ. καὶ τὸ ὅτι λαβόντες κτλ. ἀμφοτέρα αἰτιολογικά. — κατακρημνίσαιαν] οἱ Ἀθην., κατ' εὐκτ. διότι ἐξακρᾶται ἐκ τοῦ κατηγορίας ἐγένοντο (ἱστορ. χρόνου).

§ 32. δε] αἰτιολογικόν.—ἐπελάβετο . . . τοῦ ψηφίσματος] ἔψεξε τὸ ψήφισμα, ἠναντιώθη.—ἠτιᾶθη μέντοι] ἐκατηγορήθη δ' ὅμως ὁ Ἀδειμάντος· ἄλλοι δὲ ἔλεγον ὅτι ὁ Ἀδ. ἐσώθη διότι ἐπρόδωκε τὰ πλοῖα τῶν Ἀθ.—ἐρωτήσας] ὁ Πλούτρ. ἀναφέρει (ἐν Λύτ. 13) τὴν γενναίαν ἀπόκρισιν τοῦ Φιλοκλέους· «ὃ δὲ οὐδέν τι πρὸς τὴν συμφορὰν ἐνδοῦς ἐκέλευσε μὴ κατηγορεῖν ὧν οὐδεὶς ἐστὶ δικαστής, ἀλλὰ νικῶντα πράττειν ἄπερ ἂν νικηθεὶς ἔπασχεν». — τί εἴη ἄξιος] οὗτος, ὃς κατεκρήμνισε· κατ' εὐκτ. διότι τὸ ἐρωτήσας—ἠρώτησεν.—ἀρξάμενος . . . παρανομεῖν] ἐπειδὴ πρῶτος ἤρχισε νὰ παρανομῇ. Ἐνταῦθα ἤρμοζε μᾶλλον τὸ ἄρξας· διότι ἄρχω σημαίνει πρῶτος ἐγὼ πράττω τι, ὅπερ ἄλλοι ἐξακολουθοῦσιν, ἄρχομαι δὲ σημαίνει κάμνω ἀρχὴν τοῦ ἔργου μου. Ὅθεν «Κῦρος ἤρχε τοῦ λόγου ὧδε» (Ξενφ. Ἀν. 1, 6, 5) σημ. αὐτὸς πρῶτος ἔκαμν ἀρχὴν νὰ ὁμιλήσῃ καὶ ἔπειτα οἱ ἄλλοι «τοῦ λόγου ἤρχετο ὧδε». (Ξενφ. Ἀν. 3, 2, 7) σημ. ἡ ἀρχὴ τοῦ λόγου τοῦ ἦν ἡ ἐξῆς.

Κεφ. Β'. § 1. κατεστήσατο] μέσον ὠφελείας=κατέστησε συμφέροντα τοῖς Λακ. καταστήσας δηλ. ὀλιγαρχίαν.—οἱ δὲ] κατὰ σύνεσιν ἀναφέρεται

ἀφέντες. Οἱ δὲ προδόντες Ἀλκιβιάδῃ τὸ Βυζάντιον τότε μὲν ἔφυγον εἰς τὸν Πόντον, ὕστερον δ' εἰς Ἀθήνας καὶ ἐγένοντο Ἀθηναῖοι. Λύσανδρος δὲ τοὺς τε φρουροὺς τῶν Ἀθηναίων καί, εἴ τινα πον ἄλλον ἴδοι Ἀθηναῖον, ἀπέπεμπεν εἰς τὰς Ἀθήνας διδοὺς ἐκεῖσε μόνον πλείουσιν ἀσφάλειαν, ἄλλοθι δ' οὐ, εἰδὼς, ὅτι ὅσῳ ἂν πλείους συλλεγῶσιν εἰς τὸ ἄστυ καὶ τὸν Πειραιᾶ, θᾶττον τῶν ἐπιτηδείων ἔνδειαν ἔσονται. Καταλιπὼν δὲ Βυζαντίου καὶ Καρχηδόνας Σθενέλαον ἀρμοστήν Λάκωνα αὐτὸς ἀποπλεύσας εἰς Λάμψακον τὰς ναῦς ἐπεσκεύαζεν.

3 Ἐν δὲ ταῖς Ἀθήναις τῆς Παράλου ἀφικομένης νυκτὸς ἐλέγετο ἡ συμφορὰ καὶ οἰμωγὴ ἐκ τοῦ Πειραιῶς διὰ τῶν μακρῶν τειχῶν εἰς ἄστυ διῆκιν, ὃ ἕτερος τῷ ἐτέρῳ παραγγέλλων ὡστ' ἐκείνης τῆς νυκτὸς οὐδεὶς ἐκοιμήθη οὐ μόνον τοὺς ἀπολωλότας πενθοῦντες, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον ἔτε
5 αὐτοὶ ἑαυτοὺς πείσεσθαι νομίζοντες, οἷα ἐποίησαν Μηλί-

εἰς τὸ Βυζάντιον καὶ Καρχηδόνα, δηλ. οἱ κάτοικοι αὐτῶν—οἱ προδόντες] ἰδὲ 1, 3. 16.—καὶ ἐγένοντο Ἀθηναῖοι] ἔλαβον τὰ δικαιώματα τοῦ πολίτου Ἀθηναίου.

§ 2. εἴ τινα πον ἴδοι] ὁσάκις ἔβλεπέ³ πον συντ. § 57, 3.—ἐκεῖσε. εἰς Ἀθήνας.—πλείουσι] μετοχ. ὑποθετ. διδοὺς αὐτοῖς πλείουσιν—εἰ πλείουσιν.—ἄλλοθι δ' οὐ] οὐ διδοὺς δὲ ἀσφάλειαν αὐτοῖς οὖσιν ἄλλοθι (ἐν ἄλλῳ τόπῳ).—εἰδὼς ὅτι ... ἔνδειαν ἔσονται] ἐνταῦθα τὸ εἰδικὸν κῶλον ἐκφέρεται διὰ τοῦ ὅτι καὶ ἀπαρεμφ., ὅπερ γίνεται ἰδίως ὅταν μετὰ τὸ ὅτι ἢ ὡς τίθεται παρεμπίπτουσα ἄλλη πρότασις.—ὅσῳ πλείους... θᾶττον] παρελείφθη τὸ τοσοῦτω πρὸ τοῦ θᾶττον ὅσῳ περισσότεροι... τόσῳ γρηγορώτερα.

§ 3. ἡ συμφορὰ] ἡ ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς ἦττα τῶν Ἀθ.—μακρὰ τείχη] ἦσαν δύο τείχη μεγάλα ἀπὸ τοῦ Πειραιῶς μέχρι τῶν Ἀθηνῶν πρὸς ἀσφάλειαν τῆς συγκοινωνίας. καὶ τρίτον ἐξ Ἀθηνῶν εἰς τὸ Φάληρον—ὃ ἕτερος τῷ ἐτέρῳ παραγγέλλων] ὄνομ. ἀπόλυτος ἀντὶ γεν. κατὰ σχῆμα ἀνακόλουθον.—πενθοῦντες] κατὰ σύνεσιν, προσδιορίζει τὸ οὐδεὶς ἐκοιμήθη, ὅπερ=πάντες οὐκ. ἐκοιμ.—πείσεσθαι] μέλ. τοῦ πάσχω.—οἷα ἐποίησαν Μηλίους]=τοιαῦτα, οἷα «ἀπέκτειναν Μηλίους ὅσους ἠβῶντας ἔλαβον,

ους τε Λακεδαιμονίων ἀποίκους ὄντας κρατήσαντες πολι-
 ορκία καὶ Ἰστιαίῃς καὶ Σκιωναίους καὶ Τορωναίους κα
 Αἰγινήτας καὶ ἄλλους πολλοὺς τῶν Ἑλλήνων. Τῇ δ' ὅστε- 4
 ραία ἐκκλησίαν ἐποίησαν, ἐν ἣ ἔδοξε τοὺς τε λιμένας
 ἀποχωῶσαι πλὴν ἐνὸς καὶ τὰ τείχη εὐτρεπίζειν καὶ φυλακὰς
 ἐφιστάναι καὶ ἄλλα πάντα ὡς εἰς πολιορκίαν παρασκευ-
 ᾶζειν τὴν πόλιν. Καὶ οὗτοι μὲν περὶ ταῦτα ἦσαν.

Λύσανδρος δ' ἐκ τοῦ Ἑλλησπόντου ναυσὶ διακοσίαις 5
 ἀφικόμενος εἰς Λέσβον κατεσκευάσατο τὰς τε ἄλλας πό-
 λεις ἐν αὐτῇ καὶ Μυτιλήνῃ· εἰς δὲ τὰ ἐπὶ Θράκης χωρία
 ἔπεμψε δέκα τριήρεις ἔχοντα Ἐτεόνικον, ὃς τὰ ἐκεῖ
 πάντα πρὸς Λακεδαιμονίους μετέστησεν. Εὐθύς δὲ καὶ 6
 ἡ ἄλλη Ἑλλάς ἀφειστήκει Ἀθηναίων μετὰ τὴν ναυμα-
 χίαν πλὴν Σαμίων· οὗτοι δὲ σφαγὰς τῶν γνωρίμων ποιή-
 σαντες κατεῖχον τὴν πόλιν. Λύσανδρος δὲ μετὰ ταῦτα 7

παῖδας δὲ καὶ γυναῖκας ἡνδραπόδισαν». Θουκδ. 5, 116. — Ἰστιαίῃς] ἐξέ-
 θαλον ἐκ τῆς πόλεως των, τὴν ὁποίαν κατέλαβον αὐτοί. ἰδὲ γραμμ. §
 28, γ', σημ. 2. — Σκιωναίους καὶ Τορωναίους] ἐποίησαν οἱ Ἀθ. τὰ αὐτὰ
 καὶ τοὺς Μηλίους. — Αἰγινήτας] ἐδίωξαν ἐκ τῆς νήσου των· οἱ δὲ Λακεδ.
 ἔδωσαν εἰς αὐτοὺς τὴν Θυρέαν εἰς τὰ μεθόρια τῆς Ἀργείας καὶ Λακωνι-
 κῆς.

§ 4. τῇ ὀστεραία] ἡμέρα. — τοὺς λιμένας] αἱ Ἀθῆναι εἶχον τὸν λιμένα
 τοῦ Φαλήρου, τῆς Μουνηχίας, τῆς Ζέας, τοῦ Πειραιῶς καὶ τὸν πολεμικὸν
 τοῦ Κανθάρου. — ἀποχωῶσαι] ἀποχώννυμι· νὰ φράξωσι τὸ στόμιον τῶν λι-
 μένων διὰ χώματος, ἵνα μὴ εἰσέρχωνται τὰ ἐχθρικά πλοῖα. — εὐτρεπίζειν]
 ἐπισκευάζειν. — φυλακὰς ἐφιστάναι] καὶ νὰ διορίσωσι φυλακὰς. — περὶ ταῦ-
 τα ἦσαν] εἰς ταῦτα ἡσυχολοῦντο.

§ 5. κατεσκευάσατο] δηλ. ἀφῆκεν ἀρμοστήν καὶ μετέβαλε τὸ πολίτευμα
 εἰς ὀλιγαρχίαν. — ἔπεμψε] = ἔπεμψεν Ἐτεόνικον ἔχοντα δέκα τριήρεις. —
 τὰ ἐκεῖ] τὰ ἐπὶ Θράκης χωρία. — μετέστησε] ὑπήγαγεν ὑπὸ τοὺς Λακ. ἡ
 μετὰ σημ. μεταβολὴν.

§ 6. μετὰ τὴν ναυμαχίαν] τὴν ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς. — τῶν γνωρίμων]
 τῶν ἀριστοκρατικῶν. — σφαγὰς . . . ποιήσαντες] = σφάζαντες.

§ 7. ἔπεμψεν . . . ὅτι προσπλεῖ] = ἔπεμψεν ἀγγελίαν ὅτι κτλ. — πλὴν

ἔπεμψε πρὸς Ἄγιν τε εἰς Δακέλειαν καὶ εἰς Λακεδαίμονα, ὅτι προσπλεῖ σὺν διακοσίαις ναυσί. Λακεδαιμόνιοι δ' ἐξῆσαν πανδημεὶ καὶ οἱ ἄλλοι Πελοποννήσιοι πλὴν Ἀργείων παραγγείλαντος τοῦ ἐτέρου Λακεδαιμονίων βασιλέως Πανσανίου. Ἐπεὶ δ' ἅπαντες ἠθροίσθησαν, ἀναλαβὼν αὐτοὺς πρὸς τὴν πόλιν ἐστρατοπέδευσεν ἐν τῇ Ἀκαδημείᾳ. Λύσανδρος δὲ ἀφικόμενος εἰς Αἴγιναν ἀπέδωκε τὴν πόλιν Αἰγινήταις, ὅσους ἐδύνατο πλείστους αὐτῶν ἀθροίσας, ὡς δ' αὐτως καὶ Μηλίοις καὶ τοῖς ἄλλοις, ὅσοι τῆς αὐτῶν ἐστέροντο. Μετὰ δὲ τοῦτο δηρώσας Σαλαμίνα ὤρμισατο πρὸς τὸν Πειραιᾶ ναυσὶ πενήκοντα καὶ ἑκατὸν καὶ τὰ πλοῖα εἶργε τοῦ εἰσπλου.

- 10 Οἱ δ' Ἀθηναῖοι πολιορκούμενοι κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ἠπόρουσιν, τί χρὴ ποιεῖν, οὔτε νεῶν οὔτε συμμάχων αὐτοῖς ὄντων οὔτε σίτου· ἐνόμιζον δὲ οὐδεμίαν εἶναι σωτηρίαν [εἰ] μὴ παθεῖν, ἃ οὐ τιμωρούμενοι ἐποίησαν, ἀλλὰ διὰ τὴν ὕβριν ἠδίκουν ἀνθρώπους μικροπολίτας οὐδ'
- 11 ἐπὶ μιᾷ αἰτίᾳ ἐτέρᾳ ἢ ὅτι ἐκείνοις συνεμάχουν. Διὰ ταῦτα

Ἀργείων] διότι εἶχον κάμη σπονδὰς ἑκατονταεταεῖς πρὸς τοὺς Ἀθην. τῶν 420 π. X.—τοῦ ἐτέρου βασιλέως] διότι δύο εἶχον βασιλεῖς οἱ Λακεδαιμόνιοι.—Ἀκαδημία] γυμνάσιον ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν πρὸς βορρᾶν, περίφημος, διότι ἐν αὐτῇ ἐδίδασκεν ὁ Πλάτων καὶ ἡ σχολὴ αὐτοῦ ὠνομάσθη ἐξ αὐτῆς Ἀκαδημειακὴ.

§ 9. ὅσους . . . πλείστους] τὸ ὅσους ἐδύνατο ἐπιτείνει τὴν σημασίαν τοῦ ὑπερθ. πλείστους.—ὡς δ' αὐτως]—ὡσαύτως δέ.—τῆς αὐτῶν] ἐνν. χώρας.—ὅσοι . . . ἐστέροντο] ὅσοι εἶχον διωχθῆ καὶ ἐστεροῦντο] ἰδὲ § 3.—τὰ πλοῖα] τὰ σιταγωγὰ. ἰδὲ 1, 1, 35.

§ 10. ἃ] ἄντικ. τοῦ ἐποίησαν καὶ τοῦ ἠδίκουν.—τιμωρούμενοι] ἐκδικούμενοι δι' ἀδικίαν, ἣν ἔπαθον.—ἕβρις] παράβασις τοῦ δικαίου, κατὰχρησις τῆς δυνάμεως—ἠδίκουν] ὁ παρατ. ἔχει σημ. ὑπερσυντελ.—μικροπολίτας] μικρῶν πόλεων, ἐπομένως ἀδυνάτους.—οὐδ' ἐπὶ μιᾷ] καὶ ἐπ' οὐδεμιᾷ· ἢ ἐπὶ σημ. αἰτίαν.—ἐκείνοις] τοῖς Λακεδαιμονίοις.

§ 11. τοὺς ἀτίμους] τοὺς στερηθέντας τὰ πολιτικὰ δικαιώματα ἕνεκα ἐγ-

τοὺς ἀτίμους ἐπιτίμους ποιήσαντες ἐκαριέρον καὶ ἀποθνησκόντων ἐν τῇ πόλει λιμῶ πολλῶν οὐ διελέγοντο περὶ διαλλαγῆς. Ἐπεὶ δὲ παντελῶς ἤδη ὁ σῆτος ἐπελελοίπει, ἔπεμψαν πρόεσβεις παρ' Ἄγιν βουλόμενοι σύμμαχοι εἶναι Λακεδαιμονίοις ἔχοντες τὰ τείχη καὶ τὸν Πειραιᾶ καὶ ἐπὶ τούτοις συνθήκας ποιεῖσθαι. Ὁ δὲ αὐτοὺς εἰς Λακεδαί-12
 μονα ἐκέλευεν ἔναι· οὐ γὰρ εἶναι κύριος αὐτός. Ἐπεὶ δ' ἀπήγγειλαν οἱ πρόεσβεις ταῦτα τοῖς Ἀθηναίοις, ἔπεμψαν αὐτοὺς εἰς Λακεδαίμονα. Οἱ δ' ἐπεὶ ἦσαν ἐν Σελλα-13
 σία [πλησίον τῆς Λακωνικῆς] καὶ ἐπύθοντο οἱ ἔφοροι αὐτῶν, ἃ ἔλεγον ὄντα, οἷάπερ καὶ πρὸς Ἄγιν, αὐτόθεν αὐτοὺς ἐκέλευον ἀπιέναι καί, εἴ τι δέονται εἰρήνης, κάλιον ἦκειν βούλευσαμένους. Οἱ δὲ πρόεσβεις ἐπεὶ ἦκον οἷ-14
 καδε καὶ ἀπήγγειλαν ταῦτα εἰς τὴν πόλιν, ἀθυμία ἐνέπεσε πᾶσιν· ὦντο γὰρ ἀνδραποδισθῆσθαι καί, ἕως ἄν πέμπωσιν ἑτέρους πρόεσβεις, πολλοὺς τῷ λιμῶ ἀπολεῖσθαι. Περὶ δὲ τῶν τειχῶν τῆς καθαιρέσεως οὐδεὶς ἐβούλετο 15

κλήματος· ἀντίθετον εἶναι τὸ ἐπιτίμος=ὁ ἀποκατασταθῆς εἰς τὰ πολιτικὰ δικαιοῦματα.—καὶ ἀποθνησκόντων]=εἰ καὶ ἀπέθνησκον.—σύμμαχοι εἶναι] δηλ. ἀναγνωρίζοντες τὴν ἡγεμονίαν τῆς Σπάρτης.—ἔχοντες] ἐπὶ τῇ συμφωνίᾳ νὰ διαφυλάξωσιν.—ἐπὶ τούτοις] μὲ τοὺς ὅρους τούτους, δηλ. νὰ ἔχωσι τὰ τείχη καὶ τὸν Πειραιᾶ καὶ νὰ εἶναι σύμμαχοι τῶν Λακεδ.

§ 12. οὐ γὰρ εἶναι] ἐνν. ἔφη, ἐκ τοῦ ἀνωτέρω ἐκέλευεν.

§ 13. αὐτῶν ἃ ἔλεγον] τοὺς λόγους αὐτῶν, τῶν Ἀθ. πρόεσβων.—ὄντα οἷά περ καὶ πρὸς Ἄγιν] ὅτι ἦσαν τοιαῦτα, οἷα καὶ πρὸς Ἄγιν εἶπον· δηλ. ἐπρότεινον τοὺς αὐτοὺς ὅρους.—αὐτόθεν] χρονικῶς=εὐθύς.

§ 14. εἰς τὴν πόλιν] εἰς τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον.—ἀνδραποδισθῆσθαι] ὅτι θὰ πωληθῶσιν ὡς ἀνδράποδα, θὰ ὑποδουλωθῶσιν.—τῷ λιμῶ ἀπολεῖσθαι] ὅτι θὰ ἀπολεσθῶσιν, θὰ ἀποθάνωσιν ὑπὸ τῆς πείνης.

§ 15. περὶ δὲ τῶν τειχῶν τῆς καθαιρέσεως] περὶ δὲ τῆς καθαιρ. τῶν τειχῶν, ἣν ἐζήτουν οἱ Λακεδ.—ἐφ' οἷς Λακεδαιμόνιοι κτλ.]—κράτιστον εἶναι ποιεῖσθαι εἰρήνην, ἐφ' οἷς οἱ Λακεδ, κτλ.—ἐφ' οἷς]=ἐπὶ τούτοις, ἃ. δηλ. μὲ τοὺς ὅρους, τοὺς ὁποίους.—προκαλοῦντο] προέτεινον οἱ Λακεδ.

συμβουλευεῖν· Ἀρχέστρατος γὰρ εἰπὼν ἐν τῇ βουλῇ κρά-
 τιστον εἶναι, ἐφ' οἷς Λακεδαιμόνιοι προυκαλοῦντο, εἰρή-
 ρην ποιεῖσθαι ἐδέθη· προυκαλοῦντο δὲ τῶν μακρῶν τει-
 χῶν ἐπὶ δέκα σταδίους καθελεῖν ἑκατέρου· ἐγένετο δὲ
 16 ψήφισμα μὴ ἐξεῖναι περὶ τούτων συμβουλευεῖν. Τοιούτων
 δὲ ὄντων Θηραμένης εἶπεν ἐν ἐκκλησίᾳ, ὅτι εἰ βούλονται
 αὐτὸν πέμψαι παρὰ Λύσανδρον, εἰδὼς ἦξει Λακεδαιμο-
 νίους, πότερον ἐξανδραποδίσασθαι τὴν πόλιν βουλόμενοι
 ἀντέχουσι περὶ τῶν τειχῶν ἢ πίστεως ἔνεκα. Πεμφθεὶς δὲ
 διέτριβε παρὰ Λυσάνδρῳ τρεῖς μῆνας καὶ πλέον ἐπιτη-
 ρῶν, ὅποτε Ἀθηναῖοι ἔμελλον διὰ τὸ ἐπιλελοιπέναί τὸν
 σῖτον ἅπαντα, ὅ, τι τις λέγοι, ὁμολογήσειν. Ἐπεὶ δ' ἦκε
 17 τετάρτῳ μηνί, ἀπήγγειλεν ἐν ἐκκλησίᾳ, ὅτι αὐτὸν Λύσαν-
 δρος τέως μὲν κατέχοι, εἶτα κελύοι εἰς Λακεδαίμονα
 ἵέναι· οὐ γὰρ εἶναι κύριος ὧν ἐρωτῶτο ὑπ' αὐτοῦ, ἀλλὰ
 τοὺς ἐφόρους. Μετὰ ταῦτα ἤρέθη πρεσβευτῆς εἰς Λακεδαί-

—ἐδέθη] ἐρρίφθη εἰς τὸ δεσμοτήριον.—τῶν μακρῶν τειχῶν] γεν. διαιρετ.
 ἐκ τοῦ ἑκατέρου.—ἐπὶ δέκα σταδίους] ἀντικειμ. τοῦ καθελεῖν, ἕκτασιν
 δέκα σταδίων.—καθελεῖν] ἀβρ. ἀπαρεμφ. τοῦ καθαιρῶ, νὰ κρημνίσωσιν.—
 ἑκατέρου] γεν. διαιρετ. τοῦ ἐπὶ δέκα σταδίου.

§ 16. τοιούτων δὲ ὄντων] τῶν πραγμάτων.—εἰδὼς ἦξει κτλ.] = ἦξει
 εἰδὼς, πότερον Λακεδαιμόνιοι ἀντέχουσι περὶ τῶν τειχῶν βουλόμενοι ἐξαν-
 δραποδίσασθαι τὴν πόλιν ἢ ἔνεκα πίστεως.—Λακεδαιμόνιους] σῆμα προ-
 λήψεως· ἰδὲ 1, 4, 18.—πότερον βουλόμενοι . . . ἢ πίστεως ἔνεκα] σύνθε-
 τος πλαγία ἐρώτησις.—ἀντέχουσι περὶ τῶν τειχῶν] ἐπιμένουσι περὶ τῆς
 καθαιρέσεως τῶν τειχῶν.—πίστεως ἔνεκα] ἔνεκα ἀσφαλείας.—ἐπιτηρῶν,
 ὅποτε] περιμένον πότε.—ὅποτε ἔμελλον . . . ὁμολογήσειν] πλαγία ἐρώτη-
 σις.—ὅ, τι τις λέγοι] ἐκ τοῦ ἔμελλον ὁμολογήσειν· ἔμελλον νὰ παραδε-
 χθῶσι πάντα ὅρον, ὃν ἤθελέ τις προτείνῃ.

§ 17. κατέχοι . . . κελύοι] = κατεῖχεν . . . ἐκέλευεν.—εἶτα] τίθηται
 συνήθως ἄνευ τοῦ δέ, ὡς καὶ τὸ ἔπειτα.—οὐ γὰρ εἶναι κύριος . . . ἀλλὰ
 τοὺς ἐφόρους] ἔνν. αὐτός. ἰδὲ 2, 1, 26.—ὧν ἐρωτῶτο ὑπ' αὐτοῦ] τοῦ Θη-
 ραμένουσ.—ὧν] = τούτων, ᾧ.—ἐρωτῶτο] ἠρωτῶτο.—εἰς Λακεδαίμονα] ἔνν.
 ἰέναι.—αὐτοκράτωρ] αὐτεξούσιος, μὲ ἀπόλυτον ἐξουσίαν.

μονα αὐτοκράτωρ δέκατος αὐτός. Ἄνδρος δὲ τοῖς ἐφό- 18
 ροῖς ἔπεμψεν ἀγγελοῦντα μετ' ἄλλων Λακεδαιμονίων
 Ἀριστοτέλην φυγάδα Ἀθηναῖον ὄντα, ὅτι ἀποκρίναιτο
 Θηραμένει ἐκείνους κυρίους εἶναι εἰρήνης καὶ πολέμου.
 Θηραμένης δὲ καὶ οἱ ἄλλοι πρέσβεις ἐπεὶ ἦσαν ἐν Σελλασίᾳ,
 ...ἐρωτώμενοι δὲ ἐπὶ τίνι λόγῳ ἤκοιεν εἶπον, ὅτι αὐτο-
 κράτορες περὶ εἰρήνης· μετὰ ταῦτα οἱ ἔφοροι καλεῖν ἐκέ-
 λευον αὐτούς· ἐπεὶ δ' ἤκον, ἐκκλησίαν ἐποίησαν, ἐν ἣ
 ἀντέλεγον Κορίνθιοι καὶ Θηβαῖοι μάλιστα, πολλοὶ δὲ καὶ
 ἄλλοι τῶν Ἑλλήνων μὴ σπένδεσθαι Ἀθηναίοις, ἀλλ'
 ἐξαιρεῖν. Λακεδαιμόνιοι δὲ οὐκ ἔφασαν πόλιν Ἑλληνίδα 20
 ἀνδραποδιεῖν μέγα ἀγαθὸν εἰργασμένην ἐν τοῖς μεγίστοις
 κινδύνοις γενομένοις τῇ Ἑλλάδι, ἀλλ' ἐποιοῦντο εἰρήνην,
 ἐφ' ᾧ τὰ τε μακρὰ τεῖχη καὶ τὸν Πειραιᾶ καθελόντας
 καὶ τὰς ναῦς πλὴν δώδεκα παραδόντας καὶ τοὺς φυγάδας
 καθέντας τὸν αὐτὸν ἐχθρὸν καὶ φίλον νομίζοντας Λακε-
 δαιμονίοις ἔπεσθαι καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν,

§ 18. Ἀριστοτέλη] ὅστις ὕστερον ἐγένετο τῶν 30.—ὅτι ἀποκρίναιτο] ἐκ
 τοῦ ἔπεμψεν ἀγγελοῦντα, ἱστορικῶ.—ἐκείνους] τοὺς ἐφόρους.

§ 19. ἐπὶ τίνι λόγῳ] διὰ ποῖον λόγον, μὲ ποίους δηλ. ὄρους.—εἶπον ὅτι]
 ἔνν. ἤκοιεν.—καλεῖν . . . ἤκον] καὶ εἰς τὰ δύο ἔνν. εἰς Σπάρτην.—
 ἐξαιρεῖν] ἔνν. τὰς Ἀθήνας ἐκ τοῦ ἀνωτέρω Ἀθηναίοις κατὰ σύνεσιν. Ἐξ-
 αιρεῖν=καθαίρειν, νὰ καταστρέψωσι τὰς Ἀθ. ἢ ἐξ σημ. τὸ ἐξ ὀλοκλήρου.

§ 20. οὐκ ἔφασαν ἀνδραποδιεῖν]=ἔφασαν οὐκ ἀνδραποδιεῖν.—ἐν τοῖς
 μεγίστοις κινδύνοις] ἐν καιρῶ τῶν Περσικῶν πολέμων.—γενομένοις]=
 τοῖς γενομ. τὸ ἄρθρον πολλάκις παραλείπεται, ὅταν ἡ ἐπιθετ. μετχ. τί-
 θεται μετὰ τὸ οὐσ.—ἐποιοῦντο] βουλευτικὸς παρατ.—ἐφ' ᾧ] ἐπὶ τῷ ὄρω.
 —καὶ τὸν Πειραιᾶ] δηλ. τὸ περὶ τὸν Πειραιᾶ τεῖχος.—καὶ τοὺς φυγάδας
 καθέντας]=κατελθεῖν ἐρέντας· νὰ ἐπιτρέψωσιν οἱ Ἀθην. νὰ ἐπανέλθω-
 σιν οἱ ἐξόριστοι. Τὸ ῥῆμα καθίημι.—τὸν αὐτὸν ἐχθρὸν καὶ φίλον νομί-
 ζοντας]=συμμαχίαν ποιησαμένους. Θουκ. 1, 44, 1.—ἔπεσθαι] ν' ἀκο-
 λουθῶσι, δηλ. ν' ἀναγνωρίσωσι τοὺς Λακεδ. ὡς ἡγεμόνας.

- 21 ὅποι ἂν ἠγῶνται. Θηραμένης δὲ καὶ οἱ σὺν αὐτῷ πρέσβεις ἐπανέφερον ταῦτα εἰς τὰς Ἀθήνας. Εἰσιόντας δ' αὐτοὺς ὄχλος περιεχεῖτο πολὺς φοβούμενοι, μὴ ἄπρακτοι ἦκοιεν· οὐ γὰρ ἔτι ἐνεχώρει μέλλειν διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀπολλυμένων τῷ λιμῷ. Τῇ δ' ὕστεραία ἀπήγγελλον οἱ πρέσβεις, ἐφ' οἷς οἱ Λακεδαιμόνιοι ποιοῖντο τὴν εἰρήνην· προηγόρει δὲ αὐτῶν Θηραμένης λέγων, ὡς χρὴ πείθεσθαι Λακεδαιμονίοις καὶ τὰ τεῖχη περιαιρεῖν. Ἀντιπόντων δέ τινων αὐτῷ, πολὺν δὲ πλειόνων συνεπαινεσάντων ἔδοξε δέχεσθαι τὴν εἰρήνην. Μετὰ δὲ ταῦτα Λύσανδρός τε κατέπλει εἰς τὸν Πειραιᾶ καὶ οἱ φυγάδες κατῆσαν καὶ τὰ τεῖχη κατέσκαπτον ὑπ' αὐλητρίδων πολλῇ προθυμίᾳ νομίζοντες ἐκείνην τὴν ἡμέραν τῇ Ἑλλάδι ἄρχειν τῆς ἐλευθερίας.
- 24 [Καὶ ὁ ἐνιαυτὸς ἔληγεν, ἐν ᾧ μεσοῦντι Διονύσιος ὁ Ἐρμοκράτους Συρακοσίου ἐτυράννησε, μάχη μὲν πρότερον ἠτιηθέντων ὑπὸ Συρακοσίων Καρχηδονίων, σπάνει δὲ σίτον ἐλόντων Ἀκράγαντα ἐκλιπόντων τῶν Σικελιωτῶν τὴν πόλιν.]

§ 21. περιεχεῖτο] ἐχόνετο περίξ αὐτῶν, τοὺς περιεκύκλωνε. — φοβούμενοι] κατὰ σύνεσιν εἰς τὸ περιληπτικὸν ὄχλος. — ἄπρακτοι] = μὴδὲν πράξαντες. — ἦκοιεν] οἱ πρέσβεις. — οὐ γὰρ ἔτι ἐνεχώρει μέλλειν] διότι δὲν ἦτο δυνατὸν πλέον ν' ἀναβάλλωσιν, δὲν ἐχωροῦσε πλέον ἀναβολή, τὸ ἐνεχώρει ἀπρόσωπον.

§ 22. ἐφ' οἷς] ἐπὶ τίσιν ὅροις. — προηγόρει] ἔλαβε τὸν λόγον ἐν ὀνόματι ὅλων τῶν ἄλλων — ἔδοξε] τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ δήμου.

§ 23. Λύσανδρος κατέπλει] ἐκ Σάμου τῇ 16 Μουνιχιῶνος (Ἀπριλίῳ τοῦ 405 π. Χρ.). — κατῆσαν] = κατήρχοντο, ἐπέστρεφον ἐκ τῆς ἐξορίας. — κατέσκαπτον] οἱ Πελοποννήσιοι. — ὑπ' αὐλητρίδων] συνοδεύομενοι ὑπὸ αὐλητρίδων, δηλ. μετὰ τὴν μουσικὴν. — ἀρχειν τῆς ἐλευθερίας] ὅτι ἦτο ἀρχὴ τῆς ἐλευθερίας.

§ 24. ἐν ᾧ μεσοῦντι] ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ὅποιου. — ἐτυράννησε] τύραννος ἐγένετο· συντ. § 37. 3, 2. — Σικελιωταί] εἶναι οἱ Ἕλληες οἱ κατοικοῦντες ἐν Σικελίᾳ, Σικελοὶ δὲ οἱ ἐγγῶριοι βάρβαροι.

Κεφ. Γ'. Τῷ δ' ἐπιόντι ἔτει [ᾧ ἦν Ὀλυμπιάς, ἢ τὸ 404^X στάδιον ἐνίκα Κροκίνας Θειταλός, Ἐνδίου ἐν Σπάρτῃ^X ἔφορευόντος, Πυθοδώρου δ' ἐν Ἀθήναις ἄρχοντος, ὃν Ἀθηναῖοι, ὅτι ἐν ὀλιγαρχίᾳ ἠρέθη, οὐκ ὀνομάζουσιν, ἀλλ' ἀναρχίαν τὸν ἐνιαυτὸν καλοῦσιν. Ἐγένετο δὲ αὕτη ἡ 2 ὀλιγαρχία ὧδε.] ἔδοξε τῷ δήμῳ τριάκοντα ἄνδρας ἐλέσθαι, οἱ [τοὺς πατέρας] νόμους συγγράψουσι, καθ' οὓς πολιτεύσουσι. Καὶ ἠρέθησαν οἶδε, Πολυχάρης, Κριτίας, Μηλόβιος, Ἰππόλοχος, Εὐκλείδης, Ἰέρων, Μνησίλοχος, Χρέμων, Θηραμένης, Ἀρεσίας, Διοκλῆς, Φαιδρίας, Χαιρέλεως, Ἀναίτιος, Πείσων, Σοφοκλῆς, Ἐρατοσθένης, Χαρικλῆς, Ὀνομακλῆς, Θεόγνις, Αἰσχίνης, Θεογένης, Κλεομήδης, Ἐρασίστρατος, Φείδων, Δρακοντίδης, Εὐμάδης, Ἀριστοιτέλης, Ἰπτόμαχος, Μνησιθείδης. Τούτων 3 δὲ πραχθέντων ἀπέπλει Λύσανδρος πρὸς Σάμον, Ἄργις δ' ἐκ τῆς Δακελείας ἀπαγαγὼν τὸ πεζὸν στρατεύμα διέλυσε κατὰ πόλεις ἐκάστους.

Κατὰ δὲ τοῦτον τὸν καιρὸν περὶ ἡλίου ἔκλειψιν Λυκόφρων ὁ Φεραῖος βουλόμενος ἄρξει ὅλης τῆς Θειταλίας 4

Κεφ. Γ'. § 1. τῷ δ' ἐπιόντι ἔτει] τὸ ἐπόμενον ἔτος, 404 π. X. — ὅτι ἐν ὀλιγαρχίᾳ ἠρέθη] διότι ἐξελέχθη ἐν καιρῷ τῆς ὀλιγαρχίας τῶν τριάκοντα. — οὐκ ὀνομάζουσι] δὲν ἀναφέρουσιν αὐτὸν εἰς τὴν χρονολογίαν, ἥτοι δὲν ὀνομάζουσι τὸ ἔτος κατὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ὡς συνήθως. — ἀναρχίαν τὸν ἐνιαυτὸν] ὅτι τὸ ἔτος δὲν εἶχεν ἄρχοντα.

§ 2. τριάκοντα ἄνδρας] δέκα ὁ Θηραμένης, δέκα οἱ ἔφοροι, καὶ δέκα ὁ λαός, ἥτοι ἡ ἐκκλησία. Ἴδὲ Λυσ., 12, 76. Οὗτοι εἶναι οἱ διαβόητοι τριάκοντα τύραννοι. — οἱ . . . συγγράψουσι] = ἵνα οὗτοι συγγράψωσι, οἵτινες νὰ συγγράψωσι· ἡ ἀναφορικὴ πρότασις ἔχει ἔννοιαν τελικὴν· ἰδὲ συντ. § 52. 2. — καθ' οὓς πολιτεύσουσι] = ἵνα κατὰ τούτους πολιτεύσῃν· ὁ μέλ. σημ. διαρκῆ πρᾶξιν.

§ 3. ἐκ τῆς Δακελείας] ὅπου ἔμεινεν 9 1|2 ἔτη. — κατὰ πόλεις ἐκάστους] ἐκάστους τῶν συμμάχων εἰς τὰς πόλεις τῶν ἢ κατὰ σημ. διανομῆν.

§ 4. Λυκόφρων] τύραννος τῶν Φεραίων, πόλεως Θεσσαλικῆς.

τοὺς ἐναντιουμένους αὐτῷ τῶν Θετιαλῶν, Λαρισαίους τε καὶ ἄλλους, μάχη ἐνίκησε καὶ πολλοὺς ἀπέκτεινεν.

5 [Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ χρόνῳ καὶ Διονύσιος ὁ Συρακόσιος τύραννος μάχη ἠττηθεὶς ὑπὸ Καρχηδονίων Γέλαν καὶ Καμάριναν ἀπόλεσε. Μετ' ὀλίγον δὲ καὶ Λεοντίνοι Συρακοσίους συνοικοῦντες ἀπέστησαν εἰς τὴν αὐτῶν πόλιν ἀπὸ Διονυσίου καὶ Συρακοσίων. Παραχρῆμα δὲ καὶ οἱ Συρακόσιοι ἰππεῖς ὑπὸ Διονυσίου εἰς Κατάνην ἀπεστάλησαν].

6 Οἱ δὲ Σάμιοι πολιορκούμενοι ὑπὸ Λυσάνδρου πάντη, ἐπεὶ οὐ βουλομένων αὐτῶν τὸ πρῶτον ὁμολογεῖν προσβάλλειν ἤδη ἔμελλεν ὁ Λύσανδρος, ὁμολόγησαν ἐν ἱμάτιον ἔχων ἕκαστος ἀπιέναι τῶν ἐλευθέρων, τὰ δ' ἄλλα παρα-
7 δοῦναι· καὶ οὕτως ἐξῆλθον. Λύσανδρος δὲ τοῖς ἀρχαίοις πολίταις παραδούς τὴν πόλιν καὶ τὰ ἐνότια πάντα καὶ δέκα ἄρχοντας καταστήσας [φρουρεῖν] ἀφῆκε τὸ τῶν συμ-
8 μάχων ναυτικὸν κατὰ πόλεις, ταῖς δὲ Λακωνικαῖς ναυσὶν ἀπέπλευσεν εἰς Λακεδαίμονα ἀπάγων τὰ τε τῶν αἰχμαλώτων νεῶν ἀκρωτήρια καὶ τὰς ἐκ Πειραιῶς τριήρεις [πλὴν δώδεκα] καὶ στεφάνους, οὓς παρὰ τῶν πόλεων ἐλάμβανε δῶρα ἰδία, καὶ ἀργυρίου τετρακόσια καὶ ἑβδομήκοντα τάλαντα, ἃ περιεγέροντο τῶν φόρων, οὓς αὐτῷ Κῦρος πα-

§ 5. Λεοντίνοι] οἱ κάτοικοι τῶν Λεοντίνων, πόλεως τῆς Σικελίας.— ἀπέστησαν εἰς τὴν . . . πόλιν] κατὰ βραχυλογίαν ἀντὶ ἀποστάντες ἀπῆλθον εἰς τὴν αὐτῶν πόλιν.—εἰς Κατάνην ἀπεστάλησαν] ἵνα καταλάβωσι τὴν Κατάνην τῆς Σικελίας.

§ 6. ὁμολόγησαν κτλ.] ἐσυνθηκολόγησαν.—καὶ οὕτως] καὶ ἀφοῦ ἕκαμαν ταῦτα.

§ 7. τοῖς ἀρχαίοις πολ. ταῖς] τοῖς ἀριστοκρατικοῖς, οὓς ὁ δῆμος τῶν Σαμίων βοηθούμενος ὑπὸ τῶν Ἀθ. εἶχεν ἐκδιώξῃ τῷ 412 π. Χ.

§ 8. τὰ ἀκρωτήρια] τὰ ἄκρα τῆς πύρας καὶ τῆς πρύμνης (ἀκροστόλια, ἄφλαστα) τῶν πλοίων, τὰ ὁποῖα ἀφῆρουν ὡς σημεῖον τῆς νίκης, καὶ τοῦτο

οὐδέδειξεν εἰς τὸν πόλεμον, καὶ εἴ τι ἄλλο ἐκτίησατο ἐν τῷ πολέμῳ. Ταῦτα δὲ πάντα Λακεδαιμονίοις ἀπέδωκε τελευ-⁹ τῶντος τοῦ θέρους], εἰς ὃ ἐξάμηνος καὶ ὀκτῶ καὶ εἴκοσιν ἔτη τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα, ἐν οἷς ἔφοροι οἱ ἀρρυθμούμενοι οἶδε ἐγένοντο, Αἰνησίας πρῶτος, ἐφ' οὗ ἤρξατο ὁ πόλεμος πέμπτῳ καὶ δεκάτῳ ἔτει τῶν μετ' Εὐβοίας ἄλωσιν τριακονταετίδων σπονδῶν, μετὰ δὲ τοῦτον οἶδε, Βρασίδας, Ἰσάνωρ, Σωστραΐδας, Ἐξαρχος, Ἀγησίστρατος, Ἀργενίδας, Ὀνομακλῆς, Ζεύξιππος, Πιτύας, Πλειστόλας, Κλεινόμαχος, Ἰλαρχος, Δέων, Χαιρίλας, Παιησιάδας, Κλεοσθένης, Λυκάριος, Ἐπήρατος, Ὀνομάντιος, Ἀλεξιπίδας, Μισγολαΐδας, Ἰσίας, Ἄρακος, Εὐάρχιππος, Παντακλῆς, Πιτύας, Ἀρχύτας, Ἐνδιος, ἐφ' οὗ Δύσανδρος πράξας τὰ εἰρημένα οἴκαδε κατέπλευσεν.]

Οἱ δὲ τριάκοντα ἤρρέθησαν μὲν ἐπεὶ τάχιστα τὰ μακρὰ¹¹ τείχη καὶ τὰ περὶ τὸν Πειραιᾶ καθηρέθη· αἰρεθέντες δὲ ἐφ' ᾧτε συγγράφαι νόμους, καθ' οὔσιν αὖς πολιτεύσονται, τούτους μὲν αἰεὶ ἔμελλον συγγράφειν τε καὶ ἀποδεικνύναι, βουλήν δὲ καὶ τὰς ἄλλας ἀρχὰς κατέστησαν, ὡς ἐδόκει αὐτοῖς. Ἐπειτα πρῶτον μὲν, οὓς πάντες ἤδεσαν ἐν τῇ¹²

ἐλέγετο ἀκρωτηριάειν. — ἃ περιεγένοντο] ἐπερίσσευσαν. — παρέδειξεν εἰς τὸν πόλεμον] τοὺς ἰποίους ὁ Κῦρος ἔδειξεν εἰς αὐτὸν νὰ λημβάνῃ διὰ τὸν πόλεμον. — ἐν τῷ πολέμῳ] ἐν καιρῷ τοῦ πολέμου.

§ 9. ἐξάμηνος] γήρνος. — τριακονταετίδων σπονδῶν] τῷ 446. π. Χρ. οἱ Ἀθ. ἡγουμένου Περικλέους κατέλαβον τὴν Εὐβοίαν καὶ τὸ ἐπιβνέτος κατέπαυσαν τὸν πρὸς Σπαρτιάτας πόλεμον διὰ συνθήκης τριακονταετοῦς εἰρήνης.

§ 11. ἐπεὶ τάχιστα] εὐθὺς ἀφοῦ. — ἐφ' ᾧτε συγγράφαι] = οἱ συγγράψουσι, ἰδὲ 2, 3, 2. — καθ' οὔσιν αὖς πολιτεύσονται] = καθ' οὓς ἔμελλον πολιτεύεσθαι. — ἔμελλον συγγράφειν] τὰ μὲν οὖν περὶ τῆς νομοθεσίας ἀνεβάλλοντο (Διόδωρ.). Τὸ μέλλω σημ. ἐνταῦθα ἀναβάλλω, βραδύνω.

§ 12. ἐν τῇ δημοκρατίᾳ] ἐν καιρῷ τῆς δημοκρατίας. — ἀπὸ συκοφαντίας]

δημοκρατία ἀπὸ συκοφαντίας ζῶντας καὶ τοῖς καλοῖς κἀγαθοῖς βαρεῖς ὄντας, συλλαμβάνοντες ὑπῆγον θανάτου καὶ ἢ τε βουλή ἠδέως αὐτῶν κατεψηφίζετο οἷτε ἄλλοι, ὅσοι συνήδεσαν ἑαυτοῖς μὴ ὄντες τοιοῦτοι, οὐδὲν ἤχθοντο.

13 Ἐπεὶ δὲ ἤρξαντο βουλευέσθαι, ὅπως ἂν ἐξείη αὐτοῖς τῇ πόλει χρῆσθαι, ὅπως βούλοιντο, ἐκ τούτου πρῶτον μὲν πέμψαντες εἰς Λακεδαίμονα Αἰσχίνην τε καὶ Ἀριστοτέλην ἔπεισαν Λύσανδρον φρουρὸν σφίσι συμπρᾶξαι ἔλθειν, ἕως δὴ τοὺς πονηροὺς ἐκποδῶν ποιησάμενοι καταστή-

14 σαιντο τὴν πολιτείαν· θρέψειν δὲ αὐτοὶ ὑπισχνοῦντο. Ὁ δὲ πεισθεὶς τοὺς τε φρουροὺς καὶ Καλλίβιον ἄρμοστήν συνέπραξεν αὐτοῖς πεμφθῆναι. Οἱ δ' ἐπεὶ τὴν φρουρὰν ἔλαβον, τὸν μὲν Καλλίβιον ἐθεράπευον πάσῃ θεραπείᾳ, ὡς πάντα ἐπαινοίη, ἃ πράττειεν, τῶν δὲ φρουρῶν τούτου συμπέμποντος αὐτοῖς, οὓς ἐβούλοντο συνελάμβανον οὐκέτι τοὺς πονηροὺς τε καὶ ὀλίγου ἀξίους, ἀλλ' ἤδη οὓς ἐνόμι-

συντ. § 25. 1, 2.—τοῖς καλοῖς κἀγαθοῖς] ἐνταῦθα ἐννοεῖ τοὺς ἀριστοκρατικούς.—ὑπῆγον θανάτου] ἐδίκαζον διὰ θάνατον· ἰδὲ 1, 3, 19.—κατεψηφίζετο] κατεδίκαζεν.—συνήδεσαν ἑαυτοῖς μὴ ὄντες τοιοῦτοι] εἶχον συνείδησιν αὐτῶν (ἐγνώριζον ἐαυτούς), ὅτι δὲν ἴσαν τοιοῦτοι.

§ 13. ὅπως ἂν ἐξείη] πλαγία ἐρώτησις.—ὅπως βούλοιντο] κατ' εὐκτ. ἕνεκα ἔλξεως τῆς προηγουμένης εὐκτ. ἐξείη.—ἐκ τούτου] μετὰ τοῦτο.—Αἰσχίνην τε καὶ Ἀριστοτέλην] δύο τῶν 30.—σφίσι] τοῖς 30, ἐκ τοῦ ἔλθειν.—ἔλθειν] συνήθως μετὰ τὸ συμπράττειν τίθεται τὸ ὥστε μετ' ἀπαρφ.—δὴ]=δῆθεν, εἰρωνικῶς.—τοὺς πονηροὺς] τοὺς δημοκρατικούς· τὸ δ' ἀντίθετον καλοὶ κἀγαθοί.—ἐκποδῶν ποιησάμενοι] ἀφοῦ τοὺς ἐχθάλωσιν ἐκ τοῦ μέσου. τοὺς ἀφανίσωσιν.—καταστήσαιντο] κατὰ Διόδωρ. 14, 4 «καταστήσουσιν» ἐκεῖνοις συμφέρουσαν· μέσον ὠφελείας.—αὐτοὶ] ὑποκ. τοῦ θρέψειν.

§ 14. ὡς ἐπαινοίη] ἵνα ἐπιδοκιμάζη· τελικὴ πρότασις κατ' εὐκτικὴν ὡς ἐξ ἱστορικοῦ χρόνου.—ἃ πράττειεν]=ἃ ἔπραττον.—τῶν φρουρῶν] γεν. διαιρ. ἐκ τοῦ ἐννοουμένου τινός.—οὓς ἐβούλοντο] ἀντικ. τοῦ ξυνελάμβανον, τὸ δὲ πονηροὺς τε καὶ . . . ἀξίους εἶναι ἐπεξήγησις.—ἤμισα] εἰς τὸ ἀνέ-

ζον ἤκιστα μὲν παρωθουμένους ἀνέχεσθαι, ἀντιπράττειν
 δέ τι ἐπιχειροῦντας πλείστους ἢ τὸν συνεθέλοντας λαμβάνειν. Τῷ μὲν οὖν πρώτῳ χρόνῳ ὁ Κριτίας τῷ Θηρα- 15
 μένει ὁμογνώμων τε καὶ φίλος ἦν· ἐπεὶ δὲ αὐτὸς μὲν προ-
 πειτῆς ἦν ἐπὶ τὸ πολλοὺς ἀποκτείνειν ἅτε καὶ φυγῶν ὑπὸ
 τοῦ δήμου, ὁ δὲ Θηραμένης ἀντέκοπτε λέγων, ὅτι οὐκ εἰ-
 κὸς εἶη θανατοῦν, εἴ τις ἐτιμᾶτο ὑπὸ τοῦ δήμου, τοὺς δὲ
 καλοὺς κἀγαθοὺς μηδὲν κακὸν εἰργάζετο, ἐπεὶ καὶ ἐγώ,
 ἔφη, καὶ σὺ πολλὰ δὴ τοῦ ἀρέσκειν ἔνεκα τῇ πόλει καὶ
 εἶπομεν καὶ ἐπράξαμεν· ὁ δέ, (ἔτι γὰρ οἰκείως ἐχρῆτο τῷ 16
 Θηραμένει) ἀντέλεγεν, ὅτι οὐκ ἐγγχωροίη τοῖς πλεονεκτείν
 βουλομένοις μὴ οὐκ ἐκποδῶν ποιῆσθαι τοὺς ἰκανωτά-
 τους διακωλύειν· εἰ δέ, ὅτι τριάκοντά ἐσμεν καὶ οὐχ εἷς,
 ἥτιόν τι οἶε [ἦ] ὥσπερ τυραννίδος ταύτης τῆς ἀρχῆς

χεσθαι—παρωθουμένους]=εἰ παρωθοῦντο (ἐὰν ἤθελον παραγκωνισθῆ)
 ἤκιστ' ἢ ἀνέχονται. Ἐνταῦθα πρέπει νὰ ἐννοήσωμεν δις τὴν μετχ. πα-
 ρωθουμένους, ὡς ὑποθ. καὶ ὡς κατηγορηματικὴν ἐκ τοῦ ἀνέχεσθαι· συντ.
 § 45, 6', 4.—ἀντιπράττειν τι] τὸ τι σύστοιχον ἀντικ.=ἀντιπράξιν τινα.—
 ἐπιχειροῦντας . . . λαμβάνειν]=εἰ δ' ἐπιχειροῦσιν . . . λαμβάνοιεν ἢ
 πλείστους.—τοὺς συνεθέλοντας]=τοὺς ἐθέλοντας σὺν αὐτοῖς· ἀντιπράττειν.

§ 15. ὁμογνώμων] σύμφωνος.—ἐπεὶ δ' αὐτὸς μὲν . . . ὁ δὲ Θηρ.] ἀνα-
 κόλουθον σχῆμα, διότι ἡ κυρία πρότασις λείπει, καὶ ὁ λόγος ἐξακολουθεῖ
 διὰ τοῦ ἐπεὶ δὲ § 17.—προπειτῆς] ἐπιβρέπης, πρόθυμος.—ἅτε καὶ φυγῶν
 ὑπὸ τοῦ δήμου] διότι καὶ ἐξωρίσθη ὑπὸ τῶν δημοκρατικῶν. διότι ἦτο ἐκ
 τῶν 400, δηλ. ὀλιγαρχικός.—ἀντέκοπτε] μεταφορικῶς, ἀντέκρουε, ἠναν-
 τιῶτο.—εἴ τις]=πάντα ὅστις,—καλοὺς κἀγαθοὺς] ἀριστοκρατικούς.—ἐπεὶ
 καὶ ἐγὼ ἔφη] ὁ λόγος τρέπεται εἰς εὐθύν.

§ 16. ὁ δέ] Κριτίας.—ὅτι οὐκ ἐγγχωροίη]=οὐκ ἐξείη· δὲν ἦτο ἐπιτε-
 τραμμένον.—πλεονεκτεῖν]=πλέον ἔχειν, ὑπερέχειν.—εἰ δὲ κτ.λ.] τρέπε-
 ται πάλιν ὁ λόγος εἰς εὐθύν,—ὅτι]=διότι.—ἥτιόν τι] τοῦ ἐνός· ὀλιγώτε-
 ρον παρὰ ἢ ἡμεῖς εἷς.—ὥσπερ τυραννίδος] ὡς νὰ ἦτο τυραννίς, ἀρχὴ
 τυράννου.—εὐθήης] μωρός.

- 17 χρῆναι ἐπιμελεῖσθαι. εὐήθης εἶ. Ἐπεὶ δὲ ἀποθνησκόντων πολλῶν καὶ ἀδίκως πολλοὶ δῆλοι ἦσαν συνιστάμενοί τε καὶ θαναμάζοντες, τί ἔσοιτο ἡ πολιτεία, πάλιν ἔλεγεν ὁ Θηραμένης, ὅτι εἰ μὴ τις κοινωνοὺς ἱκανοὺς λήψοιτο τῶν πραγμάτων, ἀδύνατον ἔσοιτο τὴν ὀλιγαρχίαν διαμένειν. Ἐκ τούτου μέντοι Κριτίας καὶ οἱ ἄλλοι τριάκοντα ἤδη φοβούμενοι καὶ οὐχ ἥκιστα τὸν Θηραμένην μὴ συρρυνήσαν πρὸς αὐτὸν οἱ πολῖται, καταλέγουσι τρισχιλίους τοὺς με-
- 18 19 θέξοντας δὴ τῶν πραγμάτων. Ὁ δ' αὖ Θηραμένης καὶ πρὸς ταῦτα ἔλεγεν, ὅτι ἄτοπον δοκοίη ἑαυτῷ γε εἶναι τὸ πρῶτον μὲν βουλομένους τοὺς βελτίστους τῶν πολιτῶν κοινωνοὺς ποιήσασθαι τρισχιλίους [καταλέξει], ὥσπερ τὸν ἀριθμὸν τοῦτον ἔχοντά τινα ἀνάγκην καλοὺς καὶ ἀγαθοὺς εἶναι καὶ οὐτ' ἔξω τούτων σπουδαίους οὐτ' ἐντὸς τούτων πονηροὺς οἷόν τε εἶη γενέσθαι· ἔπειτα δ', ἔφη, ὄρω ἔγωγε

§ 17. τί ἔσοιτο] ἀντὶ ὅ,τι ἔσοιτο, πλαγία ἐρώτησις ἐκ τοῦ θαναμάζοντες, ἀποροῦντες.— τῶν πραγμάτων] τῆς πολιτείας.— διαμένειν] νὰ μένη διαρκῶς, νὰ διατηρηθῇ ἡ ὀλιγαρχία.

§ 18. καὶ οἱ ἄλλοι τριάκοντα] τὸ τριάκοντα ἐνταῦθα λαμβάνεται ὡς ὄνομα ἀρχῆς καὶ δὲν σημ. τὸν ἀριθμὸν.— καὶ οὐχ ἥκιστα] = καὶ μάλιστα· σχῆμα λιτότητος.— μὴ συρρυνήσαν] πλαγία ἐρώτησις ἐκ τοῦ φοβούμενοι· —καταλέγουσι] ἱστορικός ἐνεστ. κατέγραψαν ἐν καταλόγῳ· διὸ οἱ 300 οὗτοι λέγονται συνήθως οἱ ἐν τῷ καταλόγῳ, οἱ δ' ἄλλοι Ἀθ. οἱ ἔξω τοῦ καταλόγου.— τοὺς μεθέξοντας] = οἱ μεθέξουσι, ἵνα μετέχωσιν. Οὗτοι λοιπὸν ἀπέστειλουν τὴν ἐκκλησίαν.— δὴ] = δῆθεν.

§ 19. ἄτοπον . . . τρισχιλίους] κατὰ βραχυλογίαν ἀντὶ τοῦ: ἄτοπον δοκοίη ἑαυτῷ γε εἶναι πρῶτον μὲν βουλομένους τοὺς βελτίστους τῶν πολιτῶν κοινωνοὺς ποιήσασθαι, εἶτα ποιήσασθαι τρισχιλίους. Ἡ δ' ἔννοια ἄτοπον νομίζει αὐτὸς τοῦλάχιστον ἐνῶ κατ' ἀρχὰς μὲν ἤθελον νὰ κάμωσι μετόχους τῆς πολιτείας πάντας τοὺς καλοὺς πολίτας, ἔπειτα νὰ κάμωσι μετόχους μόνον τρισχιλίους.— ὥσπερ τὴν ἀριθμὸν τοῦτον ἔχοντα] αἰτ. ἀπόλυτος.— ὥσπερ . . . ἔχοντα] = ὥσπερ εἰ . . . ἔχοι, διὸ τὸ ἐπόμενον κῶλον εἶναι κατ' εὐκτ. καὶ οὐτ' . . . οἷόν τε εἶη, ἀντὶ οἷόν τε ὄν.—

δύο ἡμᾶς τὰ ἐναντιώτατα πράττοντας, βιαίαν τε τὴν ἀρχὴν καὶ ἤτιονα τῶν ἀρχομένων κατασκευαζομένους. Ὁ μὲν ταῦτ' ἔλεγεν. Οἱ δ' ἐξέτασιν ποιήσαντες τῶν μὲν τρισχι-²⁰ λίων ἐν τῇ ἀγορᾷ, τῶν δ' ἔξω τοῦ καταλόγου ἄλλων ἀλλαχοῦ, ἔπειτα κελεύσαντες ἐπὶ τὰ ὄπλα, ἐν ᾧ ἐκεῖνοι ἀπεληλύθεσαν, πέμψαντες τοὺς φρουροὺς καὶ τῶν πολιτῶν τοὺς ὁμογνώμονας αὐτοῖς τὰ ὄπλα πάντων πλὴν τῶν τρισχιλίων παρείλοντο καὶ ἀνακομίσαντες ταῦτα εἰς τὴν ἀκρόπολιν συνέθηκαν ἐν τῷ ναῷ. Τούτων δὲ γενομένων ὡς²¹ ἐξὸν ἤδη ποιεῖν αὐτοῖς, ὅ,τι βούλονται, πολλοὺς μὲν ἔχθρας ἕνεκα ἀπέκτεινον, πολλοὺς δὲ χρημάτων. Ἔδοξε δ' αὐτοῖς, ὅπως ἔχοιεν καὶ τοῖς φρουροῖς χρήματα δίδουσι, καὶ τῶν μετοίκων ἕνα ἕκαστον λαβεῖν καὶ αὐτοὺς μὲν ἀποκτεῖναι, τὰ δὲ χρήματα αὐτῶν ἀποσημῆσθαι. Ἐκέ-²² λευον δὲ καὶ τὸν Θηραμένην λαβεῖν, ὄντινα βούλοιο, Ὁ

ἔπειτα δ', ἔφη, ὁρῶ] πάλιν τρέπεται ὁ λόγος εἰς εὐθύν. — ἤτιονα] ἀσθενεστέραν, ἐνῶ ἔπρεπε νὰ ἴναι κρείττων ὡς βίαία. — κατασκευαζομένους] ὅτι τείνομεν νὰ τὴν κάμωμεν· ἐνεστ. προσπαθείας· ἢ μετχ. εἰδική

§ 20. οἱ δέ] οἱ 30. — ἐξέτασιν ποιήσαντες] = διατάξαντες νὰ γείνη ἐπιθεώρησις. — τῶν δ' ἔξω τοῦ καταλόγου] πάντων τῶν ἄλλων τῶν ἐκτὸς τῶν τρισχιλίων· ἰδὲ § 18. — κελεύσαντες ἐπὶ τὰ ὄπλα] κατὰ βραχυλογίαν ἀντί, κελεύσαντες ἵνα ἐπὶ τὰ ὄπλα. ἀντικμ. τοῦ κελεύσαντες ἐννοεῖται τοὺς φρουροὺς καὶ τῶν πολιτῶν τοὺς ὁμογνώμονας αὐτοῖς. — ἐκεῖνοι] οἱ ἔξω τοῦ καταλόγου. — τοὺς φρουροὺς] τοὺς στρατιώτας τῶν Σπαρτιατῶν (§ 14). — ἐν τῷ ναῷ] τῆς Ἀθηνᾶς.

§ 21. ὡς ἐξὸν] αἰτ. ἀπόλυτος = ἐπειδὴ ἐξῆν αὐτοῖς, ἐπειδὴ ἴτο εἰς τὴν ἐξουσίαν των· συντ. § 46, β'. — χρημάτων] ἕνεκα. — καὶ τῶν μετοίκων ἕνα ἕκαστον λαβεῖν] = ἕκαστον (τῶν τριακοντα. ὑποκ.) λαβεῖν ἕνα (ἀντικ.) τῶν μετοίκων· δηλ. ἕκαστος ἐκ τῶν 30 νὰ λάβῃ ἕνα ἐκ τῶν πλουσιῶν μετοίκων. μετοικοὶ δ' ἐλέγοντο οἱ ξένοι οἱ διαμένοντες διὰ παντὸς ἐν Ἀθῆναις, οἵτινες ἐπλήρωνον φόρον, μετοίκιον λεγόμενον. — αὐτούς] τοὺς μετοίκους. — ἀποσημῆσθαι] = δημεῦσαι.

§ 22. ὄντινα βούλοιο] τῶν μετοίκων, ἵνα κάμωσιν αὐτὸν συνένοχον

δ' ἀπεκρίνατο. Ἄλλ' οὐ δοκεῖ μοι, ἔφη, καλὸν εἶναι φάσκοντας βελτίστους εἶναι ἀδικώτερα τῶν συκοφαντῶν ποιεῖν. Ἐκεῖνοι μὲν γάρ, παρ' ὧν χρήματα λαμβάνοιεν, ζῆν εἶον, ἡμεῖς δὲ ἀποκτενοῦμεν μηδὲν ἀδικοῦντας, ἵνα χρήματα λαμβάνωμεν; Πῶς οὐ ταῦτα τῷ παντὶ ἐκείνων ἀδικώτερα; Οἱ δ' ἐμποδῶν νομίζοντες αὐτὸν εἶναι τῷ ποιεῖν, ὅ, τι βούλοιντο, ἐπιβουλεύουσιν αὐτῷ καὶ ἰδίᾳ πρὸς τοὺς βουλευτὰς ἄλλος πρὸς ἄλλον διέβαλλον ὡς λυμαινόμενον τὴν πολιτείαν. Καὶ παραγγείλαντες νεανίσκοις, οἱ ἐδόκουν αὐτοῖς θρασύτατοι εἶναι, ξιφίδια ὑπὸ μάλης ἔχοντας παραγενέσθαι συνέλεξαν τὴν βουλήν. Ἐπεὶ δὲ ὁ Θηραμένης παρῆν. ἀναστὰς ὁ Κριτίας ἔλεξεν ὧδε.

Ἦ ἄνδρες βουλευταί, εἰ μὲν τις ὑμῶν νομίζειν πλείους τοῦ καιροῦ ἀποθνήσκειν, ἐννοησάτω, ὅτι ὅπου πολιτεῖαι μεθίστανται, πανταχοῦ ταῦτα γίγνεται· πλείστους δὲ ἀνάγκη ἐνθάδε πολεμίους εἶναι τοῖς εἰς ὀλιγαρχίαν μεθιστάσι διὰ τε τὸ πολυανθρωποτάτην τῶν Ἑλληνίδων τὴν πόλιν εἶναι καὶ διὰ τὸ πλεῖστον χρόνον ἐν ἐλευθερίᾳ τὸν δῆμον

καὶ πιστότερον.—φάσκοντας] ἐνῶ λέγομεν, δυσχυριζόμεθα.—παρ' ὧν λαμβάνοιεν] ἢ εὐκτ. σημ. τὸ πολλάκις γινόμενον ἐν τῷ παρελθόντι.—μηδὲν ἀδικοῦντας] καὶ ἂν δὲν ἔχωσι κάμη κίμυϊαν ἀδικίαν μετχ. ἐναντ.—ταῦτα] ὅσα θὰ πράξωμεν ἡμεῖς.—ἐκείνων] ὅσα ἔπραττον ἐκεῖνοι, οἱ συκοφάνται.—τῷ παντὶ]=πάντως, ἐπιτείνει τὴν σημασίαν τοῦ συγκριτικοῦ ἀδικώτερα.

§ 23. ἐμποδῶν] ἐμπόδιον.—οἱ δ' . . . ἄλλος πρὸς ἄλλον διέβαλλον] ἐνν. αὐτόν.—ὡς λυμαινόμενον] διότι δῆθεν ἔβλαπτεν.—ὑπὸ μάλης] κίτωθεν τῆς μασχάλης· ἰδὲ γραμμ. § 32.

§ 24. τοῦ καιροῦ]=ἡ καιρός ἐστι, περισσώτεροι παρ' ὅσον ἐπιτρέπει ἢ περίστασις, περισσώτεροι τοῦ πρέποντος.—πολιτεῖαι μεθίστανται] μεταβάλλονται πολιτεύματα, γίνονται μεταπολιτεύσεις.—τοῖς μεθιστάσι] ἐνν. τὴν πολιτείαν, ἐκ τοῦ ἡγουμένου πολ. μεθίστανται.—τεθράφθαι] τρέφομαι=ἀνατρέφομαι.

τευράφθαι. Ἡμεῖς δὲ γνόντες μὲν τοῖς οἰοῖς ἡμῖν τε καὶ 25
 ὑμῖν χαλεπὴν πολιτείαν εἶναι δημοκρατίαν, γνόντες δέ· ὅτι
 Λακεδαιμονίοις τοῖς περισώσασιν ἡμᾶς ὁ μὲν δῆμος οὐ-
 ποτ' ἂν φίλος γένοιτο, οἱ δὲ βέλτιστοι αἰεὶ ἂν πιστοὶ διατε-
 λοῖεν, διὰ ταῦτα σὺν τῇ Λακεδαιμονίων γνώμῃ τήνδε τὴν
 πολιτείαν καθίσταμεν. Καὶ εἴαν τινα αἰσθανόμεθα ἐναν- 26
 τίον τῇ ὀλιγαρχίᾳ, ὅσον δυνάμεθα, ἐκποδὼν ποιούμεθα·
 πολὺ δὲ μάλιστα δοκεῖ ἡμῖν δίκαιον εἶναι, εἴ τις ἡμῶν
 αὐτῶν λυμáινεται ταύτῃ τῇ καταστάσει, δίκην αὐτὸν δι-
 δόναι. Νῦν οὖν αἰσθανόμεθα Θηραμένην τουτονί, οἷς δύ- 27
 νάται, ἀπολλύντα ἡμᾶς τε καὶ ὑμᾶς. Ὡς δὲ ταῦτα ἀληθῆ,
 ἂν κατανοῆτε, εὐρήσετε οὔτε ψέγοντα οὐδένα μᾶλλον Θη-
 ραμένους τουτουὶ τὰ παρόντα οὔτε ἐναντιούμενον, ὅταν
 τινὰ ἐκποδὼν βουλώμεθα ποιήσασθαι τῶν δημαγωγῶν.
 Εἰ μὲν τοίνυν ἐξ ἀρχῆς ταῦτα ἐγίγνωσκε, πολέμιος μὲν
 ἦν, οὐ μέντοι πονηρός γ' ἂν δικαίως ἐνομίζετο· νῦν δὲ 28
 αὐτὸς μὲν ἄρξας τῆς πρὸς Λακεδαιμονίους πίστεως καὶ

§ 25. τοῖς οἰοῖς ἡμῖν τε καὶ ὑμῖν] = τοῖς οὖσι τοιοῦτοις, οἱοί ἐσμεν
 ἡμεῖς καὶ ὑμεῖς. — ὁ δῆμος] οἱ δημοκρατικοί. — οἱ βέλτιστοι] οἱ ὀλιγαρχι-
 κοί. — σὺν τῇ γνώμῃ] μετὰ τὴν γνώμην, συμφώνως μετὰ τὴν γνώμην. — τήνδε
 τὴν πολιτείαν] τὴν ὀλιγαρχίαν.

§ 26. μάλιστα . . . δίκαιον] = δικαιοτάτον· ἰδὲ γραμμ. § 39, 12. — λυ-
 μάινεται τῇ καταστάσει] μετὰ δοτ. ἐνταῦθα, ἐνῶ ἀνωτέρω (§ 23) μετὰ
 αἰτ. ὁ ἐνεστ. βουλευτικός = θέλει νὰ βλάψῃ τοῦτο τὸ πολίτευμα, δηλ. τὴν
 ὀλιγαρχίαν. — δίκην δίδοναι] νὰ τιμωρηθῇ, τὸ δ' ἐνεργ. δίκην λαμβάνειν
 παρά τινος = κολάζω· ἰδὲ συντ. § 35, 2 σημ. 3.

§ 27. οἷς δύναται] δι' ἑσων μέσων δύναται, μετὰ ὅλα τὰ δυνατὰ μέσα.
 — ἀπολλύντα] ὅτι προσπαθεῖ νὰ καταστρέψῃ. — ὡς δὲ ταῦτα ἀληθῆ . . .
 εὐρήσετε οὔτε ψέγοντα] ὅτι δὲ ταῦτα, ὅσα λέγω, εἶναι ἀληθῆ, θέλετε εὐρῆ
 ἐκ τούτου ὅτι οὐδεὶς ψέγει κτλ. — τὰ παρόντα] τὴν παροῦσαν κατάστασιν
 τῶν πραγμάτων, τὴν ὀλιγαρχίαν. — πολέμιος μὲν ἦν] ἰδὲ συντ. § 57, 1, δ'.

§ 28. νῦν δὲ αὐτὸς μὲν ἄρξας . . . οὐκέτ' αὐτῷ ἀρέσκει] σχῆμα ἀνα-

φιλίας, αὐτὸς δὲ τῆς τοῦ δήμου καταλύσεως, μάλιστα δὲ ἐξορμήσας ὑμᾶς τοῖς πρώτοις ὑπαγομένοις εἰς ὑμᾶς δίκην ἐπιτιθέναι νῦν, ἐπεὶ καὶ ὑμεῖς καὶ ἡμεῖς φανερωῶς ἐχθροὶ τῷ δήμῳ γεγενήμεθα, οὐκέτι αὐτῷ τὰ γινόμενα ἀρέσκει, ὅπως αὐτὸς μὲν αὖ ἐν τῷ ἀσφαλεῖ κατασιῆ, ἡμεῖς

29 δὲ δίκην δῶμεν τῶν πεπραγμένων. Ὡστε οὐ μόνον ὡς ἐχθρῶ αὐτῷ προσήκει, ἀλλὰ καὶ ὡς προδότῃ ὑμῶν τε καὶ ἡμῶν διδόναι τὴν δίκην. Καίτοι τοσοῦτῳ μὲν δεινότερον προδοσία πολέμου, ὅσῳ χαλεπότερον φυλάξασθαι τὸ ἀφανὲς τοῦ φανεροῦ, τοσοῦτῳ δ' ἐχθιον, ὅσῳ πολεμίοις μὲν ἀνθρωποὶ καὶ σπένδονται καὶ αὐθις πιστοὶ γίνονται, ὃν δ' ἂν προδιδόντα λαμβάνωσι, τούτῳ οὔτε ἐσπείσατο πώποτε

30 οὐδεὶς οὔτ' ἐπίστευσε τοῦ λοιποῦ. Ἴνα δὲ εἰδῆτε, ὅτι οὐ καινὰ ταῦτα οὗτος ποιῆ, ἀλλὰ φύσει προδότης ἐστίν, ἀναμνήσω ὑμᾶς τὰ τούτῳ πεπραγμένα. Οὗτος γὰρ ἐξ ἀρχῆς μὲν τιμώμενος ὑπὸ τοῦ δήμου κατὰ τὸν πατέρα Ἄγνωνα προπετέστατος ἐγένετο τὴν δημοκρατίαν μετασιῆσαι εἰς

κόλουθον· συντ. § 65.—ἀρξας]=ἐπεὶ ἤρξεν, ἔκαμεν ἀρχήν.—ὑπαγομένοις εἰς ὑμᾶς] καταμνησσομένους εἰς ὑμᾶς, τοὺς βουλευτὰς ὡς δικαστὰς.—δίκην ἐπιτιθέναι] καταδικάζειν.—αὖ] πάλιν, ἂν ἤθελε γείνη μεταβολὴ τῆς πολιτείας.

§ 29. Ὡστε οὐ μόνον κτ.λ.] Ὡστε προσήκει αὐτῷ διδόναι τὴν δίκην οὐ μόνον ὡς ἐχθρῶ, ἀλλὰ καὶ ὡς προδότῃ ὑμῶν τε καὶ ἡμῶν.—τοσοῦτῳ δ' ἐχθιον, ὅσῳ . . . σπένδονται] τὸ συγκριτικὸν λείπει ἀπὸ τοῦ δευτέρου κώλου ἐνυπάρχον ἐν τῇ ἐννοίᾳ· ὅσῳ πολεμίοις μᾶλλον σπένδονται ἀνθρωποὶ ἢ προδότῃ.—ὃν δ' ἂν προδιδόντα λαμβάνωσι]=ἂν δὲ τίνα προδ. λαμβ., ὅσάκις καταλαμβάνωσιν· συντ. § 52, 3.—ἐσπείσατο . . . ἐπίστευσε] ἀργωμικοὶ καὶ σημαίνουσι τὸ συνήθως γινόμενον.

§ 30. οὐ καινὰ]=ταῦτα. ὁ οὗτος ποιῆ, οὐ καινὰ (ἀσυνήθη, ἀνέλπιστα) ἐστίν· κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸ φύσει προδότης, δηλ. ἐξ ἀρχῆς καὶ πρότερον.—οὗτος γάρ]=οὗτος δηλαδὴ.—κατὰ τὸν πατέρα Ἄγνωνα] κατὰ τὸ παράδειγμα τοῦ πατρὸς του Ἄγνωτος.—προπετέστατος] προθυμῆτατος.—

τοὺς τετρακοσίους καὶ ἐπρώτευν ἐν ἐκείνοις. Ἐπεὶ δ' ἦσθετο ἀντίπαλόν τι τῇ ὀλιγαρχίᾳ συνιστάμενον, πρῶτος αὖ ἡγεμῶν τῷ δήμῳ ἐπ' ἐκείνους ἐγένετο· ὄθεν δήπου καὶ κόθορνος ἐπικαλεῖται· [καὶ γὰρ ὁ κόθορνος ἀρμόττειν μὲν 31 τοῖς ποσὶν ἀμφοτέροις δοκεῖ, ἀποβλέπει δὲ ἀπ' ἀμφοτέρων]. Δεῖ δέ, ὦ Θηράμενες, ἄνδρα τὸν ἄξιον ζῆν οὐ προάγειν μὲν δεινὸν εἶναι εἰς πράγματα τοὺς συνόντας, ἂν δέ τι ἀντικόπη εὐθύς μεταβάλλεσθαι, ἀλλ' ὥσπερ ἐν νηὶ διαπονεῖσθαι, ἕως ἂν εἰς οὖρον καταστῶσιν· εἰ δὲ μή, πῶς ἂν ἀφίκοιτό ποτε, ἔνθα δεῖ, εἰ ἐπειδάν τι ἀντικόπη, εὐθύς εἰς τάναντία πλέοιεν; Καὶ εἰσὶ μὲν δήπου πᾶ- 32 σαι μεταβολαὶ πολιτειῶν θανατηφόροι, σὺ δὲ διὰ τὸ εὐμετάβολος εἶναι πλείστοις μὲν μεταίτιος εἶ ἐξ ὀλιγαρχίας ὑπὸ τοῦ δήμου ἀπολωλέναι, πλείστοις δ' ἐκ δημοκρατίας ὑπὸ τῶν βελτιόνων. Οὗτος δέ τοί ἐστιν, ὅς καὶ ταχθεῖς

εἰς τοὺς τετρακοσίους] εἰς τὴν ὀλιγαρχίαν τῶν 400.—ἐν ἐκείνοις] μεταξύ ἐκείνων, τῶν 400.—ἀντίπαλόν τι συνιστάμενον] ὅτι ἀντίπαλον κόμμα ἐσχηματίζετο.—ἐπ' ἐκείνους] ἐναντίον ἐκείνων, τῶν 400.

§ 31. κόθορνος] ὑπόδημα τῶν ὑποκριτῶν τῆς τραγωδίας. Ἐνταῦθα σκωπτικῶς λέγεται κόθορνος ὁ Θηραμένης καὶ χαρακτηρίζεται ὡς ἄστατος καὶ εὐμετάβολος.—ἀποβλέπει δὲ ἀπ' ἀμφοτέρων] ἐνν. τῶν ποδῶν. Ὁ κόθορνος φαίνεται μὲν ὅτι ἀρμόζει καὶ εἰς τοὺς δύο πόδας, ἀλλὰ δὲν ταιριάζει (ἀποβλέπει) ἐντελῶς οὔτε μὲ τὸν ἓνα οὔτε μὲ τὸν ἄλλον.—δεινόν] ἐπιτήδειον, ἱκανόν· τὸ ἀντίθετον ἰδιώτης=ἀνίκανος.—εἰς πράγματα] εἰς ἐπικίνδυνα πράγματα, ἐπιχειρήσεις.—διαπονεῖσθαι] ἐκ τοῦ δεῖ, τὸ δὲ ὑποκ. εἶναι τοὺς πλείοντας ἐκ τοῦ νηὶ λαμβανόμενον=ἐπιμένειν ἐν τοῖς πόνοις.—οὖρον] οὖριον ἄνεμον.—εἰ δὲ μή] ἐνν. διαπονοῦντο.—εἰ . . . πλείοιεν] ἐπέξηγησις τοῦ ἡγουμένου εἰ δὲ μή· ἀντίθετον τοῦ διαπονεῖσθαι.

§ 32. θανατηφόροι] φέρουσι θανάτους.—μεταίτιος] μετ' ἄλλων αἴτιος, συναίτιος.—πλείστοις . . . ἐξ ὀλιγαρχίας]=πλείστοις τῶν ὀλιγαρχικῶν, τῶν βελτιόνων.—πλείστοις δ' ἐκ δημοκρατίας]=πλείστοις δημοκρατικῶν.—ὑπὸ τῶν βελτιόνων]=ὑπὸ τῶν ὀλιγαρχικῶν.—καὶ ταχθεῖς]=καίπερ

- ἀνελέσθαι ὑπὸ τῶν στρατηγῶν τοὺς καταδύοντας Ἀθηναίων ἐν τῇ περὶ Λέσβον ναυμαχίᾳ αὐτὸς οὐκ ἀνελόμενος ὁμῶς τῶν στρατηγῶν κατηγορῶν ἀπέκτεινεν αὐτούς, ἵνα αὐτὸς
- 33 περισωθῆι. Ὅστις γε μὴν φανερός ἐστὶ τοῦ μὲν πλεονεκτεῖν ἀεὶ ἐπιμελόμενος, τοῦ δὲ καλοῦ καὶ τῶν φίλων μηδὲν ἐντροπέμενος, πῶς τούτου χρῆ ποτε φείσασθαι; πῶς δὲ οὐ φηλάξασθαι εἰδότας αὐτοῦ τὰς μεταβολάς, ὡς μὴ καὶ ἡμᾶς ταυτὸ δυνάσθῃ ποιῆσαι; Ἡμεῖς οὖν τοῦτον ὑπάγομεν καὶ ὡς ἐπιβουλεύοντα καὶ ὡς προδιδόντα ἡμᾶς τε καὶ ὑμᾶς. Ὡς δ' εἰκότα ποιοῦμεν, καὶ τὰδ' ἐννοήσατε.
- 34 Καλλίστη μὲν γὰρ δήπου δοκεῖ πολιτεία εἶναι ἡ Λακεδαιμονίων. εἰ δὲ ἐκείνη ἐπιχειρήσειέ τις τῶν ἐφόρων ἀντὶ τοῦ τοῖς πλείοσι πείθεσθαι ψέγειν τε τὴν ἀρχὴν καὶ ἐναντιοῦσθαι τοῖς πραττομένοις, οὐκ ἂν οἴεσθε αὐτὸν καὶ ὑπ' αὐτῶν τῶν ἐφόρων καὶ ὑπὸ τῆς ἄλλης ἀπάσης πόλεως τῆς μεγίστης τιμωρίας ἀξιωθῆναι; Καὶ ὑμεῖς οὖν ἐὰν σωφρονῆτε, οὐ τούτου, ἀλλ' ὑμῶν αὐτῶν φείσεσθε, ὡς οὗτος σωθῆις μὲν πολλοὺς ἂν μέγα φρονεῖν ποιήσειε τῶν ἐναν-

ταχθεῖς, ἂν καὶ ἐτάχθη (διωρίσθη).—ἐν τῇ . . . ναυμαχίᾳ| ἐν Ἀργινούσαις, ἰδὲ 1, 7, 17.—αὐτὸς οὐκ ἀνελόμενος| ἐνν. αὐτοὺς τοὺς καταδύοντας· ἐνῶ αὐτὸς δὲν ἀνέλαβεν αὐτούς.—ἀπέκτεινεν αὐτούς| ἔγεινεν αἴτιος νά φρονεθῶσιν.

§ 33. πλεονεκτεῖν| ἰδὲ § 16.—μηδὲν ἐντροπέμενος| μηδὲ ὡς φροντίζων.—ὡς μὴ δυνάσθῃ| πλαγίᾳ ἐρώτησις ἐκ τοῦ φηλάξασθαι, εἰς τὸ ὅποιον ἐνν. φροναμένους, σπανίως μετὰ τοῦ ὡς ἀντὶ τοῦ ἀπλοῦ μή.—ὑπάγομεν| ἄγομεν ὑπὸ δίκην, καταγγέλλομεν.

§ 34. ἐκείνη| δηλ. τῇ Λακεδαιμονίων πολιτείᾳ.—τοῖς πλείοσι| τῶν ἐφόρων.—οὐκ ἂν . . . ἀξιωθῆναι| ὅτι οὐκ ἂν ἀξιωθῆι, ἀπόδοσις τοῦ εἰ τις ἐπιχειρήσει.—ὡς οὗτος σωθῆις μὲν . . . ἀπολόμενος δέ| τὸ ὡς αἰτιολογικόν=εἰ μὲν σωθῆι . . . εἰ δὲ ἀπόλοιτο, ὧν αἱ ἀποδόσεις εἶναι ἂν ποιήσειε . . . ὑποτέμοι. ἂν.—τῶν ἐναντία γιγρωσκόντων ὑμῖν| τῶν πολι-

τία γινωσκόντων ὑμῖν, ἀπολόμενος δὲ πάντων καὶ τῶν ἐν τῇ πόλει καὶ τῶν ἔξω ὑποτέμοι ἂν τὰς ἐλπίδας.

Ὁ μὲν ταῦτ' εἰπὼν ἐκαθέζετο. Θηραμένης δὲ ἀναστάς 35 ἔλεξεν, Ἀλλὰ πρῶτον μὲν μνησθήσομαι, ὦ ἄνδρες, ὁ τελευταῖον κατ' ἐμοῦ εἶπε. Φησὶ γὰρ με τοὺς στρατηγούς ἀποκτεῖναι κατηγοροῦντα. Ἐγὼ δὲ οὐκ ἦρχον δήπου κατ' ἐκείνων λόγου, ἀλλ' ἐκεῖνοι ἔφασαν προσταχθέν μοι ὑφ' ἑαυτῶν οὐκ ἀνελέσθαι τοὺς δυστυχοῦντας ἐν τῇ περὶ Λέσβου ναυμαχίᾳ. Ἐγὼ δὲ ἀπολογούμενος, ὡς διὰ τὸν χειμῶνα οὐδὲ πλεῖν, μὴ ὅτι ἀναιρεῖσθαι τοὺς ἄνδρας δυνατὸν ἦν, ἔδοξα τῇ πόλει εἰκότα λέγειν, ἐκεῖνοι δ' ἑαυτῶν κατηγορεῖν ἐφαίνοντο. Φάσκοντες γὰρ οἷόν τε εἶναι σῶσαι τοὺς ἄνδρας, προέμενοι αὐτοὺς ἀπολέσθαι ἀποπλέοντες ὄχοντο. Οὐ μέντοι θαυμάζω γε τὸ Κριτίαν παρενομηκέναι· ὅτε 36 γὰρ ταῦτα ἦν, οὐ παρὼν εἰτύχανεν, ἀλλ' ἐν Θετταλίᾳ μετὰ Προμηθεῶς δημοκρατίαν κατεσκεύαζε καὶ τοὺς πένεστας ὥπλιζεν ἐπὶ τοὺς δεσπότας. Ὡν μὲν οὖν οὗτος ἐκεῖ 37 ἔπρατε, μηδὲν ἐνθάδε γένοιτο· τάδε γε μέντοι ὁμολογῶ

τικῶν ἐχθρῶν σας, τῶν δημοκρατικῶν.—τῶν ἔξω] τῆς πόλεως, τῶν φυγόντων ἢ ἐξορισθέντων δημοκρατικῶν.

§ 35. γάρ] δηλαδὴ.—ἀποκτεῖναι] ἰδὲ § 32.—προσταχθέν] αἰτ. ἀπόλυτος· ἐναντιωμ. μεγ. ἐνν. ἀνελέσθαι.—τοὺς δυστυχοῦντας] τοὺς ναυαγούς.—χειμῶνα] τρικυμίαν.—ὡς δυνατὸν ἦν] εἰς ἀπολογία μού εἶπον, ὅτι διὰ κτλ.—οὐδὲ πλεῖν] τὸ οὐδὲ ἐλαττωτικόν.—μὴ ὅτι]—ἤχιστα δέ· δηλ. ὄχι μόνον ν' ἀναλάβωμεν τοὺς ἄνδρας δὲν ἦτο δυνατόν, ἀλλ' οὐδὲ κἂν νὰ πλεύσωμεν.—φάσκοντες γάρ] διότι ἐνῶ δισχυρίζοντο.—προέμενοι] μέσ. ἄορ. β' τοῦ προίεμαι—ἀφίνω τι νὰ χαθῆ.

§ 36. οὐ θαυμάζω] δὲν παραξενεύομαι.—παρενομηκέναι] παράνομα ἔχει πράξει, δηλ. παρὰ νόμους μὲ κατηγορεῖ.—Προμηθεὺς] ὠνομάσθη ὁ Ἰάσων ὁ πύρανος τῶν Φερῶν.—δημοκρατίαν κατεσκεύαζε] ἀνταποδίδει ὁ Θηραμ. τὴν κατηγορίαν τῆς ἀστασίας εἰς τὸν Κριτίαν.—περίστα] οἱ δοῦλοι ἐν Θεσσαλίᾳ

§ 37. ὧν ἔπρατε] καθ' ἑλξίν ἀντὶ μηδὲν τούτων, ἃ ἔπρα.—γένετο] σημ.

ἐγὼ τούτῳ, εἴ τις ὑμᾶς μὲν τῆς ἀρχῆς βούλεται παῦσαι, τοὺς δ' ἐπιβουλεύοντας ὑμῖν ἰσχυροὺς ποιεῖ, δίκαιον εἶναι τῆς μεγίστης αὐτὸν τιμωρίας τυγχάνειν· ὅστις μέντοι ὁ ταῦτα πράττων ἐστίν, οἶομαι ἂν ὑμᾶς κάλλιστα κρίνειν, τὰ τε πεπραγμένα καὶ ἃ νῦν πράττει ἕκαστος ἡμῶν εἰ κατα-
 38 νοήσετε. Οὐκοῦν μέχρι μὲν τοῦ ὑμᾶς τε κατασιῆναι εἰς τὴν βουλείαν καὶ ἀρχὰς ἀποδειχθῆναι καὶ τοὺς ὁμολογουμένως συκοφάντας ὑπάγεσθαι πάντες ταῦτά ἐγινώσκωμεν· ἐπεὶ δέ γε οὗτοι ἤρξαντο ἄνδρας καλοὺς τε ἀγαθοὺς συλλαμβάνειν, ἐκ τούτου κἀγὼ ἠρξάμην τάναντία τούτοις
 39 γινώσκειν. Ἦδειν γὰρ ὅτι ἀποθνήσκοντος μὲν Λέοντος τοῦ Σαλαμινίου, ἀνδρὸς καὶ ὄντος καὶ δοκοῦντος ἱκανοῦ εἶναι, ἀδικοῦντος δ' οὐδὲ ἓν, οἱ ὅμοιοι τούτῳ φοβήσονται, φοβούμενοι δὲ ἐναντίοι τῆδε τῇ πολιτείᾳ ἔσονται· ἐγίνωσκον δέ, ὅτι συλλαμβανομένου Νικηράτου τοῦ Νικίου καὶ πλουσίου καὶ οὐδὲν πάποτε δημοικὸν οὔτε αὐτοῦ οὔτε τοῦ πατρὸς πράξαντος οἱ τούτῳ ὅμοιοι δυσμενεῖς ὑμῖν
 40 γενήσονται. Ἀλλὰ μὴν καὶ Ἀντιφῶντος ὕφ' ἡμῶν ἀπολλυμένου, ὅς ἐν τῷ πολέμῳ δύο τριῆρεις εὖ πλεούσας παρείχετο, ἠπιστάμην, ὅτι καὶ οἱ πρόθυμοι τῇ πόλει γεγε-

εὐχρήν.—ποιεῖ]=βούλεται ποιῆσαι, παράλληλον τῷ βούλεται παῦσαι.—
 ὅστις]=τίς. κατηγορ.—ἂν . . . κρίνειν]=κρίνοιτε ἂν.

§ 38. οὐκοῦν]=λοιπόν, οἶκουν]=λοιπὸν δὲν.—τοὺς ὁμολογουμένως συκοφάντας]=οὓς πάντες ἤδεσαν ἀπὸ συκοφαντίας (ᾠρτας § 12.—ἐκ τούτου] ἀπὸ τότε.

§ 39. Λέοντος] ὅστις ἦν πλούσιος καὶ ἐκ φόβου εἶχε φύγῃ εἰς Σαλαμίνα, ἀλλ' οἱ 30 ἔστειλαν καὶ συνέλαβον αὐτόν.—οὐδὲ ἓν]=οὐδὲ μίαν ἀδικίαν, ἐντονώτερον ἢ τὸ οὐδέν.—Νικίου] τοῦ πολιτικοῦ καὶ στρατηγοῦ τῶν Ἀθηναίων εἰς τὴν κατὰ τῆς Σικελίας ἐκστρατείαν, ὅπου ἐφονεύθη. Οὗτος ἦν εἰς τῶν πλουσιωτάτων Ἀθηναίων.—δημοικόν] ὑπὲρ τοῦ δήμου, διότι ὁ Νικηράτος ἦν ἀριστοκρατικός.

§ 40. Ἀντιφῶν] οὐχὶ ὁ ῥήτωρ.—οἱ πρόθυμοι γεγενημένοι] ὅσοι προ-

νημένοι πάντες ὑπόπτως ἡμῶν ἔξοιεν. Ἀντιῆπον δέ, καὶ
 ὅτι τῶν μετοίκων ἓνα ἕκαστον λαβεῖν ἔφασαν χρῆναι
 εὐδηλον γὰρ ἦν, ὅτι τούτων ἀπολομένων καὶ οἱ μέτοικοι
 ἅπαντες πολέμοι τῇ πολιτείᾳ ἔσονται. Ἀντιῆπον δέ, καὶ 41
 ὅτι τὰ ὄπλα τοῦ πλήθους παρηροῦντο, οὐ νομίζων χρῆ-
 ναι ἀσθενῆ τὴν πόλιν ποιεῖν· οὐδὲ γὰρ τοὺς Λακεδαιμο-
 νίους ἐώρων τούτου ἔνεκα βουλομένους περισῶσαι ἡμᾶς,
 ὅπως ὀλίγοι γενόμενοι μηδὲν δυναίμεθ' αὐτοὺς ὠφελεῖν·
 ἐξῆν γὰρ αὐτοῖς, εἰ τούτου γ' ἐδέοντο, καὶ μηδένα λιπεῖν
 ὀλίγον ἔτι χρόνον τῷ λιμῷ πιέσαντας. Οὐδέ γε τὸ φρου- 42
 ροὺς μισθοῦσθαι συνήρεσκέ μοι, ἐξὸν αὐτῶν τῶν πολιτῶν
 τοσοῦτους προσλαμβάνειν, ἕως ῥαδίως ἐμέλλομεν οἱ ἄρ-
 χοντες τῶν ἀρχομένων κρατήσῃν. Ἐπεὶ γε μὴν πολλοὺς
 ἐώρων ἐν τῇ πόλει τῇ ἀρχῇ τῆδε δυσμενεῖς, πολλοὺς δὲ
 φυγάδας γιγνομένους, οὐκ αὖ ἐδόκει μοι οὔτε Θρασύβου-
 λον οὔτε Ἄνυτον οὔτε Ἀλκιβιάδην φυγαδεύειν· ἤδειν γάρ,
 ὅτι οὕτω γε τὸ ἀντίπαλον ἰσχυρὸν ἔσοιτο, εἰ τῷ μὲν πλή-
 θει ἠγεμόνες ἱκανοὶ προσγενήσονται, τοῖς δ' ἠγεῖσθαι

θύμως εἶχον συνεισφέρει ὑπὲρ τῆς πόλεως.—ὑπόπτως . . . ἔξοιεν] θὰ μᾶς
 ὑποπτεύωσιν, ἐν ἐνεργ. σημασίᾳ.—τῶν μετοίκων ἓνα ἕκαστον] ἰδὲ § 21.
 —τούτων ἀπολομένων]=εἰ οὗτοι ἀπόλοιτο.—ὅτι ἔσονται] ὑποκμ. τοῦ
 εὐδηλον ἦν].—τῇ πολιτείᾳ] τῇ ἡμετέρᾳ, ἕτοι τῶν 30.

§ 41. τὰ ὄπλα...παρηροῦντο] ἤθελον ν' ἀφαιρέσωσιν· ἰδὲ § 20.—ὅπως
 ...δυναίμεθα] τελικὴ πρότασις· ἐπεξήγησις τοῦ τούτου ἔνεκα.—καὶ μηδένα]
 ἡμῶν ὁ καὶ ἐπιδοτικός· οὐ μόνον ὀλίγους, ἀλλὰ καὶ μηδένα.—πιέσαντας]
 τὸ ἀντικμ. ἡμᾶς ἢ μετοχὴ συμφωνεῖ οὐχὶ πρὸς τὸ αὐτοῖς, ἀλλὰ πρὸς
 τὸ ἐξ αὐτοῦ λαμβανόμενον ὑποκμ. τοῦ λιπεῖν, αὐτοῦς (Λακεδ.).

§ 42. συνήρεσκέ μοι] οὐκ ἤρεσκέ μοι σὺν αὐτοῖς, τοῖς ἄλλοις τῶν 30.
 —ἕως]=ὅσοις.—ἐμέλλομεν οἱ ἄρχοντες] ἐνν. ἡμεῖς.—Ἄνυτος] ὁ διαβόη-
 τος κατήγορος τοῦ Σωκράτους.—φυγαδεύειν] νὰ ἐξορίζωμεν.—τὸ ἀντίπα-
 λον] ἢ ἀντίπαλος φατρία.—εἰ προσγενήσονται...γενήσονται] ἐπεξήγησις
 τοῦ οὕτω.—τῷ πλήθει]=τοῖς πολλοῖς, τοῖς δημοκρατικοῖς.

43 βουλομένοις σύμμαχοι πολλοὶ φανήσονται. Ὅ ταῦτα οὖν
 νοουθειῶν ἐν τῷ φανερωῖ πρότερα εὐμενῆς ἂν δικαίως ἢ
 προδότης νομίζοιτο; Οὐχ οἱ ἐχθρούς, ὧ Κριτία, κωλύοντες
 πολλοὺς ποιεῖσθαι οὐδ' οἱ συμμάχους πλείστους διδάσκον-
 τες κτᾶσθαι οὔτοι τοὺς πολεμίους ἰσχυροὺς ποιοῦσιν, ἀλλὰ
 πολὺ μᾶλλον οἱ ἀδίκως τε χρήματα ἀφαιρούμενοι καὶ
 τοὺς οὐδὲν ἀδικούντας ἀποκτείνοντες οὔτοί εἰσιν οἱ καὶ
 πολλοὺς τοὺς ἐναντίους ποιοῦντες καὶ προδιδόντες οὐ μόν-
 44 ρον τοὺς φίλους, ἀλλὰ καὶ ἑαυτοὺς δι' αἰσχροκέρδειαν. Εἰ
 δὲ μὴ ἄλλως γνωστόν, οὐκ ἀληθῆ λέγω, ὧδε ἐπισκέψασθε.
 Πότερον οἴεσθε Θρασύβουλον καὶ Ἄνυτον καὶ τοὺς ἄλ-
 λους φυγάδας, ἃ ἐγὼ λέγω μᾶλλον ἂν ἐνθάδε βούλεσθαι
 γίνεσθαι ἢ ἃ οὔτοι πράττουσιν; Ἐγὼ μὲν γὰρ οἶμαι τῶν
 μὲν αὐτοὺς νομίζειν συμμάχων πάντα μεστὰ εἶναι· εἰ δὲ τὸ
 κράτιστον τῆς πόλεως προσφιλῶς ἡμῖν εἶχε, χαλεπὸν ἂν
 45 ἠγεῖσθαι εἶναι καὶ τὸ ἐπιβαίνειν ποι τῆς χώρας. Ἄ δ' αὖ
 εἶπεν, ὡς ἐγὼ εἶμι οἶος ἀεὶ ποτε μεταβάλλεσθαι, κατανο-
 ῆσατε καὶ ταῦτα. Τὴν μὲν γὰρ ἐπὶ τῶν τετρακοσίων πολι-
 τείαν καὶ αὐτὸς δήπου ὁ δῆμος ἐψηφίσαστο διδασκόμενος,
 ὡς οἱ Λακεδαιμόνιοι πάση πολιτείᾳ μᾶλλον ἂν ἢ δημο-
 46 κρατία πιστεύσειαν. Ἐπεὶ δὲ γε ἐκεῖνοι μὲν οὐδὲν ἀνέισαν,

§ 43. οὐχ οἱ κτλ.] τὸ οὐχ ἀναφέρεται εἰς τὸ οὔτοι...ποιοῦσιν.

§ 44. ἐπισκέψασθε] τὸ β. ἐπισκοπῶ. ἃ ἐγὼ λέγω] ἔνν. δεῖν γίνεσθαι.
 — ἂν βούλεσθαι] = ὅτι βούλαιντο ἂν γίνεσθαι· τὸ ὑποκ. Θρασύβ. καὶ Ἄ-
 νυτον καὶ τοὺς ἄλ. φυγάδας. — ἠγεῖσθαι] ἐκ τοῦ οἶμαι· τὸ ὑποκ. εἶναι αὐ-
 τοὺς. — χαλεπὸν ἂν...εἶναι] ὅτι χαλεπὸν ἂν ἦν, ἀπόδοσις τοῦ εἶ. . . εἶχεν.
 — καὶ τὸ ἐπιβαίνειν] ὁ καὶ ἐλαττωτικός. — τῆς χώρας] γεν. διαίρ. ἐκ
 τοῦ ποι.

§ 45. ὡς] ὅτι δῆθεν. — εἶμι οἶος...μεταβάλλεσθαι] εἶμι τοιοῦτος, ὥστε
 νὰ μεταβάλλωμι. — ταῦτα] = τάδε, δεικνύει τὰ ἐπόμενα. — γὰρ] δηλαδῆ.

§ 46. οὐδὲν ἀνέισαν] δὲν ἔπαυον διόλου τὰς ἐχθροπραξίας. — Ἀριστοτέ-

οἱ δὲ ἀμφὶ Ἀριστοτέλην καὶ Μελάνθιον καὶ Ἀρίσταρχον
στρατηγούοντας φανεροὶ ἐγένοντο ἐπὶ τῷ χώματι ἔρυμα
τειχίζοντες, εἰς ὃ ἐβούλοντο τοὺς πολεμίους δεξάμενοι ὑφ'
αὐτοῖς καὶ τοῖς ἐταίροις τὴν πόλιν ποιήσασθαι, εἰ ταῦτ'
αἰσθόμενος ἐγὼ διεκώλυσα, τοῦτ' ἐστὶ προδοτήν εἶναι τῶν
φίλων; Ἀποκαλεῖ δὲ κόθορνον με ὡς ἀμφοτέροις πειρώ- 47
μενον ἀρμότιεν. Ὅστις δὲ μηδετέροις ἀρέσκει, τοῦτον ὦ
πρὸς τῶν θεῶν τί ποτε καὶ καλέσαι χρῆ; Σὺ γὰρ δὴ ἐν
μὲν τῇ δημοκρατίᾳ πάντων μισοδημότητος ἐνομίζου, ἐν
δὲ τῇ ἀριστοκρατίᾳ πάντων μισοχρησιότητος γεγένησαι.
Ἐγὼ δ', ὦ Κριτία, ἐκείνοις μὲν αἰεὶ ποτε πολεμῶ τοῖς οὐ 48
πρόσθεν οἰομένοις καλὴν ἂν δημοκρατίαν εἶναι, πρὶν καὶ
οἱ δοῦλοι καὶ οἱ δι' ἀπορίαν δραχμῆς ἂν ἀποδόμε-
νοι τὴν πόλιν αὐτῆς μετέχοιεν, καὶ τοῖσδε γ' αὖ αἰεὶ ἐναν-
τίος εἰμί, οἳ οὐκ οἴονται καλὴν ἂν ἐγγενέσθαι ὀλιγαρχίαν,

ληρ... Ἀρίσταρχον] οὗτοι ἦσαν ἐκ τῶν 400.—ἐπὶ τῷ χώματι ἔρυμα τειχί-
ζοντες] ἐπὶ τῆς ἄκρας Ἡετιωνσίας, ἣτις ἐστὶ παρὰ τὴν εἴσοδον τοῦ λιμέ-
νος Πειραιῶς, οἱ 400 ἔκτισαν φρούριον, ἵνα δεσθῶσι τοὺς πολεμίους Λα-
κεδαιμονίους, διότι ὁ ἐν Σάμῳ στρατὸς τῶν Ἀθηναίων ἀπέστη εἰς δημο-
κρατίαν καὶ ἠπέιλει αὐτούς (Θουκ. 8, 90)—ὑφ' αὐτοῖς ποιήσασθαι] ὑπὸ
τὴν ἐξουσίαν ἐαυτῶν.—τοῦτο] τὸ κωλύσαι ταῦτα.

§ 47. ὡς πειρώμενον] διότι δῆθεν, κατὰ τὴν γνώμην του. — ὦ πρὸς
τῶν θεῶν] ἢ πρὸς ἐπὶ ὄρκου.—τί ποτε καὶ καλέσαι χρῆ] τὸ ποτὲ ἐπὶ ἐρω-
τήσεων σημ. ἀπορίαν καὶ θαυμασμόν τοῦ ἐρωτῶντος, ὡς καὶ τὸ εἶτα καὶ
ἔπειτα· ἴδὲ καὶ 1, 7, 18. Τὸ δὲ καὶ ἐπιτείνει τὴν ἐρώτησιν.

§ 48. καλὴν ἂν...εἶναι]=ὅτι καλὴ ἂν εἴη.—οἱ δραχμῆς ἂν ἀποδόμε-
νοι τὴν πόλιν]=οἱ ἂν ἀποδοῖντο τὴν πόλιν δραχμῆς (γεν. τοῦ τιμήμα-
τος), ὅσοι ἕνεκα πενίας δύνανται νὰ πωλήσασιν τὴν πόλιν ἀντὶ μιᾶς δραχ-
μῆς.—αὐτῆς μετέχοιεν] τῆς δραχμῆς, δηλ. γείνωσι βουλευταί, οἵτινες
ἐλάμβανον μισθὸν βουλευτικὸν μίαν δραχμὴν τὴν ἡμέραν.—καὶ τοῖς δε γ'
αὔ] ἀφ' ἐτέρου (αὔ) δὲ καὶ πρὸς ἐκείνους.—καλὴν ἂν ἐγγενέσθαι]= ὅτι
καλὴ ἂν ἐγγείνοιο. Ὁ Θηραμένης λοιπὸν λέγει ἐνταῦθα, ὅτι ἦτο ἐναντίος

- πρὶν εἰς τὸ ὑπ' ὀλίγων τυραννεῖσθαι τὴν πόλιν καταστήσειαν. Τὸ μέντοι σὺν τοῖς δυναμένοις καὶ μεθ' ἵππων καὶ μετ' ἀσπίδων ὠφελεῖν διατάττειν τὴν πολιτείαν πρόσθεν
 49 ἄριστον ἡγούμεν εἶναι καὶ νῦν οὐ μεταβάλλομαι. Εἰ δ' ἔχεις εἰπεῖν, ὦ Κριτία, ὅπου ἐγὼ σὺν τοῖς δημοικοῖς ἢ τυραννικοῖς τοὺς καλοὺς τε καὶ κακοὺς ἀποστερεῖν πολιτείας ἐπεχείρησα, λέγε· ἐὰν γὰρ ἐλεγχθῶ ἢ νῦν ταῦτα πρῶτων ἢ πρότερον πώποτε πεπονηκώς, ὁμολογῶ τὰ πάντων ἔσχατα παθὼν ἂν δικαίως ἀποθνήσκωιν.
- 50 "Ὡς δ' εἰπὼν ταῦτα ἐπαύσατο καὶ ἡ βουλὴ δῆλη ἐγένετο εὐμενῶς ἐπιθορυβήσασα, γνοὺς ὁ Κριτίας, ὅτι, εἰ ἐπιτρέψοι τῇ βουλῇ διαψηφίζεσθαι περὶ αὐτοῦ, ἀναφύξειτο, καὶ τοῦτο οὐ βιωτὸν ἡγησάμενος προσελθὼν καὶ διαλεχθεὶς τι τοῖς τριάκοντα ἐξῆλθε καὶ ἐπιστήναι ἐκέλευσε τοὺς τὰ ἐγχειρίδια ἔχοντας φανερωῶς τῇ βουλῇ ἐπὶ τοῖς
 51 δρυφάκτοις. Πάλιν δὲ εἰσελθὼν εἶπεν, Ἐγὼ, ὦ βουλῆ, νομίζω προστάτου ἔργον εἶναι, οἷον δεῖ, ὅς ἂν ὄρων τοὺς

καὶ τῆς ὀχλοκρατίας καὶ τῆς τῶν ὀλίγων τυραννίας. — τὸ μέντοι... διατάττειν] = τὸ διατάττειν (τακτοποιεῖν) τὴν πολιτείαν σὺν τοῖς δυναμένοις ὠφελεῖν αὐτὴν ἡγούμεν εἶναι ἄριστον. — καὶ μεθ' ἵππων καὶ μετ' ἀσπίδων] δηλ. καὶ ὡς ἵππεῖς καὶ ὡς ὀπλίται.

§ 49. ἔχεις εἰπεῖν] δύνασαι νὰ εἴπῃς — ὅπου] = ποῦ. — ἐλεγχθῶ . . . πρῶτων . . . πεπονηκώς] ἰδέ συντ. § 45, 6', 7. — παθὼν ἂν δικαίως ἀποθνήσκωιν] = εἰ πάθοιμι τὰ ἔσχατα πάντων, δικαίως ἂν ἀποθνήσκοιμι.

§ 50. ἐπιθορυβήσασα] διὰ θορύβου δηλώσασα γνώμην εὐμενῆ. — διαψηφίζεσθαι] ἰδέ 1, 7, 9. — ἀναφύξειτο] ἤθελε διαφύγη, σωθῆ ὁ Θηραμ. — καὶ τοῦτο] τὸ ἀναφύξεσθαι. — οὐ βιωτὸν] = ἀβίωτον. ἀνυπόφορον, τουτέστιν ὅτι ἔτο ἀνάξιον πλέον νὰ ζῆ. — τοὺς τὰ ἐγχειρίδια ἔχοντας] ἰδέ § 23. — φανερωῶς τῇ βουλῇ] ὥστε νὰ τοὺς βλέπωσιν οἱ βουλευταί. — δρυφάκτα] εἶνε ξύλινοι κιγκλίδες χωρίζουσαι τὸ μέρος, ὅπου συνεδρίαζεν ἡ βουλῆ, ἀπὸ τοῦ ἀκροατηρίου.

§ 51. προστάτου] ἰδέ 1, 7, 2. — οἷον δεῖ] καθ' ἑλξιν ἀντὶ οἷον δεῖ ἔνν.

φίλους ἑξαπατωμένους μὴ ἐπιτρέπη. Καὶ ἐγὼ οὖν τοῦτο ποιήσω. Καὶ γὰρ οἶδε οἱ ἐφεστηκότες οὐ φασιν ἡμῖν ἐπιτρέφειν, εἰ ἀνήσομεν ἄνδρα τὸν φανερῶς τὴν ὀλιγαρχίαν λυμαινόμενον. Ἔστι δὲ ἐν τοῖς καινοῖς νόμοις τῶν μὲν ἐν τοῖς τρισχιλίοις ὄντων μηδένα ἀποθνήσκειν ἄνευ τῆς ὑμετέρας ψήφου, τῶν δ' ἔξω τοῦ καταλόγου κυρίους εἶναι τοὺς τριάκοντα θανατοῦν. Ἐγὼ οὖν, ἔφη, Θηραμένην τουτονὶ ἐξαλείφω ἐκ τοῦ καταλόγου συνδοκοῦν ἅπασιν ἡμῖν. Καὶ τοῦτον, ἔφη, ἡμεῖς θανατοῦμεν. Ἀκούσας ταῦτα ὁ 52 Θηραμένης ἀνεπήδησεν ἐπὶ τὴν ἐστίαν καὶ εἶπεν, Ἐγὼ δ', ἔφη, ὦ ἄνδρες, ἰκετεύω τὰ πάντων ἐννομώτατα, μὴ ἐπὶ Κριτία εἶναι ἐξαλείφειν μήτε ἐμὲ μήτε ὑμῶν, ὃν ἂν βούληται, ἀλλ' ὅνπερ νόμον οὔτοι ἔγραψαν περὶ τῶν ἐν τῷ καταλόγῳ, κατὰ τοῦτον καὶ ὑμῖν καὶ ἐμοὶ τὴν κρίσιν εἶναι. Καὶ τοῦτο μὲν, ἔφη, μὰ τοὺς θεοὺς οὐκ ἄγνοῶ, ὅτι οὐδέν 53 μοι ἀρκέσει ὃδε ὁ βωμός, ἀλλὰ βούλομαι καὶ τοῦτο ἐπιδειξαι, ὅτι οὔτοι οὐ μόνον εἰσὶ περὶ ἀνθρώπους ἀδικώτατοι, ἀλλὰ καὶ περὶ θεοὺς ἀσεβέστατοι. Ὑμῶν μέντοι, ἔφη,

εἶναι τὸν προστάτην.—ὅς ἂν . . . μὴ ἐπιτρέπη] ἀντὶ μὴ ἐπιτρέπειν, ὑποκ. τοῦ ἔργου εἶναι—τοῦτο ποιήσω] δηλ. δὲν θὰ ἐπιτρέψω.—οἶδε οἱ ἐφεστηκότες] αὐτοὶ ἐδῶ οἱ στεκόμενοι, οἱ τὰ ἐγχειρίδια ἔχοντες.—οὐ φασιν ἐπιτρέφειν]=φασὶν οὐκ ἐπιτρέφειν.—εἰ ἀνήσομεν] ἂν ἀφήσωμεν, ἂν δὲν φονεύσωμεν.—ἄνδρα] τὸν Θηραμένην.—ἐν τοῖς καινοῖς νόμοις] οὓς αὐτοὶ οἱ 30 συνέγραψαν.—τῶν δ' ἔξω] ἀντικ. τοῦ θανατοῦν κατὰ γεν. διαιρετ.—ἐκ τοῦ καταλόγου] τῶν τρισχιλίων.—συνδοκοῦν] αἰτ. ἀπόλυτ. συναινούντων ἀπάντων ἡμῶν.

§ 52. ἐστίαν] τὴν βουλαίαν, εἰς τὸν ἐν τῇ βουλῇ βωμὸν τῆς ἐστίας, ὅπου ὠρχίζοντο οἱ βουλευταί. Κατέφυγε δ' ἐκεῖ ὁ Θηραμ. ὡς εἰς ἄσυλον.—τὰ ἐννομώτατα] τὰς ἐννομωτάτας ἰκεσίας.—ἐπὶ Κριτία] ἐπεξήγησις τοῦ τὰ ἐννομώτατα· νὰ μὴ ἴναι εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ Κριτίου.

§ 53. τοῦτο] δεικνύει τὰ ἐπόμενα=τόδε.—ὃδε ὁ βωμός] αὐτὸς ἐδῶ ὁ βωμός τῆς ἐστίας.—οὐδέν μοι ἀρκέσει] οὐδόλως θὰ μὲ προστατεύσῃ.—ἀσεβέστατοι] διότι ἀσέβεια ἐνομιζέτο ν' ἀπαγάγῃσι τὸν καταφυγόντα εἰς τὸ

ὦ ἄνδρες καλοὶ καγαθοί, θαυμάζω, εἰ μὴ βοηθήσετε ὑμῖν
 αὐτοῖς καὶ ταῦτα γινώσκοντες, ὅτι οὐδὲν τὸ ἐμὸν ὄνομα
 54 εὐεξαλειπότερον ἢ τὸ ὑμῶν ἐκάστον. Ἐκ δὲ τούτου ἐκέ-
 λευσε μὲν ὁ τῶν τριάκοντα κῆρυξ τοὺς ἔνδεκα ἐπὶ τὸν Θη-
 ραμένην, ἐκεῖνοι δὲ εἰσελθόντες σὺν τοῖς ὑπηρέταις ἡγου-
 μένου αὐτῶν Σάτυρον τοῦ θρασυτάτου τε καὶ ἀναιδεσιτάτου,
 εἶπε μὲν ὁ Κριτίας, Παραδίδομεν ὑμῖν, ἔφη, Θηραμένη
 τουτοῖ κατὰ κεκριμένον κατὰ τὸν νόμον· ὑμεῖς δὲ λαβόν-
 τες καὶ ἀπαγαγόντες [οἱ ἔνδεκα], οὐ δεῖ, τὰ ἐκ τούτων
 55 πράττειτε. Ὡς δὲ ταῦτα εἶπεν, εἶλκε μὲν ἀπὸ τοῦ βωμοῦ ὁ
 Σάτυρος, εἶλκον δὲ οἱ ὑπηρέται. Ὁ δὲ Θηραμένης, ὥσ-
 περ εἰκός, καὶ θεοὺς ἐπεκαλεῖτο καὶ ἀνθρώπους καθορᾶν
 τὰ γινόμενα. Ἡ δὲ βουλή ἡσυχίαν εἶχεν ὀρθῶσα καὶ τοὺς
 ἐπὶ τοῖς δρυφάκτοις ὁμοίους Σάτυρω καὶ τὸ ἔμπροσθεν τοῦ
 βουλευτηρίου πλήρες τῶν φρουρῶν καὶ οὐκ ἀγνοοῦντες,
 56 ὅτι ἐγχειρίδια ἔχοντες παρήσαν. Οἱ δ' ἀπήγαγον τὸν ἄν-
 δρα διὰ τῆς ἀγορᾶς μάλα μεγάλη τῇ φωνῇ δηλοῦντα, οἷα
 ἔπασχε. Δέγεται δὲ ἐν ῥῆμα καὶ τοῦτο αὐτοῦ. Ὡς εἶπεν
 ὁ Σάτυρος, ὅτι οἰμώξειτο, εἰ μὴ σιωπήσειεν, ἐπήρετο,

ἄστυλον τοῦ βωμοῦ.—ὑμῶν θαυμάζω . . . εἰ] μετὰ γεν. τὸ θαυμάζω τί-
 θεται ἐπὶ μομφῆς=παραξενύομαι τὸ δ' αἴτιον τοῦ θαυμασμοῦ εἶναι εἰ
 μὴ βοηθήσετε.—καὶ ταῦτα] καὶ μάλιστα.

§ 54. ἐκ τούτου] μετὰ τοῦτο.—ἐκέλευσε . . . ἐπὶ τὸν Θηραμένην] ἰδὲ
 § 20 κελεύσαντες ἐπὶ τὰ ὅπλα.—τοὺς ἔνδεκα] ἰδὲ 1, 7, 10.—ἐκεῖνοι δὲ
 εἰσελθόντες] ὄνομ. ἀπόλυτος· σχῆμα ἀνακόλουθον· ἰδὲ συντ. § 65.—οὐ δεῖ]
 ἐνν. ἀπάγειν—τὰ ἐκ τούτων] τὰ ἐπακόλουθα τούτων, κατ' εὐφημισμὸν
 ἀντί, θανατώσατε αὐτόν.

§ 55. ἡσυχίαν εἶχεν]=ἡσύχῳ ζεν, ἔμενεν ἡσυχᾶς· συνώνυμος φράσις εἶναι:
 ἡσυχίαν ἄγω.—οὐκ ἀγνοοῦντες] κατὰ σύνεσιν ἀναφέρεται εἰς τὸ βουλή.

§ 56. καὶ τοῦτο]=τόδε, τὸ ἐπόμενον.—ὅτι οἰμώξειτο, εἰ μὴ σιωπήσειεν]
 ἐν ὀρθῷ λόγῳ ἤθελεν εἶναι. οἰμώζει, εἰ μὴ σιωπήσεις· θά σέ πάρῃ ὁ διά-

Ἄν δὲ σιωπῶ, οὐκ ἄρ', ἔφη, οἰμώξομαι; Καὶ ἐπεὶ γε ἀποθνήσκειν ἀναγκαζόμενος τὸ κώνειον ἔπαι, τὸ λειπόμενον ἔφασαν ἀποκοτταβίσαντα εἰπεῖν αὐτόν. Κριτία τοῦτ' ἔστω τῷ καλῷ. Καὶ τοῦτο μὲν οὐκ ἀγνοῶ, ὅτι ταῦτα ἀποφθέγματα οὐκ ἀξιόλογα, ἐκεῖνο δὲ κρίνω τοῦ ἀνδρὸς ἀγαστόν, τὸ τοῦ θανάτου παρεστηκότος μῆτε τὸ φρόνιμον μῆτε τὸ παιγνιῶδες ἀπολιπεῖν ἐκ τῆς ψυχῆς.

Κεφ. Δ'. Θηραμένης μὲν δὴ οὕτως ἀπέθανεν· οἱ δὲ 1 τριάκοντα. ὡς ἐξὸν ἤδη αὐτοῖς τυραννεῖν ἀδεῶς, προεῖπον μὲν τοῖς ἔξω τοῦ καταλόγου μὴ εἰσιέναι εἰς τὸ ἄστυ, ἦγον δὲ ἐκ τῶν χωρίων, ἵν' αὐτοὶ καὶ οἱ φίλοι τοὺς τούτων ἀγροὺς ἔχοιεν. Φευγόντων δὲ εἰς τὸν Πειραιᾶ καὶ ἐντεῦθεν πολλοὺς ἄγοντες ἐνέπλησαν καὶ τὰ Μέγαρα καὶ τὰς Θήβας τῶν ὑποχωρούντων.

Ἐκ δὲ τούτου Θρασύβουλος ὀρμηθεὶς ἐκ Θηβῶν ὡς 2 σὺν ἑβδομήκοντα Φυλῆν χωρίον καταλαμβάνει ἰσχυρόν. Οἱ δὲ τριάκοντα ἐβοήθουν ἐκ τοῦ ἄσπεω; σὺν τε τοῖς τρισχιλίοις καὶ σὺν τοῖς ἰππεῦσι καὶ μάλ' εὐημερίας οὔσης.

βολος.—ἀποκοτταβίσαντα] ὁ κότταβος ἦν εἶδος παιγνιδίου, καθ' ὃ ἐβρίπτετο ἐκ τοῦ ποτηρίου τὸ ὑπόλοιπον τοῦ οἴνου εἰς λεκάνην οὕτως, ὥστε νὰ κάμνη ὅσον τὸ δυνατόν μεγαλειτέρον κρότον. Τοῦτο δ' ἐγίνετο συνήθως εἰς ἐνθύμησιν φίλων.—Κριτία τοῦτ' ἔστω τῷ καλῷ] εὐχεταὶ καὶ προλέγει διὰ τούτου ὁ Θηρ. ὅτι καὶ ὁ Κριτίας θά πάθῃ τὰ αὐτά, —τῷ καλῷ] εἰρωνικῶς ἐνταῦθα.—ταῦτα ἀποφθέγματα] τὰ ταῦτα ὑποκ. τὸ δὲ ἀποφθέγματα κατηγᾶ — ἐκεῖνο] τὸ ἐξῆς.—ἀγαστόν] ἐκ τοῦ ἄγαμαι, ἄξιον θαυμασμοῦ.—τοῦ θανάτου παρεστηκότος]—καίτοι παρεστήκει ὁ θάνατος.—τὸ φρόνιμον]—τὴν φρόνησιν.—τὸ παιγνιῶδες] τὴν ἀστείότητα.

Κεφ. Δ. § 1. ὡς ἐξόν] αἰτ. ἀπόλυτος.—ἦγον] ἀπῆγον εἰς τὸ δεσμωτήριον πρὸς θάνατον.—φευγόντων] τῶν ἔξω τοῦ καταλόγου.—ἐνέπλησαν κτλ.] οἱ τριάκοντα. Κατὰ Διδώρον πλέον τοῦ ἡμίσεως τῶν Ἀθηναίων εἶχον φύγῃ ἐξ Ἀθηνῶν.

§ 2. Φυλῆ] φρούριον μεταξύ Κιθαιρωνος καὶ Πάρνηθος ἀπέχον 100 στα-

Ἐπεὶ δὲ ἀφίκοντο, εὐθύς μὲν θρασυρόμενοί τινες τῶν νέων προσέβαλον πρὸς τὸ χωρίον καὶ ἐποίησαν μὲν οὐδέν, 3 τραύματα δὲ λαβόντες ἀπῆλθον. Βουλομένων δὲ τῶν τριάκοντα ἀποτεριχίζειν, ὅπως ἐκπολιορκήσειαν αὐτοὺς ἀποκλείσαντες τὰς ἐφόδους τῶν ἐπιτηδείων, ἐπιγίγνεται τῆς νυκτὸς χιῶν παμπληθῆς καὶ τῇ ὕστεραία. Οἱ δὲ νιφόμενοι ἀπῆλθον εἰς τὸ ἄστυ μάλᾳ συγχρόνως τῶν σκευοφόρων ὑπὸ 4 τῶν ἐκ Φυλῆς ἀποβαλόντες. Γινώσκοντες δέ, ὅτι καὶ ἐκ τῶν ἀγροῶν λεηλατήσοιεν, εἰ μὴ τις φυλακὴ ἔσοιτο, διαπέμπουσιν εἰς τὰς ἐσχατίας ὅσον πεντεκαίδεκα στάδια ἀπὸ Φυλῆς τοὺς τε Λακωνικοὺς πλὴν ὀλίγων φρουρῶν καὶ 5 τῶν ἰππέων δύο φυλάς. Οὗτοι δὲ στρατοπεδευσάμενοι ἐν χωρίῳ λαοίῳ ἐφύλαττον. Ὁ δὲ Θρασύβουλος ἤδη συνειλεγμένων εἰς τὴν Φυλὴν περὶ ἑπτακοσίους λαβὼν αὐτοὺς καταβαίνει τῆς νυκτὸς· θέμενος δὲ τὰ ὄπλα ὅσον τρία ἢ 6 τέτταρα στάδια ἀπὸ τῶν φρουρῶν ἡσυχίαν εἶχεν. Ἐπεὶ δὲ πρὸς ἡμέραν ἐγίγνετο, καὶ ἤδη ἀνίσταντο, ὅποι ἐδεῖτο ἕκαστος ἀπὸ τῶν ὄπλων, καὶ οἱ ἰπποκόμοι ψήχοντες τοὺς

δίους ἀπ' Ἀθηνῶν.—καὶ μάλᾳ] ὁ καὶ ἐπιτείνει τὴν σημασίαν τοῦ μάλᾳ· ἐνῷ ἦτο καὶ πολὺ καλὸς καιρὸς.

§ 3. ἀποτεριχίζειν] ν' ἀποκλείωσι διὰ τείχους.—ὅπως ἐκπολιορκήσειαν αὐτοὺς] ἵνα διὰ πολιορκίας γείνωσι κύριοι αὐτῶν.—τὰς ἐφόδους] τὰς ὁδοὺς δι' ὧν διήρχοντο εἰς αὐτοὺς τὰ τρόφιμα.—ὑπὸ τῶν ἐκ Φυλῆς] ὑπὸ τῶν περὶ Θρασύβουλον τὸ ποιητικὸν αἶτιον τοῦ ἀποβαλόντες, ὅπερ ἔχει ἐνταῦθα καθηγ. σημασίαν.

§ 4. διαπέμπουσιν] ἡ διὰ σημ. διανομήν. — δύο φυλάς] τοὺς ἰππεῖς δύο φυλῶν ὁ στρατὸς τῶν Ἀθην. διηρεῖτο κατὰ φυλάς·—ἐν χωρίῳ λαοίῳ] ἐν Ἀχαρναῖς κατὰ Διόδωρον. λάσιος ἐπὶ τόπου σημ. κατάφυτος.

§ 5. περὶ ἑπτακοσίους] ὑποκμ. τοῦ συνειλεγμένων. — θέμενος τὰ ὄπλα] στρατοπεδεύσας.—ἀπὸ τῶν φρουρῶν] μακρὰν τῶν φρουρῶν τῶν Λακωνικῶν.

§ 6. πρὸς ἡμέραν ἐγίγνετο] ἀπροσώπως.—ἀνίσταντο ὅποι] κατὰ βραχυλογίαν ἀντὶ ἀνιστάμενοι ἤσσαν ὅποι.—ἀπὸ τῶν ὄπλων]—ἀπὸ τοῦ στρατο-

ἵππους ψόφον ἐποίουν, ἐν τούτῳ ἀναλαβόντες οἱ περὶ
 Θρασύβουλον τὰ ὄπλα δρόμῳ προσέπιπτον· καὶ ἔστι μὲν
 οὓς αὐτῶν κατέβαλον, πάντας δὲ τρεψάμενοι ἐδίωξαν ἔξ
 ἧ ἐπὶ σιάδια καὶ ἀπέκτειναν τῶν μὲν ὀπλιτῶν πλεόν ἢ
 εἴκοσι καὶ ἑκατόν, τῶν δὲ ἰπέων Νικόστρατόν τε τὸν κα-
 λὸν ἐπικαλούμενον καὶ ἄλλους δὲ δύο ἔτι καταλαβόντες ἐν
 ταῖς εὐναῖς. Ἐπαναχωρήσαντες δὲ καὶ τροπαῖον στησάμε- 7
 νοι καὶ συσκευασάμενοι ὄπλα τε, ὅσα ἔλαβον, καὶ σκεύη
 ἀπὴλθον ἐπὶ Φυλῆς. Οἱ δὲ ἔξ ἄστεως ἰππεῖς βοηθήσαντες
 τῶν μὲν πολεμίων οὐδένα ἔτι εἶδον, προσμείναντες δέ, ἕως
 τοὺς νεκροὺς ἀνείλοντο οἱ προσήκοντες, ἀνεχώρησαν εἰς
 ἄστυ. Ἐκ δὲ τούτου οἱ τριάκοντα οὐκέτι νομίζοντες ἀσφαλῆ 8
 σφίσι τὰ πράγματα ἐβουλήθησαν Ἐλευσίνα ἐξειδιώσασθαι,
 ὥστε εἶναι σφίσι καταφυγὴν, εἰ δεήσειε. Καὶ παραγγεί-
 λαντες τοῖς ἰππεῦσιν ἦλθον εἰς Ἐλευσίνα Κριτίας τε καὶ
 οἱ ἄλλοι τῶν τριάκοντα· ἐξέτασιν τε ποιήσαντες ἐν τοῖς
 ἰππεῦσι φάσκοντες εἰδέσθαι βούλεσθαι, πόσοι εἶεν καὶ πόσης
 φυλακῆς προσδεήσονται, ἐκέλευον ἀπογράφεσθαι πάντας·
 τὸν δὲ ἀπογραψάμενον ἀεὶ διὰ τῆς πυλίδος ἐπὶ τὴν θάλατ-
 ταν ἐξίεναι. Ἐπὶ δὲ τῷ αἰγιαλῷ τοὺς μὲν ἰπέας ἔνθεν καὶ
 ἔνθεν κατέστησαν, τὸν δ' ἐξίόντα ἀεὶ οἱ ὑπηρέται συνέδουν.

πέδου. — ἠήχοντες] ζυστρίζοντες. — ἐν τούτῳ] τῷ χρόνῳ, τότε. — ἀναλαβόν-
 τεσ... τὰ ὄπλα] τὸ ἀντίθετον εἶναι θέμενοι τὰ ὄπλα. — δρόμῳ] τροπικῆ ὁστ.
 =δρομαῖοι, τρέχοντες. — ἔστι μὲν οὓς] κατ' ἄλλειψιν ἐκ τοῦ ἔστι τινὲς
 οὓς=τινάς. — ἐτι... ἐν ταῖς εὐναῖς] ἐνν. ὄντας.

§ 7. βοηθήσαντες] τρέξαντες εἰς βοήθειαν, ἀφοῦ ἦλθεν εἰς Ἀθήνας ἡ
 ἀγγελία τῆς προσβολῆς τῶν περὶ Θρασύβουλον. — οἱ προσήκοντες] οἱ συγ-
 γενεῖς. — ἀνεχώρησαν] ἐπέστρεψαν.

§ 8. ἐξειδιώσασθαι] ἰδίαν ποιήσασθαι. — ὥστε εἶναι] ὥστε νὰ ἔχωσιν. —
 εἰ δεήσειε] ἡ ἀπόδοσις, εἶναι σφίσι καταφυγὴν. — παραγγείλαντες] ἐνν. ἐλ-
 θεῖν. — ἐξέτασιν] ἐπιθεώρησιν τῶν Ἐλευσινίων. — ἐν τοῖς ἰππεῦσιν] ὑπὸ τῆν

Ἐπεὶ δὲ πάντες συνειλημμένοι ἦσαν, Ἀνσίμαχον τὸν ἱππαρχον ἐκέλευον ἀναγαγόντα παραδοῦναι αὐτοὺς τοῖς ἑνδεκα. Τῇ δ' ὑστεραία εἰς τὸ Ὀρδεῖον παρεκάλεσαν τοὺς ἐν τῷ καταλόγῳ ὀπλίτας καὶ τοὺς ἄλλους ἱππέας. Ἀναστάς δὲ Κροΐας ἔλεξεν· Ἡμεῖς, ἔφη, ὦ ἄνδρες, οὐδὲν ἤττον ὑμῖν κατασκευάζομεν τὴν πολιτείαν ἢ ἡμῖν αὐτοῖς. Δεῖ οὖν ὑμᾶς, ὥσπερ καὶ τιμῶν μεθέξετε, οὕτω καὶ τῶν κινδύνων μετέχειν. Τῶν οὖν συνειλημμένων Ἐλευσινίων καταψηφιστέον ἐστίν, ἵνα ταῦτά ἡμῖν καὶ θαρσύνῃτε καὶ φοβῆσθε. Δείξας δὲ τι χωρίον εἰς τοῦτο ἐκέλευε φανεράν φέρειν τὴν ψῆφον. Οἱ δὲ Λακωνικοὶ φρουροὶ ἐν τῷ ἡμίσει τοῦ Ὀρδείου ἐξωπλισμένοι ἦσαν· ἦν δὲ ταῦτα ἀρεστά καὶ τῶν πολιτῶν, οἷς τὸ πλεονεκτεῖν μόνον ἔμελεν.

Ἐκ δὲ τούτου λαβὼν ὁ Θρασύβουλος τοὺς ἀπὸ Φυλῆς περὶ χιλίους ἤδη συνειλεγμένους ἀφικνεῖται τῆς νυκτὸς εἰς τὸν Πειραιᾶ. Οἱ δὲ τριάκοντα ἐπεὶ ἴσθοντο ταῦτα, εὐθὺς ἐβοήθουν σὺν τε τοῖς Λακωνικοῖς καὶ σὺν τοῖς ἱππεῦσι καὶ τοῖς ὀπλίταις· ἔπειτα ἐχώρουν κατὰ τὴν εἰς τὸν Πει-

φυλακὴν τῶν ἱππέων.—ἐξίεναι| ἐκ τοῦ ἐκέλευον.—αἰε| ἐκάστοτε.—ἀναγαγόντα| εἰς Ἀθήνας.—τοῖς ἑνδεκα| ἰδὲ § 1, 7: 10.

§ 9. τὸ Ὀρδεῖον| ὑπὸ Περιχλίου κτισθὲν ὅμοιον θεάτρῳ μεσημβρινόνατολικῶς τῆς Ἀκροπόλεως, ἐστεγασμένον ἐν σχήματι περσικῆς σκηνῆς, χρησιμεῖον ἰδίως εἰς ἀγῶνας μουσικῶς· ἐνταῦθα χρησιμεῖσι καὶ ὡς δικαστήριον.—καὶ τοὺς ἄλλους ἱππέας| καὶ τοὺς ἄλλους, οἵτινες ἦσαν ἱππεῖς.—οὐδὲν ἤττον ὑμῖν ἢ ἡμῖν αὐτοῖς| ὄχι ὀλιγώτερον διὰ σᾶς παρὰ διὰ τὸν ἐαυτὸν μας· αἱ δοτ. εἶναι χαριστικά· ἰδὲ συντακτ. § 14, 1, σημ.—καταψηφιστέον ἐστίν|=δεῖ καταψηφίζεσθαι (πρέπει νὰ καταδικάσῃτε)· ἰδὲ συντακτ. § 39, 2.—ταῦτά ἡμῖν|=τὸ αὐτὸ θάρρος καὶ τὸν αὐτὸν φόβον με ἡμᾶς· ἰδὲ συντακτ. § 12, 6.—φανερὰν| κατηγορούμενον τοῦ ψήφου.

§ 10. τῶν πολιτῶν| δηλ. τῶν 3000· γεν διακριτικὴ τοῦ αἰς.—οἷς... ἔμελεν| οἱ ὅποιοι ἐφρόντιζον.—ἐκ δὲ τούτων| μετὰ δὲ ταῦτα.—κατὰ τὴν

ραιᾶ ἄμαξιτόν ἀναφέρουσιν. Οἱ δὲ ἀπὸ Φυλῆς ἔτι μὲν 11
 ἐπεχείρησαν μὴ ἀνιέναι αὐτούς, ἐπεὶ δὲ μέγας ὁ κύκλος
 ὢν πολλῆς φυλακῆς ἐδόκει δεῖσθαι οὐπω πολλοῖς οὔσι,
 συνεσπειράθησαν ἐπὶ τὴν Μουνιχίαν. Οἱ δ' ἐκ τοῦ ἄστεως
 εἰς τὴν Ἴπποδάμειον ἀγορὰν ἐλθόντες πρῶτον μὲν συνε-
 τάξαντο, ὥστε ἐμπλῆσαι τὴν ὁδόν, ἣ φέρει πρὸς τε τὸ
 ἱερὸν τῆς Μουνιχίας Ἀρτέμιδος καὶ τὸ Βενδίδειον· καὶ
 ἐγένοντο βάρη οὐκ ἔλαττον ἢ ἐπὶ πεντήκοντα ἀσπίδων.
 Οὕτω δὲ συντεταγμένοι ἐχώρουν ἄνω. Οἱ δὲ ἀπὸ Φυλῆς 12
 ἀντενέπλησαν μὲν τὴν ὁδόν, βάρη δὲ οὐ πλέον ἢ εἰς δέκα
 ὀπίσθια ἐγένοντο. Ἐιάχθησαν μέντοι ἐπ' αὐτοῖς πελτο-
 φόροι τε καὶ ψιλοὶ ἀκονισταί, ἐπὶ δὲ τούτοις οἱ πετροβό-
 λοι. Οὗτοι μέντοι συχνοὶ ἦσαν· καὶ γὰρ αὐτόθεν προσε-
 γέγοντο. Ἐν ᾧ δὲ προσῆσαν οἱ ἐναντίοι, Θρασύβουλος
 τοὺς μεθ' αὐτοῦ θέσθαι κελεύσας τὰς ἀσπίδας καὶ αὐτὸς

ἀμαξιτόν] ἔνν. ὁδόν, ἣτις κατὰ τὸν κ. Γ. Ζαννέτον ἦτο κατὰ τὴν νῦν
 Λάικκαν τοῦ Βάβουλα. Τὸ δ' ἐπίθ. ἀμαξιτός γίνεται ἐκ τοῦ ἄμαξα καὶ τοῦ
 ῥηματικοῦ ἐπιθέτου ἰτός τοῦ εἶμι (πορεύομαι), καὶ λοιπὸν σημαίνει ὁδός,
 διὰ τῆς ὁποίας δύνανται νὰ πορεύωνται ἄμαξαι.

§ 11. ἔτι] χρόνον τινά. — μὴ ἀνιέναι] ἀπαρ. τοῦ ἀνιέναι· νὰ μὴ ἀφήσωσιν
 αὐτούς ν' ἀναβῶσιν. — ὁ κύκλος] τὸ περίξ τοῦ Πειραιῶς τεῖχος. — Μουνι-
 χία] λόφος εἰς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τοῦ Πειραιῶς (νῦν Καστέλλα) καὶ ὁ
 ὑποκάτω αὐτοῦ λιμὴν ὁμοίως λέγεται Μουνιχία. — Ἴπποδάμειον ἀγορὰν]
 οὕτως ὠνομάσθη ἡ ἀγορὰ τοῦ Πειραιῶς ἐκ τοῦ Ἴπποδάμου τοῦ Μιλησίου,
 ὅστις ἐπὶ Περικλέους ἐβρύμοτόμησε τὸν Πειραιᾶ καὶ ἐκόσμησε τὴν ἀγο-
 ράν. Ἐκεῖτο δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν κ. Γ. Ζαννέτον μεταξύ τῶν ὁδῶν Ἀθη-
 νῶν καὶ Τσαμαθοῦ παρὰ τὴν πλατεῖαν Δηλιγιάννη. — Βενδίδειον] ναὸς τῆς
 Βενδίδος Ἀρτέμιδος, θεᾶς Θρακικῆς.

12. ἐπ' αὐτοῖς] ὀπίσθεν αὐτῶν. — πελτοφόροι] πελτασταί· ἴδὲ § 1, 2, 1.
 — πετροβόλοι] σφενδονῆται ῥίπτοντες πέτρας — προσεγένοντο] ἔνν. τὸ ἡγού-
 μενον οὔτοι. — θέσθαι τὰς ἀσπίδας] = καταθέσθαι, νὰ βάλωσι κάτω. — καὶ
 αὐτὸς θέμενος] ἔνν. τὴν ἑαυτοῦ ἀσπίδα.

θέμενος, τὰ δ' ἄλλα ὄπλα ἔχων, κατὰ μέσον στάς ἔλεξεν·
 13 Ἄνδρες πολῖται, τοὺς μὲν διδάξαι, τοὺς δὲ ἀναμνηῆσαι
 ὑμῶν βούλομαι, ὅτι εἰσὶ τῶν προσιόντων οἱ μὲν τὸ δεξιὸν
 ἔχοντες, οὓς ὑμεῖς ἡμέραν πέμπτην τρεψάμενοι ἐδιώξατε,
 οἱ δ' ἐπὶ τοῦ εὐωνύμου ἔσχατοι, οὗτοι δὲ οἱ τριάκοντα,
 οἱ ἡμᾶς καὶ πόλεως ἀπεστέρον οὐδὲν ἀδικοῦντας καὶ
 οἰκίων ἐξήλανον καὶ τοὺς φιλιότους τῶν ἡμετέρων ἀπε-
 σημαίνοντο· ἀλλὰ νῦν τοι παραγεγένηται, οὗ οὗτοι μὲν
 14 οὐποτε ᾤοντο, ἡμεῖς δὲ αἰεὶ ἠνυχόμεθα. Ἐχοντες γὰρ ὄπλα
 μὲν ἐναντίοι αὐτοῖς καθέσταμεν· οἱ δὲ θεοί, ὅτι ποτὲ καὶ
 δειπνοῦντες συνελαμβανόμεθα καὶ καθεύδοντες καὶ ἀγο-
 ράζοντες, οἱ δὲ καὶ οὐχ ὅπως ἀδικοῦντες, ἀλλ' οὐδ' ἐπι-
 δημοῦντες ἐφυγαδενόμεθα, νῦν φανερώς ἡμῖν συμμα-
 χοῦσι. Καὶ γὰρ ἐν εὐδία χειμῶνα ποιοῦσιν, ὅταν ἡμῖν
 συμφέρῃ, καὶ ὅταν ἐγχειρωῶμεν, πολλῶν ὄντων ἐναντίων
 15 ὀλίγοις οὔσι τροπαῖα ἴστασθαι διδάσσι· καὶ νῦν δὲ κεκο-

§ 13. εἰσὶ . . . τῶν προσιόντων] ἡ σύνταξις εἶναι: τῶν προσιόντων (γεν. διαιρετ. ἐκ τοῦ) οἱ μὲν τὸ δεξιὸν (κέρως) ἔχοντες εἰσὶν ἐκεῖνοι, οὓς ὑμεῖς ἐδιώξατε (κατεδιώξατε, ἐκνηγήσατε).—ἡμέραν πέμπτην] πρὸ τεσσάρων ἡμερῶν καὶ ἡ σήμερον εἶναι πέμπτη. Ἡ ὀμιλουμένη λέγει εἶναι τῶρα πέντε ἡμέραι.—εὐωνύμου] ἐνν. κέρως· εἰς τὴν ἀριστερὰν πτέρυγα.—οὗτοι οἱ δὲ τριάκοντα] αὐτοὶ δὲ εἶναι οἱ τριάκοντα.—ἀποσημαίνοντο] ἐδήμευσον τοὺς φιλιότους ἡμῶν, μετὰ πικρίας λεγόμενον ἀντιπροέγραφον ἢ κατεδίκαζον εἰς θάνατον· τούτεστι μετεχειρίζοντο τοὺς ἀνθρώπους ὡς πράγματα· διότι τὸ ἀποσημαίνεσθαι=δημεύειν, λέγεται περὶ πραγμάτων κυρίως.—οὗ]=ἐκεῖ ὅπου.—οὐποτε ᾤοντο] ἐν παραγενέσθαι ἄν.—ἠνυχόμεθα] παραγενέσθαι.

§ 14. ὅτι]=διότι.—ἀγοράζοντες] ἐν τῇ ἀγορᾷ διατρίβοντες.—οἱ δὲ] τινὲς δέ.—οὐχ ὅπως ἀδ.]=οὐ μόνον οὐκ ἀδικοῦντες.—καὶ γὰρ ἐν εὐδία] διότι καὶ ἐν εὐδία ἡμέρᾳ κτλ. ἰδὲ § 3.—ὀλίγοις οὔσαι] ἡμῖν, ἐκ τοῦ διδάσσι.

§ 15. ὑπέρ]=ὑπεράνω.—ἄρθιον ἵεναι] διότι πορεύονται εἰς ἀνήφορον·

μίκασιν ἡμᾶς εἰς χωρίον, ἐν ᾧ οὔτοι μὲν οὔτε βάλλειν οὔτε ἀκοντίζειν ὑπὲρ τῶν προτεταγμένων διὰ τὸ πρὸς ὀρθιον ἰέναι δύναιτ' ἄν, ἡμεῖς δὲ εἰς τὸ κάταντες καὶ δόρατα ἐφιέντες καὶ ἀκόντια καὶ πέτρους ἐξιξόμεθά τε αὐτῶν καὶ πολλοὺς κατατρώσομεν. Καὶ ᾤετο μὲν ἄν τις δεήσειν 16 τοῖς γε πρωτοστάταις ἐκ τοῦ ἴσου μάχεσθαι· νῦν δέ, ἄν ὑμεῖς, ὥσπερ προσήκει, προθύμως ἀφίητε τὰ βέλη, ἀμαρτήσεται μὲν οὐδεὶς, ὧν γε μεσιτὴ ἢ ὁδός, φυλατιόμενοι δὲ δραπειτέουσιν αἰεὶ ὑπὸ ταῖς ἀσπίσιν· ὥστε ἐξέσται ὥσπερ τυφλοὺς καὶ τύπτειν, ὅπου ἄν βουλώμεθα, καὶ ἐναλλομένους ἀνατρέπειν. Ἄλλ', ὦ ἄνδρες, οὕτω χρὴ ποιεῖν, 17 ὅπως ἕκαστός τις ἐαυτῷ συνείσεται τῆς νίκης αἰτιώτατος ὢν. Αὕτη γάρ ἡμῖν, ἄν θεὸς θέλη, νῦν ἀποδώσει καὶ πατρίδα καὶ οἴκους καὶ ἐλευθερίαν καὶ τιμὰς καὶ παῖδας, οἷς εἰσὶ, καὶ γυναικας. Ὡ μακάριοι δῆτα, οἳ ἄν ἡμῶν

διότι ἡ Μουνιχία ἦν λόφος. — εἰς τὸ κάταντες] εἰς τὸν κατήφορον· διότι ἦσαν ἐπὶ τοῦ λόφου· τὸ ἀντίθετον εἶναι ἔρθιον ἢ ἄναντες. — ἐξιξόμεθα] ἐξιχνυόμεθα, θὰ φθάσομεν αὐτούς. — κατατρώσομεν] κατατιτρώσκω θὰ καταπληγώνωμεν.

§ 16. ᾤετο ἄν τις] θὰ ἐνόμιζε τις. — δεήσειν] ἐνν. ἡμῖν, ὅτι θὰ γείνη ἀνάγκη εἰς ἡμᾶς. — τοῖς γε πρωτοστάταις] ἡ δοτ. ἐκ τοῦ μάχεσθαι· πρὸς τοὺς πρωτοστάτας τοῦλάχιστον τοῦ στρατοῦ τῶν 30. — ἐκ τοῦ ἴσου] ἐπὶ τόπου ἐνταῦθα. — ὥσπερ προσήκει] ἐνν. ἀφιέναι ἐκ τοῦ ἐπομένου ἀφίητε· σχῆμα ἐξ ἀναλόγου. — ἀμαρτήσεται μὲν οὐδεὶς ὧν] = ἀμαρτήσεται· αὐτῶν, ὧν· οὐδεὶς θὰ ἀποτυγχάνῃ — ὧν κτλ.] = ἐπειδὴ τούτων· ἢ ἀναφορ. πρότασις ἔχει σημασίαν αἰτιολ. συντ. § 52, 2. — δραπειτέουσιν] ἐίρωνικῶς ἐνταῦθα· θὰ κρύπτονται. — ὥσπερ τυφλοὺς] κατηγ. τοῦ αὐτοῦς, ὅπερ ἐνν. ἀντικ. τοῦ τύπτειν. Τυφλοὺς λέγει, διότι θὰ ἦναι κρυμμένοι ὑπὸ τὰς ἀσπίδας καὶ δὲν θὰ βλέπωσιν. — ἐναλλομένους] ἡμᾶς, ὑποκ. τοῦ ἀνατρέπειν αὐτούς· τηδῶντες, ἐφορμῶντες κατ' αὐτῶν.

§ 17. ὅπως . . . συνείσεται] ἐκ τοῦ ποιεῖν· πλαγία ἐρώτησις· συντ. § 58, 6· τὸ ῥῆμα σύνοιδα. — οἷς εἰσὶ] ἐνν. παῖδες· εἰς ὅσους ἔχουσιν. —

νικήσαντες ἐπίδωσι τὴν πασῶν ἡδίστην ἡμέραν. Εὐδαίμων δέ, καὶ ἂν τις ἀποθάνῃ· μνημείου γὰρ οὐδεὶς οὕτω πλούσιος ὢν καλοῦ τεύξεται. Ἐξάρξω μὲν οὖν ἐγώ, ἡνίκ' ἂν καιρὸς ἦ, παιᾶνα· ὅταν δὲ τὸν Ἐνυάλιον παρακαλέσωμεν, τότε πάντες ὁμοθυμαδόν, ἀνθ' ὧν ὑβρίσθημεν, τιμωρώμεθα τοὺς ἄνδρας.

- 18 Ταῦτα δ' εἰπὼν καὶ μεταστραφεὶς πρὸς τοὺς ἐναντίους ἡσυχίαν εἶχε· καὶ γὰρ ὁ μάντις παρήγγελλεν αὐτοῖς μὴ πρότερον ἐπιτίθεσθαι, πρὶν τῶν σφειτέρων ἢ πέσοι τις ἢ τρωθείη· ἐπειδὴν μέντοι τοῦτο γένηται, ἡγησόμεθα μὲν, ἔφη, ἡμεῖς, νίκη δὲ ὑμῖν ἔσται ἐπομένοις, ἐμοὶ μέντοι θάνατος, ὡς γέ μοι δοκεῖ. Καὶ οὐκ ἐφεύσατο, ἀλλ' ἐπεὶ ἀνέλαβον τὰ ὄπλα, αὐτὸς μὲν ὥσπερ ὑπὸ μοίρας τινὸς ἀγόμενος ἐκπηδήσας πρῶτος ἐμπεσὼν τοῖς πολεμίοις ἀποθνήσκει καὶ τέθαιπται ἐν τῇ διαβάσει τοῦ Κηφισοῦ· οἱ δ' ἄλλοι ἐνίκων καὶ κατεδίωξαν μέχρι τοῦ ὀμαλοῦ. Ἀπέθανον δ' ἐνταῦθα τῶν μὲν τριάκοντα Κριτίας τε καὶ Ἰππόμαχος, τῶν δὲ ἐν Πειραιεῖ δέκα ἀρχόντων Χαριμίδης ὁ

ἐπίδωσι] ὅσοι ἀπὸ ἡμᾶς ζήσωσι νὰ ἴδωσι.—μνημείου κτλ.] οὐδεὶς γὰρ πλούσιος ὢν (καὶ πλούσιος ἂν ἴγναι) τεύξεται (θά ἐπιτύχῃ) μνημείου οὕτω (τόσον) καλοῦ.—ἐξάρξω] θὰ ἀρχίσω.—παιᾶνα] πολεμικὸν ἄσμα, ἐμβατήριον.—τὸν Ἐνυάλιον παρακαλέσωμεν] τὸ αὐτὸ καὶ τῷ Ἐνυάλῳ ἐλελεῖν ἢ ἀλαλάειν· ἀφοῦ ἐπικαλεσθῶμεν τὸν Ἐνυάλιον. Μετὰ τὸ τέλος τοῦ παιᾶνος ἀνέκραζον τὸ πολεμικὸν ἐλελεῦ ἢ ἀλαλά καὶ ἀμέσως ἤρχιζον τὴν ἐφοδον. Ἐνυάλιος εἶναι ἐπίθετον τοῦ Ἄρεως, θεοῦ τοῦ πολέμου.—ἀνθ' ὧν ὑβρίσθημεν] δι' ὅσας ὑβρεῖς ὑπεφέραμεν.—τιμωρώμεθα] ἄς ἐκδικηθῶμεν.

§ 18. ὁ μάντις] τοῦ στρατοῦ· πάντοτε ἦν ἐν τῷ στρατῷ μάντις.—πέσοι ἢ τρωθείη]=φονευθῆ ἢ πληγωθῆ.—τοῦτο γένηται] δηλ. πῆσῃ τις ἢ τρωθῆ.—ἡμεῖς] ἀντί ἐγώ, ὁ μάντις.—ἐπομένοις] ἐνν. ἐμοί.

§ 19. Κηφισός] ποταμὸς τῆς Ἀττικῆς πλησίον τῶν Ἀθηνῶν ἐκβάλλων εἰς Φάληρον—μέχρι τοῦ ὀμαλοῦ] μέχρι τῆς πεδιάδος.—τῶν ἐν Πειραιεῖ δέκα ἀρχόντων] κατὰ Πλούταρχον (Λυσ. 15) εὐθύς δὲ καὶ τὰ περὶ

Γλαύκωνος, τῶν δ' ἄλλων περὶ ἑβδομήκοντα. Καὶ τὰ μὲν ὄπλα ἔλαβον, τοὺς δὲ χιτῶνας οὐδενὸς τῶν πολιτῶν ἐσκόλευσαν. Ἐπεὶ δὲ τοῦτο ἐγένετο καὶ τοὺς νεκροὺς ὑποσπόνδους ἀπεδίδοσαν, προσιόντες ἀλλήλοις πολλοὶ διελέγοντο. Κλεόκριτος δὲ ὁ τῶν μυστῶν κῆρυξ μάλ' εὐφρονος ὢν κα- 20 τασιωπησάμενος ἔλεξεν. Ἄνδρες πολῖται, τί ἡμᾶς ἐξελεύνετε ; τί ἀποκτεῖναι βούλεσθε ; ἡμεῖς γὰρ ὑμᾶς κακὸν μὲν οὐδὲν πώποτε ἐποιήσαμεν, μετεσχῆκαμεν δὲ ὑμῖν καὶ ἱερῶν τῶν σεμνοτάτων καὶ θυσιῶν καὶ ἑορτῶν τῶν καλλίστων καὶ συγχορευτῶν καὶ συμφοιτητῶν ἔργα γένημεθα καὶ σισιραιωῶται καὶ πολλὰ μεθ' ὑμῶν κεκινδυνεύκαμεν καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ὑπὲρ τῆς κοινῆς ἀμφοτέρων ἡμῶν σωτηρίας τε καὶ ἐλευθερίας. Πρὸς θεῶν πατρῶων 21 καὶ συγγενείας καὶ κηδεστίας καὶ ἐταιρίας, πάντων γὰρ τούτων πολλοὶ κοινωνοῦμεν ἀλλήλοις, αἰδούμενοι καὶ θεοὺς καὶ ἀνθρώπους παύσασθε ἀμαρτάνοντες εἰς τὴν πατρίδα καὶ μὴ πείθεσθε τοῖς ἀνοσιωτάτοις τριάκοντα, οἱ ἰδίων κερδέων ἕνεκα ὀλίγου δεῖν πλείους ἀπεκτόνασιν Ἄ-

τὴν πολιτείαν ἐκίνησε (Λύσανδρος) τριάκοντα μὲν ἐν ἄστει, δέκα δὲ ἐν Πειρκιεῖ καταστήσας ἄρχοντας. — σκυλεύω] ἀφαιρῶ τὰ ὄπλα καὶ τὰ ἐνδύματα τῶν φονευθέντων ἐχθρῶν, ἅτινα λέγονται σκύλα. — προσιόντες] προσερχόμενοι ἐξ ἀμφοτέρων τῶν στρατοπέδων.

§ 20. ὁ τῶν μυστῶν κῆρυξ] μύσται ἐλέγοντο οἱ μουούμενοι τὰ μικρὰ Ἐλευσίνια μυστήρια, οἱ δὲ μουούμενοι τὰ μεγάλα ἐλέγοντο ἐπόπται καὶ ἔφοροι. Οἱ ἱερεῖς οἱ τελούντες τὰ μυστήρια ταῦτα ἦσαν κυρίως 4, ὁ ἱεροφάντης, ὁ ἱεροκῆρυξ, ὁ δαδοῦχος, καὶ ὁ ἐπὶ τοῦ βωμοῦ, πάντες ἐκ τῆς οἰκογενείας τῶν Εὐμόλιπιδων καὶ τῶν Κηρύκων. — κατασιωπησάμενος] ἐνν. αὐτοῦ· ἀπὸ ἐπέβαλε σιωπὴν. — τί]—διὰ τι. — μετεσχῆκαμεν ἡμῖν ἱερῶν . . . θυσιῶν] ἴδε συντ. § 15, δ', 1. — πολλὰ κεκινδυνεύκαμεν]—πολλοὺς κινδύνους κεκινδυνεύκαμεν.

§ 21. παύσασθε ἀμαρτάνοντες] παύω σημ. κάμνω ἄλλον νά παύσῃ, παύωμαι=παύω ἑαυτόν. — ὀλίγου δεῖν πλείους] σχεδὸν περισσοτέρους.—

22 θηναίων ἐν ὀκτώ μηνσὶν ἢ πάντες Πελοποννήσιοι δέκα ἔτη πολемоῦντες. Ἐξόν δ' ἡμῖν ἐν εἰρήνῃ πολιτεύεσθαι οὗτοι τῶν πάντων αἰσχιστόν τε καὶ χαλεπώτατον καὶ ἀνοσιώτατον καὶ ἔχθιστον καὶ θεοῖς καὶ ἀνθρώποις πόλεμον ἡμῖν πρὸς ἀλλήλους παρέχουσιν. Ἄλλ' εὖ γε μέντοι ἐπίστασθε, ὅτι καὶ τῶν νῦν ὑφ' ἡμῶν ἀποθανόντων οὐ μόνον ὑμεῖς, ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς ἔστιν οὓς πολλὰ κατεδακρούσαμεν.

23 Ὁ μὲν τοιαῦτα ἔλεγεν· οἱ δὲ λοιποὶ ἄρχοντες καὶ διὰ τὸ τοιαῦτα προσακούειν τοὺς μεθ' ἑαυτῶν ἀπήγαγον εἰς τὸ ἄστυ. Τῇ δ' ὑστεραία οἱ μὲν τριάκοντα πάνυ δὴ ταπεινοὶ καὶ ἔρημοι συνεκάθηρτο ἐν τῷ συνεδρίῳ· τῶν δὲ τρισχιλίων ὄπου ἕκαστοι τεταγμένοι ἦσαν, πανταχοῦ διεφέροντο πρὸς ἀλλήλους. Ὅσοι μὲν γὰρ ἐπεποιήκεσάν τι βιαιότερον καὶ ἐφοβοῦντο, ἐντόνως ἔλεγον, ὡς οὐ χρεῖη καθυφίεσθαι τοῖς ἐν Πειραιεῖ· ὅσοι δὲ ἐπίστευον μηδὲν ἠδικηκέναι, αὐτοὶ τε ἀνελογίζοντο καὶ τοὺς ἄλλους ἐδίδασκον, ὡς οὐδὲν δέοιτο τούτων τῶν κακῶν, καὶ τοῖς τριάκοντα οὐκ ἔφασαν χρῆναι πείθεσθαι οὐδ' ἐπιτρέπειν ἀπολλύναι τὴν πόλιν. Καὶ τὸ τελευταῖον ἐψηφίσαντο ἐκείνους μὲν κατα-

ἐν ὀκτώ μηνσὶν] ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου μέχρι τοῦ Ἀπριλίου τοῦ 404 π. Χρ. —δέκα ἔτη] 414—405 π. Χρ. καὶ ἐννοεῖ τὸν Δεκελεικὸν πόλεμον.

§ 22. ἐξόν, αἰτ. ἀπόλυτος=εἰ καὶ ἐξῆν. —τὸν αἰσχιστόν . . . πόλεμον] τὸν ἐμφύλιον. —ἔστιν οὓς]=τινάς· ἰδὲ § 6. —πολλὰ] σύστ. δάκρυα.—οἱ δὲ λοιποὶ] οἱ ζῶντες ἐκ τῶν 30.—προσακούειν] δηλ. ἐκτός τῆς ἡττης ἦν ὑπέστησαν, ἤκουον προσέτι οἱ μεθ' ἑαυτῶν τοιαῦτα

§ 23. διεφέροντο] εἶχον διάφορον γνώμην, ἐπιλονεῖκουσαν —καὶ ἐφοβοῦντο] καὶ διὰ τοῦτο ἐφοβ. —καθυφίεσθαι] νὰ ὑποχωρῶσιν.—τοῖς ἐν Πειραιεῖ] οὕτως ἢ οἱ ἐκ Πειραιῶς καλοῦνται οἱ ὀπαδοὶ τοῦ Θρασυβούλου, οἱ δημοκρατικοί, ἀφότου κατέλαβον τὸν Πειραιᾶ, ἐνώπριον πρότερον κλεῖτ' αὐτούς, τοὺς ἀπὸ Φυλῆς. —ὡς οὐδὲν δέοιτο τούτων τῶν κακῶν] ὅτι οὐδεμίαν ἀνάγκην εἶχον νὰ ὑποφέρωσι ταῦτα τὰ κακὰ, τὰς συμφοράς.—οὐκ ἔφασαν χρῆναι]=ἔφασαν οὐ χρῆναι.—ἐκείνους] τοὺς 30.—δέκα] ὧν ἕκα-

παῦσαι, ἄλλους δὲ ἐλέσθαι. Καὶ εἴλοντο δέκα, ἓνα ἀπὸ φυλῆς.

Καὶ οἱ μὲν τριάκοντα Ἐλευσινάδε ἀπῆλθον· οἱ δὲ δέκα ²⁴ τῶν ἐν ἄστει καὶ μάλα τεταραγμένων καὶ ἀπιστούντων ἀλλήλοις σὺν τοῖς ἰππάρχοις ἐπεμέλονται. Ἐξεκάθευδον δὲ καὶ οἱ ἰππεῖς ἐν τῷ Ὠδεῖω τοὺς τε ἵππους καὶ τὰς ἀσπίδας ἔχοντες καὶ δι' ἀπιστίαν ἐφώδευον τὸ μὲν ἀφ' ἐσπέρας σὺν ταῖς ἀσπίσι κατὰ τείχη, τὸ δὲ πρὸς ὄρθρον σὺν τοῖς ἵπποις ἀεὶ φοβούμενοι, μὴ ἐπεισπέσειέν τινες αὐτοῖς τῶν ἐκ τοῦ Πειραιῶς. Οἱ δὲ πολλοὶ τε ἤδη ὄντες καὶ παν- ²⁵ τοδαποὶ ὄπλα ἐποιοῦντο οἱ μὲν ξύλινα, οἱ δὲ οἰσύνα καὶ ταῦτα ἐλευκοῦντο. Πρὶν δὲ ἡμέρας δέκα γενέσθαι, πιστὰ δόντες, οὔτινες συμπολεμήσειαν, καὶ εἰ-ξένοι εἶεν, ἰσοτέλειαν ἔσεσθαι, ἐξῆσαν πολλοὶ μὲν ὀπλιταὶ πολλοὶ δὲ γυ-

στος ἐκαλεῖτο δεκαδοῦχος.—ἀπὸ φυλῆς] ἐξ ἐκάστης φυλῆς.

§ 24. Ἐλευσινάδε ἀπῆλθον] ἰδὲ § 8.—τῶν ἐν ἄστει] τῶν 3000.—ἰππαρχοί] ἦσαν δύο ἐν Ἀθήναις ἀρχηγοὶ τοῦ ἰππικοῦ ὑπακούοντες τοῖς 10 στρατηγοῖς· εἰς τοὺς ἰππάρχους ὑπήκουον δέκα φύλαρχοι, ἄρχοντες τοῦ ἰππικοῦ ἐκάστης φυλῆς.—ἐπεμέλονται] οἱ δέκα σὺν τοῖς ἰππάρχοις ἐπεμέλονται τῶν ἐν ἄστει καὶ μάλα τεταραγ. καὶ ἀπιστ. ἀλ.—ἐξεκάθευδον] ἐκοιμῶντο ἔξω, ὅθεν ἔκαμνον νυκτοφυλακίας.—ἐν τῷ Ὠδεῖω] ἰδὲ § 9.—τὸ ἀφ' ἐσπέρας . . . τὸ πρὸς ὄρθρον] τὰ ἐμπρόθετα μετὰ τοῦ ἄρθρου λαμβάνονται ὡς ἐπιρρήματα.—σὺν ταῖς ἀσπίσι] δηλ. πεζοὶ τὴν νύκτα, τὴν δὲ ἡμέραν σὺν ταῖς ἵπποις δηλ. ὡς ἰππεῖς.

§ 25. Οἱ δέ] οἱ ἐκ τοῦ Πειραιῶς.—οἰσύνα] ἐξ οἰσύας, λυγαριᾶς—ἐλευκοῦντο ἐκάλυπτον διὰ λευκοῦ περικαλύμματος, ἵνα διακρίνωνται αὐτοὶ ἀπὸ τοῦ ἀντιπάλου.—πρὶν δὲ δέκα ἡμέρας γενέσθαι] πρὶν παρέλθωσι δέκα ἡμέραι· ἰδὲ 1, 4, 7.—πιστὰ δόντες] δόντες ἐγγύησιν.—καὶ εἰ ξένοι εἶεν] καὶ ἂν ἀκόμη ἦθελον εἶναι ξένοι.—ἰσοτέλειαν ἔσεσθαι] ἐκ τοῦ πιστὰ δόντες ἐνν. αὐτοῖς. Ἰσοτέλεια ἢ ἰσοπολιτεία ἦν ἢ εἰς τοὺς ξένους ἀπονομῇ τῶν αὐτῶν σχεδὸν δικαιωμάτων, ἅτινα καὶ οἰπολιταὶ εἶχον· οἱ δὲ ἀπολαύοντες αὐτῶν ἐλέγοντο ἰσοτέλεις ἢ ἰσοπολιταί.—πολλοὶ μὲν . . . πολλοὶ

μνηῆτες· ἐγένοντο δὲ αὐτοῖς καὶ ἰππεῖς ὡσεὶ ἐβδομήκοντα·
 προνομῆς δὲ ποιούμενοι καὶ λαμβάνοντες ξύλα καὶ ὀπώ-
 26 ραν ἐκάθευδον πάλιν ἐν Πειραιεῖ. Τῶν δ' ἐκ τοῦ ἄστεως
 ἄλλος μὲν οὐδεὶς σὺν ὄπλοις ἐξήει, οἱ δὲ ἰππεῖς ἔστιν ὅτι
 καὶ ληστὰς ἐχειροῦντο τῶν ἐκ Πειραιῶς καὶ τὴν φάλαγγα
 αὐτῶν ἐκακούρου. Περιένυχον δὲ καὶ τῶν Αἰξωνέων
 τισὶν εἰς τοὺς αὐτῶν ἀγροὺς ἐπὶ τὰ ἐπιτήδεια πορευομέ-
 27 νους· καὶ τούτους Λυσίμαχος ὁ ἵππαρχος ἀπέσφαξε πολλὰ
 λιτανεύοντας καὶ πολλῶν χαλεπῶς φερόντων ἰππέων. Ἄν-
 ταπέκτειναν δὲ καὶ οἱ ἐν Πειραιεῖ τῶν ἰππέων ἐπ' ἀγροῦ
 λαβόντες Καλλίστρατον φυλῆς Λεονίδος. Καὶ γὰρ ἤδη
 μέγα ἐφρόνου, ὥστε καὶ πρὸς τὸ τεῖχος τοῦ ἄστεως προσ-
 ἐβαλλον. Εἰ δὲ καὶ τοῦτο δεῖ εἰπεῖν τοῦ μηχανοποιοῦ τοῦ
 ἐν τῷ ἄστει, ὃς ἐπεὶ ἔγνω, ὅτι κατὰ τὸν ἐκ Λυκείου δρό-
 μον μέλλοιεν τὰς μηχανὰς προσάγειν, τὰ ζεύγη ἐκέλευσε
 πάντα ἀμαξιαίους λίθους ἄγειν καὶ καταβάλλειν, ὅπου
 ἕκαστος βούλοιο τοῦ δρόμου. Ὡς δὲ τοῦτο ἐγένετο,

δέ] ἐπιμερισμὸς εἰς τὸ οἱ δὲ συντ. § 18, 2, γ'. - γυμνηῆτες] = ψилоί· ἰδὲ 1, 1, 34. - ὡσεὶ] σχεδόν. - προνομῆς ποιούμενοι] ἐπιδρομῆς. - ὀπώραν] = ὀπωρικά, μὲ περιληπτικὴν σημασίαν.

§ 26. τῶν δ' ἐκ τοῦ ἄστεως] = τῶν ἐν ἄστει ἐκ τοῦ ἄστεως. - ἄλλος μὲν οὐδεὶς] ἐκτὸς τῶν ἰππέων. - ἔστιν ὅτι] = ἐνίστη· ἰδὲ § 6. - Αἰξωνεῖς] ἐκ τοῦ δήμου Αἰξώνης, ὅστις ἔκειτο πρὸς τὰ μεσημβρινὰ παράλια τῆς Ἰωνίας. - ἀμαξιαίους λίθους] = ἀμαξιαίους συστοίχους αἰτ. - λιτανεύοντας] ἐνώπιον παρεκάλουν· ἐναντιωματικὴ μετοχή. Ἡ ὀμιλουμένη ἐφύλαξε μόνον τὸ παράγωγον οὗς. λιτανεία.

§ 27. τῶν ἰππέων] γεν. διαίρετ. ἐκ τοῦ Καλλίστρατον. - μέγα] συστοίχον ἀντικμ. τοῦ ἐφρόνου. - πρὸς τὸ τεῖχος] = τῷ τείχει. = εἰ δὲ . . . δεῖ] ἐνν. ὡς ἀπόδοσις ἐρῶ ἐκ τοῦ ἀνωτέρω εἰπεῖν. - τοῦτο τοῦ μηχανοποιοῦ] τὴν ἐξῆς πρᾶξιν τοῦ μηχανικοῦ. - ὅς] = οὗτος γάρ. - Λύκειον] ἰδὲ Α', α', 33. - ἀμαξιαίους λίθους] τόσοσιν μεγάλους, ὥστε ἐχρειάζετο μία ἀμαξία, ἵνα μεταφέρῃ ἕκαστον αὐτῶν· ἰδὲ γραμμτ. § 111, ιγ'. - τοῦ δρόμου] γεν.

πολλά εἰς ἕκαστος τῶν λίθων πράγματα παρεῖχε. Πεμπόν- 28
των δὲ πρέσβεις εἰς Λακεδαίμονα τῶν μὲν τριάκοντα ἐξ
Ἐλευσίνος, τῶν δ' ἐν τῷ καταλόγῳ ἐξ ἄστεως καὶ βοη-
θεῖν κελυόντων ὡς ἀφεστηκότος τοῦ δήμου ἀπὸ Λακε-
δαιμονίων Λύσανδρος λογισάμενος, ὅτι οἷόν τε εἴη ταχὺ
ἐκπολιορκῆσαι τοὺς ἐν Πειραιεῖ κατὰ τε γῆν καὶ κατὰ θά-
λατταν, εἰ τῶν ἐπιτηδείων ἀποκλεισθείησαν, συνέπραξεν
ἐκατόν τε τάλαντα αὐτοῖς δανεισθῆναι καὶ αὐτὸν μὲν κατὰ
γῆν ἀρμοστήν, Λίβυν δὲ τὸν ἀδελφὸν ναυαρχοῦντα ἐκ-
πεμφθῆναι. Καὶ ἐξελθὼν αὐτὸς μὲν Ἐλευσινάδε συνέλε- 29
γεν ὀπλίτας πολλοὺς Πελοποννησίους· ὁ δὲ ναύαρχος
κατὰ θάλατταν ἐφύλαττεν, ὅπως μηδὲν εἰσπλέοι αὐτοῖς
τῶν ἐπιτηδείων· ὥστε ταχὺ πάλιν ἐν ἀπορίᾳ ἦσαν οἱ ἐν
Πειραιεῖ, οἱ δ' ἐν τῷ ἄστει πάλιν αὖ μέγα ἐφρόνον ἐπὶ
τῷ Λυσάνδρῳ. Οὕτω δὲ προχωροῦντων Πανσανίας ὁ βα-
σιλεὺς φθονήσας Λυσάνδρῳ, εἰ κατειργασμένος ταῦτα ἅμα
μὲν εὐδοκιμήσοι, ἅμα δὲ ἰδίας ποιήσοιτο τὰς Ἀθήνας,
πέισας τῶν ἐφόρων τρεῖς ἐξάγει φρουράν. Συνείποντο δὲ 30
καὶ οἱ σύμμαχοι πάντες πλὴν Βοιωτῶν καὶ Κορινθίων·

διαίρετ. ἐκ τοῦ ὅπου. — πράγματα παρεῖχε] ἐνοχλήσεις, ἐμπόδια ἐπροξένει.

§ 28. τῶν ἐν τῷ καταλόγῳ] τῶν τρισχιλίων. — ὡς ἀφεστηκότος τοῦ
δήμου] διότι οἱ δημοκρατικοὶ εἶχον ἀποστατήσῃ. — ὅτι οἷόν τε εἴη] ὅτι
ἦτο δυνατόν. — ταχὺ] ἐπιρρήμα = ταχέως. — ἐκπολιορκῆσαι] διὰ πολιορκίας
νὰ κυριεύσῃ. — κατὰ γῆν] διὰ ξηρᾶς· ἰδὲ συντακτ. § 21, δ', 2. — εἰ ἀπο-
κλεισθείησαν] οἱ ἐν Πειραιεῖ. — συνέπραξεν] ἐνν. τοῖς πρέσβεσιν. — ἀρμοστήν]
διοικητήν.

§ 29. αὐτοῖς] τοῖς ἐν Πειραιεῖ. — αὖ] = πάλιν· πλεονασμὸς χάριν ἐμφά-
σεως. — ἐπὶ τῷ Λυσάνδρῳ] διὰ τὸν Λύσανδρον. — οὕτω δὲ προχωροῦντων]
ἐνν. τῶν πραγμάτων· ἐνῶ δὲ τὰ πράγματα ἐπροχώρουν (ἐπιήγειραν) τοιου-
τοτρόπως (δηλ. καλῶς). — εἰ . . . εὐδοκιμήσοι] σημαίνει τὸ αἴτιον τοῦ
φθονήσας. — ἰδίας] = οἰκείας, φιλικάς. — φρουράν] στρατεύμα τακτικόν, ἐνῶ
ὁ Λύσανδρος εἶχε μισθοφόρους· ἰδὲ § 30.

§ 30. εὐορκεῖν ἂν στρατεύομενοι] = εἰ στρατεύσιντο, οὐκ ἂν εὐορκοῖεν,

οὔτοι δὲ ἔλεγον μὲν, ὅτι οὐ νομίζοιεν εὐορκεῖν ἀνίστρατευόμενοι ἐπ' Ἀθηναίους μηδὲν παράσπονδον ποιούντας· ἔπραττον δὲ ταῦτα, ὅτι ἐγίγνωσκον Λακεδαιμονίους βουλομένους τὴν τῶν Ἀθηναίων χώραν οἰκείαν καὶ πιστὴν ποιήσασθαι. Ὁ δὲ Πανσανίας ἐστρατοπεδεύσατο μὲν ἐν τῷ Ἀλιπέδῳ καλουμένῳ πρὸς τῷ Πειραιεῖ δεξιὸν ἔχων κέρας, Λύσανδρος δὲ σὺν τοῖς μισθοφόροις τὸ εὐώνυμον
 31 [Ἐλευσῖνι]. Πέμπων δὲ πρόσβεις ὁ Πανσανίας πρὸς τοὺς ἐν Πειραιεῖ ἐκέλευεν ἀπιεῖν ἐπὶ τὰ ἑαυτῶν· ἐπεὶ δ' οὐκ ἐπειθόντο, προσέβαλλεν ὅσον ἀπὸ βοῆς ἔνεκεν ὅπως μὴ δῆλος εἶη εὐμενῆς αὐτοῖς ὄν. Ἐπεὶ δ' οὐδὲν ἀπὸ τῆς προσβολῆς πράξας ἀπήλθε, τῇ ὑστεραία λαβὼν τῶν μὲν Λακεδαιμονίων δύο μόρας, τῶν δὲ Ἀθηναίων ἰπέων τρεῖς φυλάς, παρῆλθεν ἐπὶ τὸν κωφὸν λιμένα σκοπῶν, πῆ
 32 εὐαποτειχιστότατος εἶη ὁ Πειραιεύς. Ἐπεὶ δὲ ἀπιόντος

(δὲν ἤθελον φυλάξῃ τοὺς ὄρκους των). — παράσπονδον] = παρά τὰς σπονδάς. — ὅτι] διότι. — Ἀλιπέδον] εἶναι ἢ παρά τὴν θάλασσαν μεταξύ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς πεδιάς. — πρὸς τῷ Πειραιεῖ] πλησίον τῷ Πειραιῶς.

§ 31. ἐπὶ τὰ ἑαυτῶν] εἰς τὰ ὑπάγοντά των, τὰ πάντα τῆ δουλειᾷ τους, δηλῶν διὰ τούτου, ὅτι δὲν εἶχε σκοπὸν νὰ τους βλάψῃ. — ὅσον ἀπὸ βοῆς ἔνεκεν] μὲ βοῆν μόνον καὶ ὄχι πραγματικῶς, δηλ. πρὸς τὸ θεαθῆναι. Κυρίως ἴσαν δύο φράσεις, ὅσον ἀπὸ βοῆς καὶ βοῆς ἔνεκεν, αἵτινες συνεγωνεύθησαν εἰς μίαν. Ἀνάλογον εἶναι τὸ τῆς ὀμιλουμένης ὅσον διὰ τὰ μάτια. — ἀπὸ τῆς προσβολῆς] διὰ τῆς προσβολῆς. — πράξας] κατορθώσας. — δύο μόρας] πάντες οἱ ἐνήλικες Σπαρτιᾶται διηροῦντο εἰς ἕξ μόρας (τάγματα ἐκ 400 = 500 ἀνδρῶν). ἐκάστη τῶν ὁποίων διωκεῖτο ἀπὸ ἑνα πολέμαρχον καὶ διηρεῖτο εἰς 4 λόγους, ἕκαστος δὲ λόγος εἰς δύο πεντηκροστῆς, ἐκάστη δὲ πεντηκροστὺς εἰς δύο ἑνωμοτίας. — τρεῖς φυλάς] τοὺς στρατιώτας τριῶν φυλῶν. — κωφὸν λιμένα], ὅστις κατὰ τὸν κ. Γ. Ζαννέττον τῶρα λέγεται λιμὴν τῶν Ἀλῶν, καὶ εἶναι ὁ πλησίον τοῦ σταθμοῦ τοῦ σιδηροδρόμου. — σκοπῶν, πῆ εὐαποτειχιστότατος εἶη] παρατηρῶν, εἰς ποῖον μέρος ἦτο εὐκολώτατον ν' ἀποτειχισθῇ (ν' ἀποκλεισθῇ διὰ τείχους) ὁ Πειραιεύς . . .

§ 32. προσέθεον] προσέτρεχον. — ἐλᾶν] = ἐλαύνειν. — ἐνέντας] ἐνν. τοὺς

αὐτοῦ προσέθεόν τινας καὶ πράγματα αὐτῷ παρεῖχον, ἀ-
 χθεσθεὶς παρήγγειλε τοὺς μὲν ἵππείας ἑλᾶν εἰς αὐτοὺς ἐνέν-
 τας καὶ τὰ δέκα ἀφ' ἧβης συνέπεσθαι· σὺν δὲ τοῖς ἄλλοις
 αὐτὸς ἐπηκολούθει. Καὶ ἀπέκτειναν μὲν ἐγγὺς τριάκοντα
 τῶν ψιλῶν, τοὺς δ' ἄλλους κατεδίωξαν πρὸς τὸ Πειραιοῖ
 θέατρον. Ἐκεῖ δ' εἵνυχον ἐξοπλιζόμενοι οἱ τε πελτασταὶ 33
 πάντες καὶ οἱ ὀπλίται τῶν ἐκ Πειραιῶς. Καὶ οἱ μὲν ψιλοὶ
 εὐθὺς ἐκδραμόντες ἠκόντιζον, ἔβαλλον, ἐτόξευον, ἐσφεν-
 δόνων· οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι, ἐπεὶ αὐτῶν πολλοὶ ἐπιτρό-
 σκοντο, μάλα πιεζόμενοι ἀνεχώρουν ἐπὶ πόδα· οἱ δ' ἐν
 τούτῳ πολὺ μᾶλλον ἐπέκειντο. Ἐνταῦθα καὶ ἀποθνήσκει
 Χαίρων τε καὶ Θίβραχος, ἄμφω πολεμάρχῳ, καὶ Λακρά-
 τῆς ὁ ὀλυμπιονίκης καὶ ἄλλοι οἱ τεθαμμένοι Λακεδαιμο-
 νίων πρὸ τῶν πυλῶν ἐν Κεραμεικῷ. Ὅρων δὲ ταῦτα ὁ 34
 Θρασύβουλος καὶ οἱ ἄλλοι ὀπλίται ἐβοήθουν καὶ ταχὺ πα-
 ρετάξαντο πρὸ τῶν Ἀλῶν ἐπ' ὀκτώ. Ὁ δὲ Πανσανίας
 μάλα πιεσθεὶς καὶ ἀναχωρήσας ὄσον στάδια τέτταρα ἦ

ἵππους ἐκ τοῦ ἀνωτέρω ἵππείας· ἀφῆσαντες τοὺς γαλινοὺς τῶν ἵππων.
 ἀπὸ φυτῆρος. — τὰ δέκα ἀφ' ἧβης ἐνν. ἔτη· οἱ διανύοντες τὰ δέκα ἔτη τῆς
 στρατευσίμου ἡλικίας των, δηλ. 20—30 ἐτῶν. — Πειραιοῖ] τοπικὸν ἐπίρ-
 ρημα. — ἐν Πειραιεῖ. — θέατρον] ἔκειτο εἰς τὴν δυτικὴν πλευρὰν τῆς Μου-
 νιχίας κατὰ τὸ ἄκρον τῆς τωρινῆς ὁδοῦ Ἀρεως.

§ 33. ἠκόντιζον, ἔβαλλον κλπ.] σχῆμα ἀσύνδετον. — ἐπὶ πόδα] ὀπίσω
 χωρὶς νὰ στρέψωσιν εἰς τοὺς πολεμίους τὰ νῶτα. — πολεμάρχῳ] ἰδὲ § 31.
 — Κεραμεικός] τόπος πρὸς τὸ βορειοδυτικὸν μέρος τῶν Ἀθηνῶν παρά τὴν
 σήμερον ἁγίαν Τριάδα, ὅστις ἐχωρίσθη διὰ τῶν τειχῶν (τοῦ περιβόλου)
 τῆς πόλεως εἰς ἔσω καὶ ἔξω Κεραμεικόν. Ἐνταῦθα ἐννοεῖται ὁ ἔξω Κε-
 ραμεικός, ὅστις ἦτο τὸ κάλλιστον προάστειον τῆς πόλεως καὶ ἐν αὐτῷ
 ἐθάπτοντο δημοσίᾳ ὑπὸ τῆς πόλεως οἱ πίπτοντες ἐν τῷ πολέμῳ.

§ 34. πρὸ τῶν Ἀλῶν] Ἀλλὰ αἱ Αἰζωνίδες παράλιος δῆμος τῆς Ἀττι-
 κῆς πρὸς νότον τοῦ Φαλῆρου ἔκειντο ἐν Πειραιεῖ κατὰ Γ. Ζαννέττον
 μεταξὺ τῶν σταθμῶν τῶν σιδηροδρόμων Ἀθηνῶν καὶ Πελοποννήσου,
 ὅπου τὰ νῦν λεγόμενα Βοῦρλια. Ἄλλος δῆμος ἦν Ἀλλὰ Ἀραρανίδες εἰς

πέντε πρὸς λόφον τινὰ παρήγγελλε τοῖς Λακεδαιμονί-
οις καὶ τοῖς ἄλλοις συμμάχοις ἐπιχωρεῖν πρὸς ἑαυτὸν.
Ἐκεῖ δὲ συνταξάμενος παντελῶς βαθεῖαν τὴν φάλαγγα ἤ-
γεν ἐπὶ τοὺς Ἀθηναίους. Οἱ δ' εἰς χεῖρας μὲν ἐδέξαντο,
ἔπειτα δὲ οἱ μὲν ἐξεώσθησαν εἰς τὸν ἐν ταῖς Ἀλαῖς πηλόν,
οἱ δὲ ἐνέκλιναν καὶ ἀποθνήσκουσιν αὐτῶν ὡς πεντήκοντα
35 καὶ ἑκατόν. Ὁ δὲ Πανσανίας τροπαῖον σιησάμενος ἀνε-
χώρησεν καὶ οὐδ' ὡς ὠργίζετο αὐτοῖς, ἀλλὰ λάθρα πέμ-
πων ἐδίδασκε τοὺς ἐν Πειραιεῖ, οἷα χρῆ λέγοντας πρό-
σβεις πέμπειν πρὸς ἑαυτὸν καὶ τοὺς παρόντας ἐφόρους. Οἱ
δ' ἐπέιδοντο. δίιστη δὲ καὶ τοὺς ἐν τῷ ἄστει καὶ ἐκέλευε
πρὸς σφᾶς προσιέναι ὡς πλείστους συλλεγομένους λέγον-
τας, ὅτι οὐδὲν δέονται τοῖς ἐν τῷ Πειραιεῖ πολεμεῖν, ἀλλὰ
διαλυθέντες κοινῇ ἀμφοτέροι Λακεδαιμονίοις φίλοι εἶναι.
36 Ἡδέως δὲ ταῦτα καὶ Ναυκλείδας ἔφορος ὢν συνήκουεν·
ὥσπερ γὰρ νομίζεται σὺν βασιλεῖ δύο τῶν ἐφόρων συ-
στρατεύεσθαι, καὶ τότε παρῆν οὗτός τε καὶ ἄλλος ἀμφοτέ-
ροι τῆς μετὰ Πανσανίου γνώμης ὄντες μᾶλλον ἢ τῆς μετὰ

τὰ ἀνατολικά παράλια τῆς Ἀττικῆς.—εἰς χεῖρας ἐδέξαντο] ἀφῆκαν τὸν Πανσανίαν νὰ πλησιάσῃ τόσον, ὥστε ἦλθαι στὰ χεῖρια.—ἐξεώσθησαν] ἀβρ. παθ. α'. τοῦ ἐξωθῆσαι—οὐμαί: ἴδὲ γραμμτ. § 56, 1, 6' καὶ § 93, 2.—ἐνέκλιναν] ἐτράπησαν εἰς φυγὴν.

§ 35. οὐδ' ὡς]—οὐδ' οὕτως· καὶ οὕτω δὲν ὠργίζετο κατ' αὐτῶν.—λάθρα] κρυφὰ ἀπὸ τοὺς ἐφόρους καὶ τὸν Λύσανδρον.—οἷα χρῆ λέγοντας] πλαγία ἐρώτησις ἐκ τοῦ ἐδίδασκεν.—δίιστη] τοὺς ἕκαμπε νὰ διαιρεθῶσιν—τοὺς ἐν τῷ ἄστει] τοὺς 3000.—πρὸς σφᾶς] πρὸς ἑαυτούς, δηλ. πρὸς ἑαυτὸν καὶ τοὺς παρόντας ἐφόρους.—οὐδὲν δέονται] δὲν ἔχουσιν ἀνάγκην, δὲν ἐπιθυμοῦσι.—διαλυθέντες] διαλύσαντες τὰς πρὸς ἀλλήλους διαφοράς, συμβιβασθέντες.—φίλοι εἶναι] ἐκ τοῦ δέονται νὰ ἴναι φίλοι.

§ 36. ὥσπερ νομίζεται]—ὥσπερ νόμος ἐστί. Κατὰ Ξεφ. Λακ. πολιτ. «πάρεισι δὲ καὶ τῶν ἐφόρων δύο, οἱ πολυπραγμονοῦσι μὲν οὐδέν, ἢν μὴ ὁ βασιλεὺς προσκαλῆ. Ὁρῶντες δὲ ὅ,τι ποιεῖ ἕκαστος πάντας σωφρονίζουσιν, ὡς τὸ εἰκόσ».—τῆς μετὰ Πανσανίου γνώμης ὄντες] δύο φράσεις

Λυσάνδρου. Διὰ ταῦτα οὖν καὶ εἰς τὴν Λακεδαίμονα προ-
 θύμως ἔπεμπον τοὺς τ' ἐκ τοῦ Πειραιῶς ἔχοντας τὰς
 πρὸς Λακεδαιμονίους σπονδὰς καὶ τοὺς ἀπὸ τῶν ἐν ἄστει
 ιδιώτας, [καὶ] Κηφισοφῶνιά τε καὶ Μέλητον. Ἐπεὶ μὲν-37
 τοι οὗτοι ὄχοντο εἰς Λακεδαίμονα, ἔπεμπον δὴ καὶ οἱ ἀπὸ
 τοῦ κοινοῦ ἐκ τοῦ ἄστεως λέγοντας, ὅτι αὐτοὶ μὲν παρα-
 διδόασι καὶ τὰ τεῖχη, ἃ ἔχουσι, καὶ σφᾶς αὐτοὺς Λακε-
 δαιμονίοις χρῆσθαι, ὅ,τι βούλονται· ἀξιοῦν δ' ἔφασαν καὶ
 τοὺς ἐν Πειραιεῖ, εἰ φίλοι φασὶν εἶναι Λακεδαιμονίοις,
 παραδιδόναι τὸν τε Πειραιᾶ καὶ τὴν Μουνιχίαν. Ἀκού-38
 σαντες δὲ πάντων αὐτῶν οἱ ἔφοροι καὶ οἱ ἔκκλητοι ἐξέ-
 πεμψαν πεντεκαίδεκα ἄνδρας εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ ἐπέτα-
 ξαν σὺν Πανσανίᾳ διαλλάξαι ὅπη δύναντο κάλλιστα. Οἱ
 δὲ διήλλαξαν, ἐφ' ᾧτε εἰρήνην μὲν ἔχειν ὡς πρὸς ἀλλή-
 λους, ἀπιέναι δὲ ἐπὶ τὰ ἑαυτῶν ἕκαστον πλὴν τῶν τριά-
 κοντα καὶ τῶν ἔνδεκα καὶ τῶν ἐν Πειραιεῖ ἀρξάντων δέκα.
 Εἰ δέ τινες φοβοῦντο τῶν ἐξ ἄστεως, ἔδοξεν αὐτοῖς Ἐ-
 λευσίνα κατοικεῖν. Τούτων δὲ περανθέντων Πανσανίας 39
 μὲν διῆκε τὸ στράτευμα, οἱ δ' ἐκ τοῦ Πειραιῶς ἀνελθόν-

συνεπτυγμένοι εἰς μίαν, ἦτοι τῆς γνώμης Πaus. ὄντες, καί, μετὰ Πaus.
 ὄντες· οἵτινες ἦσαν μὲ τὴν γνώμην τοῦ Πausανίου.—τὰς σπονδὰς] τοὺς
 ὄρους δηλ. τῶν σπονδῶν.

§ 37. οἱ ἀπὸ τοῦ κοινοῦ ἐκ τοῦ ἄστεως] οἱ ἄρχοντες τῆς πόλεως, οἱ
 δέκα, κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τοὺς ἀνωτέρω ιδιώτας.—λέγοντας] ἔνν. ἄνδρας.
 —χρῆσθαι, ὅ,τι βούλονται] ἦντινα χρῆσιν βούλονται· δηλ. ἄνευ ὄρων.

§ 38. ἔκκλητοι] εἶναι οἱ ἀποτελοῦντες τὴν λεγομένην μικρὰν ἐκκλη-
 σίαν τῆς Σπάρτης ἐκλεκτοὶ ὄντες.—ὅπη].—ὅπως.—ἐφ' ᾧτε] ἐπὶ τῷ ὄρω.
 —ἔνδεκα] ἰδὲ 1, 7. 19.—ἔδοξεν αὐτοῖς] τοῖς Λακεδαιμονίοις καὶ Ἀθη-
 ναίοις.—κατοικεῖν] τὸ ὑποκ. τούτους, τοὺς φοβουμένους.

§ 39. διῆκε τὸ στράτευμα]=ἀπαγαγὼν τὸ στράτευμα διέλυσε κατὰ
 πόλεις ἐκάστους· 2, 3, 3.—ἀνελθόντες] ἐν πομπῇ καὶ ἔκτοτε ἐτίλουν τὴν

τες οὖν τοῖς ὄπλοις εἰς τὴν ἀκρόπολιν ἔθυσαν τῇ Ἀθηναῖ.
 Ἐπεὶ δὲ κατέβησαν, [ἐκκλησίαν ἐποίησαν] οἱ στρατηγοί.
 40 Ἐνθα δὴ ὁ Θρασύβουλος ἔλεξεν· Ὑμῖν, ἔφη, ὦ ἐκ τοῦ
 ἄστεως ἄνδρες, συμβουλεύω ἐγὼ γνῶναι ὑμᾶς αὐτούς.
 Μάλιστα δ' ἂν γνοίητε, εἰ ἀναλογίσαισθε, ἐπὶ τίνι ὑμῖν
 μέγα φρονητέον ἐστίν, ὥστε ἡμῶν ἄρχειν ἐπιχειροῦν. Πό-
 τερον δικαιοτέροί ἐστε; Ἄλλ' ὁ μὲν δῆμος πενέστερος
 ὑμῶν ὢν οὐδὲν πρόποτε ἔνεκα χρημάτων ὑμᾶς ἠδίκηκεν·
 ὑμεῖς δὲ πλουσιώτεροι πάντων ὄντες πολλὰ καὶ αἰσχροῦ
 ἔνεκα κερδέων πεποιήκατε. Ἐπεὶ δὲ δικαιοσύνης οὐδὲν
 ὑμῖν προσήκει, σκέψασθε, εἰ ἄρα ἐπ' ἀνδρεία ὑμῖν μέγα
 41 φρονητέον. Καὶ τίς ἂν καλλίων κρίσις τούτου γένοιτο ἢ
 ὡς ἐπολεμήσαμεν πρὸς ἀλλήλους; Ἄλλὰ γνώμη φαίητ' ἂν
 προέχειν, οἳ ἔχοντες καὶ τεῖχος καὶ ὄπλα καὶ χρή-
 ματα καὶ συμμάχους Πελοποννησίους ὑπὸ τῶν οὐδὲν
 τούτων ἐχόντων παραλέλυσθε; Ἄλλ' ἐπὶ Λακεδαιμονίοις
 δὴ οἴεσθε μέγα φρονητέον εἶναι; Πῶς, οἴγε ὥσπερ τοὺς
 δάκνοντας κύνας κλοιῶ δήσαντες παραδιδόασιν, οὕτω κα-

ἡμέραν ταύτην (12ην Βοιδορομιῶνος=21 Σεπτεμβρ.) κατ' ἔτος ἑορτὴν
 χαρακτηριστικῆς ἐλευθερίας καλουμένην.—τῇ Ἀθηναῖ τῇ Πολιάδι, ἧτις ἦν ἡ
 προστάτρια τῆς πόλεως.—κατέβησαν] ἐκ τῆς ἀκροπόλεως καὶ ἦλθον εἰς
 τὴν Πνύκκ.

§ 40. ἔλεξεν] ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.—γνοίητε] ὑμᾶς αὐτούς.—ἄρχειν] ἄρ-
 χοντας εἶναι.—ὑμῶν] τῶν ἐκ τοῦ ἄστεως, τῶν ὀλιγαρχικῶν.—ὢν] ἂν καὶ
 εἶναι.—δικαιοσύνης οὐδὲν ὑμῖν προσήκει] ὑμεῖς οὐδὲν μετέχετε δικαιο-
 σύνης.—εἰ ἄρα] ἂν ἴσως, ἂν τυχόν· πλαγία ἐρώτησις ἐκ τοῦ σκέψασθε.

§ 41. ἢ ὡς] ἢ ἡ κρίσις (τὸ κρίνειν) ὡς ἐπολεμήσαμεν. ὡς=πῶς,
 πλαγία ἐρώτησις ἐκ τοῦ ἐνοουμένου κρίνειν.—γνώμη] κατὰ τὸ φρόνημα.
 —παραλέλυσθε] ἔχετε καταντήσῃ εἰς παράλυσιν, δὲν ἠδυνήθητε ν' ἀντι-
 σταθῆτε.—πῶς] ἐνν. ἐπὶ τούτοις μέγα φρονητέον.—τοὺς δάκνοντας . . .
 παραδιδόασιν] κατὰ τινὰ νόμον τοῦ Σόλωνος (Πλούτρχ. Σόλ. 24).—

κεῖνοι ὑμᾶς παραδόντες τῷ ἡδικομένῳ τούτῳ δήμῳ οἴχον-
ται ἀποιόντες; Οὐ μέντοι γε ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες, ἀξιῶ ἐγώ, 42
ὧν ὁμωμόκατε, παραβῆναι οὐδέν, ἀλλὰ καὶ τοῦτο πρὸς
τοῖς ἄλλοις καλοῖς ἐπιδειῖξαι, ὅτι εὖορκοι καὶ ὀσιοί ἐστε.
Εἰπὼν δὲ ταῦτα καὶ ἄλλα τοιαῦτα καί, ὅτι οὐδὲν δέοι τα-
ράττεσθαι, ἀλλὰ τοῖς νόμοις τοῖς ἀρχαίοις χρῆσθαι, ἀνέ-
στησε τὴν ἐκκλησίαν. Καὶ τότε μὲν ἀρχὰς καταστησάμενοι 43
ἐπολιτεύοντο· ὑστέρῳ δὲ χρόνῳ ἀκούσαντες ξένους μισθοῦ-
σθαι τοὺς Ἑλευσῖνι στρατευσάμενοι πανδημεῖ ἐπ' αὐτοὺς
τοὺς μὲν στρατηγούς αὐτῶν εἰς λόγους ἐλθόντας ἀπέκτει-
ναν, τοῖς δὲ ἄλλοις εἰσπέμψαντες τοὺς φίλους καὶ ἀναγκαί-
ους ἔπεισαν συναλλαγῆναι. Καὶ ὁμόσαντες ὄρκους ἢ μὴν
μὴ μνησικακήσειν ἔτι καὶ νῦν ὁμοῦ τε πολιτεύονται καὶ
τοῖς ὄρκοις ἐμμένει ὁ δῆμος.

κλειός] σιδηροῦς δεσμός περι τὸν τράχηλον τῶν σκύλων.—οἴχονται ἀπι-
όντες] πᾶνε, ἔφυγαν.

§ 42. ὑμᾶς] τοὺς ἐκ Πειραιώς. Ὁ Θρασύβουλος στρέφει ἐνταῦθα τὸν
λόγον πρὸς τοὺς φίλους του.—ὧν ὁμωμόκατε] καθ' ἑλξιν ἀντὶ οὐδὲν
τούτων, ἃ ὁμωμόκατε.—τοῖς νόμοις τοῖς ἀρχαίοις] τοῖς πρὸ τῶν 30.—
ἀνέστησε τὴν ἐκκλησίαν] διέταξε ν' ἀναστῶσιν οἱ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ ν'
ἀπέλθωσιν. ὅθεν ἀνέστησε—διέλυσε.

§ 43. καὶ τότε] τῇ 12ῃ Βοηδρομιῶνος (21 Σεπτεμβρίου) 403 π. Χρ.—
ἀρχὰς καταστησάμενοι] ἄρχων ἐπόνομος ἐγένετο ὁ Εὐκλείδης, ἐφ' οὗ οἱ
νόμοι τοῦ Σόλωνος ἀνεκαινίσθησαν.—ἐπολιτεύοντο] ἔζων ἐν ἐλευθέρῳ
πολιτείᾳ.—Ἑλευσῖνι] τοπικόν=ἐν Ἑλευσίνι.—τοῖς δὲ ἄλλοις] τῶν ἐκ τῆς
πόλεως, οἵτινες ἠχολούθησαν τοὺς 30 εἰς Ἑλευσίνα.—ἀναγκαίους] συγ-
γενεῖς.—ὄρκους] σύστοιχον ἀντικ. τοῦ ὁμόσαντες. Ὁ δὲ ὄρκος ἦν οὗτος
«καὶ οὐ μνησικακήσω τῶν πολιτῶν οὐδενὶ πλὴν τῶν τριάκοντα καὶ τῶν
ἑνδεκα· οὐδὲ τούτων, ὅς ἂν ἐθέλῃ εὐθύνας διδόναι τῆς ἀρχῆς, ἧς ἤρξεν».
—ἢ μὴν] βεβαιωτικὸν ἐπὶ ὄρκου.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΚΥΡΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑ

ΒΙΒΛΙΟΝ Α΄

Κεφ. Α΄. Ἡμεῖς μὲν ὡς ἄξιον ὄντα θαυμάζεσθαι τοῦτον τὸν ἄνδρα ἐσκεψάμεθα, τίς ποτ' ὦν γενεάν καὶ ποίαν τινὰ φύσιν ἔχων καὶ ποία τινὶ παιδείᾳ παιδευθεὶς τοσοῦτον διήνεγκεν εἰς τὸ ἄρχεῖν ἀνθρώπων. Ὅσα οὖν καὶ ἐπυθόμεθα καὶ ἠσθησῆσθαι δοκοῦμεν περὶ αὐτοῦ, ταῦτα πειρασόμεθα διηγήσασθαι.

Κεφ. Β΄. Πατὴρ μὲν δὴ ὁ Κῦρος λέγεται γενέσθαι Καμβύσου Περσῶν βασιλέως· ὁ δὲ Καμβύσης οὗτος τοῦ Περσείδων γένους ἦν· οἱ δὲ Περσεῖδαι ἀπὸ Περσέως κλή-

Κεφ. Α΄. § 1. ἡμεῖς] = ἐγώ. — τοῦτον τὸν ἄνδρα (τὸν Κῦρον) ἐσκεψάμεθα, τίς ποτ' ὦν . . . διήνεγκεν] σχῆμα προλήψεως ἀντὶ ἐσκεψάμεθα, τίς ποτ' ὦν οὗτος ὁ ἀνὴρ κλπ. δηλ. τὸ ὑποκείμενον τῆς ἐξηρητημένης ἐρωτήσεως ἔλκεται ὑπὸ τῆς κυρίας καὶ μετατίθεται ὡς ἀντικμ. — γενεάν] κατὰ τὴν γενεάν· συντ. § 27, 1. — διήνεγκεν] τὸ ῥ. διαφέρω. — ὑπερέχω. — εἰς τὸ ἄρχεῖν] ὡς πρὸς τὸ ἄρχεῖν. — ἐπυθόμεθα] τὸ ῥ. πυνθάνομαι. — ἠσθησῆσθαι] αἰσθάνομαι· ἔχομεν κατανοήσει καὶ ἐπομένως γνωρίζομεν.

Κεφ. Β΄. § 1. πατὴρ . . . γένους . . . μητρίς] γεν. κατηγορηματικαὶ σημαίνουσαι καταγωγὴν· ἰδὲ συντ. § 3, 6. — Καμβύσου] ὅστις ἦτο ὑποτελῆς εἰς τὸν βασιλέα τῶν Μήδων Ἀστυάγη. — ἀπὸ Περσέως] ἰδὲ συντ. § 30, 2, γ'. Ὁ Περσεὺς ἦτο υἱὸς τοῦ Διὸς καὶ τῆς Δανάης, ὅστις ἐλθὼν εἰς Αἰθιοπίαν πρὸς τὸν βασιλέα Κηφέα ἔλαβε γυναῖκα τὴν θυγατέρα αὐτοῦ Ἀνδρομέδαν. Ἐξ αὐτῆς ἐγέννησεν υἱόν, ὅστις ὠνομάσθη Πέρσης καὶ ἐκ τούτου ἔλαβον τὴν ἐπωνυμίαν οἱ Πέρσαι. — κλήζονται] φημίζονται, λέγον-

ζονται· μητρός δὲ ὁμολογεῖται Μανδάνης γενέσθαι· ἡ δὲ Μανδάνη αὕτη Ἀστυάγους ἦν θυγάτηρ τοῦ Μήδων γενομένου βασιλέως. Φῦναι δὲ ὁ Κῦρος λέγεται καὶ ἄδεται ἔτι καὶ νῦν ὑπὸ τῶν βαρβάρων εἶδος μὲν κάλλιστος, ψυχὴν δὲ φιλανθρωπότητος καὶ φιλομαθέστατος καὶ φιλοτιμότητος, ὥστε πάντα μὲν πόνον ἀνατλήναι, πάντα δὲ κίνδυνον ὑπομῆναι τοῦ ἐπαινεῖσθαι ἕνεκα. Φύσιν μὲν δὴ τῆς 2 μορφῆς καὶ τῆς ψυχῆς τοιαύτην ἔχων διαμνημονεύεται· ἐπαιδεύθη γε μὴν ἐν Περσῶν νόμοις· οὗτοι δὲ δοκοῦσιν οἱ νόμοι ἄρχεσθαι τοῦ κοινοῦ ἀγαθοῦ ἐπιμελόμενοι, οὐκ ἔνθενπερ ἐν ταῖς πλείσταις πόλεσιν ἄρχονται Αἰ μὲν γὰρ πλείσται πόλεις ἀφείσαι παιδεύειν, ὅπως τις ἐθέλει, τοὺς ἑαυτοῦ παῖδας καὶ αὐτοὺς τοὺς πρεσβυτέρους ὅπως ἐθέλουσι διάγειν, ἔπειτα προστάττουσιν αὐτοῖς μὴ κλέπτειν μηδὲ ἀρπάζειν, μὴ βία εἰς οἰκίαν παριέναι, μὴ παίειν, ὄν

ται.—φῦναι] ὅτι ἐκ φύσεως ἐγένετο.—ἄδεται] ἐν τοῖς ἄσμασιν ἐγκωμιάζεται.—εἶδος] κατὰ τὴν μορφήν.—ἀνατλήναι] ὑπομῆναι· λέξις ποιητικὴ.—τοῦ ἐπαινεῖσθαι ἕνεκα] ἵνα ἐπαινῆται· ἰδὲ συντ. § 28, γ', 1.

§ 2. τοιαύτην] οἷαν εἶπεν ἀνωτέρω, δηλ. κάλλιστος (τὴν μορφήν, τὸ εἶδος), φιλανθρωπότητος, φιλομαθέστατος καὶ φιλοτιμότητος (τὴν ψυχὴν).—γε μὴν]—δὲ, ἀπόδοσις τοῦ φύσιν μὲν.—ἐν τοῖς Περσῶν νόμοις] κατὰ τοὺς νόμους, συμφώνως μὲ τούτους νόμους τῶν Περσῶν.—τοῦ κοινοῦ ἀγαθοῦ ἐπιμελ.] δηλ. τῆς τῶν παίδων ἀνατροφῆς.—οὐκ ἔνθενπερ] οὐκ ἐντεῦθεν, ὄθιν.—ἐν ταῖς πλείσταις πόλεσιν] ἐκτός τῶν Λακεδαιμονίων καὶ τῶν Κρητῶν.—ἀφείσαι] τὸ β. ἀφίημι· ἐνῶ ἀφῆσαν.—τις]—ἕκαστος.—διάγειν] ἐνν. τὸν βίον.—ἔπειτα]—ἄλλως· τὸ εἶτα, ἔπειτα, τότε, οὕτως μετὰ μετοχὴν ἢ πρότασιν χρονικὴν ἔχουσι χρονικὴν ἅμα καὶ ἀντιθετικὴν σημασίαν.—μὴ] ἀπαγορευτικὸς.—ὄν μὴ δίκαιον] ἐνν. ἐστὶ παίειν· τὸ μὴ διὰ τὴν ὑποθετικὴν ἔννοιαν τῆς ἀναφορικῆς προτάσεως—εἰς τινα μὴ δίκαιον ἰδὲ συντ. § 52, 2.—ζημίαν] τιμωρίαν.—αὐτοῖς] κατὰ σύνεσιν σχῆμα, διότι ἰ. φέρεται εἰς τὸ ἡγούμενον τις ὅπερ εἶναι περιληπτικόν.—ἐπέθεσαν]—συνήθως τιθέασιν. γνωμικὸς ἄρ. ἰδὲ συντ. § 37, 3.

μὴ δίκαιον, μὴ ἀπειθεῖν ἄρχοντι, καὶ τᾶλλα τὰ τοιαῦτα
 ὡσαύτως· ἦν δέ τις τούτων τι παραβαίνῃ, ζημίαν αὐτοῖς
 3 ἐπέθεσαν. Οἱ δὲ Περσικοὶ νόμοι προλαβόντες ἐπιμέλονται,
 ὅπως τὴν ἀρχὴν μὴ τοιοῦτοι ἔσονται οἱ πολῖται, οἷοι πο-
 νηροῦ τινος ἢ αἰσχροῦ ἔργον ἐφίεσθαι. Ἐπιμέλονται δὲ
 4 ὧδε. Οἱ μὲν δὴ παῖδες εἰς τὰ διδασκαλεῖα φοιτῶντες διά-
 γουσι μανθάνοντες δικαιοσύνην· καὶ λέγουσιν, ὅτι ἐπὶ τούτῳ
 ἔρχονται, ὥσπερ παρ' ἡμῖν, ὅτι γράμματα μαθησόμενοι.
 Οἱ δ' ἄρχοντες αὐτῶν διατελοῦσι τὸ πλεῖστον τῆς ἡμέρας
 δικάζοντες αὐτοῖς. Γίγνεται γὰρ δὴ καὶ παισὶ πρὸς ἀλλή-
 λους ὥσπερ ἀνδράσιν ἐγκλήματα καὶ κλοπῆς καὶ ἀρπαγῆς
 καὶ βίας καὶ ἀπάτης καὶ κακολογίας καὶ ἄλλων, οἷων δὴ
 εἰκός. Οὗς δ' ἂν γνῶσι τούτων τι ἀδικοῦντας, τιμωροῦν-
 5 ται. Κολάζουσι δὲ καί, ὃν ἂν ἀδίκως ἐγκαλοῦντα εὐρί-
 σκωσι. Δικάζουσι δὲ καὶ ἐγκλήματος, οὗ ἔνεκα ἀνθρωπο-
 μισοῦσι μὲν ἀλλήλους μάλιστα, δικάζονται δὲ ἥκιστα,

§ 3. ὅπως μὴ ἔσονται] πλαγία ἐρώτησις· ἰδὲ συντ. § 58, 6. — τὴν ἀρχὴν] ἐπίρ. ἐξ ἀρχῆς, διόλου. — οἷοι] = ὅστε — ὧδε] κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον.

§ 4. διδασκαλεῖα] σχολεῖα. — διάγουσι μανθάνοντες] διαρκῶς μανθάνουσι· συντ. § 45, 6', 2. — ἐπὶ τούτῳ] διὰ τὸν σκοπὸν τούτου πηγαινῶν εἰς τὰ σχολεῖα, δηλ. νὰ μάθωσι δικαιοσύνην. — παρ' ἡμῖν] εἰς ἡμᾶς, δηλ. ἐδῶ ἐν Ἑλλάδι. — γράμματα μαθησόμενοι] διὰ νὰ μάθωσι γράμματα πηγαινῶν εἰς τὰ σχολεῖα. — αὐτοῖς] δοτ. χαριστική. — ἐγκλήματα] κατηγορίαι. — κλοπῆς κλπ.] αἱ γεν. κλοπῆς, ἀρπαγῆς, βίας κλπ. εἶναι γεν. τοῦ αἰτίου, δι' ὃ κατηγορεῖται τις. — οἷων δὴ εἰκός] ἔνν. ἐστὶν ἐγκλήματα γίγνεσθαι. — οὗς δ' ἂν γνῶσι] ὅσῳκις γνωρίσωσι τινας· ἰδὲ συντ. § 52, 3.

§ 5. κολάζουσι] συνώνυμον τῷ τιμωροῦνται. Παρβλ. Ἄριστ. Ῥητ. 1, 10. «Διαφέρει δὲ τιμωρία καὶ κόλασις· ἡ μὲν γὰρ κόλασις τοῦ πάσχοντος ἔνεκά ἐστίν, ἡ δὲ τιμωρία τοῦ ποιούντος, ἵνα ἀποπληρωθῆ». — ὃν ἂν εὐρίσκωσι] ὅσῳκις εὐρίσκωσι τινα. — ἐγκλήματος] δι' ἐγκλημα (κατηγορίαν)· γεν. τῆς αἰτίας. — δικάζονται] = δικάζουσι ἀλλήλους, κάμνουσι δίκην. — ἀχαριστίας] ἐπεξήγησις τοῦ «ἐγκλήματος» ἰδὲ συντ. § 18, 2, 6'. — ἰσχ.

ἀχαριστίας, καὶ ὃν ἂν γνῶσι δυνάμενον μὲν χάριν ἀποδι-
 δόναι, μὴ ἀποδιδόντα δέ, κολάζουσι καὶ τοῦτον ἰσχυρῶς.
 Οἴονται γὰρ τοὺς ἀχαρίστους καὶ περὶ θεοὺς ἂν μάλι-
 στα ἀμελῶς ἔχειν καὶ περὶ γονέας καὶ πατρίδα καὶ φίλους.
 Ἔπειθαι δὲ δοκεῖ μάλιστα τῇ ἀχαριστίᾳ ἢ ἀναισχυντίᾳ·
 καὶ γὰρ αὕτη μείσθη δοκεῖ εἶναι ἐπὶ πάντα τὰ αἰχρὰ
 ἡγεμῶν. Διδάσκουσι δὲ τοὺς παῖδας καὶ σωφροσύνην·⁶
 μέγα δὲ συμβάλλεται εἰς τὸ μανθάνειν σωφρονεῖν αὐτούς,
 ὅτι καὶ τοὺς πρεσβυτέρους ὀρῶσιν ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν σω-
 φρόνως διάγοντας. Διδάσκουσι δὲ αὐτούς καὶ πείθεσθαι
 τοῖς ἄρχουσι· μέγα δὲ καὶ εἰς τοῦτο συμβάλλεται, ὅτι ὀρῶσι
 τοὺς πρεσβυτέρους πειδομένους τοῖς ἄρχουσιν ἰσχυρῶς.
 Διδάσκουσι δὲ καὶ ἐγκράτειαν γαστρὸς καὶ ποιοῦ· μέγα
 δὲ καὶ εἰς τοῦτο συμβάλλεται, ὅτι ὀρῶσι τοὺς πρεσβυτέρους
 οὐ πρόσθεν ἀπιόντας γαστρὸς ἕνεκα, πρὶν ἂν ἀφῶσιν οἱ
 ἄρχοντες, καὶ ὅτι οὐ παρὰ μητρὶ σιτοῦνται οἱ παῖδες, ἀλλὰ
 παρὰ τῷ διδασκάλῳ, ὅταν οἱ ἄρχοντες σημήνωσι. Φέρον-
 ται δὲ οἴκοθεν σῖτον μὲν ἄρτον, ὄψον δὲ κάρδαμον, πι-
 εῖν δέ, ἣν τις διψῆ, κώθωνα, ὡς ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ ἀρύ-
 σασθαι. Πρὸς δὲ τούτοις μανθάνουσι καὶ τοξεύειν καὶ

ρῶς] αὐστηρῶς.—ἂν ἀμελῶς ἔχειν]=ὅτι ἀμελῶς ἂν ἔχοιεν· καὶ πρὸς τοὺς
 θεοὺς ἤθελον εἶναι ἀμελεῖς.—ἔπειθαι δὲ . . . καί] προσέτι δὲ . . . καί.
 —καὶ γὰρ] διότι καὶ πράγματι.—αὕτη] ἡ ἀχαριστία.—ἡγεμῶν] ὁδηγός.
 § 6. μέγα συμβάλλεται]=μεγάλην συμβολὴν συμβάλλεται· μεγάλως
 συντελεῖ.—ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν] καθ' ἐκάστην ἡμέραν, καθημερινῶς. πεί-
 θεσθαι] νὰ ὑπακούωσιν εἰς τοὺς ἄρχοντας, ἧτοι πειθαρχίαν.—ἰσχυρῶς]
 προσδιορισμὸς τοῦ πειθομένου, παρὰ πολὺ, αὐστηρῶς.—γαστρός] φαγη-
 τοῦ.—ἀφῶσιν] αὐτούς· τὸ β. ἀφίημι.—σιτοῦνται] πρέφονται.—σημήνωσι]
 διατάξωσιν.—φέρονται] μέσον ὠφελείας=φέρουσι δι' ἑαυτούς.—σῖτον] ὡς
 τροφήν· κατηγρμ.—ὄψον] ὡς προσφάγιον.—κώθωνα] ποτήριον.—ὡς ἀρύ-
 σασθαι] ἵνα ἀντλήσωσιν ὕδωρ.—ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ] ἔννεοι τὸν Ἀράξην,

ἀκοντίζειν. Μέχρι μὲν δὴ ἕξ ἢ ἑπτακαίδεκα ἐτῶν ἀπὸ γενεᾶς οἱ παῖδες ταῦτα πράττουσιν, ἐκ τούτου δὲ εἰς τοὺς 7 ἐφήβους ἐξέρχονται. Οὗτοι δ' αὖ οἱ ἔφηβοι διάγουσιν ὧδε. Δέκα ἔτη, ἀφ' οὗ ἂν ἐκ παίδων ἐξέλθωσι, κοιμῶνται μὲν περὶ τὰ ἀρχεῖα, ὥσπερ προειρηκάμεν, καὶ φυλακῆς ἕνεκα τῆς πόλεως καὶ σωφροσύνης· δοκεῖ γὰρ αὕτη ἡ ἡλικία μά- λιστα ἐπιμελείας δεῖσθαι· παρέχουσι δὲ καὶ τὴν ἡμέραν ἑαυτοὺς τοῖς ἄρχουσι χρῆσθαι, ἣν τι δέονται, ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ. Καὶ ὅταν μὲν δέῃ, πάντες μένουσι περὶ τὰ ἀρχεῖα. ὅταν δὲ ἐξίῃ βασιλεὺς ἐπὶ θήραν, ἐξάγει τὴν ἡμίσειαν τῆς φυλακῆς· ποιεῖ δὲ τοῦτο πολλάκις τοῦ μηνός. Ἐχειν δὲ δεῖ τοὺς ἐξιόντας τόξα καὶ παρὰ τὴν φαρέτραν ἐν κολεῶ κοπίδα ἢ σάγαριν, ἔτι δὲ γέρον καὶ παλτά δύο, ὥστε τὸ

ὅστις βέει πλησίον τῆς Περσεπόλεως. — ἕξ] = ἕξκαίδεκα ἢ ἕκκαίδεκα. Ἰδὲ γραμμ. § 118, 8. — ἀπὸ γενεᾶς] ἀπὸ τῆς γεννησέως των. — ἐκ τούτου] μετὰ τοῦτο. — εἰς τοὺς ἐφήβους ἐξέρχονται] ἐξέρχονται ἐκ τῆς τάξεως τῶν παίδων καὶ εἰσέρχονται εἰς τὴν τάξιν τῶν ἐφήβων.

§ 7. ἀφ' οὗ] ἔνν. χρόνου = ἀφ' οὗτου. — ἐκ παίδων] ἐκ τῆς τάξεως τῶν παίδων. — τὰ ἀρχεῖα] τὰ οἰκήματα, εἰς ἃ διαμένουσιν οἱ ἄρχοντες. — καὶ φυλακῆς ἕνεκα καὶ σωφροσύνης] καὶ διὰ τὴν φυλάττωσι τὴν πόλιν καὶ διὰ τὴν ζῶσι σωφρόνως. — χρῆσθαι] ἔνν. αὐτοῖς. — δέονται] ἔνν. χρῆσθαι αὐτοῖς ὅσάκις ἔγωσιν ἀνάγκην· συντ. § 57, 3. — ὅταν δέῃ] ἔνν. μένειν· ὅσάκις ἵνα ἀνάγκη· συντ. § 53, 2. — ἐπὶ θήραν] διὰ κυνήγιον. — τὴν ἡμίσειαν τῆς φυλακῆς] = τὸ ἡμισυ τῆς φυλακῆς, δηλ. τοὺς μισοὺς ἐφήβους, οἵτινες ἐφύλαττον τὴν πόλιν — τοῦτο] δηλ. τὸ ἐξιέναι ἐπὶ θήραν καὶ ἐξάγειν τὴν ἡμίσειαν τῆς φυλακῆς. — τοῦ μηνός] ἐκάστου μηνός· ἰδὲ συντ. § 20, 1, α', 2. — τοὺς ἐξιόντας] ἔνν. ἐπὶ θήραν· τὸ ἄρθρον γενικὸν = πάντας. — φαρέτραν] βελοθήκην — κολεός] θηκάρι. — κοπίς] μάχαιρα. — σάγαρις] πέλεκυς. — γέρον] μικρὰ τετράγωνος ἀσπίς πλεκτὴ ἐκ λύγων (ἀπὸ λυγαριαῖς). — παλτά] = δόρατα, ἐκ τοῦ πάλλω. = ἐκ χειρός] ἀπὸ τοῦ χεῖρι, ἐκ τοῦ πλησίον. — ἀφεῖναι . . . χρῆσθαι] ὁ ἀφ. ἀφεῖναι σημαίνει τὸ ἄπαξ, ὁ δ' ἔνεστι χρῆσθαι σημ. το ἑπαναλαμβάνομενον.

μὲν ἀφεῖναι, τὸ δ', ἐὰν δέη, ἐκ χειρὸς χρῆσθαι. Διὰ τοῦτο δὲ δημοσίᾳ τοῦ θηρῶν ἐπιμέλονται καὶ βασιλεῦς, ὡσπερ καὶ ἐν πολέμῳ, ἡγεμόνων ἐστὶν αὐτοῖς καὶ αὐτός τε θηρῶν καὶ τῶν ἄλλων ἐπιμέλεται, ὅπως ἂν θηρῶσιν, οὐ ἀληθεσιτάτη αὐτοῖς δοκεῖ εἶναι αὕτη ἢ μελέτη τῶν πρὸς τὸν πόλεμον. Καὶ γὰρ πρῶ ἀνίστασθαι ἐθίζει καὶ ψύχη καὶ θάλλη ἀνέχεσθαι, γυμνάζει δὲ καὶ ὁδοιπορίας καὶ δρόμοις, ἀνάγκη δὲ καὶ τοξεῦσαι θηρίον καὶ ἀκοντίσαι, ὅπου ἂν παραπίπτη. Καὶ τὴν ψυχὴν δὲ πολλάκις ἀνάγκη θήγεσθαι, ὅταν τι τῶν ἀλκίμων θηρίων ἀνδιστῆται· παίειν μὲν γὰρ δήπου δεῖ τὸ ὁμοσε γιγνόμενον, φυλάξασθαι δὲ τὸ ἐπιφερόμενον· ὥστε οὐ ῥάδιον εὐρεῖν, τί ἐν τῇ θήρᾳ ἄπεστι τῶν ἐν πολέμῳ παρόντων. Ἐξέρχονται δὲ ἐπὶ τὴν θήραν ἄριστον ἔχοντες πλεῖον μὲν, ὡς τὸ εἰκός, τῶν παίδων, τὰλλα δὲ ὅμοιον. Καὶ θηρῶντες μὲν οὐκ ἂν ἀριστήσειαν, ἣν δέ τι δεήσῃ ἢ θηρίου ἕνεκα ἐπικαταμεῖναι ἢ ἄλλως ἐθελήσωσι διατρῶναι περὶ τὴν θήραν, τὸ οὖν

§ 8. διὰ τοῦτο] ἀναφέρεται εἰς τὰ ἐπόμενα : ὅτι ἀληθεσιτάτη κλπ — ἡγεμόνων] ὁδηγός. — τῶν ἄλλων] σχῆμα προλήψεως ἀντὶ ἐπιμέλεται ὅπως ἂν οἱ ἄλλοι θηρῶσιν. — ὅτι] = διότι, ἐπεξηγήσεις : τοῦ διὰ τοῦτο. — μελέτη] ἄσκησις, γυμνάσιον. — καὶ γὰρ πρῶ] διότι καὶ πρῶ. — ὅπου ἂν παραπίπτη] ὅπου τυχαίνει, ὅπου παρουσιάζεται. — ἀνάγκη θήγεσθαι] ἐξ ἀνάγκης ἀκονίζεται, γίνεται θαρραλεωτέρα. — τῶν ἀλκίμων] τῶν ἀνδρείων. — τὸ ὁμοσε γιγνόμενον] τὸ εἰς χεῖρας, πλησίον ἐρχόμενον, δηλ. τὸ ἐκ τοῦ πλησίον προσβάλλον. — φυλάξασθαι δὲ τὸ ἐπιφερόμενον] νὰ προφυλαχθῆ δὲ ἀπὸ τὸ ἐρχόμενον ἐναντίον του (μακρόθεν. — τί ἄπεστι] = ὅ, τι. — πολλάκις ἐν τῇ πλαγίᾳ ἐρωτήσῃ τίθενται τὰ ἐρωτηματικά τῆς εὐθείας ἐρωτήσεως, τίς, ποῖος, πόσος, πῶς, ποῦ, πότε κλπ. καὶ οὕτως ἡ ἐρώτησις γίνεται ζωηρότερα καὶ ἐντονωτέρα.

§ 9. ἄριστον] τὸ περὶ τὴν μεσημβρίαν γεῦμα, δεῖπνον τὸ τῆς ἐσπέρας, καὶ ἀκράτισμα τὸ πρωϊνόν. — ὡς τὸ εἰκός] ἐνν. ἐστὶν αὐτοὺς ἔχειν. — τὰλλα δ' ὅμοιον] δηλ. κατὰ μὲν τὴν ποιότητα ὅμοιον, κατὰ δὲ τὴν ποσό-

ἄριστον τοῦτο δειπνήσαντες τὴν ὕστεραίαν αὖ θηρῶσι μέ-
 χρι δείπνου καὶ μίαν ἄμφω τούτῳ τῷ ἡμέρα λογίζονται,
 ὅτι μᾶς ἡμέρας σῖτον δαπανῶσι. Τοῦτο δὲ ποιοῦσι τοῦ
 ἐθίζεσθαι ἕνεκα, ἵν' εἰάν τι καὶ ἐν πολέμῳ δεήσει, δύνων-
 ται τοῦτο ποιεῖν. Καὶ ὄψον δὲ τοῦτο ἔχουσιν οἱ τηλικού-
 ται, ὅ,τι ἂν θηράσωσιν· εἰ δὲ μή, τὸ κάρδαμον. Εἰ δέ
 τις αὐτοὺς οἶεται ἢ ἐσθίειν ἀηδῶς, ὅταν κάρδαμον μόνον
 ἔχωσιν ἐπὶ τῷ σίτῳ, ἢ πίνειν ἀηδῶς, ὅταν ὕδωρ πίνωσιν,
 ἀναμνησθήτω, πῶς μὲν ἠδὲν μᾶζα καὶ ἄρτος πεινῶντι φα-
 10 γεῖν, πῶς δὲ ἠδὲν ὕδωρ πιεῖν διαψῶντι. Αἱ δ' αὖ μένουσαι
 φυλαὶ διατρίβουσι μελετῶσαι τὰ τε ἄλλα, ἃ παῖδες ὄντες
 ἔμαθον, καὶ τοξεύειν καὶ ἀκονίζειν, καὶ διαγωνιζόμενοι
 ταῦτα πρὸς ἀλλήλους διατελοῦσιν. Εἰσὶ δὲ καὶ δημόσιοι
 τούτων ἀγῶνες καὶ ἄθλα προτίθεται· ἐν ἧ δ' ἂν τῶν φυλῶν
 πλεῖστοι ὧσι δαημονέστατοι καὶ ἀνδρικώτατοι καὶ εὐπι-
 στότατοι, ἐπαινοῦσιν οἱ πολῖται καὶ τιμῶσιν οὐ μόνον

τητα πλεῖον.—θηρῶντες]=εἰ θηρῶεν.—οὐκ ἂν ἀριστήσων]=οὐκ ἀρι-
 στῶσιν· ἀριστάω-ω καὶ ἀριστοποιοῦμαι ἐκ τοῦ ἄριστον=προγενομῆτιζω.—
 ἄλλως] δι' ἄλλην αἰτίαν.—τὸ ἄριστον τοῦτο] τὸ φαγητὸν τῆς μεσημβρίας.
 —τὴν ὕστεραίαν] ἔνν. ἡμέραν.—σῖτον] τροφήν.—τοῦ ἐθίζεσθαι ἕνεκα] διὰ
 τὴν συνηθίζωσιν.—εἰάν δεήσει] ἔνν. τοῦτο ποιεῖν.—τοῦτο] τὸ νὰ δαπανῶσι
 τὴν τροφήν μᾶς ἡμέρας εἰς δύο.—οἱ τηλικούτοι] οἱ ἔχοντες τὴν ἡλικίαν
 ταύτην, δηλ. οἱ ἔφηβοι] γραμμ. § 45.—εἰ δὲ μή] ἔνν. θηράσειαν τι.—
 τὸ κάρδαμον] ἔνν. ἔχουσιν ὄψον.—ἐσθίειν] γραμμ. § 97, 2.—ἐπὶ τῷ σίτῳ]
 μαζί με τὸ ψωμί.—πῶς ἠδὲν] πλαγίᾳ ἐρώτησις ζωηρότερον ἐκφερομένη
 διὰ τοῦ πῶς ἀντὶ τοῦ ὅπως· ἰδὲ καὶ § 8 τί ἄπεισι.—ἠδὲν μᾶζα] ἔνν. ἐστί·
 συντ. § 3, 5.

§ 10. μελετῶσαι] γυμναζόμεναι.—διαγωνιζόμενοι] σχῆμα κατὰ σύνεσιν
 ἢ κατὰ τὸ νοοῦμενον· διότι ἐνῶ ἀναφέρεται εἰς τὸ αἰ μένουσαι φυλαί, συμ-
 φωνεῖ μετὰ τὴν ἔννοιαν αὐτοῦ οἱ ἔφηβοι τῶν μενουσῶν φυλῶν.—καὶ δημό-
 σιοι] ἐκτὸς τῶν κατ' ἰδίαν.—τούτων] τῶν τε ἄλλων καὶ τοῦ τοξεύειν καὶ
 ἀκοντίζειν.—ἐν ἧ δ' ἂν ὧσιν] συντ. § 52, 3.—δαημονέστατοι] λέξις ποιη-
 τικῆ—ἐμπερότατοι.—εὐπιστότατοι]=εὐπειθέστατοι.—ἀλλὰ καὶ ὅστις]=

τὸν νῦν ἄρχοντα αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ ὅστις αὐτοὺς παῖδας ὄντας ἐπαίδευσε. Χρῶνται δὲ τοῖς μένουσι τῶν ἐφήβων αἱ ἀρχαί, ἢν τι ἢ φρουρῆσαι δεήσει ἢ κακούργους ἐρευνῆσαι ἢ λησιτὰς ὑποδραμεῖν ἢ καὶ ἄλλο τι, ὅσα ἰσχύος ἢ τάχους ἔργα ἐστί. Ταῦτα μὲν δὴ οἱ ἔφηβοι πράττουσιν. Ἐπειδὴν δὲ τὰ δέκα ἔτη διατελέσωσιν, ἐξέρχονται εἰς 11 τοὺς τελείους ἄνδρας. Ἐφ' οὗ δ' ἂν ἐξέλθωσι χρόνου, οὗτοι αὖ πέντε καὶ εἴκοσι ἔτη διάγουσιν ὧδε. Πρῶτον μὲν ὡσπερ οἱ ἔφηβοι παρέχουσιν ἑαυτοὺς ταῖς ἀρχαῖς χρῆσθαι, ἢν τι δέη, ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ, ὅσα φρονούντων τε ἤδη ἔργα ἐστί καὶ ἔτι δυναμένων. Ἦν δέ ποι δέη στρατεύεσθαι, τόξα μὲν οἱ οὕτω πεπαιδευμένοι οὐκέτι ἔχοντες οὐδὲ παλιὰ στρατεύονται, τὰ δ' ἀγγέμαχα ὄπλα καλούμενα, θώρακά τε περὶ τοῖς στέροισι καὶ γέρορον ἐν τῇ ἀριστερᾷ, οἷόνπερ γράφονται οἱ Πέρσαι ἔχοντες, ἐν δὲ τῇ δεξιᾷ μάχαιραν ἢ κοπίδα. Καὶ αἱ ἀρχαί δὲ πᾶσαι ἐκ τούτων καθίστανται πλὴν οἱ τῶν παίδων διδάσκαλοι. Ἐπειδὴν δὲ τὰ πέντε καὶ εἴκοσι ἔτη διατελέσωσιν, εἶησαν μὲν ἂν οὗτοι πλεῖόν τι γεγονότες ἢ τὰ πενήκοντα ἔτη ἀπὸ

ἀλλὰ καὶ τοῦτον, ὅστις.—αἱ ἀρχαί]=οἱ ἄρχοντες.—ἐρευνῆσαι] νὰ ζητήσωσι καὶ εὔρωσιν.—ὑποδραμεῖν] ὑποτρέχω· νὰ τρέξωσι διὰ νὰ συλλάβωσιν.—καὶ ἄλλο τι] ἔνν. ποιῆσαι.

§ 11. τὰ δέκα ἔτη] τὰ εἰρημμένα ἐν § 7.—διατελέσωσιν] τελειώσωσιν.—ἐξέρχονται εἰς τελείους ἄνδρας] ἐξέρχονται ἐκ τῆς τάξεως τῶν ἐφήβων καὶ εἰσέρχονται εἰς τὴν τάξιν τῶν τελείων ἀνδρῶν.—ὅσα ἔργα ἐστί] ἀναφέρεται εἰς τὸ τούτοις, τὸ ὅποῖον ἐννοεῖται εἰς τὸ προηγούμενον χρῆσθαι—φρονούντων τε ἤδη καὶ ἔτι δυναμένων] ἀνθρώπων οἵτινες εἶναι φρόνιμοι ἤδη καὶ ἔχουσιν ἀκόμη δυνάμεις.—ἢν δέ ποι δέη] ὅσάκις ἦνα: ἀνάγκη.—τὰ δ' ἀγγέμαχα] ἀλλὰ τὰ λεγόμενα ἀγγέμαχα—τὰ δι' ὧν τις μάχεται ἐκ τοῦ πλησίον.—θώρακα κλπ.] ἐπεξηγήσεις τοῦ ἀγγέμαχα. γράφονται] ζωγραφίζονται. εἰεν ἂν γεγονότες] εὐκτ. ἀντὶ ὀριστ.—τηνικαῦται τότε.—εἰς τοὺς γεραιτέρους] εἰς τὴν τάξιν τῶν γεραιτέρων· γραμμ. § 38. 1.

γενεᾶς· ἐξέρχονται δὲ τηρικαῦτα εἰς τοὺς γεραιτέρους ὄν-
 12 τας τε καὶ καλουμένους. Οἱ δ' αὖ γεραῖτεροι οὗτοι στρα-
 τεύονται μὲν οὐκέτι ἔξω τῆς ἑαυτῶν, οἴκοι δὲ μένοντες
 δικάζουσι τὰ τε κοινὰ καὶ τὰ ἴδια πάντα. Καὶ θανάτου
 δὲ οὗτοι κρίνουσι καὶ τὰς ἀρχὰς οὗτοι πάσας αἰροῦνται·
 καὶ ἦν τις ἢ ἐν ἐφήβοις ἢ ἐν τελείοις ἀνδράσιν ἐλλίπη τι
 τῶν νομίμων, φαίνουσι μὲν οἱ φύλαρχοι ἕκαστοι καὶ τῶν
 ἄλλων ὁ βουλόμενος, οἱ δὲ γεραῖτεροι ἀκούσαντες ἐκκρί-
 νουσιν· ὁ δὲ ἐκκριθεὶς ἄτιμος διατελεῖ τὸν λοιπὸν βίον.

1 Κεφ. Γ'. Κῦρος οὖν μέχρι μὲν δώδεκα ἐτῶν ἢ ὀλίγω
 πλεῖον ταύτῃ τῇ παιδείᾳ ἐπεδεύθη καὶ πάντων τῶν ἡλικίων
 διαφέρων ἐφαίνετο καὶ εἰς τὸ ταχὺ μανθάνειν, ἃ δέοι,
 καὶ εἰς τὸ καλῶς καὶ ἀνδρείως ἕκαστα ποιεῖν. Ἐκ δὲ τού-
 του τοῦ χρόνου μετεπέμψατο Ἀστυάγης τὴν ἑαυτοῦ θυ-
 γατέρα καὶ τὸν παῖδα αὐτῆς· ἰδεῖν γὰρ ἐπεθύμει, ὅτι
 ἤκουεν αὐτὸν καλὸν καὶ ἀγαθὸν εἶναι. Ἔρχεται δ' αὐτῇ τε
 ἢ Μανδάνῃ πρὸς τὸν πατέρα καὶ τὸν Κῦρον τὸν υἱὸν
 2 ἔχουσα. Ὡς δὲ ἀφίκετο τάχιστα καὶ ἔγνω ὁ Κῦρος τὸν

§ 12. τῆς ἑαυτῶν] γῆς ἢ χώρας.—τὰ τε κοινὰ καὶ τὰ ἴδια] τὰς κοινὰς
 (δηλ. τοῦ δημοσίου) δίκας καὶ τὰς ἰδιωτικὰς.—θανάτου] γεν. τῆς ποινῆς.
 —αἰροῦνται] ἐκλέγουσιν.—ἐλλίπη] παραλίπη, δὲν ἐκτελέσῃ.—φαίνουσι]
 φανερώουσι, καταμηνύουσιν.—ὁ βουλόμενος] πᾶς ὅστις θέλει.—ἐκκρίνου-
 σιν] ξεχωρίζουσιν καὶ ἀποβάλλουσιν αὐτόν.—ἄτιμος] ἐστερημένος τὰ πο-
 κιτικὰ δικαιώματα.—διατελεῖ] ἐνν. ὄν.—τὸν λοιπὸν βίον] ἰδὲ συντ.
 § 26. 2.

Κεφ. Γ'. § 1. τῶν ἡλικίων] τῶν ὁμηλικίων του.—διαφέρων] ὅτι ὑπε-
 ρεῖχεν.—εἰς τὸ μανθάνειν] ὡς πρὸς τὸ μανθάνειν· συντ. § 27, 2.—ταχὺ]
 ταχέως.—ἃ δέοι] ἐνν. μανθάνειν· ὅσα ἔπρεπε νὰ μανθάνῃ.—ἕκαστα] ἐνν.
 τῶν δεόντων ἐκ τοῦ ἀνωτέρω ἃ δέοι· σχῆμα ἐξ ἀναλόγου.—ἐκ δὲ τούτου
 τοῦ χρόνου] δηλ. μετὰ τὰ 12 ἔτη.—μετεπέμψατο] προσεκάλεσεν.—ὅτι
 ἤκουεν] διότι ἐμάνθηνεν.—ἔρχεται] ἱστορικὸς ἔνεστ. ἰδὲ συντ. § 37, 1, 5.

§ 2. ὡς δὲ ἀφίκετο τάχιστα] εὐθύς δὲ ἀπὸ ἔφθασεν.—οἶα δὲ ὦρ] ἐπειδὴ

Ἄστυάγην τῆς μητρὸς πατέρα ὄντα, εὐθύς οἷα δὴ παῖς
 φύσει φιλόστοργος ὢν ἠσπάζετο τε αὐτόν, ὥσπερ ἂν εἴ-
 τις πάλαι συντεθραμμένος καὶ πάλαι φιλῶν ἀσπάζοιτο, καὶ
 ὄρῶν δὴ αὐτόν κεκοσμημένον καὶ ὀφθαλμῶν ὑπογραφῇ
 καὶ χρώματος ἐντρίψει καὶ κόμαις προσθέτοις, ἃ δὴ νό-
 μιμα ἦν ἐν Μήδοις· ταῦτα γὰρ πάντα Μηδικά ἐστι καὶ
 οἱ πορφυροῖ χιτῶνες καὶ οἱ κἀνδυες καὶ οἱ στρεπτοὶ οἱ
 περὶ τῇ δέρῃ καὶ τὰ ψέλια τὰ περὶ ταῖς χερσίν, ἐν Πέρ-
 σαις δὲ τοῖς οἴκοι καὶ νῦν ἔτι πολὺ καὶ ἐσθῆτες φανλότε-
 ραι καὶ δίαται εὐτελέστεραι· ὄρῶν δὴ τὸν κόσμον τοῦ
 πάππου ἐμβλέπων αὐτῷ ἔλεγεν, ὦ μῆτερ, ὡς καλὸς μοι
 ὁ πάππος. Ἐρωτώσης δὲ αὐτόν τῆς μητρὸς, πότερος καλ-
 λίων αὐτῷ δοκεῖ εἶναι ὁ πατὴρ ἢ οὗτος, ἀπεκρίνατο ἄρα ὁ
 Κῦρος. ὦ μῆτερ, Περσῶν μὲν πολὺ κάλλιστος ὁ ἐμὸς
 πατὴρ, Μήδων μέντοι, ὄσων ἐώρακα ἐγὼ καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς
 καὶ ἐπὶ ταῖς θύραις πολὺ οὗτος ὁ ἐμὸς πάππος κάλλιστος.
 Ἀντασπαζόμενος δὲ ὁ πάππος αὐτόν καὶ στολὴν καλὴν³
 ἐνέδυσσε καὶ στρεπτοῖς καὶ ψελίοις ἐτίμα καὶ ἐκόσμηε καί,
 εἴ ποι ἐξελαῦνοι, ἐφ' ἵππου χρυσοχαλίνου περιῆγεν, ὥσπερ
 καὶ αὐτὸς εἰώθει πορεύεσθαι. Ὁ δὲ Κῦρος ἄτε παῖς ὢν
 καὶ φιλόκαλος καὶ φιλότιμος ἦδειο τῇ στολῇ καὶ ἰλπεύειν
 μανθάνων ὑπερέχαιρεν· ἐν Πέρσαις γὰρ διὰ τὸ χαλεπὸν

βέβαια ἦτο. — ὥσπερ ἂν) ἐνν. ἀσπάζοιτο. — ὑπογραφῇ] διὰ βαφῆς κάτωθεν
 τῶν ὀφθ. — καὶ χρώματος ἐντρίψει] δηλ. διὰ ψιμυθίου (μὲ φριασιδί). —
 κόμαις προσθέτοις] μὲ ξένα μαλλιά. — ἃ] δηλ. ἡ ὑπογραφὴ τῶν ὀφθαλμῶν
 καὶ τοῦ χρώματος ἢ ἐντριψις καὶ αἱ κόμαι αἱ πρόσθετοι· ἐτέθη δὲ κατ'
 οὐδ. γένος, ἂν καὶ ἀναφέρεται εἰς θηλυκὰ οὐσ. διότι ταῦτα εἶναι ἄψυχα.
 — κἀνδυς] ἐπανωφόριον ἔχον πλατείας χειρίδας (μανίκια). — στρεπτοὶ] περι-
 δέραια. — δέρῃ] λαιμός. — ψέλια] βραχιόλια. — πολὺ] ἀναφέρεται εἰς τὸ
 φανλότεραι καὶ εὐτελέστεραι. — ἐμβλέπων αὐτῷ] παρατηρῶν αὐτόν. — ὡς
 καλὸς] πόσον ὠραῖος. — ἄρα] εὐθύς. — ὄσων] καθ' ἕλξιν ἀντὶ ὄσους.

§ 3. εἴ ποι ἐξελαῦνει] ὁσάκις ἐξήρχετο συντ. § 57. 3. — ἄτε ὢν] ἐπειδὴ

εἶναι καὶ τρέφειν ἵππους καὶ ἱππεύειν ἐν ὄρεινῃ οὔσῃ τῇ
 4 χώρα καὶ ἰδεῖν Ἴππον πάνυ σπάνιον ἦν. Δειπνῶν δὲ δὴ ὁ
 Ἀστυάγης σὺν τῇ θυγατρὶ καὶ τῷ Κύρῳ βουλόμενος τὸν
 παῖδα ὡς ἡδιστα δειπνεῖν, ἵνα ἦτιον τὰ οἴκαδε ποθοίῃ,
 προσῆγεν αὐτῷ καὶ παροψίδας καὶ παντοδαπὰ ἐμβάμματα
 καὶ βρώματα. Τὸν δὲ Κύρον ἔφασαν λέγειν, ὦ πάππε,
 ὅσα πράγματα ἔχεις ἐν τῷ δείπνῳ, εἰ ἀνάγκη σοι ἐπὶ πάντα
 τὰ λεκάρια ταῦτα διατείνειν τὰς χεῖρας καὶ ἀπογεύεσθαι
 τούτων τῶν παντοδαπῶν βρωμάτων. Τί δέ, φάναι τὸν
 Ἀστυάγην, οὐ γὰρ πολὺ σοι δοκεῖ εἶναι κάλλιον τόδε τὸ
 δεῖπνον τοῦ ἐν Πέρσαις; Τὸν δὲ Κύρον πρὸς ταῦτα ἀπο-
 κρίνασθαι [λέγεται], Οὐκ, ὦ πάππε, ἀλλὰ πολὺ ἀπλου-
 στέρα καὶ εὐθυιέρα παρ' ἡμῶν ἢ ὁδός ἐστιν ἐπὶ τὸ ἐμπλη-
 σθῆναι ἢ παρ' ὑμῶν· ἡμᾶς μὲν γὰρ ἄριστος καὶ κρέα εἰς
 5 τοῦτο ἄγει, ὑμεῖς δὲ εἰς μὲν τὸ αὐτὸ ἡμῶν σπεύδετε, πολ-
 λούς δέ τινας ἐλιγμούς ἄνω καὶ κάτω πλανώμενοι μόλις
 ἀφικνεῖσθε, ὅποι ἡμεῖς πάλαι ἤκομεν. Ἄλλ', ὦ παῖ, φά-
 ναι τὸν Ἀστυάγην οὐκ ἀχθόμενοι ταῦτα περιπλανώμεθα·

πράγματι ἦτο. — ἐν ὄρεινῃ οὔσῃ τῇ χώρῃ] ἐπειδὴ ἡ χώρα εἶναι ὄρεινή. —
 καὶ ἰδεῖν] καὶ νὰ ἴδῃ τις κἄν ὁ καὶ ἐλαττωτικός.

§ 4. ἵνα ποθοίῃ] συντ. § 55, 1. — τὰ οἴκαδε] ἀντὶ τὰ οἴκοι· διότι τὸ
 τὰ οἴκαδε ποθοίῃ = ποθῶν τα οἴκοι οἴκαδε ἀπιέναι βούλοιοτο. — παροψίδας]
 ὀρεκτικὰ φαγητά, μεζέδες. — ἐμβάμματα] σάλτσαις. — βρώματα] φαγητά. —
 ὅσα πράγματα] πόσας ἐνοχλήσεις — λεκάρια] = λεκάνια, πιάτα. — διατείνειν]
 νὰ ἀπλώνῃς. — φάναι] ἐκ τοῦ ἀνωτέρω φασίν. — οὐκ] ἔνν. δοκεῖ μοι κάλ-
 λιον τόδε τὸ δεῖπνον τοῦ ἐν Πέρσαις. — ἐμπλησθῆναι] νὰ γεμίσωμεν τὴν
 κοιλίαν μας, νὰ χορτάσωμεν· τὸ ῥ. ἐμπίπλαμαι· γραμμ. § 84, 2. — εἰς
 τοῦτο] τὸ ἐμπλησθῆναι. — εἰς ταῦτον ἡμῶν] εἰς τὸ ἴδιον μὲ ἡμᾶς, δηλ. τὸ
 ἐμπλησθῆναι. — ἐλιγμούς] σύστοιχον ἀντικμ. τοῦ πλανώμενοι. ὅποι] ὅπου,
 εἰς τὸ ἐμπλησθῆναι. — πάλαι ἤκομεν] πρὸ πολλοῦ ἔχομεν ἔλθῃ· ἰδὲ συντ.
 § 37, 1, σημ. 1.

§ 5. ταῦτα περιπλανώμεθα] = τούτους τοὺς ἐλιγμούς, ταύτας τὰς πλά-

γευόμενος δὲ καὶ σὺ, ἔφη, γνώσῃ, ὅτι ἡδέα ἐστίν. Ἄλλὰ καὶ σέ, φάναι τὸν Κύρον, ὄρῶ, ὦ πάππε, μυσαιτόμενον ταῦτα τὰ βρώματα. Καὶ τὸν Ἀστυάγην ἐπερῶσθαι, Καὶ τίτι δὴ σὺ τεκμαιρόμενος, ὦ παῖ, λέγεις; Ὅτι σε, φάναι, ὄρῶ, ὅταν μὲν τοῦ ἄρτου ἄψῃ, εἰς οὐδὲν τὴν χεῖρα ἀποψώμενον, ὅταν δὲ τούτων τινὸς θίγῃς, εὐθὺς ἀποκαθαίρει τὴν χεῖρα εἰς τὰ χειρόμακτρα ὡς πάνυ ἀχθόμενος, ὅτι πλέα σοι ἀπ' αὐτῶν ἐγένετο. Πρὸς ταῦτα δὲ τὸν Ἀντυά-6 γην εἰπεῖν, Εἰ τοίνυν οὕτω γιγνώσκεις, ὦ παῖ, ἀλλὰ κρέα γε εὐωχοῦ, ἵνα νεανίας οἴκαδε ἀπέλθῃς. Ἄμα δὲ ταῦτα λέγοντα πολλὰ αὐτῷ παραφέρειν καὶ θήρεια καὶ τῶν ἡμέρων. Καὶ τὸν Κύρον, ἐπεὶ ἑώρα πολλὰ τὰ κρέα, εἰπεῖν, Ἡ καὶ δίδως, φάναι, ὦ πάππε, πάντα ταῦτά μοι τὰ κρέα, ὅ,τι ἂν βούλωμαι αὐτοῖς χρῆσθαι; Νῆ Δία, φάναι, ὦ παῖ, ἔγωγέ σοι. Ἐνταῦθα δὴ τὸν Κύρον λαβόντα τῶν 7 κρεῶν διαδιδόναι τοῖς ἀμφὶ τὸν πάππον θεραπευταῖς ἐπιλέγοντα ἐκάστω, Σοὶ μὲν τοῦτο, ὅτι προθόμως με ἰππεύ-

νας.—μυσαιτόμενον] ὅτι σιχαίνεσαι, ἀηδιάζεις.—ἐπερῶσθαι] ἐκ τοῦ ἔφασαν μέσ. ἀπόρ. 6' τοῦ ἐπερωτάω.—καὶ τίτι δὴ] καὶ ἀπὸ τί δά.—τεκμαιρόμενος] συμπεραίνων.—ὅτι] διότι.—ἀποψώμενον] ὅτι σπογγίζεις.—ὅταν δὲ θίγῃς] ἐσάκεις δὲ ἐγγίζεις.—χειρόμακτρα] πετσέταις· ἐκ τοῦ χεῖρ καὶ μάκτρον, ὅπερ ἐκ τοῦ μᾶσσω (σπογγίζω).—πλέα] ἔνν. ἡ χεῖρ πλήρης· ἰδὲ γραμμ. § 19.

§ 6. οὕτω γιγνώσκεις] ἔχεις ταύτην τὴν γνώμην.—ἀλλὰ κρέα γε εὐωχοῦ] ἀλλὰ κρέατα τούλάχιστον τρῶγε.—νεανίας] νέος δυνατός, παλληκάρι.—ἄμα λέγοντα] αὐτόν, τὸν Ἀστυάγην, ὑποκμ. τοῦ παραφέρειν (= παρατιθέναι), ὅπερ ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ φασίν.—καὶ θήρεια καὶ τῶν ἡμέρων] ἔνν. ζώων κρέα· δηλ. καὶ ἀγρίων καὶ ἡμέρων ζώων κρέατα.—ἦ] ἀληθῶς, τρώντι.—ἔγωγέ σοι] ἔνν. δίδωμι πάντα ταῦτα τὰ κρέα, ὅ,τι ἂν βούλη αὐτοῖς χρῆσθαι.

§ 7. ἐνταῦθα] τότε.—τῶν κρεῶν] ἀντικμ. τοῦ λαβόντα κατὰ γεν. διαίρετ.—διαδιδόναι] ἐκ τοῦ ἔφασαν· ὅτι διεμοίραζεν.—θεραπευταῖς] εἰς τοὺς

ειν διδάσκεις, σοὶ δ', ὅτι μοι παλτὸν ἔδωκας· νῦν γὰρ τοῦτ' ἔχω· σοὶ δ', ὅτι τὸν πάππον καλῶς θεραπεύεις, σοὶ δ' ὅτι μου τὴν μητέρα τιμᾶς· τοιαῦτα ἐποίει, ἕως διεδίδου ὅπαντα, ἃ ἔλαβε κρέα. Σάκκα δέ, φάναι τὸν Ἀστυάγην, τῷ οἰνοχόῳ, ὃν ἐγὼ μάλιστα τιμῶ, οὐδὲν δίδωσ; Ὁ δὲ Σάκας ἄρα καλὸς τε ὢν ἐτόγγανε καὶ τιμὴν ἔχων προσάγειν τοὺς δεομένους Ἀστυάγους καὶ ἀποκωλύειν, οὓς μὴ καιρὸς αὐτῷ δοκοίη εἶναι προσάγειν. Καὶ τὸν Κυρρον ἐπερέσθαι προπετῶς ὡς ἂν παῖς μηδέπω ὑποπήσσω. Διὰ τί δή, ὦ πάππε, τοῦτον οὕτω τιμᾶς; Καὶ τὸν Ἀστυάγην σκώψαντα εἰπεῖν, Οὐχ ὀρθῶς, φάναι, ὡς καλῶς οἰνοχοεῖ καὶ εὐσχημόνως. Οἱ δὲ τῶν βασιλέων τούτων οἰνοχόοι κομφῶς τε οἰνοχοοῦσι καὶ καθαρείως ἐγγέουσι καὶ διδάσκει τοῖς τρισὶ δακτύλοις ὀχοῦντες τὴν φιάλην καὶ προσφέρουσιν ὡς ἂν ἐνδοῖεν τὸ ἔκπωμα εὐληπιτότατα τῷ μέλ-
9 λοντι πίνειν. Κέλευσον δή, φάναι, πάππε, τὸν Σάκκαν καὶ ἐμοὶ δοῦναι τὸ ἔκπωμα, ἵνα κἀγὼ καλῶς σοὶ πιεῖν ἐγγέας ἀνακτήσωμαί σε, ἢν δύνωμαι. Καὶ τὸν κελεῦσαι

θεράποντας, τοὺς ὑπηρετοῦντας τὸν πάππον σου.—σοὶ μὲν τοῦτο] ἐνν. δίδωμι.—ὅτι] διότι.—σοὶ δέ] ἐνν. τοῦτο δίδωμι.

§ 8. ἄρα] ἀληθῶς.—τιμὴν] ἀξίωμα.—προσάγειν] νὰ ὀδηγῇ πρὸς τὸν Ἀστυάγην, νὰ παρουσιάσῃ πρὸς ἀκρόασιν.—οὓς μὴ . . . δοκοίη]=εἴ τινας μὴ δοκοίη· συντ. § 52. 3.—προπετῶς] τολμηρῶς.—ὡς ἂν παῖς] ἐνν. ἔροίτο.—μηδέπω ὑποπήσσω] μὴ συστελλόμενος ἀκόμη ἐκ φόβου.—σκώψαντα] σκώπτω=ἀστειεύομαι.—ὡς καλῶς] πόσον ὀραῖα.—τῶν βασιλέων τούτων] τῶν Ἀσιασῶν ἢ καὶ μόνον τῶν Μήδων.—ἐγγέουσι καὶ διδάσκει . . . καὶ προσφέρουσιν] διὰ τούτων περιγράφει καὶ ἐπεξηγεῖ τὸ οἰνοχοοῦσιν.—ὀχοῦντες] κρατοῦντες τὸ ῥ. ὀχέω-ῶ ἐκ τοῦ ἔχω.—ὡς ἂν ἐνδοῖεν] ἵνα δύνανται νὰ δίδωσιν εἰς τὴν χεῖρα, νὰ ἐγγχειρίζωσιν.—τὸ ἔκπωμα] τὸ ποτήριον.

§ 9. πιεῖν]=ἵνα πῖς· ἀνακτήσωμαί σε] σὲ ἀποκτήσω ἐντελῶς, σὲ κάμω ὅλον ἰδικόν μου, δηλ. ἀποκτήσω ὅλην τὴν ἀγάπην σου.—καὶ τόν]=καὶ

δοῦναι. Λαβόντα δὲ τὸν Κῦρον οὕτω μὲν δὴ εὖ κλύσαι τὸ ἔκπωμα, ὥσπερ τὸν Σάκαν ἑώρα, οὕτω δὲ στήσαντα τὸ πρόσωπον σπουδαίως καὶ εὐσχημόνως πως προσενεγκεῖν καὶ ἐνδοῦναι τὴν φιάλην τῷ πάμπω ὥστε τῇ μητρὶ καὶ τῷ Ἀστυάγει πολὺν γέλωτα παρασχεῖν. Καὶ αὐτὸν δὲ τὸν Κῦρον ἐγγελάσαντα ἀναπηδῆσαι πρὸς τὸν πάμπον καὶ φιλοῦντα ἅμα εἰπεῖν, ὦ Σάκα, ἀπόλωλας· ἐκβαλῶ σε ἐκ τῆς τιμῆς· τά τε γὰρ ἄλλα, φάναι, σοῦ κάλλιον οἰνοχοήσω καὶ οὐκ ἐκπίομαι αὐτὸς τὸν οἶνον. Οἱ δ' ἄρα τῶν βασιλέων οἰνοχόοι, ἐπειδὴν διδῶσι τὴν φιάλην, ἀρῶσαντες ἀπ' αὐτῆς τῷ κυάθῳ εἰς τὴν ἀριστερὰν χεῖρα ἐγγεάμενοι καταρρόφοῦσι τοῦ δῆ, εἰ φάρμακα ἐγγέοιεν, μὴ λυσιτελεῖν 10 αὐτοῖς. Ἐκ τούτου δὴ ὁ Ἀστυάγης ἐπισκώπτων, Καὶ τί δῆ, ἔφη, ὦ Κῦρε, τᾶλλα μιμούμενος τὸν Σάκαν οὐκ ἀπερρόφησας τοῦ οἴνου; Ὅτι, ἔφη, νῆ Δία ἐδεδοίκειν, μὴ ἐν τῷ κρατῆρι φάρμακα μεμιγμένα εἶη. Καὶ γὰρ ὅτε εἰ-

τοῦτον, τὸν Ἀστυάγην ἢ ὄνομ. καὶ δς] = καὶ οὗτος. — κελῦσαι δοῦναι] ἐνν. τὸν Σάκαν αὐτῷ τὸ ἔκπωμα. — κλύσαι] β. κλύζω = γεμίζω. — ὥσπερ Σάκαν ἑώρα] κλύζοντα τὸ ἔκπωμα. — στήσαντα τὸ πρόσωπον σπουδαίως καὶ εὐσχημόνως πως] ἀφοῦ ἐσχημάτισε τὸ πρόσωπόν του σοβαρὸν καὶ εὐπρεπὲς ἀρετὰ. — ἐγγεάσαντα] ἀφοῦ ἐξέσπασε στὰ γέλοια. — ἐκ τῆς τιμῆς] ἦν ἔχεις τοῦ οἰνοχοεῖν. — οὐκ ἐκπίομαι αὐτὸς] δὲν θὰ πίνω ἀτός μου. γραμμ. § 97, 5. — ἐπειδὴν διδῶσι] ὅταν δίδωσιν, ὁσάκις δίδουσιν. — ἀρῶσαντες] ἀντλήσαντες. — τῷ κυάθῳ] διὰ τοῦ μικροῦ ποτηρίου — ἐγγεάμενοι] ἐγγέω. γραμμ. § 73, 6. τοῦ δῆ, μὴ λυσιτελεῖν αὐτοῖς] ἵνα μὴ ὠφελῆ αὐτούς, κατὰ σχῆμα λιτότητος ἀντὶ ἵνα νὰ φονεύῃ αὐτούς τοῦτο. — εἰ φάρμακα ἐγγέοιεν] εἶναι ὑποκμ. τοῦ λυσιτελεῖν ἢ δ' εὐχτική σημαίνει ἀπλῆν γνώμην τοῦ λέγοντος.

§ 10. ἐκ τούτου] μετὰ τοῦτο. — καὶ τί δῆ] καὶ διὰ τί λοιπόν. — τᾶλλα μιμούμενος] ἐνῷ κατὰ τὰ ἄλλα ἐμιμεῖτο. — ἐδεδοίκειν] γραμμ. § 87, 2. — κρατῆρ] εἶναι πλατὺ ἀγγεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον ἀνεμίγνουν τὸν οἶνον μὲ ὕδαρ καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐλάμβανον διὰ τῶν ποτηρίων. — μὴ μεμιγμένα εἶη] συντ. §

οτίασας σὺ τοὺς φίλους ἐν τοῖς γενεθλίοις, σαφῶς κατέμαθον φάρμακα ὑμῖν αὐτὸν ἐγγέαντα. Καὶ πῶς δὴ σὺ τοῦτο, ἔφη, ὦ παῖ, κατέγνωσ; "Οὐ νῆ Δί' ὑμᾶς ἐώρων καὶ ταῖς γνώμαις καὶ τοῖς σώμασι σφαλλομένους. Πρῶτον μὲν γάρ, ἃ οὐκ ἔατε ἡμᾶς τοὺς παῖδας ποιεῖν, ταῦτα αὐτοὶ ἐποιεῖτε. Πάντες μὲν γὰρ ἅμα ἐκεκράγαιτε, ἐμανθάνετε δὲ οὐδὲν ἀλλήλων, ἤδετε δὲ καὶ μάλα γελοίως, οὐκ ἀκροώμενοι δὲ τοῦ ἄδοντος ὤμνυτε ἄριστα ἄδειν· λέγων δὲ ἕκαστος ὑμῶν τὴν ἑαυτοῦ ῥώμην, ἔπειτ' εἰ ἀνασταίητε ὀρχησόμενοι, μὴ ὅπως ὀρχεῖσθαι ἐν ῥυθμῷ, ἀλλ' οὐδ' ὀρθοῦσθαι ἐδύνασθε. Ἐπελέλησθε δὲ παντάπασι σὺτε, ὅτι βασιλεὺς ἦσθα, οἳ τε ἄλλοι, ὅτι σὺ ἄρχων. Τότε γὰρ δὴ ἔγωγε καὶ πρῶτον κατέμαθον, ὅτι τοῦτ' ἄρ' ἦν ἡ ἰσηγορία, ὃ ὑμεῖς τότε ἐποιεῖτε· οὐδέποτε γοῦν εἰσιωπάτε.

11 Καὶ ὁ Ἀστυάγης λέγει, Ὁ δὲ σὸς πατήρ, ὦ παῖ, πίνων οὐ μεθύσκειται; Οὐ μὰ Δί', ἔφη. Ἀλλὰ πῶς ποιεῖ; Διψῶν παύεται, ἄλλο δὲ κακὸν οὐδὲν πάσχει· οὐ γάρ, οἷ-

58, 7.—εἰστιάσας] ἐστιάω—ὦ. γραμμ. § 71, 1, α' καὶ § 60.—κατέμαθον] ἐκπτάλαβα.—κατέγνωσ] ἐγνώρισες, ἐκατάλαβες.—καὶ ταῖς γνώμαις καὶ τοῖς σώμασι σφαλλομένους] ὅτι καὶ κατὰ τὸν νοῦν καὶ κατὰ τὰ σώματα ἐσφάλλετε, δηλ. οὔτε ὀρθῶς ὠμιλεῖτε· οὔτε ἀσφαλῶς ἐβλάδιζετε· συντ. § 45, 6', 6.—αὐτοὶ]=ὑμεῖς αὐτοὶ, σεις οἱ ἴδιοι.—ἐκεκράγαιτε] ἐφωνάζετε· κέκραγα=φωνάζω παρακμ. μὲ σημασίαν ἐνεστ. μέλ. κεκράξομαι· τὸ βῆμα κρᾶζω.—ἐμανθάνετε δὲ οὐδὲν ἀλλήλων] δὲν ἐκαταλαμβάνετε δὲ διόλου ὃ εἰς τὸν ἄλλον.—οὐκ ἀκροώμενοι] ἐνῷ δὲν ἤκούετε.—λέγων] ἐνῷ ἔλεγεν.—εἰ ἀνασταίητε ὀρχησόμενοι] ὡσάκις ἐσηκόνεσθε, ἵνα χορεύσητε.—μὴ ὅπως ὀρχεῖσθαι, ἀλλ' οὐδ' ὀρθοῦσθαι ἐδύνασθε] ὄχι μόνον δὲν ἠδύνασθε νὰ χορεύητε, ἀλλ' οὐδὲ νὰ στέκησθε εἰς τὰ πόδια σας ὀρθοί.—ἐπελέλησθε] εἶχετε λησμονήσῃ· τὸ β. ἐπιλανθάνομαι.—ἡ ἰσηγορία] τὸ ἐξ ἴσου ὠμιλεῖν, ἐπομένως ἡ ἐλευθερία τοῦ λόγου.—γοῦν]=γάρ.

§ 11. οὐ μὰ Δία] ἐνν. μεθύσκειται.—διψῶν παύεται] παύει νὰ διψᾷ, δηλ. πίνει τόσον μόνον, ὥστε νὰ παύῃ τὴν δίψαν του.—κακόν] ἐννοεῖ

μαι, ὦ πάππε, Σάκας αὐτῷ οἴνοχοεῖ. Καὶ ἡ μήτηρ εἶπεν. Ἄλλὰ τί ποτε σύ, ὦ παῖ, τῷ Σάκῃ οὕτω πολεμεῖς; Τὸν δὲ Κύρον εἶπεῖν, Ὅτι νῆ Δία, φάναι, μισῶ αὐτόν· πολλὰς γὰρ με πρὸς τὸν πάππον ἐπιθυμοῦντα προσδραμεῖν οὗτος ὁ μιαρῶτατος ἀποκωλύει. Ἄλλ' ἰκετεύω, φάναι, ὦ πάππε, δός μοι τρεῖς ἡμέρας ἄρξαι αὐτοῦ. Καὶ τὸν Ἀσινάγην εἶπεῖν, Καὶ πῶς ἂν ἄρξαις αὐτοῦ; Καὶ τὸν Κύρον φάναι, Στάς ἂν ὥσπερ οὗτος ἐπὶ τῇ εἰσόδῳ, ἔπειτα ὁπότε βούλοιο παριέναι ἐπ' ἄριστον, λέγοιμ' ἂν, ὅτι οὐπω δυνατὸν τῷ ἀρίστῳ ἐντυχεῖν· σπουδάξει γὰρ πρὸς τινὰς· εἴθ' ὁπότε ἦκοι ἐπὶ τὸ δεῖπνον, λέγοιμ' ἂν, ὅτι λούται. εἰ δὲ πάνυ σπουδάξοι φαγεῖν, εἴποιμ' ἂν, ὅτι παρὰ ταῖς γυναιξίν ἐστιν· ἕως παρατείναιμι τοῦτον, ὥσπερ οὗτος ἐμὲ παρατείνει ἀπὸ σοῦ κωλύων. Τοσαύτας μὲν αὐτοῖς εὐθύ- 12 μίας παρεῖχεν ἐπὶ τῷ δείπνῳ· τὰς δ' ἡμέρας, εἴ τινας αἰσθοῖτο δεόμενον ἢ τὸν πάππον ἢ τὸν τῆς μητρὸς ἀδελφόν, χαλεπὸν ἦν ἄλλον φθᾶσαι τοῦτο ποιήσαντα· ὅ,τι γὰρ δύναται ὁ Κύρος, ὑπερέχειεν αὐτοῖς χαριζόμενος.

Ἐπεὶ δὲ ἡ Μανδάνη παρεσκευάζετο ὡς ἀπιούσα πάλιν 13 πρὸς τὸν ἄνδρα, ἐδεῖτο αὐτῆς ὁ Ἀσινάγης καταλιπεῖν τὸν Κύρον. Ἡ δὲ ἀπεκρίνατο, ὅτι βούλοιο μὲν ἅπαντα

τὸ μεθύσκεσθαι.—οἶμαι] εἰρωνεῖαν σημαίνει.—τί ποτε]—διὰ τί τάχα.—προσδραμεῖν] τὸ ῥ. προστρέχω· νὰ τρέξω εἰς τὸν πάππον μου.—δός] συντ. § 39, δ', 4.—ὥσπερ οὗτος] ἔνν. ἴσταται.—ὁπότε βούλοιο] ὁσάκις θέλει.—παριέναι ἐπ' ἄριστον] νὰ ὑπάγῃ διὰ γεῦμα.—σπουδάξει] ἔνν. τὸ ἄριστον· ἔχει σπουδαίας ὑποθέσεις.—λούται] τὸ δεῖπνον· γραμμ. § 59, 2.—ἕως παρατείναιμι] ἕως ὅτου τὸν τυραννήσω.

§ 12. τὰς δ' ἡμέρας] διότι τὸ δεῖπνον ἐγένετο πρὸς τὴν ἐσπέραν.—μητρὸς ἀδελφόν] τὸν Κυζάρην.—φθᾶσαι ποιήσαντα] νὰ προφθάσῃ νὰ κάμῃ νὰ προλάβῃ.—ὅ,τι δύναται] ἔνν. χαρίζεσθαι ἐκ τοῦ χαριζόμενος.

§ 13. ὡς ἀπιούσα πάλιν] ἵνα ἀπέλθῃ ὀπίσω.—πρὸς τὸν ἄνδρα] ἑαυτῆς,

τῷ πατρὶ χαρίζεσθαι, ἄκοντα μέντοι τὸν παῖδα χαλεπὸν
 14 εἶναι νομίζειν καταλιπεῖν. Ἐνθα δὴ ὁ Ἀστυάγης λέγει
 πρὸς τὸν Κῦρον, ὦ παῖ, ἦν μένης παρ' ἐμοί, πρῶτον
 μὲν τῆς παρ' ἐμὲ εἰσόδου σοι οὐ Σάκας ἄρξει, ἀλλ' ὁπό-
 ταν βούλη εἰσιέναι ὡς ἐμέ, ἐπὶ σοὶ ἔσται καὶ χάριν σοι
 εἶσομαι, ὅσῳ ἂν πλεονάκις εἰσῆς ὡς ἐμέ. Ἐπειτα δὲ ἵπ-
 ποῖς τοῖς ἐμοῖς χρήσει καὶ ἄλλοις, ὁπόσοις ἂν βούλη, καὶ
 ὁπόταν ἀπίης, ἔχων ἄπει, οὓς ἂν αὐτὸς ἐθέλῃς. Ἐπειτα
 δὲ ἐν τῷ δείπνῳ ἐπὶ τὸ μετρίως σοι δοκοῦν ἔχειν, ὁποῖαν
 βούλει ὁδὸν πορεύσῃ. Ἐπειτα τὰ τε νῦν ἐν τῷ παραδείσῳ
 θηρία δίδωμί σοι καὶ ἄλλα παντοδαπὰ συλλέξω, ἃ σὺ ἐ-
 πειδὰν τάχιστα ἱπεύειν μάθῃς, διώξῃ, καὶ τοξεύων καὶ
 ἀκοντίζων καταβαλεῖς, ὅσπερ οἱ μεγάλοι ἄνδρες. Καὶ παῖ-
 15 ἄς δέ σοι ἐγὼ συμπαιστορας παρέξω καὶ ἄλλα, ὅποσα
 ἂν βούλη, λέγων πρὸς ἐμὲ οὐκ ἀνυχῆσεις. Ἐπεὶ ταῦτα
 εἶπεν ὁ Ἀστυάγης, ἡ μήτηρ διηρώτα τὸν Κῦρον, πότερον
 βούλοιο μένειν ἢ ἀπιέναι. Ὁ δὲ οὐκ ἐμέλλησεν, ἀλλὰ
 ταχὺ εἶπεν, ὅτι μένειν βούλοιο. Ἐπερωτηθεὶς δὲ πάλιν
 ὑπὸ τῆς μητρὸς, διὰ τί, εἰπεῖν λέγεται, Ὅτι οἴκοι μὲν τῶν
 ἡλίκων καὶ εἰμὶ καὶ δοκῶ κράτιστος εἶναι, ὧ μῆτερ, καὶ

δηλ. τὸν Καμβύσην.—ἅπαντα τῷ πατρὶ χαρίζεσθαι] νὰ κάμνη πᾶσαν
 χάριν εἰς τὸν πατέρα τῆς.—ἄκοντα] μὴ θέλοντα.

§ 14. ἔνθα] τότε.—οὐ Σάκας ἄρξει] δὲν θὰ σὲ ἐμποδίσῃ ὁ Σάκας.—
 ὡς ἐμέ] πρὸς ἐμέ.—ἐπὶ σοὶ ἔσται] εἰς τὴν ἐξουσίαν σου θὰ ἦναι.—εἶσομαι]
 μέλ. τοῦ οἶδα. γραμμ. § 87, 1.—βούλη] ἐνν. χρῆσθαι.—ἐθέλῃς] ἐνν.
 ἔχειν.—ἐπὶ τὸ δοκοῦν σοι μετρίως ἔχειν] εἰς ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον σὺ νομίζεις.
 ὅτι εἶναι μέτριον.—τὰ ἐν τῷ παραδείσῳ θηρία] τὰ ἐν τῷ κήπῳ
 ζῷα.—οὐκ ἀνυχῆσεις] ἐνν. αὐτῶν· δὲν θὰ ἀποτυγχάνεις.

§ 15. πότερον βούλοιο μένειν ἢ ἀπιέναι] πλαγία σύνθετος ἐρώτησις
 κατ' εὐκτ., διότι ἐξαρτᾶται ἐξ ἱστορικοῦ χρόνου, τοῦ διηρώτα· συντ. §
 58, 5.—οὐκ ἐμέλλησεν] ἐνν. ἀποκρίνασθαι· δὲν ἐβράδυνεν.—διὰ τί] ἐνν.
 μένειν βούλοιο.—ὅτι . . . εἰμὶ] αἰτιολογεῖ τὸ ἐννοούμενον μένειν βού-

ἀκοντίζων καὶ τοξεύων, ἐνταῦθα δὲ οἶδ', οὐ ἰππεύων ἦ-
των εἰμὶ τῶν ἡλίκων· καὶ τοῦτο εὖ ἴσθι, ὦ μῆτερ, ἔφη,
οὐ ἐμὲ πάνυ ἀνιᾶ. Ἦν δὲ με καταλίπης ἐνθάδε καὶ μάθω
ἰππεύειν, ὅταν μὲν ἐν Πέρσαις ὦ, οἷμαί σοι ἐκείνους τοὺς
ἀγαθοὺς τὰ πεζικὰ ῥαδίως νικήσειν, ὅταν δ' εἰς Μήδους
ἔλθω, ἐνθάδε πειράσομαι τῷ πάππῳ ἀγαθῶν ἰππέων κρά-
τιστος ὢν ἰππεὺς συμμαχεῖν αὐτῷ. Τὴν δὲ μητέρα εἰπεῖν,
Τὴν δὲ δικαιοσύνην, ὦ παῖ, πῶς μαθήσῃ ἐνθάδε ἐκεῖ 16
ὄντων σοι τῶν διδασκάλων; Καὶ τὸν Κῦρον φάναι, Ἐλλ',
ὦ μῆτερ, ἀκριβῶς ταῦτά γε οἶδα. Πῶς σὺ οἶσθα; Τὴν
Μανδάνην εἰπεῖν. Ὅτι, φάναι, ὁ διδάσκαλός με ὡς ἦδη
ἀκριβοῦντα τὴν δικαιοσύνην καὶ ἄλλοις καθίστη δικάζειν.
Καὶ τοίνυν, φάναι, ἐπὶ μιᾷ ποτε δίκη πληγὰς ἔλαβον ὡς
οὐκ ὀρθῶς δικάσας. Ἦν δὲ ἡ δίκη τοιαύτη. Παῖς μέγας 17
μικρὸν ἔχων χιτῶνα παῖδα μικρὸν μέγαν ἔχοντα χιτῶνα
ἐκδύσας αὐτὸν τὸν μὲν ἑαυτοῦ ἐκεῖνον ἠμφίεσε, τὸν δ'
ἐκείνου αὐτὸς ἐνέδν. Ἐγὼ οὖν τούτοις δικάζων ἔγνω
βέλτιον εἶναι ἀμφοτέροις τὸν ἀρμότιοντα ἐκάτερον χιτῶνα
ἔχειν. Ἐν δὲ τούτῳ με ἔπαισεν ὁ διδάσκαλος λέξας, οὐ
ὁπότε μὲν τοῦ ἀρμότιοντος εἶην κριτής, οὕτω δέοι ποι-

λομαι.—καὶ τοῦτο] δηλ. τὸ ἦττον ἐμὲ εἶναι.—ἴσθι] προστακτ. τοῦ οἶδα.
—ἀνιᾶ] μὲ στενοχωρεῖ, μὲ λυπεῖ.—ἐκείνους] ἐκείνους ἐκεῖ, δηλ. τοὺς
Πέρσας.—τοὺς ἀγαθοὺς τὰ πεζικὰ] ἐνν. πράγματα ὅτινες εἶναι ἱκανοὶ
εἰς τὰ πεζικὰ.—τῷ πάππῳ] ἀναφέρεται εἰς τὸ κράτιστος ὢν. δοτ. χαρι-
στική.—αὐτῷ] ἀναφέρεται εἰς τὸ ἰππεὺς (ὡς ἰππεύς, κατηγερμ.) συμμαχεῖν.

§ 16. ἐκεῖ] ἐν Περσίᾳ.—ταῦτα] σχῆμα κατὰ σύνεσιν ἢ κατὰ τὸ νοού-
μενον· διότι τὸ δικαιοσύνην=τὰ δίκαια.—ὡς ἀκριβοῦντα] διότι κατὰ τὴν
γνώμην τοῦ ἐγνώριζον ἀκριβῶς.—καὶ ἄλλοις καθίστη δικάζειν] καὶ ἄλλους
νά δικάζω μὲ ἔβαλε, μὲ διώριζεν.—ἐπὶ μιᾷ δίκη] διὰ μίαν δίκην.—
πληγὰς ἔλαβον] τῆς ἔφαγα, δηλ. ἐξυλίσθη, ἐνν. ὑπὸ τοῦ διδασκάλου. τὸ
ἐνεργ. πληγὰς δίδωμι, πληγὰς ἐντείνω ἢ ἐντρίβω.

§ 17. ἐνέδν] ἀόρ. τοῦ ἐνδύομαι.—ἔγνω] ἔκρινα.—τὸν ἀρμότιοντα]

εἶν, ὅποτε δὲ κρῖναι δέοι, ποτέρου ὁ χιτῶν εἴη, τοῦτ' ἔφη σκεπτιέον εἶναι, τίς κτῆσις δικαία ἐστί, πότερα τὸν βία ἀφελόμενον ἔχειν ἢ τὸν ποιησάμενον ἢ πριάμενον κεκτῆσθαι· ἐπεὶ δ', ἔφη, τὸ μὲν νόμιμον δίκαιον εἶναι, τὸ δὲ ἄνομον βίαιον, σὺν τῷ νόμῳ ἐκέλευεν αἰεὶ τὸν δικαστὴν τὴν ψῆφον τίθεσθαι. Οὕτως ἐγὼ σοι, ὦ μῆτερ, τά γε δίκαια παντάπασιν ἤδη ἀκριβῶς ἦν δέ τι ἄρα προσδέωμαι, ὁ πάππος με, ἔφη, οὗτος ἐπιδιδάξει.

1 Κεφ. Δ'. Τοιαῦτα μὲν δὴ πολλὰ ἐλάλει ὁ Κῦρος· τέλος δὲ ἢ μὲν μήτηρ ἀπῆλθε, Κῦρος δὲ κατέμενε καὶ αὐτοῦ ἐτρέφετο. Καὶ ταχὺ μὲν τοῖς ἡλικιώταις συνεκέκρατο, ὥστε οἰκείως διακειῖσθαι, ταχὺ δὲ τοὺς πατέρας αὐτῶν ἀνήρητο προσιών καὶ ἐνδηλος ὢν, ὅτι ἠσπάζετο αὐτῶν τοὺς νείεις, ὥστε εἴ τι τοῦ βασιλέως δέοντο, τοὺς παῖδας ἐκέλευον τοῦ Κύρου δεῖσθαι διαπράξασθαι σφίσι, ὁ δὲ Κῦρος, ὅ,τι δέοντο αὐτοῦ οἱ παῖδες, διὰ τὴν φιλανθρωπίαν

ἐνν. ἑαυτῶ, δηλ. ὁ μὲν μικρὸς παῖς νὰ ἔχη τὸν μικρὸν χιτῶνα, ὁ δὲ μέγας τὸν μέγαν.—ἐπαισεν] μὲ ἔδειρεν.—ποτέρου ὁ χιτῶν εἴη] τίνος ἐκ τῶν δύο ἢ το ὁ χιτῶν· πλαγία ἐρώτησις ἐκ τοῦ κρῖναι.—σκεπτιέον]=δεῖ σκοπεῖσθαι· συντ. § 47, 2.—τίς κτῆσις δικαία ἐστί] πλαγία ἐρώτησις ἐπέξηγοῦσα τὸ ἡγούμενον τοῦτο.—πότερα . . . κεκτῆσθαι] σύνθετος πλαγία ἐρώτησις ἐπέξηγοῦσα τὸ ἡγούμενον τίς κτῆσις.—πριάμενον] ἀόρ. τοῦ ὠνοῦμαι (ἀγοράζω)· γραμμ. § 71, 6' καὶ § 84, 6.—σὺν τῷ νόμῳ] σύμφωνα με τὸν νόμον.—τὴν ψῆφον τίθεσθαι]=ψηφίζεσθαι· νὰ δίδῃ τὴν ψῆφόν του, ν' ἀποφασίξῃ.—σοι] δοτ. ἡθικῆ.—ἄρα] τυχόν, ἴσως· εἰκαστικόν.—προσδέωμαι] προσέτι χρειάζομαι, ἔχω ἀκόμη ἀνάγκην.—οὗτος]=ἔδε, αὐτός ἐδῶ.—ἐπιδιδάξει] θὰ μὲ διδάξῃ ἔπειτα.

Κεφ. Δ'. § 1. τέλος] ἐπίρρημα· ἐπὶ τέλους.—τοῖς ἡλικιώταις] με τοὺς ὁμηλικούς του.—συνεκέκρατο] τὸ ῥ. συγκεράννυμαι· εἶχε συνενωθῆ· εἶχε συνδεθῆ διὰ φιλίας.—ἀνήρητο] τὸ ῥ. ἀναρτάομαι· εἶχε προσελκύσῃ.—προσιών] ἐρχόμενος πρὸς αὐτούς.—τούς νείεις] γραμμ. § 31, 3.—εἴ τι δέοντο] ὅσαίς εἶχον ἀνάγκην τινά.—διαπράξασθαι] νὰ το κατορθώσῃ ὁ

καὶ φιλοτιμίαν περὶ παντός ἐποιεῖτο διαπραΐτεσθαι· καὶ ὁ 2 Ἀστυάγης δέ, ὅ,τι δέοιτο αὐτοῦ ὁ Κῦρος, οὐδὲ ἐδύνατο ἀντέχειν μὴ οὐ χαρίζεσθαι. Καὶ γὰρ ἀσθενήσαντος αὐτοῦ οὐδέποτε ἀπέλειπε τὸν πάππον οὐδὲ κλάων ποιῆ ἐπαύειο, ἀλλὰ δῆλος ἦν πᾶσιν, ὅτι ὑπερφεροβεῖτο μὴ οἱ ὁ πάππος ἀποθάνῃ· καὶ γὰρ ἐκ νυκτός εἴ τις δέοιτο Ἀστυάγης, πρῶτος ἠσθάνετο Κῦρος καὶ πάντων ἀοκνότατα ἀνεπήδα ὑπηρετήσων, ὅ,τι οἶοιτο χαριεῖσθαι, ὥστε παντάπασιν ἀνεκλήσατο τὸν Ἀστυάγην.

Ὡς δὲ προῆγεν αὐτὸν ὁ χρόνος σὺν τῷ μεγέθει εἰς ὧ-3 ραν τοῦ πρόσηβον γενέσθαι, ἐν τούτῳ δὴ τοῖς μὲν λόγοις μανοτέροις ἐχρῆτο καὶ τῇ φωνῇ ἡσυχαιτέρῳ, αἰδοῦς δ' ἐνεπίμπλατο, ὥστε καὶ ἐρυθραίνεσθαι, ὅποτε συντυγχάνοι τοῖς πρεσβυτέροις, καὶ τὸ σκυλακῶδες τὸ πᾶσιν ὁμοίως προσπίπτειν οὐκέθ' ὁμοίως [προπειτὲς] εἶχεν. Οὕτω δὴ ἡσυχαιτερος μὲν ἦν, ἐν δὲ ταῖς συνοουσίαις πάμπαν ἐπίχα-

Κῦρος.—σφίσειν|=ἐαυτοῖς.—διὰ τὴν φιλανθρωπίαν| ἐπειδὴ ἦτο φιλάνθρωπος.—περὶ παντός ἐποιεῖτο| μὲ κάθε τρόπον ἐφρόντιζεν.

§ 2. ἀντέχειν| νὰ ἀνθίσταται, νὰ ἀρνῆται.—μὴ οὐ χαρίζεσθαι| ἐνν. αὐτῷ, τῷ Κύρῳ· νὰ μὴ τοῦ κάμνη τὴν χάριν.—κλάων|=κλαίων γραμμ. § 59, παρατήρ. 2. καὶ § 73. 7. μὴ οἱ ὁ πάππος ἀποθάνῃ| μήπως τοῦ ἀποθάνῃ ὁ πάππος.—ἐκ νυκτός| τὴν νύκτα.—ἠσθάνετο| ἐνόει καὶ ἐξυπνοῦσε.—ὑπηρετήσων| ἵνα ὑπηρετῇ αὐτόν, τὸν Ἀστυάγην.—χαριεῖσθαι| ὅτι ἐμελλε νὰ τὸν εὐχαριστῇ.

§ 3. ὡς δὲ προῆγεν αὐτὸν ὁ χρόνος ... γενέσθαι| ὅτε δὲ ἐπροχώρει ὁ χρόνος καὶ ἐμεγάλωνε εἰς ἡλικίαν τοῦ νὰ πλησιάσῃ νὰ γείνη ἐφθός.—ἐν τούτῳ δὴ| τότε πλέον.—μανοτέροις| σπανιωτέροις.—ἐνεπίμπλατο| ἐγίνετο πλήρης· γραμμ. 4, 2.—ἐρυθραίνεσθαι| νὰ κοκκινίσῃ· τὸ ῥῆμα λέγεται καὶ ἐρυθριῶ.—ὅποτε συντυγχάνοι| ὡς ἄπῃντα. τὸ σκυλακῶδες| τὸ κολακευτικόν, τὸ ὅποσον ἔχουσιν οἱ σκύλακες· γραμμ. § 108, 2, σημ.—τὸ ... προσπίπτειν| ἐπεξηγήσεις τοῦ σκυλακῶδες. οὐκέθ' ὁμοίως εἶχεν| δὲν εἶχε πλέον ὁμοίως, κηθῶς πρότερον, ὅτε ἦτο παῖς—ἐν ταῖς συνοουσίαις| εἰς τὰς συναναστροφάς—ἐπίχρησις| γραμμ. § 35, ε', 4.

ρις. Καὶ γὰρ ὅσα διαγωνίζονται πολλάκις ἡλικες πρὸς ἀλλήλους, οὐχ ἃ κρείττων ἦδει ὢν, ταῦτα προνκαλεῖτο τοὺς συνόντας, ἀλλ' ἄπερ εὔ ἦδει ἑαυτὸν ἦτιτονα ὄντα, ἐξῆρχε φάσκων κάλλιον αὐτῶν ποιήσῃν καὶ κατῆρχεν ἤδη ἀναπηδῶν ἐπὶ τοὺς ἵππους ἢ διατοξευσόμενος ἢ διακονιούμενος ἀπὸ τῶν ἵππων οὐπω πάνυ ἔποχος ὢν, ἠττώμενος δὲ αὐτὸς ἐφ' ἑαυτῶ μάλιστα ἐγέλα. Ὡς δ' οὐκ ἀπεδίδρασκεν ἐκ τοῦ ἠτιᾶσθαι εἰς τὸ μὴ ποιεῖν, ὃ ἠτιῶτο, ἀλλ' ἐκαλινδεῖτο ἐν τῷ πειραῶσθαι αὐτῆς βέλτιον ποιεῖν, ταχὺ μὲν εἰς τὸ ἴσον ἀφίκετο τῇ ἵππικῇ τοῖς ἡλιξι, ταχὺ δὲ παρήει διὰ τὸ ἔρῶν τοῦ ἔργου, ταχὺ δὲ τὰ ἐν τῷ παραδείσῳ θηρία ἀνηλώκει διώκων καὶ βάλλων καὶ κατακαίνων, ὥστε ὁ Ἀστυάγης οὐκέτ' εἶχεν αὐτῷ συλλέγειν θηρία. Καὶ ὁ Κῦρος αἰσθόμενος, ὅτι βουλόμενος οὐ δύναιτό οἱ ζῶντα πολλὰ

πλήρης χάριτος.—ὅσα] ἀντὶ τούτων. ὅσα.—ἃ]=τούτων, ἃ τὸ ἃ αἰτ. τῆς ἀναφορᾶς.—ταῦτα] ἐπαναλαμβάνει μετ' ἐμφάσεως τὸ ἃ κρείττων ἦδει ὢν, ἐξῆρχε] ἔκρινεν ἀρχήν, πρὶν ἄλλος προτείνη.—κατῆρχεν] ἔκρινε τὴν ἀρχήν.—διατοξευσόμενος ἢ διακονιούμενος] ἵνα διαγωνισθῇ πρὸς αὐτοὺς διὰ τόξου ἢ ἀκοντίου. οὐπω πάνυ ἔποχος ὢν] ἂν καὶ δὲν ἦτο ἀκόμη καλὰ καλὰ ἐπάνω εἰς τὸν ἵππον, δηλ. δὲν ἐκάθητο ἀκόμη καλὰ.—ἠττώμενος δέ] ἐὰν δὲ ἐνικᾷτο.

§ 4. ὡς δ' οὐκ ἀπεδίδρασκεν] ἐπειδὴ δὲ δὲν ἀπέφραγεν.—ἐκ τοῦ ἠτιᾶσθαι] ἐπειδὴ ἐνικᾷτο.—ὃ ἠτιῶτο] ἐκεῖνο εἰς τὸ ὅποσον ἐνικᾷτο.—ἐκαλινδεῖτο] ἐκυλίετο, ἐπέμενε. Καὶ τὸ ἀπεδίδρασκε καὶ τὸ ἐκαλινδεῖτο ἐνταῦθα κεῖνται μεταφορικῶς ἐκ τῶν ἀγώνων τῆς πάλης. ἐν οἷς ὁ νικηθεὶς ἢ ἔφραγε κρυφὰ ἐκ τῆς παλαιστρας ἢ ἐκυλίετο ἐν αὐτῇ προσπαθῶν νῆ σηκωθῆ καὶ ἐξακολουθήσῃ τὴν πάλην.—ἐν τῷ πειραῶσθαι] προσπαθῶν.—εἰς τὸ ἴσον ἀφίκετο τῇ ἵππικῇ τοῖς ἡλιξι] ἔγεινε ἴσος κατὰ τὴν ἵππικὴν μὲ τοὺς ἡλικίους του.—παρήει] παρατ. τοῦ παρέρχομαι· τοὺς ἐπερνούσεν.—διὰ τὸ ἔρῶν τοῦ ἔργου] διότι εἶχεν ἔρωτα (σφοδρὰν ἀγάπην) εἰς τὸ ἔργον τοῦτο, τὴν ἵππικὴν.—κατακαίνων]=κατακτείνων, φονεύων.—οὐκέτι εἶχεν] δὲν ἠδύνατο πλέον.—βουλόμενος] ἂν καὶ ἐπεθύμει (ὁ Ἀστυάγης).

παρέχειν, ἔλεγε πρὸς αὐτόν, ὦ πάππε, τί σε δεῖ θηρία ζητοῦντα πράγματα ἔχειν; ἀλλ' ἐὰν ἐμὲ ἐκπέμπῃς ἐπὶ θήραν σὺν τῷ θεῖῳ, νομιῶ, ὅσα ἂν ἴδω θηρία, ἐμοὶ ταῦτα τρέφεσθαι.

Ἐπεὶ δ' οὖν ἔγνω ὁ Ἀσιτιάγης σφόδρα αὐτὸν ἐπιθυ-
 μῶντα ἔξω θηρῶν, ἐκπέμπει αὐτὸν σὺν τῷ θεῖῳ καὶ φυ-
 λακας συμπέμπει ἐφ' ἵππων προσβυτέρους, ὅπως ἀπὸ τῶν
 δυσχωριῶν φυλάττειεν αὐτὸν καὶ εἰ τῶν ἀγρίων τι φανεῖη
 θηρίων. Ὁ οὖν Κῦρος τῶν ἐπομένων προθύμως ἐπυ-
 θάνετο, ποίοις οὐ χρὴ θηρίοις πελάζειν καὶ ποῖα χρὴ
 θαρρόσθαι διώκειν. Οἱ δ' ἔλεγον, ὅτι ἄρκτοι τε πολλοὺς
 ἤδη πλησιάσαντας διέφθειραν καὶ κάπροι καὶ λέοντες καὶ
 παρδάλεις, αἱ δὲ ἔλαφοι καὶ δορκάδες καὶ οἱ ἄγριοι οἷες
 καὶ οἱ ὄνοι οἱ ἄγριοι ἀσινεῖς εἰσιν. Ἔλεγον δὲ καὶ τοῦτο,
 τὰς δυσχωρίας οὐ δεοὶ φυλάττεσθαι οὐδὲν ἤτιον ἢ τὰ θη-
 ρία· πολλοὺς γὰρ ἤδη αὐτοῖς τοῖς ἵπποις κατακορημι-
 σθῆναι. Καὶ ὁ Κῦρος πάντα ταῦτα ἐμάνθανε προθύμως·
 ὡς δὲ εἶδεν ἔλαφον ἐκπηδήσασαν, πάντων ἐπιλαθόμενος,

—τί δεῖ] ποῖα ἀνάγκη εἶναι, δηλ. οὐδεμίαν ἀνάγκη εἶναι.—πράγματα] φροντίδες, ἐνοχλήσεις.—ἐμοί] δι' ἐμὲ δοτ. χαριστική.

§ 5. ἔξω] τοῦ παραδείσου.—προσβυτέρους] ἐνν. αὐτοῦ, μεγαλειτέρους.—ὅπως φυλάττειεν] διὰ νὰ τὸν προφυλάττωσιν· κατ' εὐχτ. διότι ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ ἱστορικοῦ ἐνεστ. συμπέμπει.—καὶ εἰ τῶν ἀγρίων τι φανεῖη θηρίων] =καὶ ἀπὸ τῶν ἀγρίων θηρίων, εἰ τι φανεῖη.—τῶν ἐπομένων ἐπυθάνετο] παρὰ τῶν ἀκολουθούντων αὐτὸν ἐμάνθανεν ἐρωτῶν.—ποίοις] ποίου εἶδους.—θαρρόσθαι] αὐτόν, ὑποχμ. τοῦ διώκειν· μὲ θάρρος· χωρὶς φόβου.—κάπροι] ἀγριόχοιροι.—δορκάδες] ζαρκαδία.—ὄνοι οἱ ἄγριοι]=ὄναγροι.—ἀσινεῖς] ἀβλαβεῖς.—τὰς δυσχωρίας] προτάσσεται· χάριν ἐμψάσεως.—αὐτοῖς τοῖς ἵπποις] δοτ. τῆς συνοδείας=σὺν αὐτοῖς τοῖς ἵπποις.

§ 6. ὦν ἤκουσεν]=τούτων, ἃ ἤκουσεν. ὅποι ἔφρευγεν] εἰς ποῖον μέρος ἔφρευγεν· πλαγία ἐρώτησις.—μικροῦ]=μικροῦ δεῖν, ὀλίγον ἔλειψε, παρ' ὀλίγον.—ἐξετραχῆλισεν] ἐκ τοῦ τραχήλου τοῦ ἐρρίψεν.—οὐ μὴν ἀλλ' ἐπέ-

ὃν ἤκουσεν, ἐδίωκεν οὐδὲν ἄλλο ὄρων ἢ ὅποι ἔφευγε. Καί πως διαπηδῶν αὐτῷ ὁ ἵππος πίπτει εἰς γόνατα καὶ μικροῦ κάκεινον ἐξετραχίλισεν· οὐ μὴν ἀλλ' ἐπέμεινεν ὁ Κῦρος μόλις πως καὶ ὁ ἵππος ἐξανέστη. Ὡς δ' εἰς τὸ πεδίον ἦλθεν, ἀκοντίσας καταβάλλει τὴν ἔλαφον, καλόν τι χρῆμα καὶ μέγα. Καὶ ὁ μὲν δὴ ὑπερέχαιρεν· οἱ δὲ φύλακες προσελάσαντες ἐλοιδοροῦν αὐτὸν [καὶ ἔλεγον], εἰς οἶον κίνδυνον ἔλθοι, καὶ ἔφασαν κατερεῖν αὐτοῦ. Ὁ οὖν Κῦρος εἰστήκει καταβεβηκῶς καὶ ἀκούων ταῦτα ἠγιάτο. Ὡς δ' ἤσθετο κραυγῆς, ἀνεπήδησεν ἐπὶ τὸν ἵππον ὡσπερ ἐνθουσιῶν καὶ, ὡς εἶδεν ἐκ τοῦ ἀντίου κάπρον προσφερόμενον, ἀντίος ἐλαύνει καὶ διατεινόμενος εὐστόχως βάλλει εἰς τὸ μέτωπον καὶ κατέσχε τὸν κάπρον. Ἐνταῦθα μέντοι ἦδη καὶ ὁ θεῖος αὐτῷ ἐλοιδορεῖτο τὴν θρασύτητα ὄρων. Ὁ δ' αὐτοῦ λοιδορουμένου ὅμως ἐδεῖτο, ὅσα αὐτὸς ἔλαβε, ταῦτα ἔασαι εἰσκομίσαντα δοῦναι τῷ πάπῳ. Τὸν δὲ θεῖον εἰπεῖν φασιν, Ἄλλ' ἦν αἰσθηται, ὅτι ἐδίωκες, οὐ σοὶ μόνον λοιδορήσεται, ἀλλὰ καὶ ἐμοί, ὅτι σε εἶων. Καὶ ἦν βούληται, φάναι αὐτόν, μαστιγωσάτω, ἐπειδὴν γε ἐγὼ δῶ αὐτῷ. Καὶ σύγε, ὅ,τι βούλει, ἔφη, ὦ θεῖε, τιμωρησάμενος

μεινεν] = οὐ μὴν ἐξετραχίλισεν, ἀλλ' ἐπέμεινεν. — μόλις πως] = τῷ τῆς ὀμιλουμένης μόλις καὶ μετὰ βίας, δυσκόλως. — καλόν τι χρῆμα] παράθεσις εἰς τὸ τὴν ἔλαφον· συντ. § 18, 2, α'. — εἰς οἶον] = ὅτι εἰς τοιοῦτον αἰτιολ. ἀναφ. πρότασις. — κατερεῖν] μέλλ. τοῦ καταγορεύω· ὅτι θά καταγείλωσιν αὐτὸν εἰς τὸν Ἄστυάγην. — ἠγιάτο] ἐλυπεῖτο. — ἐκ τοῦ ἀντίου] ἐκ τοῦ ἀντικρῦ μέρους. — ἀντίος ἐλαύνει] ἐναντίον του προχωρεῖ. — διατεινόμενος] ἔνν. τὸ ἀκόντιον ὑψώσας· — κατέσχε] ἐκράτησεν, ἐφόνευσεν.

§ 7. ἐλοιδορεῖτο] ἐπέπληκτεν. — τὴν θρασύτητα] τὴν ἀπερίσκεπτον τόλμην του. — αὐτοῦ λοιδορουμένου] γεν. ἀπόλυτος· ἂν καὶ αὐτὸς τὸν ἐπέπληκτεν. — ἔλαβε] συνέλαβεν. — ὅτι σε εἶων] ἔνν. διώκειν. — ἐπειδὴν ἐγὼ δῶ] ἀφοῦ ἐγὼ δῶσω, ἀρκεῖ μόνον νὰ δῶσω. — ἦν βούληται] ἔνν. μαστιγῶσαι με, ἐκ τοῦ ἐπομένου μαστιγωσάτω. — ὅ,τι βούλει] ἔνν. τιμωρήσασθαι. —

ταῦτα ὁμως χάρισαί μοι. Καὶ ὁ Κναξάργης μέντοι τελευ-
 τῶν εἶπε, Ποίει ὅπως βούλει· σὺ γὰρ νῦν γε ἡμῶν ἔοικας
 βασιλεὺς εἶναι. Οὕτω δὴ ὁ Κῦρος εἰσκομίσας τὰ θηρία 8
 ἐδίδου τε τῷ πάππῳ καὶ ἔλεγεν, ὅτι αὐτὸς ταῦτα θηρά-
 σειεν ἐκεῖνῳ. Καὶ τὰ ἀκόντια ἐπεδείκνυ μὲν οὖ, κατέθηκε
 δὲ ἡμαιωμένα, ὅπου ᾗκει τὸν πάππον ὄψεσθαι. Ὁ δὲ
 Ἀστυάργης ἄρα εἶπεν, Ἄλλ', ὦ παῖ, δέχομαι μὲν ἔγωγε
 ἠδέως, ὅσα σὺ δίδως, οὐ μέντοι δέομαι γε τούτων οὐδε-
 νόσ, ὥστε σε κινδυνεύειν. Καὶ ὁ Κῦρος ἔφη, Εἰ τοίνυν μὴ
 σὺν δέῃ, ἰκετεύω, ὦ πάππε, ἐμοὶ δὸς αὐτά, ὅπως τοῖς ἡλι-
 κιώταις ἐγὼ διαδῶ. Ἄλ', ὦ παῖ, ἔφη ὁ Ἀστυάργης, καὶ
 ταῦτα λαβὼν διαδίδου, ὅτι σὺ βούλει, καὶ τῶν ἄλλων,
 ὅποσα ἐθέλεις. Καὶ ὁ Κῦρος λαβὼν ἐδίδου τε ἄρας τοῖς 9
 παισὶ καὶ ἅμα ἔλεγεν, Ὡ παῖδες, ὡς ἄρα ἐφλυαροῦμεν,
 ὅτι τὰ ἐν τῷ παραδείσῳ θηρία ἐθηρῶμεν· ὁμοιον ἔμοιγε
 δοκεῖ εἶναι, οἷόν περ, εἴ τις δεδεμένα ζῶα θηρώῃ. Προῶ-
 τον μὲν γὰρ ἐν μικρῷ χωρίῳ ἦν, ἔπειτα λεπτά καὶ φωρα-
 λέα, καὶ τὸ μὲν αὐτῶν χωλὸν ἦν, τὸ δὲ κολοβόν· τὰ δ' ἐν
 τοῖς ὄρεσι καὶ λειμῶσι θηρία ὡς μὲν καλά, ὡς δὲ μεγάλα,
 ὡς δὲ λιπαρά ἐφαίνεται. Καὶ αἱ μὲν ἔλαφοι ὥσπερ πτηναὶ
 ἤλλοντο πρὸς τὸν οὐρανόν, οἱ δὲ κάπροι ὥσπερ τοὺς ἄν-
 δρας φασὶ τοὺς ἀνδρείους ὁμόσε ἐφέροντο· ὑπὸ δὲ τῆς

ταῦτα χάρισαί μοι] κάμε μου ταύτην τὴν χάριν.—τελευτῶν] ἐπὶ τέλους.

§ 8. ἐκεῖνῳ] χάριν ἐκείνου, δηλ. τοῦ πάππου.—τὸν πάππον ὄψεσθαι]
 ὅτι ὁ πάππος του θά τα ἴδη.—δός] σημαίνει παράκλησιν, ἣτις ἐπιτείνεται
 διὰ τοῦ προηγουμένου ἰκετεύω.—διαδῶ] διαμοιράσω.—ὅτι σὺ βούλει] εἰς
 ὅποιονδήποτε σὺ θέλεις.—καὶ τῶν ἄλλων] θηρίων.

§ 9. ὡς ἄρα ἐφλυαροῦμεν] πόσον λοιπὸν ἐματαιοπονοῦμεν.—οἷόν περ
 εἴ τις] ὡς ἐάν τις.—ἐν μικρῷ χωρίῳ] ἐντὸς μικροῦ τόπου, δηλ. τοῦ κή-
 που.—ὡς καλά] πόσον ὠραῖα.—ὥσπερ πτηναί] ὡς πετόμεναι, σὰν νὰ
 ἐπετοῦσαν.—ἤλλοντο] ἐπήδων· τὸ β. ἄλλομαι.—ὁμόσε ἐφέροντο] ἐφόρμων,

πλατύτητος οὐδὲ ἀμαρτεῖν οἶόν τ' ἦν αὐτῶν· καλλίω δὴ,
 ἔφη, ἔμοιγε δοκεῖ καὶ τεθνηκότα εἶναι ταῦτα ἢ ζῶντα
 ἐκεῖνα τὰ περιωκοδομημένα. Ἄλλ' ἄρα ἄν, ἔφη, ἀφείεν
 καὶ ὑμᾶς οἱ πατέρες ἐπὶ θήραν ; Καὶ ῥαδίως γ' ἄν, ἔφα-
 σαν, εἰ Ἄστυάγης κελεύοι. Καὶ ὁ Κῦρος εἶπε, Τίς οὖν
 10 ἄν ἡμῖν Ἄστυάγει μνησθεῖη ; Τίς γὰρ ἄν, ἔφασαν, σοῦ
 γε ἰκανώτερος πεῖσαι ; Ἄλλὰ μὰ τὸν Δία, ἔφη, ἐγὼ μὲν
 οὐκ οἶδ', ὅστις ἀνθρώπος γεγέννημαι· οὐδὲ γὰρ οἶός τ'
 εἰμὶ λέγειν ἔγωγε οὐδ' ἀναβλέπειν πρὸς τὸν πάππον ἐκ τοῦ
 ἴσου ἔτι δύναμαι. Ἦν δὲ τοσοῦτον ἐπιδιδῶ, δέδοικα, ἔφη,
 μὴ παντάπασι βλάξ τις καὶ ἠλίθιος γένωμαι· παιδάριον
 δ' ὦν δεινότατος λαλεῖν ἐδόκουν εἶναι. Καὶ οἱ παῖδες εἶ-
 πον. Πονηρὸν λέγεις τὸ πρᾶγμα, εἰ μὴδ' ὑπὲρ ἡμῶν, ἄν
 τι δέη, δυνήσῃ πράττειν, ἀλλ' ἄλλον τινὸς τὸ ἐπὶ σὲ ἀνάγ-
 11 κη ἔσται δεῖσθαι ἡμᾶς. Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Κῦρος ἐδή-

ἐπετίθεντο.—ὕπὸ δὲ τῆς πλατύτητος] ἔνεκα δὲ τοῦ πλάτους τοῦ σώματος
 των ἀντιθέτως πρὸς τὰ ἐν τῷ παραδείσῳ λεπτὰ καὶ ψωφραλέα.—οἶόν τ'
 ἦν] ἦτο δυνατόν.—τὰ περιωκοδομημένα] τὰ περιτετριχημένα ἐν τῷ παρα-
 δείσῳ.—ἄν ἀφείεν] ἤθελον ἀφήσῃ· τοῦ ἀφίημι.—καὶ ῥαδίως γ' ἄν] ἐνν.
 ἀφείεν.

§ 10. ἡμῖν] δοτ. χαριστική.—ἄν μνησθεῖη] ἤθελον εἶπη τοῦτο εἰς τὸν
 Ἄστ.—τίς γὰρ ἄν] ἐνν. εἶη. αἰτιολογεῖ ἐννοουμένην πρότασιν, τῆς ὁποίας
 ἡ ἔννοια εἶναι· δὲν ἔπρεπε σὺ νὰ ἐρωτήσῃς τοῦτο.—ὅστις ἀνθρώπος γεγέν-
 νημαι] τί ἀνθρώπος ἔχω γείνη· πλαγία ἐρώτησις.—ἀναβλέπειν πρὸς τὸν
 πάππον] νὰ σηκῶνω τὰ μάτια μου πρὸς τὸν πάππον μου, δηλ. νὰ κυτ-
 τάζω κατὰ πρόσωπον τὸν πάππον μου.—ἐκ τοῦ ἴσου] ὁμοίως, καθὼς
 πρότερον.—τοσοῦτον ἐπιδιδῶ] τόσον προσδεύω, προχωρῶ, ὅσον ἕως τώρα.
 —βλάξ τις] τὸ τίς ἐπιτίθει τὴν σημασίαν τοῦ βλάξ.—παιδάριον δ' ὦν]
 ἐνῶ ὅταν ἡμῖν παιδάριον.—πονηρὸν λέγεις τὸ πρᾶγμα]=πονηρὸν ἔστι τὸ
 πρᾶγμα, ὅπερ λέγεις· πονηρὸν=κακόν, δυσάρεστον—τὸ ἐπὶ σέ] ὡς πρὸς
 τὸ ἀποβλέπον εἰς σέ, δι' ἐκεῖνο ποῦ ἔρχεται εἰς σέ (ποῦ ἀρμύζει σὺ) νὰ
 το κάμῃς.

§ 11. ἐδήχθη] τοῦ δάκνομαι· ἐπειδοδαγκώθη, ἐπειρήχθη.—τολμῶν] νὰ

χθῆ καὶ σιγῇ ἀπελθὼν διακελευσάμενος ἑαυτῷ τολμῶν εἰσ-
ῆλθεν ἐπιβουλεύσας, ὅπως ἂν ἀλυπότατα εἴποι πρὸς τὸν
πάππον καὶ διαπράξειεν αὐτῷ τε καὶ τοῖς παισίν, ὧν ἐδέ-
οντο. Ἦρξατο οὖν ὧδε.

Εἰπέ μοι, ἔφη, ὦ πάππε, ἦν τις ἀποδοῶ σε τῶν οἰκε-
τῶν καὶ λάβης αὐτόν, τί αὐτῷ χρήσῃ; Τί ἄλλο, ἔφη,
ἢ δήσας ἐργάζεσθαι ἀναγκάσω; Ἦν δὲ αὐτόματος πάλιν
ἔλθῃ, πῶς ποιήσεις; Τί δέ, ἔφη, εἰ μὴ μαστιγώσας γε,
ἵνα μὴ αὐθις τοῦτο ποιῇ, ἐξ ἀρχῆς χρήσομαι; Ὄρα ἂν,
ἔφη ὁ Κῦρος, σοὶ παρασκευάζεσθαι εἶη, ὄτω μαστιγώσεις
με, ὡς βουλεύομαι γε, ὅπως σε ἀποδρῶ λαβὼν τοὺς ἡλι-
κιώτας ἐπὶ θήραν. Καὶ ὁ Ἀστυάγης, Καλῶς, ἔφη, ἐποί-
ησας προειπών· ἔνδοθεν γάρ, ἔφη, ἀπαγορεύω σοι μὴ κί-
νεῖσθαι. Χαρίεν γάρ, ἔφη, εἰ ἔνεκα κρεαδίων τῇ θυγατρὶ
τὸν παῖδα ἀποβουκολήσαιμι. Ἀκούσας ταῦτα ὁ Κῦρος 12
ἐπέειπε μὲν καὶ ἔμενεν, ἀνιαρὸς δὲ καὶ σκυθρωπὸς ὧν
σιωπῇ διῆγεν. Ὁ μέντοι Ἀστυάγης ἐπεὶ ἔγνω αὐτὸν λυ-
πούμενον ἰσχυρῶς βουλόμενος αὐτῷ χαρίζεσθαι ἐξάγει
ἐπὶ θήραν καὶ πεζοὺς πολλοὺς καὶ ἰππέας συναλίσσας καὶ

ἔχῃ τόλμην. — ἐπιβουλεύσας] σκεφθεὶς. — ὅπως ἂν ἀλυπότατα εἴποι] πλα-
γία ἐρώτησις· πῶς ἦτο δυνατόν νά το εἶπῃ εἰς τὸν πάππον τοῦ χωρὶς
διόλου νά τὸν ἐνοχλήσῃ. — καὶ διαπράξειεν] καὶ πῶς ἦτο δυνατόν νά ἐπι-
τύχῃ, νά κατορθώσῃ. — ὧν] = ταῦτα, ὧν. — καὶ λάβης] καὶ συλλάβης αὐτόν.
— τί αὐτῷ χρήσῃ] πῶς θά τον μεταχειρισθῆς; τί θά τον κέρῃς; — τί
ἄλλο] ἔνν. χρήσομαι αὐτῷ. — αὐτόματος] ἴδιος του. — πάλιν] ὀπίσω. — εἰ
μὴ] = ἢ, παρά. — ἐξ ἀρχῆς] ἐκ νέου. — ὄτω] τίνι τρόπῳ. — ὡς] διότι. — κα-
λῶς ἐποίησας προειπών] καλὰ ἔκαμες καὶ μοῦ το εἶπες πρότερον. — χαρίεν
γάρ] ἔνν. ἂν εἶη: πολὺ εὐχάριστον ἦθελεν εἶναι· εἰρωνικῶς. — κρεαδίων]
τὸ ὑποκοριστικὸν σημαίνει καταφρόνησιν. — ἀποβουκολήσαιμι] κατὰ μετα-
φορὰν ἐκ τῶν ποιμνίων ἦθελον ἀφήσῃ νά χαθῆ ὁ υἱὸς τῆς θυγατρὸς μου.

§ 12. ἀνιαρὸς] λυπημένος· γραμμ. § 37, σημ. 2, 6'. — συναλίσσας]
συναθροίσσας. — συναλίσσας] συναλεύων· ἀφοῦ διώκων συνήθροισεν. — ἰππά-

τοὺς παῖδας καὶ συνελάσας εἰς τὰ ἱππασίμα χωρία τὰ θη-
 ρία ἐποίησε μεγάλην θήραν. Καὶ βασιλικῶς δὴ παρῶν
 αὐτὸς ἀπηγόρευε μηδένα βάλλειν, πρὶν Κῦρος ἐμπλησθεῖν
 θηρῶν. Ὁ δὲ Κῦρος οὐκ εἶα κωλύειν, ἀλλ', Εἰ βούλει,
 ἔφη, ὦ πάππε, ἡδέως με θηρῶν, ἄφες τοὺς κατ' ἐμὲ πάν-
 τας διώκειν καὶ διαγωνίζεσθαι, ὅπως ἕκαστος κράτιστα
 13 δύναιτο. Ἐνταῦθα δὴ ὁ Ἀστυάγης ἀφήσει καὶ σιὰς ἐθε-
 ᾶτο ἀμιλλωμένους ἐπὶ τὰ θηρία καὶ φιλονικοῦντας καὶ
 διώκοντας καὶ ἀκονίζοντας. Καὶ Κύρω ἤδετο οὐ δυνα-
 μένω σιγᾶν ὑπὸ τῆς ἡδονῆς, ἀλλ' ὥσπερ σκύλακι γενναίῳ
 ἀνακλάζοντι, ὁπότε πλησιάζοι θηρίῳ, καὶ παρακαλοῦντι
 ὀνομασιῇ ἕκαστον. Καὶ τοῦ μὲν καταγελῶντα αὐτὸν ὀρῶν
 ἠὲ φραίνεται, τὸν δὲ τινα καὶ ἐπαινοῦντα [αὐτὸν ἠσθάνετο]
 οὐδ' ὀπωσιοῦν φθονερῶς. Τέλος δ' οὖν πολλὰ θηρία ἔχων
 ὁ Ἀστυάγης ἀπῆει. Καὶ τὸ λοιπὸν οὕτως ἦσθη τῇ τότε
 θήρᾳ, ὥστε αἰεὶ, ὁπότε οἶόν τ' εἶη, συνεξήει τῷ Κύρῳ καὶ
 ἄλλους τε πολλοὺς παρελάμβανε καὶ τοὺς παῖδας Κύρου
 ἔνεκα. Τὸν μὲν δὴ πλεῖστον χρόνον οὕτω διῆγεν ὁ Κῦρος
 πᾶσιν ἡδονῆς μὲν καὶ ἀγαθοῦ τιнос συναίτιος ὢν, κακοῦ
 δὲ οὐδενός.

σιμα] τὰ κατ' ἄλληλα δι' ἱππασίαν. — βασιλικῶς ἀπηγόρευε] διότι παρόντος
 τοῦ βασιλέως εἰς οὐδένα ἐπετρέπετο νὰ κτυπήσῃ θηρίον πρὸ αὐτοῦ· τώρα
 ἐπιτρέπει τοῦτο εἰς τὸν Κῦρον ὁ Ἀστ. — πρὶν Κῦρος ἐμπλησθεῖν θηρῶν]
 πρὶν χρστάσῃ ὁ Κ. κυνηγῶν. — τοὺς κατ' ἐμὲ] τοὺς ὁμηλικὰς μου.

§ 13. ἐνταῦθα] τότε. ἐθεᾶτο] ἔνν. αὐτοὺς, δηλ. τὸν Κῦρον καὶ τοὺς
 ὁμηλικὰς του. — ἀμιλλωμένους ἐπὶ τὰ θηρία] μὲ ἄμιλλαν ὀρῶντας κατὰ
 τῶν θηρίων — φιλονικοῦντας] φιλοτιμουμένους. — οὐ δυναμένῳ σιγᾶν ὑπὸ
 τῆς ἡδονῆς] διότι δὲν ἠδύνατο νὰ σιωπᾷ ἀπὸ τῆν εὐχαρίστησιν. — ὥσπερ
 σκύλακι] καθ' ἕλξιν ἀντι ὥσπερ σκύλαξ. — ἀνακλάζοντι] ὁ ὁποῖος γαυγίζει.
 — ὁπότε πλησιάζοι] ὁσάκις ἐπληθίζεν. — ἕκαστον] τῶν ὁμηλικῶν του. —
 τοῦ μὲν] ἄλλον μὲν. — οὐδ' ὀπωσιοῦν] οὐδὲ κατ' ἐλάχιστον. — τὸ λοιπὸν]
 ἐπίβρ. εἰς τὸ ἐξῆς. — ἦσθη] τοῦ ἡδομαι. — ὁπότε οἶόν τ' εἶη] ἔνν. συνεξίει-
 ναι· ὁσάκις ἦτο δυνατόν. — Κύρου ἔνεκα] χάριν τοῦ Κύρου.

Ἐπιπέδου δὲ τὰ πέντε ἢ ἑκκαίδεκα ἔτη γενομένου αὐτοῦ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀσσυρίων βασιλέως γαμεῖν μέλλον ἐπεθύμησεν αὐτὸς θηρᾶσαι εἰς τοῦτον τὸν χρόνον. Ἀκούων οὖν ἐν τοῖς μεθορίοις τοῖς τε αὐτῶν καὶ τοῖς Μήδων πολλὰ θηρία εἶναι ἀθήρευτα διὰ τὸν πόλεμον ἐνταῦθα ἐπεθύμησεν ἐξελθεῖν. Ὅπως οὖν ἀσφαλῶς θηρώη, ἰππέας τε προσέλαβε πολλοὺς καὶ πελτασίας, οἵτινες ἔμελλον αὐτῷ ἐκ τῶν λασίων τὰ θηρία ἐξελαῖν εἰς τὰ ἐργάσιμά τε καὶ εὐήλατα. Ἀφικόμενος δέ, ὅπου ἦν αὐτοῖς τὰ φρούρια καὶ ἡ φυλακή, ἐνταῦθα ἐδειπνοποιεῖτο, ὡς πρὸ τῆς ὑστεραίας θηράσων. Ἦδη δὲ ἐσπέρας γενομένης ἡ διαδοχὴ τῆς πρόσθεν φυλακῆς ἔρχεται ἐκ πόλεως καὶ ἰππεῖς καὶ πεζοί. Ἐδοξεν οὖν αὐτῷ πολλὴ στρατιὰ παρεῖναι· δύο γὰρ ὁμοῦ ἦσαν φυλακαί, πολλοὺς τε αὐτὸς ἦκεν ἔχων ἰππέας καὶ πεζοὺς. Ἐβουλεύσατο οὖν κράτιστον εἶναι λεηλατῆσαι ἐκ τῆς Μηδικῆς καὶ λαμπρότερόν τ' ἂν φανῆναι τὸ ἔργον τῆς θήρας καὶ ἱερείων ἂν πολλὴν ἀφθονίαν ἐνόμιζε γενέσθαι. Οὕτω δὲ πρὸ ἀναστιάς ἦγε τὸ στράτευμα καὶ τοὺς μὲν πεζοὺς κατέλιπεν ἀθρόους ἐν τοῖς μεθορίοις, αὐτὸς δὲ τοῖς ἵπποις προσελάσας πρὸς τὰ τῶν Μήδων φρούρια τοὺς

§ 14. ἀμφὶ τὰ ... ἔτη] περίπου 15 ἢ 16 ἐτῶν.—πέντε]=πεντεκαίδεκα.—διὰ τὸν πόλεμον] ἕνεκα τοῦ πολέμου τῶν Ἀσσυρίων πρὸς τοὺς Μήδους.—ἐνταῦθα] ἐκεῖ, εἰς τὰ μεθόρια.—ὅπως ... θηρώη] τελικὴ πρότασις· συντ. § 55, 1.—αὐτῷ] χάριν αὐτοῦ.—ἐκ τῶν λασίων] ἔξω ἀπὸ τὰ δασώδη. ἐξελαῖν]=ἐξελαύνειν. νὰ ἐκδιώκωσιν.—ἐργάσιμα] καλλιεργήσιμα.—εὐήλατα]=ἰππάσιμα.—αὐτοῖς] τοῖς Ἀσσυρίοις.

§ 15. ἡ διαδοχὴ τῆς πρόσθεν φυλακῆς]=οἱ διάδοχοι τῶν προτέρων φυλάκων.—καὶ ἰππεῖς καὶ πεζοί] ἐπεξήγησις τοῦ διαδοχῆ· σχῆμα κατὰ σύνεσιν.—δύο φυλακαί] ἡ πρόσθεν καὶ ἡ διάδοχος.—λεηλατῆσαι] νὰ πάρῃ λάφυρα. ἂν φανῆναι]=ὅτι φανεῖται ἂν.—τὸ ἔργον] τὸ λεηλατῆσαι.—τῆς θήρας] παρὰ τὸ κυνήγιον.—ἱερείων] ζώων πρὸς θυσίαν.—ἂν...γενέ-

μὲν βελτίστους καὶ πλείστους ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ ἐνταῦθα κατέμεινεν, ὥς μὴ βοηθοῖεν οἱ φρουροὶ τῶν Μήδων ἐπὶ τοὺς καταθέοντας, τοὺς δ' ἐπιτηδείους ἀφῆκε κατὰ φυλάς ἄλλους ἄλλοσε καταθεῖν καὶ ἐκέλευε περιβαλομένους, ὅτω τις ἐπιτυγχάνοι, ἐλαύνειν πρὸς ἑαυτόν. Οἱ μὲν δὴ ταῦτα ἔπραττον.

- 16 Σημανθέντων δὲ τῷ Ἀστυάγει, ὅτι πολέμοι εἰσιν ἐν τῇ χώρᾳ, ἐξεβοήθει καὶ αὐτὸς πρὸς τὰ ὄρια σὺν τοῖς περὶ αὐτὸν καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὡσαύτως σὺν τοῖς παρατυχοῦσιν ἰππόταις, καὶ τοῖς ἄλλοις δὲ ἐσήμαινε πᾶσιν ἐκβοηθεῖν. Ὡς δὲ εἶδον πολλοὺς ἀνθρώπους τῶν Ἀσσυρίων συντεταγμένους καὶ τοὺς ἰπλέας ἡσυχίαν ἔχοντας, ἔστησαν καὶ οἱ Μῆδοι. Ὁ δὲ Κῦρος ὄρων ἐκβοηθοῦντας καὶ τοὺς ἄλλους πασσοῦν ἐκβοηθεῖ καὶ αὐτὸς πρῶτον τότε ὄπλα ἐνδύς οὐποτε οἰόμενος· οὕτως ἐπεθύμει αὐτοῖς ἐξοπλισασθαι· μάλα δὲ καλὰ ἦν καὶ ἀρμόττονα αὐτῷ, ἃ ὁ πάππος περὶ τὸ σῶμα ἐπεποίητο. Οὕτω δὲ ἐξοπλισάμενος προσήλασε τῷ ἵππῳ. Καὶ ὁ Ἀστυάγης ἐθαύμασε μὲν, τίος

σθαι] ὅτι γένοιτο ἂν πολλὴ ἀφθονία.—τοῖς ἵπποις]=σὺν τοῖς ἵππευσιν, μὲ τὸ ἵππικόν.—προσελάσας] πλησιάσας.—ὡς μὴ βοηθοῖεν] ἵνα μὴ τρέχωσι πρὸς ἄμυναν.—ἐπὶ τοὺς καταθέοντας] κατὰ τῶν πρὸς λεηλασίαν ἐρχομένων Ἀσσυρίων.—τοὺς ἐπιτηδείους] τοὺς φίλους.—κατὰ φυλάς] καθ' ὀμάδας· ἢ κατὰ σημαίνει χωρισμόν.—περιβαλομένους] περικυκλοῦντας.—ὅτω τις ἐπιτυγχάνοι] ὅ,τιδήποτε ἕκαστος ἀπῆλθα.

§ 16. σημανθέντων] = σημανθέντων πολέμων, ὅτι εἰσιν ἐν τῇ χώρᾳ· ὅτε ἀνηγγέλθη εἰς τὸν Ἀστ. ὅτι κλπ.—ἐξεβοήθει] ἐξῆλθε πρὸς ἄμυναν.—σὺν τοῖς παρατυχοῦσιν ἰππόταις] μαζί μὲ τοὺς ἵππεῖς, οἵτινες ἔτυχε νὰ ἴναι παρόντες.—ἀνθρώπους] δηλ. πεζούς.—πασσοῦν] ἐπίρ. πάντας σπεύδοντας.—πρῶτον] ἐπίρ. πρώτην φοράν.—οὐποτε οἰόμενος] ἐνν. ὄπλα ἐνδύσαι ἐκ τοῦ ὄπλα ἐνδύς· ἐνῷ ποτὲ δὲν το ἐστοχάζετο, δὲν το ἐπίστευεν.—οὕτως] τότεν πολύ.—ἐθαύμασεν] ἠπόρησεν.—τίος κελύ-

κελεύσαντος ἦκοι, ὁμως δὲ εἶπεν αὐτῷ μένειν παρ' ἑαυ-
τόν. Ὁ δὲ Κύρος ὡς εἶδε πολλοὺς ἰππέας ἀντίους, ἤρετο, 17
Ἦ οὗτοι, ἔφη, ὦ πάππε, πολέμοι εἰσιν, οἱ ἐφροσθήκασι
τοῖς ἵπποις ἠρέμα; Πολέμοι μέντοι, ἔφη. Ἦ καὶ ἐκεῖ-
νοι, ἔφη, οἱ ἐλαύνοντες; Κακεῖνοι μέντοι. Νῆ τὸν Δί',
ἔφη, ὦ πάππε, ἀλλ' οὖν πονηροί γε φαινόμενοι καὶ ἐπὶ
πονηρῶν ἵππαρίων ἄγουσιν ἡμῶν τὰ χρήματα· οὐκοῦν
χρὴ ἐλαύνειν τινὰς ἡμῶν ἐπ' αὐτούς. Ἄλλ' οὐχ ὀρθῶς, ἔφη,
ὦ παῖ, ὅσον τὸ στίφος τῶν ἰππέων ἔστηκε συντεταγμένον;
οἱ ἦν ἐπ' ἐκείνους ἡμεῖς ἐλαύνωμεν, ὑποτεμοῦνται ἡμᾶς
πάλιν [ἐκεῖνοι]. ἡμῖν δὲ οὐπω ἢ ἰσχὺς πάρεστιν. Ἄλλ'
ἦν σὺ μένης, ἔφη ὁ Κύρος, καὶ ἀναλαμβάνης τοὺς προσ-
βοηθοῦντας, φοβήσονται οὗτοι καὶ οὐ κινήσονται, οἱ δ'
ἄγοντες εὐθὺς ἀφήσουσι τὴν λείαν, ἐπειδὴν ἴδωσί τινὰς
ἐπ' αὐτούς ἐλαύνοντας.

Ταῦτ' εἰπόντος αὐτοῦ ἔδοξέ τι λέγειν τῷ Ἀστυάγει. 18
Καὶ ἅμα θαυμάζων, ὡς καὶ ἐφρόνει καὶ ἐγρηγόρει, κε-

σαντος ἦκοι] κατὰ διαταγὴν τίνος εἶχεν ἔλθῃ· πλαγία ἐρώτησις.—μένειν
παρ' ἑαυτόν] κατὰ βραχυλογίαν ἀντὶ ἐλθόντα πρὸς ἑαυτὸν μένειν παρ'
ἑαυτῷ.

§ 17. ἀντίους] ἀντικρῦ.—ἦ] ἀληθῶς.—ἐφροσθήκασι] στέκονται μὲ τοὺς
ἵππους.—μέντοι] βέβαια.—ἀλλ' οὖν] ἀλλὰ τῷ ὄντι.—πονηροί φαινόμε-
νοι] ἂν καὶ φαίνονται ἄθλιοι.—ἵππαρίων] καταφρονητικῶς· ἰδὲ γραμμ. §
107.—ἄγουσιν]=ἀπάγουσιν, ἀρπάζουσιν.—τὰ χρήματα] τὰ πράγματα
ἡμῶν.—ἐπ' αὐτούς] ἐναντίον αὐτῶν.—ὅσον τὸ στίφος ἔστηκεν]=ὅσον
(πόσον) ἐστὶ τὸ στίφος, ὃ ἔστηκεν.—ὑποτεμοῦνται] θὰ μᾶς κόψουν τὸν
δρόμον.—πάλιν] ὀπίσω.—ἐκεῖνοι] ἐπεξήγησις τοῦ οἱ.—ἢ ἰσχὺς] ἢ δύνα-
μις τὸ κύριον σῶμα τοῦ στρατοῦ.—φοβήσονται] μὲς. μέλ. μὲ παθητ.
σημασίαν· ἰδὲ γραμμ. § 76, 3, α'.—οὗτοι] οἱ πολέμοι—οἱ δ' ἄγοντες]
οἱ δὲ λεηλατοῦντες.

§ 18. ταῦτ' εἰπόντος] ἀντὶ ταῦτ' εἰπῶν.—τι λέγειν] ὅτι ἔλεγεν κατὰ
ἀξιόλογον.—ἐφρόνει] εἶχε φρόνησιν.—ἐγρηγόρει] ἔγρηγορον, προσεκτι-

λεύει τὸν υἱὸν λαβόντα τάξιν ἰππέων ἐλαύνειν ἐπὶ τοὺς ἄγοντας τὴν λείαν. Ἐγὼ δέ, ἔφη, ἐπὶ τούσδε, ἦν ἐπὶ σέ κινῶνται, ἐλῶ, ὥστε ἀναγκασθήσονται ἡμῖν προσέχειν τὸν νοῦν. Οὕτω δὴ ὁ Κναξάρης λαβὼν τῶν ἐρόωμένων ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν προσελαύνει. Καὶ ὁ Κῦρος ὡς εἶδεν ὀρμωμένους, ἐξορμᾷ καὶ αὐτὸς πρῶτος ἡγεῖτο ταχέως καὶ ὁ Κναξάρης μέντοι ἐφείπετο καὶ οἱ ἄλλοι δὲ οὐκ ἀπελείποντο. Ὡς δὲ εἶδον αὐτοὺς πελάζοντας οἱ λεηλατοῦντες, εὐθὺς
 19 ἀφέντες τὰ χρήματα ἔφενγον. Οἱ δ' ἀμφὶ τὸν Κῦρον ὑπετέμοντο καὶ οὓς μὲν κατελάμβανον, εὐθὺς ἔπαιον, πρῶτος δὲ ὁ Κῦρος, ὅσοι δὲ παραλλάξαντες αὐτῶν ἔφθασαν, κατόπιν τούτους ἐδίωκον καὶ οὐκ ἀνίεσαν, ἀλλ' ἦρουν τινὰς αὐτῶν. Ὡσπερ δὲ κύων γειναῖος ἄπειρος ἀπρονοήτως φέρεται πρὸς κάπρον, οὕτω καὶ ὁ Κῦρος ἐφέρετο μόνον ὄρων τὸ παίειν τὸν ἀλίσκόμενον, ἄλλο δ' οὐδὲν προνοῶν. Οἱ δὲ πολέμοι ὡς ἐώρων πονοῦντας τοὺς σφετέρους, προνκίνησαν τὸ στυφὸς ὡς παυσομένους τοῦ διωγμοῦ,
 20 ἐπεὶ σφᾶς ἴδοιεν προορμήσαντας. Ὁ δὲ Κῦρος οὐδὲν μᾶλ-

κός· γραμμ. § 70 —τάξιν ἰππέων] = ἴλην. — ἐλῶ] μέλ. τοῦ ἐλαύνω· θά ἐπιτεθῶ — ἐρώωμένων] ῥωμαλέων. — ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν] ἀντικμ. τοῦ λαβὼν κατὰ γεν. διαιρετικὴν. — ἡγεῖτο] προηγεῖτο. — ἐφείπετο] ἠκολούθει, κατόπιν. — οὐκ ἀπελείποντο] δὲν ἔμενον ὀπίσω. ἐπηκολούθουν. — πελάζοντας] πλησιάζοντας. — τὰ χρήματα] τὰ πράγματα:

§ 19. οἱ ἀμφὶ τὸν Κῦρον] ὁ Κῦρος καὶ οἱ περὶ αὐτόν. — ὑπετέμοντο] αὐτούς δηλ. τοὺς φεύγοντας· προσεπάθουν νά τους κόψουν τὸν δρόμον. — πρῶτος δὲ ὁ Κῦρος] ἔνν. ἔπαιεν. — παραλλάξαντες ἔφθασαν] ἐπρόφθασαν καὶ ἐπρόπερασαν· συντ. § 44, β', 2. — αὐτῶν] γεν. διαιρετικὴ τοῦ ὅσοι. — οὐκ ἀνίεσαν] ἔνν. διώκοντες· δὲν ἔπαιον νά τους καταδιώκωσιν· τὸ β. ἀνίημι. — κύων γειναῖος] ἐκ καλοῦ γένους. — πονοῦντας τοὺς σφετέρους] ὅτι ὑπέφερον οἱ ἰδικοὶ των. — ὡς παυσομένους] νομίζοντας ὅτι θά παύσωσιν οἱ περὶ τὸν Κῦρον ἀπὸ τὸν διωγμόν· αἰτ. ἀπόλυτος· ἰδὲ συντ. § 46, β'.

§ 20. ἀνίημι] παρατ. τοῦ ἀνίημι· ἔπαιε τὸν διωγμόν. — ἐπὶ τῆς χαρμο-

λον άνιει, άλλ' ύπό τῆς χαρμονῆς ἀνακαλῶν τὸν θεῖον ἐδίωκε καὶ ἰσχυρὰν τὴν φνγὴν τοῖς πολεμίους κατέχων ἐποίει, καὶ ὁ Κναξάρης μέντοι ἐφείπετο ἴσως καὶ αἰσχυρόμενος τὸν πατέρα καὶ οἱ ἄλλοι δὲ εἶποντο προθυμότεροι ὄντες ἐν τῷ τοιοῦτῳ εἰς τὸ διώκειν καὶ οἱ μὴ πάνυ πρὸς τοὺς ἐναντίους ἄλκιμοι ὄντες. Ὁ δὲ Ἀστυάγης ὡς ἐώρα τοὺς μὲν ἀπρονοήτως διώκοντας, τοὺς δὲ πολεμίους ἀθρόους τε καὶ τεταγμένους ὑπαντιῶντας, δείσας περὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ Κύρου, μὴ εἰς παρεσκευασμένους ἀτάκτως ἐμπεσόντες πάθοιέν τι, ἠγγεῖτο εὐθύς πρὸς τοὺς πολεμίους. Οἱ δ' αὖ πολέμοι ὡς εἶδον τοὺς Μήδους προκινηθέντας, 21 διατεινάμενοι οἱ μὲν τὰ παλτά, οἱ δὲ τὰ τόξα εἰστήκεσαν ὡς αὖ, ἐπειδὴ εἰς τόξευμα ἀφίκοντο, στησομένους, ὥσπερ τὰ πλεῖστα εἰώθεσαν ποιεῖν. Μέχρι γὰρ τοσοῦτου, ὅποτε ἐγγύτατα γένοιτο, προσήλαννον ἀλλήλοις καὶ ἠκροβολίζοντο πολλάκις μέχρι ἑσπέρας. Ἐπεὶ δὲ ἐώρων τοὺς

νῆς] ἔνεκα τῆς χαρᾶς. — κατέχων] ἐπιμόνως διώκων, πιέζων. — καὶ αἰσχυρόμενος] καὶ δι' ἄλλους λόγους καὶ διότι ἴσως ἐντρέπετο τὸν πατέρα του. — ἐν τῷ τοιοῦτῳ] ἐν τῇ τοιαύτῃ περιστάσει. — προθυμότεροι ὄντες] ἀντιγεν. ἀπολύτου προθυμοτέρων ὄντων. — οἱ μὴ ὄντες] = εἴ τινες μὴ ἴσαν. — μὴ πάνυ ἄλκιμοι] ὄχι πολὺ ἀνδρεῖοι, κατὰ σχῆμα λιτότητος ἀντὶ δειλοῖ. — τοὺς μὲν] τούτους μὲν, δηλ. τοὺς ἰδικούς του. — καὶ τεταγμένους] καὶ ἐν τάξει. — ὑπαντιῶντας] ὅτι τοὺς ὑπεδέχοντο, ἀνθίσταντο. — δείσας] φοβηθεῖς· τὸ β. δέδια· γραμμ. § 87, 2. — μὴ πάθοιέν τι] μὴπως πάθωσι τίποτε, κακὸν δηλ. κατ' εὐφημισμὸν ἀντὶ τοῦ ἀποθάνειν. τὸ ὑποκμ. ὁ υἱὸς καὶ ὁ Κύρος ἐτέθη κατὰ σχῆμα προλήψεως ὡς προσδιορισμὸς ἐν τῇ κυρίᾳ προτάσει, περὶ τε τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ Κύρου.

§ 21. οἱ δ' αὖ πολέμοι] ἀφ' ἐτέρου δὲ οἱ ἐχθροί. — προκινηθέντας] ὅτι ἐκινήθησαν πρὸς τὰ ἐμπρός. — διατεινάμενοι] ὑψώσαντες. — εἰς τόξευμα] μέχρι βολῆς τόξου. — ὡς στησομένους] νομίζοντες, ὅτι θὰ σταθῶσιν οἱ Μῆδοι. — τὰ πλεῖστα] ἐπίρ. τὰς πλείστας φορές. — μέχρι τοσοῦτου] μέχρι τῆς ἀποστάσεως, δηλ. μέχρι τοξεύματος. — ὅποτε... γένοιτο] ὅσάκις ἤρχοντο

μὲν σφετετέρους φυγῆ εἰς ἑαυτοὺς φερομένους, τοὺς δ' ἀμφὲ τὸν Κῦρον ἐπ' αὐτοὺς ὁμοῦ ἀγομένους, τὸν δὲ Ἀστυάγην σὺν τοῖς ἵπποις ἐντὸς γιγνόμενον ἦδη τοξεύματος, ἐκκλί-
 νουσι καὶ φεύγουσιν ὁμόθεν διώκοντας ἀνά κράτος· ἦρουν δὲ πολλοὺς· καὶ τοὺς μὲν ἀλισκομένους ἔπαιον καὶ ἵππους καὶ ἄνδρας, τοὺς δὲ πίπτοντας κατέκαινον· καὶ οὐ πρόσθεν ἔστησαν, πρὶν πρὸς τοῖς πεζοῖς τῶν Ἀσσυρίων ἐγένοντο. Ἐνταῦθα μέντοι δείσαντες, μὴ καὶ ἐνέδρα τις μεί-
 22 ζων ὑπέιη, ἐπέσχον. Ἐκ τούτου δὴ ἀνῆγεν ὁ Ἀστυάγης μάλα χαίρων καὶ τῇ ἵπποκρατία καὶ τὸν Κῦρον οὐκ ἔχων, ὅ,τι χρὴ λέγειν, αἴτιον μὲν ὄντα εἰδὼς τοῦ ἔργου, μαινό-
 μενον δὲ γιγνώσκων τῇ τόλμῃ. Καὶ γὰρ τότε ἀπίοντων οἴκαδε μόνος τῶν ἄλλων ἐκεῖνος οὐδὲν ἄλλο ἢ τοὺς πε-
 πτωκότας περιελαύνων ἐθεᾶτο καὶ μόλις αὐτὸν ἀφελκύ-
 σαντες οἱ ἐπὶ τοῦτο ταχθέντες προσήγαγον τῷ Ἀστυάγει μάλα ἐπίπροσθεν ποιούμενον τοὺς προσάγοντας, ὅτι ἑώρα τὸ πρόσωπον τοῦ πάππου ἠγριωμένον ἐπὶ τῇ θεᾷ τῇ αὐ-
 τοῦ.

συντ. § 53, 2. — ἐντὸς τοξεύματος] ἐντὸς βολῆς τόξου. — ὁμόθεν] ἐκ τοῦ πλησίον. — ἀνά κράτος] μὲ ὄλην τῶν τῆν δύναμιν. — ἦρουν] οἱ περὶ τὸν Ἀστυάγην. — κατέκαινον] ἐφόνευσον. — μὴ ἐνέδρα τις μείζων] μήπως καὶ ἐνεδρεύσει περισσότεροι ἐχθροὶ παρ' ὅσους ἕως τότε ἔβλεπον. — ἐπέσχον] ἐστάθησαν.

§ 22. ἐκ τούτου] μετὰ τοῦτο. — ἀνῆγεν] ἀνεχώρει. — ὅ,τι χρὴ λέγειν] πλαγία ἐρώτησις ἐκ τοῦ οὐκ ἔχων. — αἴτιον μὲν ὄντα τοῦ ἔργου] ὅτι ἦτο μὲν αἴτιος τοῦ ἔργου δηλ. τῆς νίκης. — μαινόμενον δὲ] ἀλλ' ἔκαμνε σὰν τρελλός. — τῇ τόλμῃ] διὰ τὴν τόλμην του. — καὶ γὰρ τότε] διότι καὶ τότε ἀκόμη. — ἀπίοντων] ἐνῶ ἀπήρχοντο. — μόνος τῶν ἄλλων] μόνος ἐκεῖνος (ὁ Κ.) χωριστὰ ἀπὸ τοὺς ἄλλους, ἦτοι ὀπισθεν ὄλων. — οὐδὲν ἄλλο] ἐνν. ἐποίει. — τοὺς πεπτωκότας] τοὺς φονευμένους. — μόλις] μετὰ δυσκολίας. — ἐπὶ τῇ θεᾷ] διὰ τὴν θεάν του, δηλ. διότι μόνος τῶν ἄλλων τοὺς πεπτω-
 κότας ἐθεᾶτο.

Ἐν μὲν δὴ Μήδοις ταῦτα ἐγεγένητο καὶ οἷ τε ἄλλοι 23 πάντες τὸν Κῦρον διὰ στόματος εἶχον καὶ ἐν λόγῳ καὶ ἐν ᾠδαῖς ὅ τε Ἀστυάγης καὶ πρόσθεν τιμῶν αὐτὸν τότε ὑπερεξεπέπληκτο ἐπ' αὐτῷ. Καμβύσης δὲ ὁ τοῦ Κύρου πατὴρ ἦδετο μὲν πυνθανόμενος ταῦτα, ἐπεὶ δ' ἤκουσεν ἔργα ἀνδρὸς ἤδη διαχειριζόμενον τὸν Κῦρον ἀπεκάλει δὴ, ὅπως τὰ ἐν Πέρσαις ἐπιχώρια ἐπιτελοῖη. Καὶ ὁ Κῦρος δὲ ἐνταῦθα λέγεται εἰπεῖν, ὅτι ἀπιέναι βούλοιο, μὴ ὁ πατὴρ τι ἄχθοιο καὶ ἡ πόλις μέμφοιο. Καὶ τῷ Ἀστυάγει δὲ ἐδόκει εἶναι ἀναγκαῖον ἀποπέμπειν αὐτόν. Ἐνθα δὴ ἵππους τε αὐτῷ δούς, οὓς αὐτὸς ἐπεθύμει λαβεῖν, καὶ ἄλλα συσκευάσας πολλὰ ἔπεμπε καὶ διὰ τὸ φιλεῖν αὐτὸν καὶ ἅμα ἐλπίδας ἔχων μεγάλας ἐν τῷ ἄνδρα ἔσεσθαι ἱκανὸν καὶ φίλους ὠφελεῖν καὶ ἐχθροὺς ἀνιᾶν. Ἀπιόντια δὲ τὸν Κῦρον προύπεμπον ἅπαντες καὶ παῖδες [καὶ ἡλικες] καὶ ἄνδρες καὶ γέροντες ἐφ' ἵππων καὶ Ἀστυάγης αὐτὸς καὶ οὐδένα ἔφασαν, ὄντιν' οὐ δακρῶντι ἀποστρέφεσθαι. Καὶ Κῦρον 24

§ 23. διὰ στόματος εἶχον] εἰς τὸ στόμα των εἶχον, ὁμίλου πάντοτε περὶ αὐτοῦ.—ὑπερεξεπέπληκτο ἐπ' αὐτῷ] ὑπερβολικὰ εἶχεν ἐκπλαγῆ δι' αὐτόν.—ἀπεκάλει δὴ] τὸν ἐκάλει πλέον ὀπίσω.—ἐνταῦθα] τότε.—μὴ ἄχθοιο] πλαγία ἐρώτησις ἐκ τοῦ ἐννοουμένου δεδιώς· συντ. § 58, 7.—ἡ πόλις] οἱ συμπολιτῆται του, οἱ Πέρσαι.—ἀποπέμπειν] νά τον στείλῃ ὀπίσω.—ἐνθα δὴ] τότε λοιπόν.—καὶ διὰ τὸ φιλεῖν αὐτόν καὶ ἐλπίδας ἔχων] καὶ διότι ἠγάπα αὐτόν καὶ διότι εἶχεν ἐλπίδας.—ἱκανὸν καὶ φίλους ὠφελεῖν καὶ ἐχθροὺς ἀνιᾶν] ὅτι θά γίνῃ ἀνὴρ ἱκανὸς καὶ φίλους νά ὠφελῇ καὶ ἐχθροὺς νά βλάπτῃ· διότι οἱ παλαιοὶ ἐνόμιζον «ἀνδρὸς ἀρετὴν εἶναι νικᾶν τοὺς μὲν φίλους εὖ ποιοῦντα, τοὺς δ' ἐχθροὺς κακῶς» (Ξενοφ. Ἀπ. 2, 6, 35). Πρῶτος ὁ Σωκράτης ἔφασεν εἰς ὕψος χριστιανικῆς ἀρετῆς διδάξας «οὐδὲ ἀδικούμενον ἄρα ἀνταδικεῖν (δεῖ), ἐπειδὴ γε οὐδαμῶς δεῖ ἀδικεῖν» (Πλάτ. Κρίτ. 496).—προύπεμπον] συνώδευον χάριν τιμῆς.—καὶ οὐδένα ὄντινα]=πάντας· τὸ δὲ οὐδένα καθ' ἕλξιν ἀντὶ τοῦ οὐδεὶς ἦν, ὄντινα.—ἀποστρέφεσθαι] ὅτι ἐπέστρεφεν ὀπίσω.

§ 24. ἀποχωρῆσαι] ὅτι ἀπῆλθεν.—ὦν]=τούτων ᾤ.—τινί] εἰς τινα

δὲ αὐτὸν λέγεται σὺν πολλοῖς δακρύοις ἀποχωρῆσαι. Πολλὰ δὲ δῶρα διαδοῦναί φασιν αὐτὸν τοῖς ἡλικιώταις, ὧν Ἀστυάγης αὐτῷ ἐδεδώκει, τέλος δὲ καὶ ἦν εἶχε στολήν τὴν Μηδικὴν ἐκδύντα δοῦναί τιμιν [δηλον ὅτι τούτῳ], ὃν μάλιστα ἠσπάζετο.

1 Κεφ. Ε'. Ὁ μὲν δὴ Κῦρος οὕτως ἀπελθὼν ἐν Πέρσαις ἐνιαυτὸν λέγεται ἐν τοῖς παισὶν ἔτι γενέσθαι. Καὶ τὸ μὲν πρῶτον οἱ παῖδες ἔσκωπτον αὐτὸν ὡς ἡδυπαθεῖν ἐν Μήδοις μεμαθηκῶς ἦκοι· ἐπεὶ δὲ καὶ ἐσθίοντα αὐτὸν ἐώρων, ὥσπερ καὶ αὐτοί, ἡδέως καὶ πίνοντα καὶ εἴ ποτ' ἐν ἐορτῇ εὐωχία γένοιτο, ἐπιδιδόντα μᾶλλον αὐτὸν τοῦ ἑαυτοῦ μέρους ἠσθάνοντο ἢ προσδεόμενον καὶ πρὸς τούτοις δὲ τᾶλλα κρατιστεύοντα αὐτὸν ἐώρων ἑαυτῶν, ἐνταῦθα δὴ πάλιν ὑπέπησσαν αὐτῷ οἱ ἡλικες. Ἐπεὶ δὲ διελθὼν τὴν παιδείαν ταύτην ἤδη εἰσῆλθεν εἰς τοὺς ἐφήβους, ἐν τούτοις αὖ ἐδόκει κρατιστεύειν καὶ μελετῶν, ἃ χρῆν, καὶ καρτερῶν καὶ αἰδούμενος τοὺς πρεσβυτέρους καὶ πειθόμενος τοῖς ἄρχουσιν.

2 Προϊόντος δὲ τοῦ χρόνου ὁ μὲν Ἀστυάγης ἐν τοῖς Μήδοις ἀποθνήσκει, ὁ δὲ Κναξάγης ὁ τοῦ Ἀστυάγου παῖς,

* Ἀράσπαν ὀνομαζόμενον.—ἠσπάζετο] ἠγάπα.

Κεφ. Ε'. § 1. ἐν τοῖς παισὶν] εἰς τὴν τάξιν τῶν παίδων.—ἦκοι] εἶχεν ἔλθει.—ὥσπερ καὶ αὐτοί] ἐνν. ἡσθιον καὶ ἔπινον.—ἡδέως] μὲ ὄρεξιν.—εἴ ποτε γένοιτο] ὁσάκις ἐγένετο· συντ. § 57, 3.—ἐπιδιδόντα] ὅτι ἔδιδε προσέτι.—τοῦ ἑαυτοῦ μέρους] ἀπὸ τοῦ ἰδικόν του μερίδιον.—κρατιστεύοντα] ὅτι ἦτο ὑπέρτερος.—ἐνταῦθα δὴ] τότε πλέον.—ὑπέπησσαν] ἐζάρωναν, ὑπετάσσοντο εἰς αὐτόν.—εἰς τοὺς ἐφήβους] εἰς τὴν τάξιν τῶν ἐφήβων (18 ἐτῶν).—ἐν τούτοις] ἐν τῇ τάξει τούτων, δηλ. τῶν ἐφήβων.—κρατιστεύειν] ὅτι ἠρίστευεν.—μελετῶν] γυμναζόμενος.—ἃ χρῆν] ἐνν. μελετᾶν· γραμμ. § 85, 2.

§ 2. προϊόντος δὲ τοῦ χρόνου] γεν. ἀπόλυτος· ἐνῶ δὲ ἐπροχώρει ὁ χρό-

τῆς δὲ Κύρου μητρὸς ἀδελφός, τὴν βασιλείαν ἔσχε τὴν Μήδων. Ὁ δὲ τῶν Ἀσσυρίων βασιλεὺς ἐνόμιζεν, εἰ τοὺς Μήδους ἀσθενεῖς ποιήσειε, πάντων γε τῶν πέριξ ῥαδίως ἄρξειν· ἰσχυρότατον γὰρ τῶν ἐγγύς φύλων τοῦτο ἐδόκει εἶναι. Οὕτω δὴ διαπέμπει πρὸς τε τοὺς ὑπ' αὐτὸν πάντας 3 καὶ πρὸς Κροῖσον τὸν Δυδῶν βασιλέα καὶ πρὸς τὸν Καππαδοκῶν τὰ μὲν καὶ διαβάλλων τοὺς Μήδους καὶ Πέρσας λέγων, ὡς μεγάλα τ' εἶη ταῦτα ἔθνη καὶ ἰσχυρὰ καὶ συνεστηκότα εἰς ταῦτό καὶ κινδυνεύουσι, εἰ μὴ τις αὐτοὺς φθάσας ἀσθενώσῃ, ἐπὶ ἐν ἕκαστον τῶν ἐθνῶν ἰόντες καταστρέψασθαι. Οἱ μὲν δὴ καὶ τοῖς λόγοις τούτοις πειθόμενοι συμμαχίαν αὐτῷ ἐποιῶντο, οἱ δὲ καὶ δώροις καὶ χρήμασιν ἀναπειθόμενοι· πολλὰ γὰρ καὶ τοιαῦτα ἦν αὐτῷ. Κναξάρης δὲ [ὁ τοῦ Ἀστυάγου παις] ἐπεὶ ἠσθάνετο 4 τὴν τ' ἐπιβουλήν καὶ τὴν παρασκευὴν τῶν συνισταμένων ἐφ' ἑαυτόν, αὐτός τε εὐθέως, ὅσα ἐδύνατο, ἀντιπαρεσκευάζετο καὶ εἰς Πέρσας ἔπεμπε πρὸς τε τὸ κοινόν καὶ πρὸς Καμβύσην τὸν τὴν ἀδελφὴν ἔχοντα καὶ βασιλεύοντα ἐν Πέρσαις. Ἐπέμπε δὲ καὶ πρὸς Κύρον δεόμενος αὐτοῦ

νος.—τὴν βασιλείαν ἔσχε] ἔλαβε τὴν βασιλείαν, ἔγινε βασιλεὺς.—τοῦτο] τὸ φύλον τῶν Μήδων, οἱ Μῆδοι.

§ 3. πρὸς τοὺς ὑπ' αὐτόν] πρὸς τοὺς ὑπηκόους αὐτοῦ.—τὸν Καππαδοκῶν] ἐνν. βασιλέα· ὄνομα ἐθνικὸν ὁ Καππαδόκης.—τὰ μὲν] ἐπίρ. ἀφ' ἑνὸς μὲν· παραλείπεται ἡ ἀπόδοσις αὐτοῦ τὰ δέ.—συνεστηκότα εἰς ταῦτό] συνηνωμένα.—καὶ κινδυνεύουσι... καταστρέψασθαι] καὶ ὅτι θά ᾔτο κίνδυνος αὐτοῖς, δηλ. οἱ Μῆδοι καὶ Πέρσαι, ἐρχόμενοι ἐναντίον ἑνὸς ἑκάστου τῶν ἐθνῶν νά τα ὑποτάξωσιν.—φθάσας ἀσθενώσῃ] προλαβὼν τοὺς ἀδυνατίσῃ· τὸ ῥ' ἀσθενώω=κάνω ἄλλον ἀσθενῆ, τὸ δὲ ἀσθενέω=ἐγὼ εἶμαι ἀσθενής· συντ. § 45, 6', 2.

§ 4. τῶν συνισταμένων ἐφ' ἑαυτόν] τῶν συνενουμένων καθ' ἑαυτοῦ.—πρὸς τὸ κοινόν] πρὸς τὰς ἀρχάς, τοὺς βουλευόντας γερατιέρους (§ 5).—

πειρασθαι ἄρχοντα ἐλθεῖν τῶν ἀνδρῶν, εἴ τινας πέμποι στρατιώτας τὸ Περσῶν κοινόν. Ἦδη γὰρ καὶ ὁ Κῦρος διατετελεκώς τὰ ἐν τοῖς ἐφήβοις δέκα ἔτη ἐν τοῖς τελείοις ἀνδράσιν ἦν. Οὕτω δὴ δεξαμένον τοῦ Κύρου οἱ βουλευόντες γεραίτεροι αἰροῦνται αὐτὸν ἄρχοντα τῆς εἰς Μήδους στρατιᾶς.

διατετελεκώς] ἀφοῦ εἶχε τελειώσει. — ἐν τοῖς τελείοις ἀνδράσιν] εἰς τὴν τάξιν τῶν τελείων ἀνδρῶν. — δεξαμένου Κύρου] ἀφοῦ ἐδέχθη ὁ Κ. τὴν πρότασιν τοῦ Κυαξ. «ἄρχοντα ἐλθεῖν τῶν ἀνδρῶν». — οἱ βουλευόντες] οἱ ὄντες βουλευταί. — αἰροῦνται] ἐκλέγουσιν. — τῆς εἰς Μήδους στρατιᾶς] τοῦ στρατεύματος τοῦ πεμπομένου εἰς τοὺς Μήδους.

ΒΙΒΛΙΟΝ Η΄.

Κεφ. Α΄. Τῇ μὲν δὴ ὅλη Περσῶν ἀρχῇ οὕτω τὴν ἀσφάλειαν κατεσκεύαζεν. Ἐν δὲ ἔγνω καὶ κράτιστον εἶναι² πρὸς τὴν ἑαυτοῦ ἀσφάλειαν καὶ κάλλιστον, εἰ δύναιτο ποιῆσαι τοὺς κρατίστους ἑαυτῷ μᾶλλον φίλους ἢ ἀλλήλοις. Ὡς οὖν ἐπὶ τὸ φιλεῖσθαι δοκεῖ ἡμῖν ἐλθεῖν, τοῦτο πειρασόμεθα διηγήσασθαι.

Κεφ. Β΄. Πρῶτον μὲν γὰρ διὰ παντὸς ἀεὶ τοῦ χρόνου¹ φιλανθρωπίαν τῆς ψυχῆς ὡς ἐδύνατο μάλιστα ἐνεφάνιζεν. Ἔως μὲν οὖν χρήμασιν ἀδυνατώτερος ἦν εὐεργετεῖν, τῷ² τε προνοεῖν τῶν συνόντων καὶ τῷ προπονεῖν καὶ τῷ συνηδόμενος μὲν ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς φανερός εἶναι, συναχθόμενος δ' ἐπὶ τοῖς κακοῖς, τούτοις ἐπειροᾶτο τὴν φιλίαν θηροεύ-

Βιβλ. Η΄. Κεφ. Α΄. § 2. ἔγν] δηλ. τὸ εἰ δύναιτο κλπ. — ἔγνω] ἐσχημάτισε γνώμην, ἔκρινεν.

Κεφ. Β΄. § 1. γάρ] δηλαδὴ.—διὰ παντὸς τοῦ χρόνου] συντ. § 31, 1, 6΄.—ἀεὶ] πλεονασμὸς χάριν ἐμφάσεως.—ὡς ἐδύνατο] ἐπιτείνει τὴν σημασίαν τοῦ ὑπερθετ. μάλιστα.—ἐνεφάνιζεν]—ἐμφανῆ ἐποιεῖτο, ἐφανέρωσεν.

§ 2. χρήμασιν εὐεργετεῖν] μὲ χρήματα νὰ εὐεργετῇ.—ἀδυνατώτερος] ἢ ὕστερον· ὀλιγώτερον δυνατός.—τῷ προνοεῖν] μὲ τὸ νὰ φροντίζῃ.—τῶν συνόντων] περὶ τῶν ὅσους συναεστρέφετο, περὶ τῶν φίλων του.—καὶ τῷ προπονεῖν] καὶ μὲ τὸ νὰ κοπιᾷ ὑπὲρ αὐτῶν.—συνηδόμενος μὲν . . . συναχθόμενος δὲ] ὅτι συνέχαιρε μὲν . . . συνελυπεῖτο δέ.—τούτοις] συγκεφαλαιστ' μετ' ἐμφάσεως τὰ προηγούμενα «τῷ τε προνοεῖν . . . συναχθόμενος δὲ ἐπὶ τοῖς κακοῖς».—τὴν φιλίαν] ἐνν. αὐτῶν, δηλ. τῶν συνόντων.

3 ειν. Ἐπειδὴ δὲ ἐγένετο αὐτῷ, ὥστε χρήμασιν εὐεργετεῖν, πρῶτον μὲν ἐπὶ τὴν αὐτοῦ τράπεζαν συνέταξεν, ὅπως οἷς αὐτὸς σιτοῖτο σίτοις, τούτοις ὁμοία ἀεὶ παρατίθοιτο αὐτῷ ἱκανὰ παμπόλλοις ἀνθρώποις· ὅσα δὲ παρατεθείη, ταῦτα πάντα, πλὴν οἷς αὐτὸς καὶ οἱ σύνδειπνοι χρήσαιντο, διεδίδου, οἷς δὴ βούλοιο τῶν φίλων μνήμην ἐνδείκνυσθαι ἢ φιλοφροσύνην. Διέπεμπε δὲ καὶ τούτοις, οὓς ἀγασθείη ἢ ἐν φυλακαῖς ἢ ἐν θεραπέαις ἢ ἐν αἰσισινοῦν πράξεσιν, ἐνσημαινόμενος, ὅτι οὐκ ἂν λανθάνοιεν χαρίζεσθαι βουλόμενοι.

4 Τῇ μὲν δὴ τῶν σίτων θεραπείᾳ τοιαῦτα ποιῶν πολὺν ὑπερεβάλλετο πάντας· ὡς δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις πᾶσι θεραπέων πολὺν ἐκράτει, τοῦτο νῦν διηγῆσομαι· πολὺν γὰρ διενεγκῶν ἀνθρώπων τῷ πλείστας προσόδους λαμβάνειν πολὺν ἔτι πλέον διήνεγκε τῷ πλείστα ἀνθρώπων δωρεῖσθαι. Κατήρξε μὲν οὖν τούτου Κῦρος, διαμένει δ' ἔτι καὶ νῦν τοῖς
5 βασιλεῦσιν ἢ πολυδωρία. Τίνι μὲν γὰρ φίλοι πλουσιώτεροι ὄντες φανεροὶ ἢ Περσῶν βασιλεῖ; τίς δὲ κοσμῶν κάλλιον φαίνεται στολαῖς τοὺς περὶ αὐτὸν ἢ βασιλεύς; Τίς δ'?

§ 3. ἐγένετο αὐτῷ] ἄορ. τοῦ ἔστιν (=ἔξεστι), ἀπροσώπως ἔγεινε δυνατὸν εἰς αὐτόν· τὸ ἀντίθετον τοῦ ἀνωτέρω «ἕως μὲν ἀδυνατώτερος ἦν». — συνέταξεν] διέταξεν, ὅπως παρὰ τὴν αὐτοῦ τράπεζαν ἀεὶ παρατίθοιτο ὁμοία τούτοις, οἷς αὐτὸς σιτοῖτο: δηλ. νὰ φέρωσι πάντοτε εἰς τὸ τραπέζι του φαγητὰ ὁμοία μὲ ἐκεῖνα, τὰ ὅποια αὐτὸς ἔτρωγεν. — ἱκανὰ] ἀρετὰ, τὰ ὅποια νὰ ἀρκῶσι διὰ παμπόλλους ἀνθρώπους. — πλὴν οἷς] πλὴν τούτων, οἷς. — ἀεὶ] ἐκάστοτε. — μνήμην] ἐνθύμησιν, ὅτι τοὺς ἐνεθυμεῖτο. — ἀγασθείη] τοῦ ἄγαμαι· ἤθελεν εὐχαριστηθῆναι.

§ 4. Τῇ θεραπείᾳ] ὡς πρὸς τὴν περιποίησιν. — τοῖς ἄλλοις πᾶσι θεραπέων] μὲ πάντα ἄλλον τρόπον περιποιούμενος. — γὰρ] δηλαδή. — διενεγκῶν] ἄορ. τοῦ διαφέρω=ὑπερέχω. — πλείστα] σύστοιχον ἀντικμ. τοῦ δωρεῖσθαι. — κατήρξε] πρῶτος ἔκαμιν ἀρχήν· τὸ ῥ. κατάρχω. — τοῖς βασιλεῦσι τῶν Περσῶν.

§ 5. ὄντες] ὅτι εἶναι.

ἄλλος καταστρεψάμενος ἀρχὴν ὑπὸ τῶν ἀρχομένων πατὴρ 6
καλούμενος ἀπέθανεν ἢ Κῦρος ; τοῦτο δὲ τοῦνομα δη-
λον, ὅτι εὐεργετοῦντός ἐστι μᾶλλον ἢ ἀφαιρουμένου.

Καὶ τὸ μὲν δὴ μεγέθει δώρων ὑπερβάλλειν πλουσιώτα-7
τον ὄντα οὐ θαυμαστόν· τὸ δὲ τῇ θεραπείᾳ καὶ τῇ ἐπιμε-
λείᾳ τῶν φίλων βασιλεύοντα περιγίγνεσθαι, τοῦτο ἀξιολο-
γώτερον. Ἐκεῖνος τοίνυν λέγεται κατάδηλος εἶναι μηδενὶ
ἂν οὕτως αἰσχυρθεῖς ἠτιώμενος, ὡς φίλων θεραπεία.

Πρὸς δὲ τούτοις κατανοήσας τοὺς πολλοὺς τῶν ἀνθρώ-8
πων ὅτι, ἦν μὲν ὑγιαίνοντες διατελῶσι, παρασκευάζονται,
ὅπως ἔξουσι τἀπιτηδεῖα, καὶ κατατίθενται τὰ χρήσιμα εἰς
τὴν τῶν ὑγιαίνόντων δίαιταν· ὅπως δέ, ἦν ἀσθενήσωσι,
τὰ σύμφορα παρέσται, τούτου οὐ πάνυ ἐπιμελομένου
ἑώρα· ἔδοξεν οὖν καὶ ταῦτα ἐκπονήσαι αὐτῷ καὶ τοὺς τε
ἰατροὺς τοὺς ἀρίστους συνεκομίσατο πρὸς αὐτὸν τῷ τελεῖν
ἐθέλειν καὶ ὁπόσα ἢ ὄργανα χρήσιμα ἔφη τις ἂν αὐτῶν γε-
νέσθαι ἢ φάρμακα ἢ οἶτα ἢ ποτά, οὐδὲν τούτων, ὅ,τι οὐχὶ
παρασκευάσας ἐθησαύριζε παρ' αὐτῷ. Καὶ ὁπότε δέ τις 9
ἀσθενήσειε τῶν θεραπεύεσθαι ἐπικαιρίων, ἐπεσκόπει καὶ

§ 6. καταστρεψάμενος] ἐνῷ ὑπέταξεν. — ἀρχὴν] τῶν Μήδων. — τοῦνομα] πατὴρ.

§ 7. μεγέθει] κατὰ τὸ μέγεθος. — πλουσιώτατον ὄντα] ἐνῷ ἦτο πλου-
σιώτατος. — τῶν φίλων] γεν. ἀντικειμενικὴ ἐκ τοῦ θεραπείᾳ καὶ ἐπιμε-
λείᾳ. — βασιλεύοντα] ἐνῷ ἦτο βασιλεύς. — ἀξιολογώτερον] ἐνν. ἢ τὸ μεγέ-
θει δώρων ὑπερβάλλειν. — τοίνυν] τῷ ὄντι. — ἂν αἰσχυρθεῖς] = ὅτι ἤσχύνθη
ἄν. — ἠτιώμενος] = εἰ ἠτῶται.

§ 8. τοὺς πολλοὺς] τοὺς περισσοτέρους. — ὑγιαίνοντες] συντ. § 45, β',
— ἦν διατελῶσι] ὁσάκις ὑγιαίνωσιν· συντ. § 57, 3. — ὅπως ἔξουσι] πλαγίᾳ
ἐρώτησις· συντ. § 58, 6. — κατατίθενται] ἀποταμιεύουσιν. — τούτου] ἐπα-
ναλαμβάνει μετ' ἐμφάσεως τὸ ὅπως τὰ σύμφορα παρέσται. — καὶ τοὺς τε
ἰατροὺς κλπ.] ἐπεξήγησις τοῦ καὶ ταῦτα. — ἂν γενέσθαι] = ὅτι γένοιτο ἄν,
δυνατὸν νὰ γείνωσιν. — αὐτῶν] τῶν ἰατρῶν. — οὐδὲν ὅ,τι οὐχὶ] = πάντα.

§ 9. ἐπεσκόπει] ἐπισκέπτετο. — πάντα ὅσων] ἀντὶ πάντα ὅσων· διότι τὸ

παρεῖχε πάντα, ὅτου ἔδει. Καὶ τοῖς ἰατροῖς δὲ χάριν ἤδει, ὁπότε τις ἰάσαιτό τινα τῶν παρ' ἐκείνου λαμβάνων.

10 Ταῦτα μὲν δὴ καὶ τοιαῦτα πολλὰ ἐμηχανᾶτο πρὸς τὸ πρωτεύειν, παρ' οἷς ἐβούλετο ἑαυτὸν φιλεῖσθαι. Ὡν δὲ προηγόρευέ τε ἀγῶνας καὶ ἄθλα προουτίθει φιλονικίας ἐμποιεῖν βουλόμενος περὶ τῶν καλῶν κάγαθῶν ἔργων, ταῦτα τῷ μὲν Κύρῳ ἔπαινον παρεῖχεν, ὅτι ἐπεμέλετο, ὅπως ἀσκοῖτο ἢ ἀρετῇ· τοῖς μὲντοι ἀρίστοις οἱ ἀγῶνες οὗτοι πρὸς ἀλλήλους καὶ ἔριδας καὶ φιλονικίας ἐνέβαλλον.

1 Κεφ. Γ'. Νῦν δὲ ἤδη διηγησόμεθα, ὡς τὸ πρῶτον ἐξήλασε Κῦρος ἐκ τῶν βασιλείων. Πρῶτον μὲν οὖν πρὸ τῆς ἐξελάσεως εἰσκαλέσας πρὸς αὐτὸν τοὺς τὰς ἀρχὰς ἔχοντας Περσῶν τε καὶ τῶν ἄλλων συμμάχων διέδωκεν αὐτοῖς τὰς Μηδικὰς στολάς· καὶ τότε πρῶτον Πέρσαι Μηδικὴν στολὴν ἐνέδυσαν· διαδιδούς τε ἅμα τάδε ἔλεγεν αὐτοῖς, ὅτι ἐλάσαι βούλοιο εἰς τὰ τεμένη τὰ τοῖς θεοῖς ἐξηρημένα
2 καὶ θῦσαι μετ' ἐκείνων. Ὁ δὲ Κῦρος νομίζων Φεραύλαν τὸν ἐκ τῶν δημοτῶν καὶ συνετὸν εἶναι καὶ φιλόκαλον καὶ εὖτακτον καὶ τοῦ χαρίζεσθαι αὐτῷ οὐκ ἀμελῆ, ὅς ποτε

ὅτου εἶναι περιληπτικόν. — ὁπότε ἰάσαιτο] ὁσάκις ἰάτρειεν· συντ. § 53, 2. — τῶν παρ' ἐκείνου λαμβάνων] = λαμβάνων παρ' ἐκείνου (Κύρου) ἐκ τῶν παρ' ἐκείνω ὄντων, δηλ. ἐξ ἐκείνων, τὰ ὅποια ὁ Κῦρος ἐθησαύριζε παρ' ἑαυτῷ.

§ 10. πρὸς τὸ πρωτεύειν] ἐνν. φιλία ἐκ τοῦ ἐπομένου φιλεῖσθαι — παρ' οἷς] = παρὰ τούτοις, ὑφ' ὧν. — φιλονικίας] φιλοτιμίας, ἀμίλλας. — ὅπως ἀσκοῖτο ἢ ἀρετῇ] πλαγία ἐρώτησις κατ' εὐκτ. διότι ἐξαρτᾶται ἐξ ἱστορικοῦ χρόνου, τοῦ ἐπεμέλετο.

Κεφ. Γ'. § 1. ὡς] πῶς. — ἐκ τῶν βασιλείων] τῶν ἀνακτόρων τῆς Βαβυλωνος. — ἐνέδυσαν] ἀόρ. θ' = ἐνεδύθησαν. — ἐξηρημένα] ἐξαιρέτα, δεδομένα, ἀφιερωμένα.

§ 2. τὸν ἐκ τῶν δημοτῶν] ὅστις ἦτο ἐκ τῶν δημοτῶν, δηλ. ἀνθρώπος τοῦ λαοῦ καὶ οὐχὶ τῶν ὁμοτιμῶν, ἢ ἀρίστων (εὐγενῶν). — εὖτακτον] εὐπειθῆ.

καὶ περὶ τοῦ τιμᾶσθαι ἕκαστον κατὰ τὴν ἀξίαν συνεῖπε, τοῦτον δὴ καλέσας συνεβουλεύετο αὐτῷ, πῶς ἂν τοῖς μὲν εὖνοις κάλλιστα ἰδεῖν ποιῶτο τὴν ἐξέλασιν, τοῖς δὲ δυσμενέσι φοβερῶτατα. Ἐπεὶ δὲ σκοποῦντοιν αὐτοῖν ταῦτ' ὅσον συνέδοξεν, ἐκέλευσε τὸν Φεραύλαν ἐπιμεληθῆναι, ὅπως ἂν οὕτω γένηται αὖριον ἢ ἐξέλασις, ὥσπερ ἔδοξε καλῶς ἔχειν. Ὁ μὲν δὴ Φεραύλας εὐθύς ἐπεμέλετο τῶν εἰς τὴν ἐξέλασιν, ὅπως ὡς κάλλιστα ἕκαστα ἔξοι.

Ἡνίκα δ' ἡ ὑστεραία ἦκε, καθαρὰ μὲν ἦν πάντα πρὸς ἡμέρας, στοῖχοι δὲ εἰστήκεσαν ἔνθεν καὶ ἔνθεν τῆς ὁδοῦ, ὥσπερ καὶ νῦν ἔτι ἴστανται, ἢ ἂν βασιλεὺς μέλλῃ ἐλαύνειν ὧν ἐντὸς οὐδενὶ ἔστιν εἰσιέναι τῶν μὴ τετιμημένων· μαστιγοφόροι δὲ καθέστασαν, οἳ ἔπαιον, εἴ τις ἐνοχλοῖη. Ἔστασαν δὲ πρῶτον μὲν τῶν δορυφόρων εἰς τετρακισχιλίους ἔμπροσθεν τῶν πυλῶν εἰς τέτταρας, δισχίλιοι δ' ἑκατέρωθεν τῶν πυλῶν. Καὶ οἱ ἵππεις δὲ πάντες παρῆσαν καταβεβηκότες ἀπὸ τῶν ἵππων καὶ διεϊρκότες τὰς χεῖρας

—οὐκ ἀμελῆ] = ἐπιμελούμενον. —συνεῖπε] συνηγόρησε· τὸ β. συναγορεύω. —συνεβουλεύετο] συνεσκέπτετο. —πῶς ἂν . . . φοβερῶτατα] πῶς ἡδύνατο νὰ κάμῃ τὴν ἔξοδον, ὥστε νὰ φανῆ εἰς μὲν τοὺς φίλους ὠραιότητι, εἰς δὲ τοὺς ἐχθροὺς φοβερῶτάτη.

§ 3. σκοποῦντοιν αὐτοῖν] δοτ. προσωπική τοῦ συνέδοξεν. —ταῦτ' ὅσον συνέδοξεν] τὰ ἴδια ἐνόμισαν καλὰ καὶ ἀπεφάσιαν. —ὅπως ἂν γένηται] πλαγία ἐρώτησις ἐκ τοῦ ἐπιμεληθῆναι.

§ 4. ἐπεμέλετο τῶν εἰς τὴν ἐξέλασιν] σχῆμα προλήψεως ἀντὶ ἐπεμέλετο ὅπως τὰ εἰς τὴν ἐξέλασιν ὡς κάλλιστα ἔξοι. —ὅπως . . . ἔξοι] πλαγία ἐρώτησις κατ' εὐκτ. διότι ἐξαρτᾶται ἐξ ἱστορικοῦ χρόνου, τοῦ ἐπεμέλετο.

§ 5. καθαρὰ] ἐν τάξει. —στοῖχοι] στρατιωτῶν. —ἢ ἂν μέλλῃ] ὅπου ἂν μέλλῃ, ὅτ' αἰς μέλλῃ. —ἔστιν] = ἔξεστιν. —τῶν μὴ τετιμημένων] τῶν μὴ ἐχόντων τιμητικόν τι ἀξίωμα. —καθέστασαν] = καθεστῆκεσαν· γραμμ. § 80, 1, α'. —εἰς τετρακισχιλίους] ἕως, μέχρι τετρακισχιλίων. —εἰς τέτταρας] τὸ βάθος, δηλ. εἰς τέσσαρας σειράς.

§ 6. διεϊρκότες] παρακμ. τοῦ διεῖρω· ἔχοντες περασμένας τὰς χεῖρας

διὰ τῶν κανδύων, ὡσπερ καὶ νῦν ἔτι διείρουσιν, ὅταν ὀρᾷ βασιλεύς. Ἔστασαν δὲ Πέρσαι μὲν ἐκ δεξιᾶς, οἱ δὲ ἄλλοι σύμμαχοι ἐξ ἀριστερᾶς τῆς ὁδοῦ καὶ τὰ ἄρματα ὡσαύτως 7 τὰ ἡμίσεια ἐκατέρωθεν. Ἐπεὶ δ' ἀνεπετάννυτο αἱ τοῦ βασιλείου πύλαι, πρῶτον μὲν ἤγοντο τῷ Διὶ ταῦροι πάγκαλοι εἰς τέτταρας καὶ οἷς τῶν ἄλλων θεῶν οἱ μάγοι ἐξηγούντο. Μετὰ δὲ τοὺς βοῦς ἵπποι ἤγοντο θῦμα τῷ Ἡλίῳ· μετὰ δὲ τούτους ἐξήγετο ἄρμα λευκὸν χρυσόζυγον ἐστεμμένον Διὸς ἱερόν· μετὰ δὲ τοῦτο Ἡλίου ἄρμα λευκὸν καὶ τοῦτο ἐστεμμένον ὡσπερ τὸ πρόσθεν· μετὰ δὲ τοῦτο ἄλλο τρίτον ἄρμα ἐξήγετο, φοινικίσι καταπεπταμένοι οἱ ἵπποι, καὶ πῦρ ὀπισθεν αὐτοῦ ἐπ' ἐσχάρας μεγάλης ἄνδρες 9 εἶποντο φέροντες. Ἐπὶ δὲ τούτοις ἤδη αὐτὸς ἐκ τῶν πυλῶν προφαίνεται ὁ Κῦρος ἐφ' ἄρματος ὀρθὴν ἔχων τὴν τιάραν καὶ χιτῶνα πορφυροῦν μεσόλευκον, ἄλλῳ δ' οὐκ ἔξεστι μεσόλευκον ἔχειν, καὶ περὶ τοῖς σκέλεσιν ἀναξυρίδας ὕσγινοβαφεῖς καὶ κἀνδὸν ὀλοπόρφυρον. Εἶχε δὲ καὶ διά-

εἰς τὰς χειρίδας (μανίγια) τῶν κανδύων.—κἀνδύς] φόρεμα βεβαμμένον με πορφύραν.—ἐκ δεξιᾶς] ἐνν. χειρός.—σύμμαχοι] ἐπεξήγησις τοῦ ἄλλοι.—τὰ ἄρματα τὰ ἡμίσεια] ἀντὶ τῶν ἀρμάτων τὰ ἡμίσεια.

§ 7. εἰς τέτταρας] ἀνὰ τέσσαρας.—καὶ οἷς τῶν ἄλλων θεῶν]—καὶ τούτοις τῶν ἄλλων θεῶν, οὗς.

§ 8. θῦμα] κατηγορούμενον.—ἄρμα λευκόν]—ἄρμα ἐλκόμενον ὑπὸ ἵππων λευκῶν· σχῆμα ὑπαλλαγῆς.—φοινικίδες] ὑφάσματα ἐρυθρά.—καταπεπταμένοι] παρακμ. τοῦ καταπετάννυμαι· κεκαλυμμένοι.—οἱ ἵπποι] κατ' ἐπιμερισμὸν προσδιορισμὸς εἰς τὸ ἄρμα· συντ. § 18, 2, γ'.—καὶ πῦρ] διότι οἱ Πέρσαι τὸ πῦρ θεὸν ἐνόμιζον.

§ 9. ἐπὶ δὲ τούτοις] κατόπιν δὲ τούτων.—ὀρθὴν ἔχων τὴν τιάραν] τὸ ὁποῖον μόνον εἰς τὸν βασιλέα ἐπετρέπετο, οἱ δὲ στρατηγοὶ τῶν Περσῶν ὀποκεκλιμένην.—τιάραι] πῖλος, ἐλέγετο καὶ κυρβασία ἢ κίδαρις.—μεσόλευκον] ἐν τῷ μέσῳ λευκόν.—ἀναξυρίδας] βρακία.—ὕσγινοβαφεῖς] βεβαμμένας με ἀνοικτὸν κόκκινον χρῶμα, ἀλικαῖς.—διάδημα] ταινίαν δεδεμένην περίξ τῆς τιάρας.

δημα περὶ τῆς τιμῆς. Ἰδόντες δὲ πάντες προσεκύνησαν 10
 εἴτε καὶ ἄρξαι τινὲς κεκελευσμένοι εἴτε καὶ ἐκπλαγέντες τῆ
 παρασκευῇ καὶ τῷ δόξαι μέγαν τε καὶ καλὸν φανῆναι τὸν
 Κύρον. Πρόσθεν δὲ Περσῶν οὐδεὶς Κύρον προσεκύνει.
 Ἐπεὶ δὲ προῆει τὸ τοῦ Κύρου ἄρμα, προηγοῦντο μὲν οἱ 11
 τετρακισχίλιοι δορυφόροι, παρείποντο δὲ οἱ δισχίλιοι ἑκα-
 τέρωθεν τοῦ ἄρματος· ἐφείποντο δὲ οἱ περὶ αὐτὸν σκη-
 πτοῦχοι ἐφ' ἵππων κεκοσμημένοι σὺν τοῖς παλτοῖς ἀμφὶ
 τοὺς τριακοσίους. Οἱ δ' αὖ τῷ Κύρῳ τρεφόμενοι ἵπποι 12
 παρήγοντο χρυσοχάλινοι ῥαβδωτοῖς ἱματίοις καταπεπτα-
 μένοι ἀμφὶ τοὺς διακοσίους. ἐπὶ δὲ τούτοις δισχίλιοι ξυ-
 στοφόροι· ἐπὶ δὲ τούτοις ἵππεῖς οἱ πρῶτοι γενόμενοι μύ-
 ριοι εἰς ἑκατὸν πανταχῇ τεταγμένοι· ἠγεῖτο δ' αὐτῶν Χρυ-
 σάντας. Ἐπὶ δὲ τούτοις μύριοι ἄλλοι Περσῶν ἵππεῖς 13
 τεταγμένοι ὡσαύτως, ἠγεῖτο δ' αὐτῶν Ὑσιάσπας· ἐπὶ δὲ
 τούτοις ἄλλοι μύριοι ὡσαύτως, ἠγεῖτο δ' αὐτῶν Δατάμας·
 ἐπὶ δὲ τούτοις [τοσοῦτοι] ἄλλοι, ἠγεῖτο δ' αὐτῶν Γαδά-
 τας· ἐπὶ δὲ τούτοις Μῆδοι ἵππεῖς, ἐπὶ δὲ τούτοις Ἀρμέ- 14
 νιοι, μετὰ δὲ τούτους Ὑρκάνιοι, μετὰ δὲ τούτους Καδού-
 σιοι, ἐπὶ δὲ τούτοις Σάκαι· μετὰ δὲ τοὺς ἱππέας ἄρματα

§ 10. ἄρξαι| ἔνν. τοῦ προσκυνεῖν· νὰ κάμωσιν ἀρχήν.

§ 11. παρείποντο| ἠκολούθουν πλησίον αὐτῶν.—ἐφείποντο| ἠκολούθουν ὀπισθεν.—σκηπτοῦχοι| σκηπτρον ἔχοντες σωματοφύλακες.—σὺν τοῖς παλτοῖς| μὲ τὰ δύο δόρατά των.

§ 12. τῷ Κύρῳ| χάριν τοῦ Κύρου, διὰ τὸν Κ.—ξυστοφόροι| ξυστὰ φέροντες, δηλ. μικρὰ ἀκόντια.—οἱ πρῶτοι γενόμενοι| τοὺς ὁποίους κατὰ πρῶτον ὁ Κ. ἔκαμεν.—πανταχῇ| καὶ κατὰ τὸ βῆθος καὶ κατὰ τὸ μέτωπον.

§ 13. ὡσαύτως| ἔνν. τεταγμένοι.—τοσοῦτοι ἄλλοι|—ἄλλοι τόσοι, δηλ. μύριοι, τεταγμένοι.

§ 14. ἐπὶ δὲ τούτοις| κατόπιν δὲ τούτων ἠκολούθουν.—ἐπὶ τετάρων| ἀνὰ τέσσαρα.

ἐπὶ τειτάρων τεταγμένα, ἤγεῖτο δ' αὐτῶν Ἀρταβάτας Πέρσης.

- 15 Πορευομένου δὲ αὐτοῦ πάμπολλοι ἄνθρωποι παρείποντο ἔξω τῶν σημείων δεόμενοι Κύρου ἄλλος ἄλλης πράξεως. Πέμπρας οὖν πρὸς αὐτοὺς τῶν σκηπιούχων τιράς, οἱ παρείποντο αὐτῷ τρεῖς ἐκατέρωθεν τοῦ ἄρματος αὐτοῦ τούτου ἕνεκα τοῦ διαγγέλλειν, ἐκέλευσεν εἰπεῖν αὐτοῖς, εἴ τίς τι αὐτοῦ δέοιτο, διδάσκειν τῶν ἰππάρχων τινά, ὅ,τι τις βούλοιο, ἐκείνους δ' ἔφη πρὸς αὐτὸν ἔρεῖν.
- 16 Ἐπεὶ δὲ ἀφίκοντο πρὸς τὰ τεμένη, ἔθυσαν τῷ Διὶ καὶ ὠλοκαύτησαν τοὺς ταύρους· ἔπειτα τῷ Ἡλίῳ καὶ ὠλοκαύτησαν τοὺς ἵππους· ἔπειτα Γῆ σφάξαντες, ὡς ἐξηγήσαντο οἱ μάγοι, ἐποίησαν· ἔπειτα δὲ ἤρωσι τοῖς Συρίαν ἔχουσιν.
- 17 Οὕτω δὴ τότε ὑπὸ Κύρου κατασταθεῖσα ἡ βασιλέως ἔλασις, οὕτως ἔτι καὶ νῦν διαμένει, πλὴν τὰ ἱερά ἄπειται, ὅταν μὴ θύῃ. Ὡς δὲ ταῦτα τέλος εἶχεν, ἀφικνοῦνται πάντων εἰς τὴν πόλιν καὶ ἐσκήνησαν, οἷς μὲν ἐδόθησαν οἰκίαι, κατ' οἰκίας, οἷς δὲ μὴ, ἐν τάξει.

§ 15. ἔξω τῶν σημείων] τῶν στοίχων.—ἄλλος] κατ' ἐπιμερισμὸν προσδιορισμὸς τοῦ πάμπολλοι ἄνθρωποι· συντ. § 18, 2, γ'. τοῦ διαγγέλλειν] ἐπεξήγησις τοῦ αὐτοῦ τούτου ἕνεκα.—διδάσκειν] νά το λέγη.—ἐκείνους] τοὺς ἰππάρχους.

§ 16. ὠλοκαύτησαν] ἔκασαν ὠλοκλήρους τοὺς ταύρους, ἐνῶ συνήθως οἱ Ἕλληνες ἔκαιον ἐν ταῖς θυσίαις μόνους τοὺς μηρούς κεκαλυμμένους διὰ τῆς κνίσσης (μπόλιας).—τῷ Ἡλίῳ] ἔνν. ἔθυσαν.—ὡς ἐξηγήσαντο] ὅπως ὠδήγησαν.—Συρίαν] τὴν Ἀσσυρίαν.—ἔχουσι]=κατέχουσι, ταῖς προστατεύουσιν.

§ 17. πλὴν τὰ ἱερά ἄπειται] ἐκτὸς ὅτι αἱ ἱερά τελεταὶ δὲν γίνονται.—ὅταν μὴ θύῃ]=ἐὰν μὴ θύῃ, ὡσάκως δὲν κάμνει θυσίαν ὁ βασιλεὺς.—τέλος εἶχεν] ἐτελείωσαν.—κατ' οἰκίας] εἰς τὸ ἐσκήνησαν, χωριστὰ εἰς οἰκίας.—οἷς δὲ μὴ] ἔνν. ἐδόθησαν οἰκίαι.—ἐν τάξει] εἰς τὰς τάξεις των, δηλ. ὅπου ἕκαστος ἦτο τεταγμένος.

Κεφ. Ε'. Ἡνίκα δὲ ἤδη αὐτῷ ἐδόκει καλῶς ἔχειν τὰ 1
ἐν Βαβυλῶνι ὡς καὶ ἀποδημεῖν, συνεσκευάζετο τὴν εἰς
Πέρσας πορείαν καὶ τοῖς ἄλλοις παρήγγειλεν· ἐπεὶ δ' ἐνό-
μισεν ἰκανὰ ἔχειν, ὧν ᾗετο δεήσεσθαι, οὕτω δὴ ἀνεξεύ-
γνυ.

Ἐπεὶ δὲ πορευόμενοι γίνονται κατὰ τὴν Μηδικήν, 2
τρέπεται ὁ Κῦρος πρὸς Κναξάρην. Ἐπεὶ δὲ ἠσπάσαντο
ἀλλήλους, πρῶτον μὲν δὴ ὁ Κῦρος εἶπε τῷ Κναξάρῃ, ὅτι
οἶκος αὐτῷ ἐξηρημένος εἴη ἐν Βαβυλῶνι καὶ ἀρχεῖα, ὅπως
ἔχῃ, καὶ ὅταν ἐκεῖσε ᾄδῃ, εἰς οἰκεῖα καταγέσθαι· ἔπειτα
δὲ καὶ ἄλλα δῶρα ἔδωκεν αὐτῷ πολλὰ καὶ καλά. Ὁ δὲ 3
Κναξάρης ταῦτα μὲν ἐδέχετο, προσέπεμψε δὲ αὐτῷ τὴν
θυγατέρα στέφανόν τε χρυσοῦν καὶ ψέλια φέρουσαν καὶ
στρεπτόν καὶ στολὴν Μηδικήν ὡς δυνατόν καλλίστην. Καὶ 4
ἡ μὲν δὴ παῖς ἐστεφάνου τὸν Κῦρον, ὁ δὲ Κναξάρης εἶπε,
Δίδωμι δέ σοι, ἔφη, ὦ Κῦρε, καὶ αὐτὴν ταύτην γυναῖκα
ἐμὴν οὔσαν θυγατέρα. Ἐπιδίδωμι δὲ αὐτῇ ἐγὼ καὶ φερ-
νὴν Μηδίαν τὴν πᾶσαν· οὐδὲ γὰρ ἔστι μοι ἄρῶν παῖς

Κεφ. Ε'. § 1. ἡνίκα δὲ ἤδη] ὅτε δὲ πλέον.—τὰ ἐν Βαβυλῶνι] ἐνν.
πράγματα.—ὡς|=ᾧστε.—καὶ ἀποδημεῖν] ἠδύνατο καὶ νὰ ἀναχωρήσῃ.—
συνεσκευάζετο τὴν πορείαν] ἠτοιμάζετο διὰ τὴν πορείαν.—παρήγγειλεν]
ἐνν. συσκευάζεσθαι ἐκ τοῦ συνεσκευάζετο· σχῆμα ἐξ ἀναλόγου.—οὕτω δὴ]
τότε πλέον.

§ 2. γίνονται κατὰ τὴν Μηδικήν] ἔφθασαν εἰς τὴν Μηδικὴν γῆν.—
τρέπεται] πορεύεται.—οἶκος] ἀνάκτορον.—αὐτῷ] δι' αὐτόν· δοτ. γαριστι-
κή.—ἐξηρημένος] ξεχωρισμένος, ἐξαιρέτως ὠρισμένος.—ἀρχεῖα] οἰκήματα
χρήσιμα εἰς τὴν βασιλικὴν ὑπηρεσίαν.—ἐκεῖσε] εἰς Βαβυλῶνα.—εἰς οἰκεῖα]
εἰς ἰδικά του, ἰδιοκτητά του.—καταγέσθαι] νὰ πηγαίνῃ σὰν στὸ σπίτι του.

§ 3. τὴν θυγατέρα] τὴν ἑαυτοῦ.—ὡς δυνατόν] ἐπιτείνει τὴν σημασίαν
τοῦ ὑπερθετικοῦ καλλίστην.

§ 4. ἐπιδίδωμι] προσέτι δίδω.—φερνὴν] προῖκα, κατηγρμ. τοῦ Μηδίαν.

- 5 γνήσιος. Ὁ μὲν οὕτως εἶπεν· ὁ δὲ Κῦρος ἀπεκρίνατο, Ἔλλ', ὦ Κναξάρη, τό τε γένος ἐπαινώ καὶ τὴν παῖδα καὶ τὰ δῶρα· βούλομαι δέ, ἔφη, σὺν τῇ τοῦ πατρὸς γνώμῃ καὶ τῇ τῆς μητρὸς ταῦτά σοι συναινέσαι. Εἶπε μὲν οὖν οὕτως ὁ Κῦρος, ὁμοῦ δὲ τῇ παιδί πάντα ἐδώρησατο, ὅποσα ᾔθετο καὶ τῷ Κναξάρῃ χαριεῖσθαι. Ταῦτα δὲ ποιήσας εἰς Πέρσας ἐπορεύετο.
- 6 Ἐπεὶ δ' ἐπὶ τοῖς Περσῶν ὁρίοις ἐγένετο πορευόμενος, τὸ μὲν ἄλλο σιράτευμα αὐτοῦ κατέλιπεν, αὐτὸς δὲ σὺν τοῖς φίλοις εἰς τὴν πόλιν ἐπορεύετο· ἱερεῖα μὲν ἄγων, ὡς πᾶσι Πέρσαις ἰκανὰ θύειν τε καὶ ἐσιᾶσθαι· δῶρα δ' ἤγην, οἷα μὲν ἔπρεπε τῷ πατρὶ καὶ τῇ μητρὶ καὶ τοῖς ἄλλοις φίλοις, οἷα δ' ἔπρεπεν ἀρχαῖς καὶ γεραιτέροις καὶ τοῖς ὁμοτίμοις πᾶσιν· ἔδωκε δὲ καὶ πᾶσι Πέρσαις καὶ Περσίσιν, ὅσαπερ καὶ νῦν ἔτι δίδωσιν, ὅτανπερ ἀφίκηται βασιλεὺς εἰς Πέρσας. Τούτων δὲ πραχθέντων ἀπήει ὁ Κῦρος.
- 7 Ὡς δ' ἀπιὼν ἐγένετο ἐν Μήδοις, συνδόξαν τῷ πατρὶ καὶ τῇ μητρὶ γαμειὶ τὴν Κναξάρου θυγατέρα, ἧς ἔτι καὶ νῦν λόγος ὡς παγκάλῃς γενομένης· γήμας δ' εὐθὺς ἔχων ἀνεξεύγνυ.

§ 5. ταῦτά σοι συναινέσαι]=συναινέσαι ταῦτά σοι ὑποχέσθαι.—καὶ τῷ Κναξάρῃ χαριεῖσθαι]=οὐ μόνον αὐτῇ, ἀλλὰ καὶ τῷ Κναξ. χαριεῖσθαι δωρούμενος· δηλ. ὅτι καὶ τὸν Κναξ. θὰ εὐχαριστήσῃ.—εἰς Πέρσας]=εἰς Περσίαν.

§ 6. ἐπὶ τοῖς ὁρίοις ἐγένετο] ἔφθασεν εἰς τὰ σύνορα.—αὐτοῦ] τοπικὸν ἐπίρ.=ἐπὶ τοῖς ὁρίοις.—εἰς τὴν πόλιν] τὴν πρωτεύουσάν, δηλ. τὴν Περσέπολιν.—ἰκανὰ θύειν] ἀρκετά, ὥστε νὰ θύωσιν.—ἔπρεπε] ἔνν. ἄγειν· ἤρμοζεν.—δίδωσιν] ὁ βασιλεὺς.—ὅτανπερ ἀφίκηται] ὅσάκις ἔρχεται· ἰδὲ συντ. § 53. 2.—ἀπήει] ἀπέρχομαι· γραμμ. § 86.

§ 7. συνδόξαν] αἰτ. ἀπόλυτος· τὸ β. συνδοκεῖ ἀπρόσωπον συντ. § 46, β, μὲ τὴν συγκατάθεσιν τοῦ πατρὸς του καὶ τῆς μητρὸς του.—ἧς λόγος] ἔνν. ἐστὶ· περὶ τῆς ὁποίας γίνεται λόγος, ὅτι ἦτο πανώρῃα (ὠραιστάτη).

Κεφ. ζ'. Ἐπεὶ δ' ἐν Βαβυλῶνι ἦν, ἐδόκει αὐτῷ σατραπίας ἤδη πέμπειν ἐπὶ τὰ κατεστραμμένα ἔθνη.

Ἐπεὶ δὲ περιῆλθεν ὁ ἐνιαυτός, συνήγειρε στρατιάν 2 εἰς Βαβυλῶνα καὶ λέγεται αὐτῷ γενέσθαι εἰς δώδεκα μὲν ἰππέων μυριάδας, εἰς δισχίλια δὲ ἄρματα δρεπανηφόρα, πεζῶν δὲ εἰς μυριάδας ἐξήκοντα. Ἐπεὶ δὲ ταῦτα συνε- 3 σκεύαστο αὐτῷ, ὄρμα δὴ ταύτην τὴν στρατείαν, ἐν ἣ λέγεται κατατρέφασθαι πάντα τὰ ἔθνη, ὅσα Συρίαν ἐκβάντι οἰκεῖ μέχρι Ἐρυθρᾶς θαλάττης. Μετὰ δὲ ταῦτα ἢ εἰς Αἴ- 4 γυπτιον στρατεία λέγεται γενέσθαι καὶ καταστρέφασθαι Αἴγυπτιον. Καὶ ἐκ τούτου τὴν ἀρχὴν ὠρίζεν αὐτῷ πρὸς 4 ἔω μὲν ἢ Ἐρυθρὰ θάλαττα, πρὸς ἄρκτον δὲ ὁ Εὐξεινος πόντος, πρὸς ἐσπέραν δὲ Κύπρος καὶ Αἴγυπτος, πρὸς μεσημβρίαν δὲ Αἰθιοπία.

Κεφ. Ζ'. Οὕτω δὲ τοῦ αἰῶνος προκεχωρηκός μάλα 1 δὴ πρεσβύτης ὢν ὁ Κῦρος ἀφικνεῖται εἰς Πέρσας τὸ ἕβδομον ἐπὶ τῆς αὐτοῦ ἀρχῆς. Καὶ ὁ μὲν πατήρ καὶ ἡ μήτηρ πάλαι δὴ, ὥσπερ εἰκός, ἐτετελευτήκεσαν αὐτῷ· ὁ δὲ Κῦ-

Κεφ. ζ'. § 1. σατράπης] λέξις περσική· πολιτικὸς διοικητὴς ἐπαρχίας ἔχων παρ' αὐτῷ καὶ διοικητὴν τοῦ στρατοῦ. Πολλάκις ὁμοῦς ὁ σατράπης ἦτο καὶ στρατιωτικὸς διοικητής.—τὰ κατεστραμμένα] τὰ ὑποτεταγμένα· τὸ ῥ. καταστρέφομαι.

§ 2. περιῆλθεν] παρῆλθεν.—συνήγειρε] συνήθροισε· τὸ ῥ. συναγεῖρω· γραμμ. § 70.—δρεπανηφόρα] ἰδὲ γραμμ. § 116, 4.

§ 3. ὄρμα]=ὄρμησας ἐστρατεύετο.—δη]=ἤδη.—ταύτην τὴν στρατείαν] σύστοιχον ἀντικμ. τοῦ ὄρμα.—καταστρέφασθαι] ὅτι ὑπέταξεν.—Συρίαν ἐκβάντι] ἐνν. τινί· ὡς πρὸς τινὰ ἐκβάντα τὴν Ἀσσυρίαν, δηλ. ἀφοῦ ἐξέληθαι τις ἐκ τῆς Ἀσσυρίας.—Ἐρυθρὰ θάλαττα] ὁ Ἰνδικὸς ὠκεανὸς μετὰ τοῦ Περσικοῦ καὶ τοῦ Ἀραβικοῦ κόλπου.

§ 4. πρὸς ἔω] πρὸς ἀνατολάς.—πρὸς ἐσπέραν] πρὸς δυσμάς.

Κεφ. Ζ., § 1. τοῦ αἰῶνος] τῆς ἡλικίας τοῦ Κύρου.—δη]=ἤδη.—μάλα πρεσβύτης] πολὺ γέρον.—τὸ ἕβδομον] ἐπίρρημα· ἐβδόμην φοράν.—ἀρχῆς] βασιλείας—πάλαι δὴ] πρὸ πολλοῦ ἤδη—τὰ νομιζόμενα ἱερά] σύστοιχον

ρος ἔθυσε τὰ νομιζόμενα ἱερὰ καὶ τοῦ χοροῦ ἠγήσατο Πέρσαις κατὰ τὰ πάτρια καὶ τὰ δῶρα πᾶσι διέδωκεν, 2 ὡσπερ εἴωθει. Κοιμηθεὶς δ' ἐν τῷ βασιλείῳ ὄναρ εἶδε τοιόνδε. Ἔδοξεν αὐτῷ προσελθὼν κρείττων τις ἢ κατὰ ἄνθρωπον εἰπεῖν, Συσκευάζου, ὦ Κῦρε· ἤδη γὰρ εἰς θεοὺς ἄπει. Τοῦτο δὲ ἰδὼν τὸ ὄναρ ἐξηγέρθη· καὶ σχεδὸν ἐδόκει 3 εἰδέναί, ὅτι τοῦ βίου ἡ τελευταῖα παρεῖη. Εὐθύς οὖν λαβὼν ἱερεῖα ἔθυε Δί τε πατρώῳ καὶ Ἡλίῳ καὶ τοῖς ἄλλοις θεοῖς ἐπὶ τῶν ἄκρων, ὡς Πέρσαι θύουσιν, ὧδε ἐπενχόμενος, Ζεῦ πατρῷε καὶ Ἡλίε καὶ πάντες θεοί, δέχεσθε τάδε καὶ τελεστήρια πολλῶν καὶ καλῶν πράξεων καὶ χαριστήρια, ὅτι ἐσημαίνετε μοι καὶ ἐν ἱεροῖς καὶ ἐν οὐρανίοις σημείοις καὶ ἐν οἰωνοῖς καὶ ἐν φήμαις, ἃ τ' ἐχρῆν ποιεῖν καὶ ἃ οὐκ ἐχρῆν. Πολλή δ' ὑμῖν χάρις, ὅτι καγὼ ἐγίγνωσκον τὴν ὑμετέραν ἐπιμέλειαν καὶ οὐδεπώποτε ἐπὶ ταῖς εὐτυχίαις ὑπὲρ ἄνθρωπον ἐφρόνησα. Αἰτοῦμαι δ' ὑμᾶς

ἀντικμ. τὰς ὑπὸ τῶν νόμων ὀριζομένας πρὸς τοὺς θεοὺς θυσίας.—καὶ τοῦ χοροῦ ἠγήσατο] ἐγένετο ἡγεμῶν, κορυφαῖος τοῦ χοροῦ· σήμερον λέγομεν ἔσυρε τὸν χορόν.—τὰ δῶρα] ἰδὲ κεφ. Ε', § 6.—εἴωθει] ἐνν. διαδιδόναι.

§ 2. ὄναρ] ὄνειρον· ἰδὲ γραμμ. § 31, 5.—κρείττων ἢ κατ' ἄνθρωπον] ἔχων ὑπεράνθρωπον ἀνάστημκ.—συσκευάζου] ἐτοιμά' ου.—ἄπει] μέλλ. τοῦ ἀπέρχομαι.—σχεδὸν] σχῆμα λιτότητος ἀντὶ σαφῶς· ἰδὲ § 6.—παρεῖη] ἴτο παροῦσα, εἶχεν ἔλθῃ.

§ 3. Δί τε πατρώῳ] ἐπίστευον οἱ παλαιοὶ ὅτι οἱ βασιλεῖς κατήγοντο ἀπὸ τοῦ Διός, διὸ καὶ διογενεῖς ἢ διοτρεφεῖς βασιλεῖς καλοῦνται ὑπὸ τοῦ Ὀμήρου.—ἐπὶ τῶν ἄκρων] ἐπάνω εἰς τὰς κορυφὰς τῶν ὄρεων.—δέχεσθαι ἰδὲ συντ. § 39, δ', 4.—τάδε] τὰς θυσίας ταύτας.—τελεστήρια καὶ χαριστήρια] κατηγορημ. τοῦ τάδε· εὐχαριστήρια διότι ἐξετέλεσα πολλὰς καλὰς πράξεις.—ὅτι] διότι.—ἐν ἱεροῖς] ἐνν. θύμασιν.—οὐρανίοις σημείοις] δηλ. ἀστραπαῖς καὶ βρονταῖς.—ἐν οἰωνοῖς] διὰ τῆς φωνῆς ἢ τῆς πτήσεως τῶν ὄρνέων.—ἐν φήμαις] διὰ λόγων μαντικῶν.—χάρις] ἐνν. ἔστω· πολὺ σὰς εὐχαριστῶ.—οὐδεπώποτε] οὐδέποτε ἕως τώρα—ὑπὲρ ἄνθρωπον ἐφρόνησα]

δοῦναι καὶ νῦν παισὶ μὲν καὶ γυναικὶ καὶ φίλοις καὶ πα-
 τρίδι εὐδαιμονίαν, ἐμοὶ δὲ οἶόνπερ αἰῶνα δεδώκατε, τοι-
 αὔτην καὶ τελευτήν δοῦναι. Ὁ μὲν δὴ τοιαῦτα ποιήσας 4
 καὶ οἴκαδε ἐλθὼν ἔδοξεν ἠδέως ἀναπαύσεσθαι καὶ κατε-
 κλίην. Ἐπεὶ δὲ ὦρα ἦν, οἱ τεταγμένοι προσιόντες λούσα-
 σθαι αὐτὸν ἐκέλευον. Ὁ δ' ἔλεγεν, ὅτι ἠδέως ἀναπαύοιτο.
 Οἱ δ' αὖ τεταγμένοι, ἐπεὶ ὦρα ἦν, δεῖπνον παρείδεσαν·
 τῷ δὲ ἡ ψυχὴ σῖτον μὲν οὐ προσίετο, διψῆν δ' ἔδοκει
 καὶ ἔπιεν ἠδέως. Ὡς δὲ καὶ τῇ ὑστεραία συνέβαινεν αὐ· 5
 τῷ ταῦτά καὶ τῇ τρίτῃ, ἐκάλεσε τοὺς παῖδας· οἱ δ' ἔτυχον
 συνηκολουθηκότες αὐτῷ καὶ ὄντες ἐν Πέρσαις· ἐκάλεσε δὲ
 καὶ τοὺς φίλους καὶ τὰς Περσῶν ἀρχάς· παρόντων δὲ
 πάντων ἤρχετο τοιοῦδε λόγου.

Παῖδες ἐμοὶ καὶ πάντες οἱ παρόντες φίλοι, ἐμοὶ μὲν 6
 τοῦ βίου τὸ τέλος ἤδη πάρεστιν· ἐκ πολλῶν τοῦτο σαφῶς
 γινώσκω· ὑμᾶς δὲ χρὴ, ὅταν τελευτήσω, ὡς περὶ εὐδαι-
 μονος ἐμοῦ καὶ λέγειν καὶ ποιεῖν πάντα. Ἐγὼ γὰρ παῖς
 τε ὢν τὰ ἐν παισὶ νομιζόμενα καλὰ δοκῶ κεκαρπῶσθαι,
 ἐπεὶ τε ἤβησα, τὰ ἐν νεανίσκοις, τέλειός τε ἀνὴρ γενόμε-
 νος τὰ ἐν ἀνδράσι· σὺν τῷ χρόνῳ τε προϊόντι αἰεὶ συναυ-

ὑπερφανεύθην περισσώτερον παρ' ὅσον ἀρμόζει εἰς ἄνθρωπον. — αἰῶνα] βίον. — τελευτήν] τέλος τῆς ζωῆς, θάνατον.

§ 4. ἔδοξεν ἠδέως ἀναπαύσεσθαι] ἐνόμισεν ὅτι εὐχαρίστως θὰ ἀναπαυ-
 θῆ. — οἱ τεταγμένοι] οἱ διωρισμένοι θεράποντες. — ἡ ψυχὴ σῖτον οὐ προσί-
 ετο] ἡ ψυχὴ (ἡ διάθεσις) του τροφῆν δὲν ἔδέχετο, δηλ. ὄρεξιν δὲν εἶχε
 νὰ φάγη. — διψῆν] ἰδέ γραμμ. § 59, 6', παρατήρ. 2.

§ 5. τῇ ὑστεραία...τῇ τρίτῃ] ἐνν. ἡμέρα. — ἐν Πέρσαις] ἐν Περσίαι.

§ 6. ἤδη] τώρα πλέον — ὡς περὶ εὐδαιμονος ἐμοῦ] = περὶ ἐμοῦ ὡς περὶ
 εὐδαιμονος. — κεκαρπῶσθαι] παρακμ. τοῦ καρποῦμαι [ἔχω] καρπωθῆ, ἔχω
 ἀπολύτη — ἤβησα] ἔγεινα ἐφηβος· τὸ β. ἡβάζω. — τὰ ἐν νεανίσκοις... τὰ
 ἐν ἀνδράσι] ἐνν. δοκῶ κεκαρπῶσθαι. — συναυξαομένην] ὅτι σὺν τῷ χρόνῳ

ξανομένην ἐπιγιγνώσκειν ἐδόκουν καὶ τὴν ἐμὴν δύναμιν, ὥστε καὶ τοῦμόν γῆρας οὐδεπώποτε ἠσθόμην τῆς ἐμῆς νεότητος ἀσθενέστερον γιγνόμενον, καὶ οὐτ' ἐπιχειρήσας
 7 οὐτ' ἐπιθυμήσας οἶδα, ὅτου ἠτύχησα. Καὶ τοὺς μὲν φίλους ἐπέιδον δι' ἐμοῦ εὐδαιμόνας γενομένους, τοὺς δὲ πολεμίους ὑπ' ἐμοῦ δουλωθέντας· καὶ τὴν πατρίδα πρόσθεν ἰδιωτεύουσαν ἐν τῇ Ἀσίᾳ νῦν προτετιμημένην κατα-
 8 λείπω. Νῦν δ' ἦν τελευτήσω, καταλείπω μὲν ὑμᾶς, ὧ παῖδες, ζῶντας, οὐσπερ ἔδοσάν μοι οἱ θεοὶ γενέσθαι κα-
 9 ταλείπω δὲ πατρίδα καὶ φίλους εὐδαιμονοῦντας· δεῖ δὲ καὶ τὴν βασιλείαν με ἤδη σαφηνίσαντα καταλιπεῖν, ὡς ἂν μὴ ἀμφίλογος γενομένη πράγματα ὑμῖν παράσχη. Ἐγὼ δ' οὖν φιλῶ μὲν ἀμφοτέρους ὑμᾶς ὁμοίως, ὧ παῖδες· τὸ δὲ προβουλεύειν καὶ τὸ ἡγεῖσθαι, ἐφ' ὅ,τι ἂν καιρὸς δοκῆ εἶναι, τοῦτο προστάττω τῷ προτέρῳ γενομένῳ καὶ πλειόνων
 10 κατὰ τὸ εἶκος ἐμπίερω. Καὶ σὺ μὲν, ὧ Καμβύση, τὴν βασιλείαν ἔχε, θεῶν τε διδόντων καὶ ἐμοῦ, ὅσον ἐν ἐμοί·

ἡϋξάνετο καὶ ἡ ἐμὴ δύναμις. — τοῦμόν γῆρας . . . ἀσθενέστερον γιγνόμενον] οὐδέποτε ἕως τώρα ἡσθάνθη, ὅτι κατὰ τὸ γῆρας γίνομαι ἀσθενέστερος παρά κατὰ τὴν νεότητά μου. — οὐτ' ἐπιχειρήσας . . . ἠτύχησα] = καὶ οἶδα (γνωρίζω) ὅτι οὐτε ἐπεχειρήσα οὐτ' ἐπιθυμήσά τινας, ὅτου ἠτύχησα (ἀπέτυχον).

§ 7. ἐπέιδον] ἔζησα νὰ ἴδω. — πρόσθεν ἰδιωτεύουσαν] ἐνῶ πρότερον ἰδιώτευεν (ἐν ἰδιώτου μέρει ἦν), δηλ. οὐδὲν ἀξίωμα, οὐδεμίαν τιμὴν εἶχεν. — προτετιμημένην] ἔχουσαν προτίμησιν, ἀξίωμα, δηλ. ἄρχουσαν.

§ 8. τελευτήσω] ἐνν. τὸν βίον, ἀποθάνω. — ζῶντας] ὡς εὐτύχημα ἀναφέρει καὶ τοῦτο.

§ 9. σαφηνίσαντα] ἀφοῦ ξεκαθαρίσω, δηλ. σαφῶς ὀρίσω. — ἀμφίλογος] ἀμφισβητήσιμος. — πράγματα] ἐνοχλήσεις, σκοτούραις. — προβουλεύειν] προνοεῖν. — ἡγεῖσθαι] = προηγεῖσθαι. — τοῦτο] μετ' ἐμφάσεως ἐπαναλαμβάνει τὸ προβουλεύειν καὶ ἡγεῖσθαι. — τῷ προτέρῳ γενομένῳ] εἰς τὸν γεννηθέντα πρότερον, τὸν μεγαλειότερον.

§ 10. ὅσον ἐν ἐμοί] ἐνν. ἐστὶν ὅσον εἶναι εἰς τὸ χεῖρι μου, ὅσον ἔξαρ-

σοὶ δ', ὧ Ταναοξάρη, σατράπην εἶναι δίδωμι Μήδων τε καὶ Ἀρμενίων καὶ τρίτων Καδουσιῶν· ταῦτα δέ σοι διδούς νομίζω ἀρχὴν μὲν μείζω καὶ τοῦνομα τῆς βασιλείας τῷ πρεσβυτέρῳ καταλιπεῖν, εὐδαιμονίαν δὲ σοὶ ἀλυποτέραν. Οἶσθα μὲν οὖν καὶ σύ, ὧ Καμβύση, οὐ οὐ τόδε τὸ 11 χρυσοῦν σκῆπτρον τὸ τὴν βασιλείαν διασῶζόν ἐστιν, ἀλλ' οἱ πιστοὶ φίλοι σκῆπτρον βασιλεῦσιν ἀληθέστατον καὶ ἀσφαλέστατον. Καὶ πολῖταιί τοι ἄνθρωποι ἀλλοδαπῶν οἰ- 12 κειότεροι καὶ σύσσιτοι ἀποσκήνων· οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ σπέρματος φύντες καὶ ὑπὸ τῆς αὐτῆς μητρὸς τραφέντες καὶ ἐν τῇ αὐτῇ οἰκίᾳ ἀυξηθέντες καὶ ὑπὸ τῶν αὐτῶν γονέων ἀγαπώμενοι καὶ τὴν αὐτὴν μητέρα καὶ τὸν αὐτὸν πατέρα προσαγορεύοντες, πῶς οὐ πάντων οὗτοι οἰκειότατοι ; Μὴ οὖν, ἂ οἱ θεοὶ ὑφήγηται ἀγαθὰ εἰς οἰκειότητα 13 ἀδελφοῖς, μάταιά ποτε ποιήσητε, ἀλλ' ἐπὶ ταῦτα εὐθύς οἰκοδομεῖτε ἄλλα φιλικὰ ἔργα· καὶ οὕτως αἰεὶ ἀνυπέρβλητος ἄλλοις ἔσται ἡ ὑμετέρα φιλία. Ἐαντοῦ τοι κήδεται ὁ προνοῶν ἀδελφοῦ· τίνι γὰρ ἄλλῳ ἀδελφὸς μέγας ὢν οὕτω καλόν, ὡς ἀδελφῷ ; Τίς δ' ἄλλος τιμήσεται δι' ἄν-

τᾶται ἀπὸ ἐμέ. — σατράπην εἶναι] νὰ ᾔσαι σατράπης. — ἀλυποτέραν] ὀλιγώτερον λυπηράν, ὀλιγώτερον ἐνοχλητικὴν.

§ 11. χρυσοῦν σκῆπτρον] χρυσῆ ράβδος, σύμβολον βασιλικῆς ἐξουσίας. — σκῆπτρον . . . ἀσφαλέστατον] στήριγμα ἀσφαλέςστατον.

§ 12. τοι] τῷ ὄντι, βέβαια — πολῖταιί] συμπολίται. — καὶ σύσσιτοι ἀποσκήνων] ἐνν. οἰκειότεροί εἰσιν· ἑμοῦ τρεφόμενοι ἄνθρωποι (σύντροφοι) εἶναι οἰκειότεροι ἀπὸ ἀνθρώπων μακρὰν κατοικοῦντας (μὴ συντρόφους). — ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ σπέρματος φύντες] ἀπὸ τοῦ ἰδίου πατρὸς γεννηθέντες.

§ 13. Μὴ οὖν., ποιήσητε] ἀπαγόρευσις· ἰδὲ συντ. § 39, δ', 2. — ἀ ἀγαθὰ] τὰ ἀγαθὰ, τὰ ὅποια οἱ θεοὶ ὀδηγοῦντες τοὺς ἀδελφούς πρὸς οἰκειότητα ἔχουσι δώσει. — ἐπὶ ταῦτα] ἐπὶ τὰν εἰς ταῦτα τὰ ὑπὸ τῶν θεῶν δεδομένα, δηλ. τὰ φυσικά. — οἰκοδομεῖτε] μεταφορικῶς, προσθέτετε. — ἀνυπέρβλητος ἄλλοις] ἀδύνακτον νὰ τὴν ὑπερβῶσιν ἄλλοι· ἰδὲ συντ. § 47, 1. — τοι] βέβαια. — μέγας ὢν] ὅταν ᾔηται μέγας κατὰ τὸ ἀξίωμα. ὅπως λέ-

- 14 δρα μέγα δυνάμενον οὕτως, ὡς ἀδελφός ; Τίνα δὲ φοβή-
 σεταιί τις ἀδικεῖν ἀδελφοῦ μεγάλου ὄντος οὕτως, ὡς τὸν
 15 ἀδελφόν ; Μήτε οὖν θᾶπτον μηδεὶς σοῦ τούτῳ ὑπακουέτω
 μήτε προθυμότερον παρέστω. Ἀλλὰ πρὸς θεῶν πατρώων,
 ᾧ παῖδες, τιμᾶτε ἀλλήλους, εἴ τι καὶ τοῦ ἔμοι χαρίζεσθαι
 μέλει ὑμῖν· ἀλλὰ θεοὺς γε τοὺς αἰεὶ ὄντας καὶ πάντ' ἐφο-
 ρῶντας καὶ πάντα δυναμένους, οἳ καὶ τήνδε τὴν τῶν ὄλων
 τάξιν συνέχουσιν ἀτριβῆ καὶ ἀγήρατον, καὶ ἀναμάρτητον
 καὶ ὑπὸ κάλλους καὶ μεγέθους ἀδιήγητον, τούτους φο-
 βούμενοι μήποτε ἀσεβῆς μηδὲν μηδὲ ἀνόσιον μήτε ποιή-
 16 σῃτε μήτε βουλεύσῃτε. Μετὰ μέντοι θεοὺς καὶ ἀνθρώπων
 τὸ πᾶν γένος τὸ αἰεὶ ἐπιγιγνόμενον αἰδέϊσθε· οὐ γὰρ ἐν
 σκότῳ ὑμᾶς οἱ θεοὶ ἀποκρύπτονται, ἀλλ' ἐμφανῆ πᾶσιν
 ἀνάγκη αἰεὶ ζῆν τὰ ὑμέτερα ἔργα. Καὶ τούτων μὲν ἴσως
 17 ἤδη ἄλλις. Τὸ δ' ἐμὸν σῶμα, ᾧ παῖδες, ὅταν τελευτήσω,
 μήτε ἐν χρυσοῦ θῆτε μήτε ἐν ἀργύρῳ μήτε ἐν ἄλλῳ μη-

γομεν τώρα μέγας καὶ πολὺς.—οὕτω . . . ὡς] τόσον . . . ὅσον. — καλόν] συντ. § 3, 5.—τιμῆσεται] = τιμηθήσεται.

§ 14. σοῦ] τοῦ Ταναοξάρου.—τούτῳ] τῷ Καμβύσῃ.—παρέστω] ἵς βοήθῃ.

§ 15. πρὸς θεῶν] ἐπὶ ὄρκου· ἐν ὀνόματι τῶν θεῶν.—εἰ . . . μέλει ὑμῖν] ἐὰν σᾶς μέλη, ἐὰν θέλετε νὰ με εὐχαριστήτε.—γε] τοῦλάχιστον.—συνέ-
 χουσι] συγκρατοῦσι, διατηροῦσι ταύτην τὴν τάξιν ὀλοκλήρου τοῦ κόσμου.
 —ἀτριβῆ] ἀβλαβῆ.—ἀγήρατον] ἀκμαίαν. ἀναμάρτητον] ἀλάνθαστον.—
 ὑπὸ κάλλους] ἕνεκα ὠραιότητος, ὡς πρὸς ὠραιότητα.—ἀδιήγητον] ἀνέκφρα-
 στον.—ἀσεβῆς] ἑλλιπές σεβασμοῦ πρὸς τὰ θεῖα.—ἀνόσιον] ἀδικον πρὸς
 τὰ θεῖα.

§ 16. τὸ ἐπιγιγνόμενον] τὸ γινόμενον ἔπειτα, τὸ μεταγενέστερον.—
 ζῆν] νὰ ζῶσιν, δηλ. νὰ διατηρῶνται ἐν τῇ μνήμῃ.

§ 17. ἄλλις τούτων] ἀρκετὰ εἶναι ταῦτα· τὸ ἄλλις εἶναι ὑποκμ. συντα-
 σόμενον μετὰ γεν. τούτων, ἧτις σημαίνει τὴν ὕλην.—ἐν χρυσοῦ] ἐν χρυ-
 σῇ θήκῃ.—ὡς τάχιστα] ὅσον τὸ δυνατόν τάχιστα· τὸ ὡς ἐπιτείνει τὸ
 ὑπερθετικὸν τάχιστα.

δενί, ἀλλὰ τῇ γῆ ὡς τάχιστα ἀπόδοτε. Ἄλλὰ γὰρ ἤδη, 18
 ἔφη, ἐκλείπειν μοι φαίνεται ἡ ψυχὴ, ὄθενπερ, ὡς ἔοικε,
 πᾶσιν ἄρχεται ἀπολείπουσα. Εἴ τις οὖν ὑμῶν ἢ δεξιᾶς
 βούλεται τῆς ἐμῆς ἄφασθαι ἢ ὄμμα τοῦμὸν ζῶντος ἔτι
 προσιδεῖν ἐθέλει, προσίτω· ὅταν δ' ἐγὼ ἐγκαλύψωμαι,
 αἰτοῦμαι ὑμᾶς, ὧ παῖδες, μηδεὶς ἔτ' ἀνθρώπων τοῦμὸν
 σῶμα ἰδέτω, μηδ' αὐτοὶ ὑμεῖς. Πέρας μέντοι πάντας καὶ 19
 τοὺς συμμάχους ἐπὶ τὸ μνήμα τοῦμὸν παρακαλεῖτε συνη-
 σθησομένους ἐμοί, ὅτι ἐν τῷ ἀσφαλεῖ ἤδη ἔσομαι, ὡς μη-
 δὲν ἂν ἔτι κακὸν παθεῖν, ὅποσοι δ' ἂν ἔλθωσι, τούτους
 εὖ ποιήσαντες, ὅποσα ἐπ' ἀνδρὶ εὐδαίμονι νομίζεται ἀπο-
 πέμπετε. Καὶ τοῦτο, ἔφη, μέμνησθέ μου τελευταῖον, τοὺς 20
 φίλους εὐεργετοῦντες καὶ τοὺς ἐχθροὺς δυνήσεσθε κολά-
 ζειν. Καὶ χαίρετε, ὧ φίλοι παῖδες, καὶ τῇ μητρὶ ἀπαγγέ-
 λετε ὡς παρ' ἐμοῦ· καὶ πάντες δὲ οἱ παρόντες καὶ οἱ ἀ-
 πόντες φίλοι χαίρετε. Ταῦτ' εἰπὼν καὶ πάντας δεξιωσά-
 μενος ἐνεκαλύψατο καὶ οὕτως ἐτελεύτησεν.

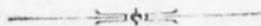
§ 18. ἀλλὰ γάρ] ἀλλ' ὁμως.—ὄθενπερ] ἀπὸ ὅπου, δηλ. ἀπὸ τῶν ἄκρων, χειρῶν, ποδῶν, ὀφθαλμῶν.—τοῦμὸν ζῶντος] σχῆμα κατὰ σύνεσιν = τὸ ὄμμα ἐμοῦ ζῶντος.—προσίτω] προστακ. τοῦ προσέρχομαι· ἄς προσέλθῃ.—ἐγκαλύψωμαι] σκεπασθῶ, ὅπως συνήθιζον οἱ παλαιοί, ὅταν ἐπλησίαζεν ὁ θάνατος.—μηδ' αὐτοὶ ὑμεῖς] ἐνν. ἴδητε.

§ 19. παρακαλεῖτε] προσκαλεῖτε.—συνησθησομένους] μέλλων τοῦ σὺν-
 νήδομαι· διὰ τὴν εὐχαριστηθῶσι μαζί μὲ ἐμέ, διὰ τὴν συγχαρῶσιν.—ὡς] =
 ὥστε.—εὖ ποιήσαντες] περιποιηθέντες, φιλοδωρήσαντες.—νομίζεται] θεω-
 ροῦντα νόμιμα, συνήθιζονται.—ἐπ' ἀνδρὶ] δι' ἄνδρα, πρὸς τιμὴν ἀνδρός.

§ 20. καὶ τοῦτο] τὸ ἐπίμενον.—μου] γεν. κτητικὴ τοῦ τοῦτο.—τοὺς
 φίλους . . . κολάζειν] ἐπεξήγησις τοῦ τοῦτο.—ἀπαγγέλλετε] ἐνν. χαίρειν.
 —ὡς παρ' ἐμοῦ] ἐκ μέρους μου.—δεξιωσάμενος] ἀποχαριετίσας.—ἐτελεύ-
 τησεν] ἐνν. τὸν βίον.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΠΟΡΟΡΑΜΑΤΩΝ ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ

ἐν σελίδι:	στίχ.	γράφε
8	13 ἄνωθ.	ἐδέξαντο
9	2 κάτ.	τοῦ
14	3 »	ἕκαστος
21	11 »	βίβ
27	3 »	ἄπειτο
43	1 »	ἀπεδιδράκεισαν
52	3 ἄνωθ.	ἀπολογήσασθαι
85	1 κάτ.	βελτιόνων ὑπὸ
86	1 »	ἐναντία
86	6 »	παρανενομημένα
89	4 ἄνωθ.	πολιτεία
93	12 »	Κριτία
95	7 »	παιγνιώδες
—	17 »	ἄστεως
105	5 »	ἐπεμείλοντο
122	11 »	ἐπαιδεύθη
125	5 »	εἰς οὐδὲν
—	6 »	θίγης
—	17 »	προθύμως
131	10 »	οὔτω
138	12 »	εἶναι

5,000

